

NOVI tednik

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, MOZIRJE,
SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

SREČNO 83

Se eno leto se je obrnilo. Eno težjih doslej. Naj bo torej prihodnje, ki ga pričakujemo z zavestjo, da bomo s preteklimi razvadami morali dokončno opraviti, še za luknjico stisniti pas in si zagotoviti boljše pogoje za leto 1984, srečno in uspešno.

Takšne so želje tudi v kolektivu Novega tednika in Radia Celje, ki ga čaka trdo leto, polno preizkušenj. Predvsem še pri Radiu, kjer je dnevnih težav zaradi izrabljene opreme vsak dan več. Pa tudi pri časopisu, ki se pomanjkanja papirja komajda še otresa. Pa vendar namerava Novi tednik v novem letu stopiti pred vas svež in nov. Že 6. januarja 1983. leta boste svoj tednik našli v novi, pre-

pričani smo tudi, da v lepši, sodobnejši, boljši preobleki. Našli nas boste pod novo glavo (objavljamo jo ob koncu teh vrstic, da boste vedeli, kakšni bomo po novem) in v mnogočem tudi pod novo vsebino. Tednik bo nekoliko drugače urejen, a bolj pregleden. Lepši! Prepričani smo, da tudi boljši, a o tem boste sodili vi, dragi bralci. Kajti nova oblika zahteva novo vsebino. Z novimi, svežimi delovnimi močmi, ob primernem delovnem elanu, smo tudi mi pred novimi nalogami. Ostanite z nami, postanite tudi vi člani družine bralcev tednika, ki vas bo tudi v letu 1983 seznanjal z novicami, zanimivostmi in posebnostmi od Rinke do Sotle in od Boča do Radeč.

Srečno vam, dragi bralci.

UREDNIŠTVO

NOVI TEDNIK

SMO DOBRO ZAMESILI SVOJ KRUH?

Kako so pri peku stvari preproste! Če je ob pravem razmerju količin moke, kvasa in soli ter ob ustrezni temperaturi zamesil testo, ga pustil shajati in nato vrgel v peč - lahko ve, da bo ob svoji poklicni zbranosti spekel dober kruh. To mu lahko prepreči edino nenadna redukcija toka, če odmislimo kakšno staro peč na bukova drva ali premog.

Kakšno testo za kruh vse družbe in prihodnjega leta smo znali zamesiti, je naše skupno vprašanje, odgovor pa manj jasn in v potankostih nepredvidljiv. Upajmo, da smo ga kljub vsemu zamesili bolje kot v prejšnjih letih: več iz domače, kot iz uvožene moke. UM

SILVESTRSKO PRILIKOVANJE (ali kolednica za leto 1983)

Bežimo, tecimo,
glej, polnoč bo že!
Za starim prihaja
ta mlado onē.
Že starga ni prida,
kaj novga bi bilo;
nikol ni tak slabo,
da 'b slabše ne šlo.
Takšni so trošči
ob starem tem let,
da boljše je zadaj,
ta slabše pa spred.
Saj lani ob leti
voščilo je bilo,
da bodmo veseli
če slabše ne bo!

Pa je blo slabše -
zanikal ne boš?
Pa še precēj bolj,
kot če zine kokoš.
Smo že zmarleta,
sem ter tja stal,
ker ponekod je
bencina zmanjkval.
Pa otroc so se drl
po celi obal,
ko mleka ni blo,

še v prahu premal.
Je ate robantu:
Zdaj smo pa v rit,
ko nismo navadl
cvička jih pit!
Star foter zmiguje
a babica dē:
Res da nekoč
nismo ble šlank,
a v nedrih imele
za froce smo šank.

V kuhnah je Mickam
zmanjkalo plina:
v gostilno natépat
se hodla družina...
...pr šparherd na drva
pa babica žge,
mim psa na carini
prišvercan kofe.
Tako se srečvalo
je danes z nekoč:
Balonček razsipnosti
raste... pa poč

Lan sem ji kupu
celga teleta,
ki letos cenejš je

od kile kofeta -
jamra zdaj švercer
ugnan v kozji rog
odkar si je umislila
Milka polog...
...je vlada bolj bonska
od bonnske v BG
doma,
saj to se že javno
na cestah pozna.

En tolk smo bli
umazan
en tolk smo se pral,
da že ponoč smo
za prašek v vrst stal.
A strah po mesnicah
na kavljih straši,
ki znotraj je votel,
ga zunaj nič ni.

Trgovci, šaljivci
se igro gredo:
Ugani potrošnik
česa jutri ne bo?!
V tej čudni zmešnjavi
se res konca ne ve,
kaj pojim, da zmanjka

v resnici pove?
Al zmanjka, ker manka,
al zmanjka, ker ni?
Ali pa manjka
sposobnih ljudi?

In vendar sposobnost
ni zlato pravilo.
Že koliko sposobnih
je kase spraznilo.
Kar kraje zaževa,
hoj, tu so razlike;
nekdo krade žeblje,
drug vsote velike.
Sune pač, človek,
kar ravno dá se,
ne zrine se slehernik
do velike kase!

Vsi iščemo krivce,
se v krogu vrtimo.
Vsak drugega kaže
in - hvalabogú,
ko kliče, se zmaže:
»Hej, primte tatu!«

Smo že po svetu
v pregovoru znan:

da bolje da zmanjka
kot ostane za dan.

Vsega je kriva
pač matematika
v kateri je znanost
ekonomska prekratka.
Jih v vsaki fabriki
je za cel bus,
ki formuli čarni
nikol niso kos,
da minus in minus
da plus!!!

Pri nas je pomembnih
kar strašn velik
in hudo če vsak
si postav spomenik;
naj pozni rodovi
ga pomnijo še:
zgubo vstvarjavši
plačevavši dolgē.

Kozjanska je šega
bila - in je še;
da priča brez greha
pred poroto stojē,
figo v pesti

za ritico stiska,
zraven pa laže,
da se kar bliska!
In če smo figico
v žepu tiščali,
ko smo obljubvali
in prav nič držali,
se kdaj v življenju
takle obrne, da figa
figamožu sebe vrne.

Zdaj vsak se v svojo
resnico zazri
in čistega vinca
do roba nalij.
Saj kdor se zave,
da pot je zgrešil,
jo s trudom poišče,
če znan mu je cilj.
So časi res težki,
za scagat pa ni,
vse hujši od teh
so nam trli kosti.
In če spet rečemo,
kar smo ob letu:
Da 'b slabše ne blo!
še storimo kaj,
da res bo tako!

20 LET SAMOPOSTREŽNE RESTAVRACIJE

Hmezzad

V GABERJU

Hmezzad

MLADI MNOŽIJO VRSTE BORCEV

V našem tisku in radijskih programih tu in tam sicer bomo ali slišimo o dejavnosti in usposabljanju naše teritorialne obrambe, vendar pa je to le drobni tistega, kar se v resnici dogaja. To je bila ena pomembnih ugotovitev pogovora z novinarji v pokrajinskem štabu teritorialne obrambe za zahodno Stajersko.

Potem ko sta obe strani ugotovili svoj del krivde, je tekla beseda predvsem o tem, kako bolj dosledno spremljati dogajanja in tudi z javno besedo še bolj vzpodbujati aktivnost. Dogovor je tak, da bodo pokrajinski in občinski štabi bolj skrbeli za informiranje novinarskih hiš, časnikarji pa bodo izrabili sleherno možnost, za bolj temeljito spremljanje dejavnosti teritorialnih enot SLO ter družbeno samožaščito nasploh.

V samem Celju in celjski občini so - na primer - v iztekajočem se letu, dosegli zelo dobre rezultate tako pri razvijanju bojne sposobnosti v različnih pogojih vojaškega položaja kakor tudi v različnih vremenskih prilikah. Nič manj pomembno ni bilo tudi moralnopolično usposabljanje, pri čemer so sodelovali tudi ugledni politični delavci iz raznih občinskih vodstev in krajevnih skupnosti.

Enote teritorialne obrambe v celjski občini so letos pridobile tudi več kot sto prostovoljcev iz vrst mladine. Med njimi so tudi mladinke, ki si jih v prihodnje želijo vključiti še več. V celjski občini so letos tudi s posebno svečanostjo izvršili ukaz o poimenovanju enote teritorialne obrambe po narodnem heroju Franju Vrnčiču-Buzdi, padlem komandirju celjske partizanske čete, ki so jo ustanovili že 20. julija 1941.

LOV.

Ljubecna Celje

izotal

termoizolacijski pod

ZDAJ DO PETIH MILIJONOV

Velenjski rudarji so letošnji plan, izkop premoga v višini 4,9 milijona ton, že zdavnaj dosegli. Zda bjejo bitko za ponovitev lanskega uspeha, ko so nakopali prvič v več kot sto-letni zgodovini rudnika pet milijonov ton premoga!

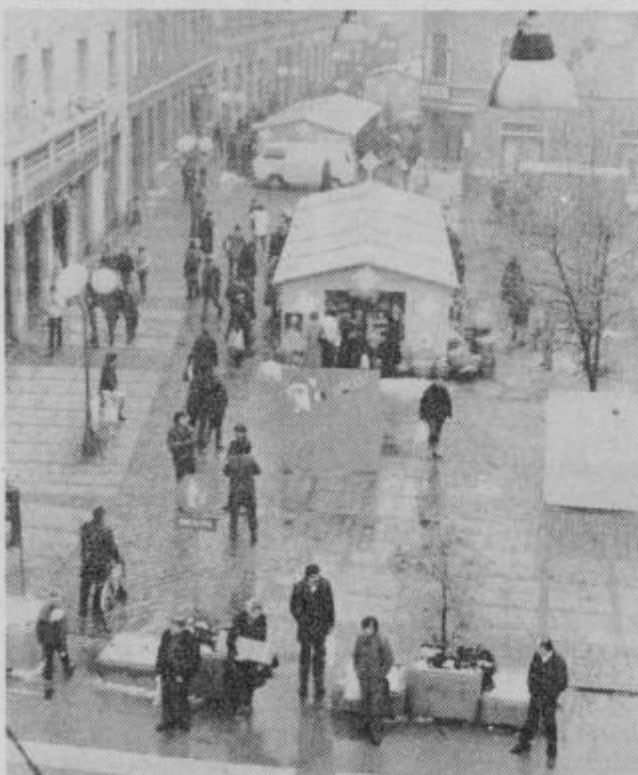
V vseh delovnih dneh decembra so nakopali že 449 tisoč 900 ton ali povprečno na dan 19 tisoč 561 ton. S tem so do torka jutraj, ko smo zbirali zadnje podatke, presegli osnovni načrt za 40,8 odstotka, delovnega pa za 11,5! Sicer pa so v letošnjem letu od 1. januarja do 27. decembra nakopali že štiri milijone 963 tisoč 900 ton premoga. Rekordni izkop petih milijonov ton naj bi velenjski rudarji dosegli danes, ko tudi zadnji dan v letošnjem letu delajo.

Nekaj statističnih podatkov:

izkop premogaL	1981	1982
januar	424.000	393.000
februar	416.000	426.000
marec	409.000	499.000
april	388.000	445.000
maj	410.000	411.000
junij	430.000	423.000
julij	364.000	346.000
avgust	385.000	343.000
september	429.000	404.000
oktober	463.000	425.000
november	404.000	399.000
december (do 27. decembra)	434.100	449.000

Včeraj je velenjske rudarje obiskal tudi predsednik republiškega izvršnega sveta Janez Zemljarič, ki se je udeležil seje centralnega delavskega sveta. Srečno, velenjski rudarji, združeni iz vseh republik in pokrajin!

T. VRABL

S SEJE SKUPŠČINE

SMELA RAST V MOZIRJU

Delegati so sprejeli osnutek občinske resolucije za 1983

Izboljšanje izvozne bilance, nadaljnje pospeševanje kmetijske dejavnosti ter izkoriščanje notranjih rezerv, to so osnovne naloge na področju gospodarstva občine Mozirje v letu 1983. Sprejeti osnutek resolucije, ki sta ga v ponedeljek potrdila zbora združenega dela in krajevnih skupnosti, predvideva 2,5% povečanje družbenega proizvoda občine. V nadaljnjih materialnih okvirih razvoja naj bi sredstva za skupno, splošno in osebno porabo zaostajala za 50% za nominalno rastjo dohodka, kar pomeni, da bodo sredstva za skupno porabo v občini Mozirje porasla nominalno za 11,3%. V negospodarstvu na novo ne bodo zaposlovali, zaposlenost v združenem delu pa naj bi se povečala za 1,8%. Izvoz naj bi se realno povečal za 18%. Delež posameznih delovnih organizacij pri izvoznih prizadevanjih ni opredeljen, saj le-te niso pripravile niti osnutkov planov. Kot so poudarili v razpravi, bo moral predlog resolucije vsebovati konkretnije zadolžitve, da predvideni realni porast izvoza v višini 18% ne bo ostal le na papirju.

Na področju kmetijske proizvodnje osnutek vsebuje konkretnije rešitve, ki naj bi pomagale pri rasti in razvoju kmetijstva. V prvi vrsti je potrebno pripraviti dokumentacijo za uvedbo hidromelioracijskega kompleksa Zadrecke doline, v načrtu je tudi izvedba malih melioracij na površini 100 ha v združenih enotah Mozirje, Rečica, Ljubno, Luče in Solčava. Nove površine nameravajo pridobiti tudi s krcitvijo gozdov.

Sirili bodo tiste storitvene obrtne dejavnosti, ki jih potrebujejo, lesno industrijo pa nameravajo izboljšati s hitrejšo in višjo stopnjo finalizacije končnih proizvodov.

Na področju turistične dejavnosti, kljub ambicijam niso dosti naredili. Camp v Logarski dolini in camp v Varpoljah pa naj bi turistično ponudbo, kjer pa kvaliteta in organiziranost še šepa, znatno izboljšala.

Na področju negospodarstva bodo SIS še bolj usmerile sredstva samo v programe, ki zagotavljajo delavcem osnovne pravice pri zadovoljevanju skupnih potreb. Prioriteta bo dana izobraže-

valni, zdravstveni in delno tudi skupnosti otroškega varstva.

V ozki povezavi z osnutkom resolucije je tudi program gospodarjenja v zoženih materialnih možnostih. Program zajema omejevanje nekaterih pravic OZD in posameznikov do nekaterih dobrin, ki so v sedanjih pogojih na nekaterih področjih že kar absolutne (v občini se srečujejo s takim primerom v šolstvu in zdravstvu).

Program vsebuje še ukrepe za zmanjševanje vseh vrst porabe, ukrepe za oblikovanje dolgoročnega varčevanja z energijo in tudi ostale ukrepe, povezane s prizadevanji, načrtovanimi v resolucijskem osnutku. Predlog, podkrepljen s konkretnimi nalogami, katerim so določeni tudi nosilci, pomeni dobro osnovo za izdelavo predloga občinske resolucije. Seveda bo pri tem potrebno upoštevati še vse ostale srednjeročne dokumente, ki bodo pomagali pri podrobnejši opredelitvi nalog za prihodnje leto.

RADO PANTELIC

ULIČNEMU SEJMU OB ROB

Prvi novoletni ulični sejem je nedvomno poživil predpraznično vzdušje v Celju. Pričakovali pa smo več.

Leseni paviljoni s svojimi pustimi stenami bolj kvirijo pogled na sejmski prostor kot da bi ga poživili. Lahko bi jih vsaj po barvali ali prepleli z različnimi nadpisi in plakati ter pozivi za ostale prireditve, ki jih v Celju ni malo.

Samo trije paviljoni z okoli tridesetimi prodajnimi prostori ne morejo pričarati pravega nakupovalnega predprazničnega vzdušja in pritegniti številnih občanov, da bi se z nakupom tu, izognili gneči v trgovinah. Izbira je sicer raznovrstna, premalo pa je igrač za katere je sedaj največje povpraševanje in ostale drobne kramarije, ki takšnemu sejmu dajejo še poseben čar. Organizatorjem bi v prvi vrsti lahko očitali, da so s tem prvim poskusom, premalo tvegali. Saj bi navsezadnje lahko zasedli celo Stanetovo ulico, tja do Tomšičevega trga in tako razbremenili osrednji trgovski in nakupovalni center. Na Tomšičevem trgu pa je tudi primeren prireditveni prostor, kamor bi vsak dan lahko prihajal Dedek Mraz s spremstvom in morda še s kratkim kulturnim pro-

gramom. Program je res bil v Golovcu, toda še je skupin, tudi lutkarskih, ki bi bile pripravljene vsaj kakšen večer popestriti predpraznični utrip na sejmskem prizorišču, kjer se vedno zajde največ otrok.

Navkljub tem pomanjkljivostim pa lahko zatrdimo, da si sejem še pridobil tisto mesto v vrsti prireditev pred Novim letom, ki jih bo potrebno v bodoče ohraniti in razvijati. Tako, da bo postal sestavni del mesta v predprazničnem času.

Sejem sam po sebi tudi ne more biti vse. Raznobarvne žarnice, ena novoletna jelka sredi mesta, pa nekaj Dedkov Mrzov na zunanjih stenah trgovin, to je vse premalo. Z malo več fantazije in dobre volje bi lahko ožje mestno središče, kamor se te dni stekajo kupci tudi iz ostalih krajev našega območja, spremenilo v pravo pravljico mesto. Z vrvežem, kjer bi se na vsakem koraku, na vsakem vogalu dogajalo nekaj zanimivega. Toda, dokler bomo gledali vse le skozi dinar, ne moremo pričakovati, kdo ve kaj. Če bomo hoteli doseči boljše prodajne učinke, bo treba uporabiti predvsem dobro voljo in iznajdljivost. V krog organizatorjev pa poleg RSC Golovca, pritegniti še koga.

JOŽE
ARTNAK

Sekretar Občinske konference ZSMS Sentjur je na videz prav tak, kot so vrstniki njegovih let med delavci, kmeti, dijaki ali študenti. Še pred dobrim letom in pol si niti ni predstavljaj, da bo danes na čelu mladinske organizacije v šentjurski občini. Toda, na čelu je pravzaprav samo po svoji funkciji, kjer želi po svojih najboljših močeh in zna-

nju slediti usmeritvam in ciljem družbe. To pa si je pravzaprav postavil za vodilo še kot dijak Elektrogospodarske šole v Mariboru, kjer se je kot mladinski aktivist prvič podrobneje srečal z različnimi funkcijami. Nato se je kalil v delovni organizaciji TOLO kot mladinec, enak z ostalimi in kot sekretar osnovne mladinske organizacije. Pravi, da mu je bila najboljša politična šola služenje v Jugoslovanski ljudski armadi, kjer si je pridobil tudi veliko teoretičnega znanja. Zato se rad spominja tistega leta in pol.

Ko so mu mladi v šentjurski občini zaupali funkcijo sekretarja, se je ni ustrašil, ampak je začutil, da skoznjio lahko marsikaj pripomore. Prav ta čas terjaja od njega veliko prizadevanj, pa tudi borb za mlade. V majhni pisarni se dnevno vrstijo mladinci na sestankih, pogovorih, pa tudi na pomenkih, ki so mlademu človeku koristni. Temu pravi Jože pristni in odkriti pogovori z vrstniki. Skoznje zaznava vrline, dostikrat tudi napake, ali napačne poglede, ki jim želi dati

OBRAZI

zdašnjo luč. Takšna iskanja pa so konec koncev v obojestransko korist.

Biti funkcionar pri 23. letih je dostikrat težko in marsikdaj na terenu kdo zviška pogleda na črnolasega fanta, ki zna zreti naravnost v oči in govoriti brez dlake na jeziku.

Oba mladinska kongresa sta mladim dala vrsto iztočnic za delo in seveda veliko konkretnih zadolžitev. Na vprašanje, ali bodo mladi vse to res uspeli narediti tudi v praksi, bo Jože, spet zroč naravnost v oči in brez ovinkov odgovoril: »Biti moramo ambiciozni in včasih tudi bolj optimistično razpoloženi. Ne smemo vreči puške v korožo pri prvem morebitnem, ali celo navideznem porazu.«

MATEJA PODJED

ZAHVALA VIDNIM JAVNIM DELAVCEM

V prisotnosti člana predsedstva CK ZKJ Janeza Zahradnika in predstavnikov družbeno političnih organizacij celjske regije se je sekretar medobčinskega sveta ZKS Celje Emil Roje, na priložnostni slovesnosti zahvalil štirim javnim in družbenopolitičnim delavcem, Zofki Stojanovič, Lojzeta Libnika, Juretu Krašovcu in Otu Pungartniku, ki so letos prenehali z aktivnim delom v svojih delovnih organizacijah. Emil Roje je podčrtal njihov velik prispevek pri graditvi temeljev našega političnega sistema in uveljavljanju socialistične samoupravne prakse.

O delu in prispevku Zofke Stojanovič, Lojzeta Libnika, Jureta Krašovca in Ota Pungartnika bo najzgovorneje pričala bogata dediščina v mišljenju in delu delavcev v njihovih dosedanjih delovnih kolektivih in sodelavcev v širši družbenopolitični skupnosti, je zaključil Emil Roje. Ob tej priložnosti jim je izročil tudi priložnostna spominska darila.

DELEGATI SO OCENILI REFORMO

Zadnja delegatska skupščina občine Celje v tem letu je še enkrat pokazala polni delovni zagon delegatov v prvem letu tretjega mandatnega obdobja.

Sodeč po razpravah v zboru združenega dela so osrednjo pozornost na četrtkovni skupščini pritegnili poročila o usmerjenem izobraževanju, o ekonomski in ekološki sanaciji Cinkarne ter poročilo o uresničevanju družbenega dogovora o varstvu okolja za to srednjeročno obdobje.

Kljub dobremu startu v uresničevanje srednješolske reforme so, po oceni delegatov združenega dela, še vedno prisotne nekatere slabosti. Izpostavili so organizacijo in izvedbo proizvodnega dela in delovne prakse. Opozorili, so da manjša sredstva s katerimi bo letos razpolagala republiška izobraževalna skupnost lahko resno ogrozijo standard šol in izvajanje reforme. Omenimo naj še, da so skupaj z delegati občinske skupščine pod to točko dnevnega reda razpravljali tudi delegati občinske izobraževalne skupnosti. To je pripomoglo k vsebinsko bogatejši razpravi in k osvetljevanju nekaterih konkretnih vprašanj in težav s katerimi se v zadnjem času srečuje šolstvo na celjskem.

Delegati so nadalje sprejeli poročilo o ekonomski in ekološki sanaciji Cinkarne, kjer ne gre zanemarjati dobro pripravljene dodatne obrazložitve s strani strokovnih delavcev v Cinkarni in njenih delegatov. Predvsem vzroke, zakaj je moralo priti do modifikacije prvotno zastavljene ekološkega programa. V prihodnje naj bi program ekološke sanacije Cinkarne obravnavali v sklopu celovitih prizadevanj za varstvo okolja v Celju in kot takega v okviru uresničevanja že prej omenjenega družbenega dogovora. VVE

ZBORI SO ŠENTJUR O RESOLUCIJI

IZVOZ - PRVA NALOGA

Ponekod niso pripravili realnih planov

Resolucija je obvezujoč dokument, so poudarili na seji zborov skupščine občine Šentjur, ki mora uokviriti realne možnosti razvoja. Delegati so resolucijo sprejeli še kot osnutek, dokončno pa jo bodo na prvi seji v prihodnjem letu. V tem vmesnem obdobju pa bodo vanjo vnešeni še dodatni predlogi, na katere so tudi danes opozorili delegati.

Kot prioriteta naloga ostaja uspešna blagovna menjava s tujino ter povečanje proizvodnje blaga in storitev za izvoz na konvertibilno področje.

Med ključne naloge za leto 1983 uvrščajo v občini Šentjur proizvodnjo hrane, oziroma

povečanje kmetijske proizvodnje. Osnovna orientacija za zasebni sektor naj bi bila živinoreja in pridelovanje krme in žit.

V razpravi so se delegati dotaknili tudi področja zaposlovanja in predvideli v letu 1983 eno-odstotno rast zaposlenih, pri čemer je potrebno dati prednost mladim, strokovnim kadrom in iskalcem prve zaposlitve. Skupnost za zaposlovanje pa bo pripravila programe za prekvalifikacijo kadrov. Na zboru združenega dela je naletela na ugoden odmev pobuda, da bi v občini vodili akcijo za ustanavljanje pogodbene organizacije združenega dela, za kar obstajajo možnosti,

katja največ možnosti za zaposlitev bo v prihodnje v malem gospodarstvu. Če bi imeli boljše pogoje, bi se v večjem številu vračali in odpirali obrti delavci, ki so zdaj na začasnem delu v tujini. Kot predvideva osnutek resolucije, bodo v malem gospodarstvu pospeševali preusmerjanje v deficitarne dejavnosti in nadaljno krepitve sodelovanja med združenim delom.

Nekatera področja pa so predvidena preveč smelo, saj je vprašanje, če jih bo moč uresničiti, kajti ponekod še vedno jemljejo resolucijo kot spisek možnih želja in ne temelj za realnost.

MATEJA PODJED

ZDRAVSTVENO VARSTVO

MANJ ZA UPORABNIKE

Z omejenimi sredstvi ni mogoče nuditi enakega

Omejevanje sredstev za skupno porabo pomeni tudi omejevanje sredstev za zdravstveno varstvo. Dogovorili smo se, da bo prednost uživalo cenejše osnovno zdravstveno varstvo, zato pa bo treba zmanjšati obseg bolnišničnega zdravstvenega varstva. Tako kot v celi republiki velja tudi za celjsko območje za štiri odstotke zmanjšanje povprečne letalne dobe. Ob tem pa bodo morali v Zdravstvenem centru Celje zmanjšati tudi materialne stroške za 6 odstotkov. Brez dvoma vsega tega ne bo moč pokriti z notranjimi rezervami in samo z omejevanjem zdravstvenih delavcev. Varčevanje na področju zdravstva bodo obču-

tili tudi uporabniki. Zaradi razkoraka med takorekoč neomejenimi pravicami do zdravstvenega varstva in omejenimi možnostmi, bo to še posebej boleče.

Če bodo hoteli na celjskem območju uresničiti dogovorjeno zmanjševanje bolnišničnega zdravljenja, bo nujno prihajalo do nezadovoljstva uporabnikov, verjetno pa tudi do povečanja odliva v sosednje zdravstvene ustanove. Žal je že tako, da bodo občinske zdravstvene skupnosti znotraj območja zagotavljale le dogovorjena sredstva, medtem ko bodo verjetno morale (tako je sedaj) v celoti poravnati račune za storitve izven območja. Potrebno se bo torej

dogovoriti tudi za neko mejo pri plačevanju teh storitev.

Posebno težka je zahteva po zmanjševanju materialnih stroškov. Res je mogoče zmanjšati količino obrokov, porabo električne energije, kurjave in še česa (čeprav ne tako, da bolniki tega ne bi občutili), ponovno, kot pred desetimi leti, prati in likati obvezilni material, marsičesa pa ni mogoče zmanjšati, če naj bi bilo zdravljenje uspešno. Za zmanjševanje stroškov pa je ravno kvaliteta opravljenih storitev nujen pogoj.

Zaenkrat je težko predvideti, koliko bodo uporabniki zdravstvenih storitev neposredno prizadeti, bodo pa. Tega se tudi sami zavedajo in so izrazili zaskrbljenost že na minulih skupščinah občinskih zdravstvenih skupnosti. Da pa bi bili prizadeti čim manj, lahko vplivajo tudi sami, saj ne nazadnje od veliko sredstev, ki jih zberejo za zdravstveno varstvo, uporabi zdravstvo neposredno le od 48 do 51 odstotkov.

MILENA B. POKLIČ

ŠOŠTANJ: NOVOLETNI KONCERT

Kot vsako leto, bo v Šoštanju tudi letos tradicionalni novoletni koncert. V četrtek 30. decembra ob 18. uri bo v domu kulture nastopila delavska godba Zarja s peštrim izborom veselih melodij. Skupaj z godbo pa bo nastopil tudi mešani pevski zbor delavsko prosvetnega društva Svoboda Šoštanj. S tem novoletnim koncertom se želijo pevci in godbeniki oddolžiti vsem, še zlasti pa delovnim kolektivom, ki so na kakršenkoli način podpirali njihovo dejavnost. V.K.

SLOVENSKE KONJICE: KAJ JE NAROBE Z DELEGATI?

Skrbne priprave na volitve in tudi izredno uspele volitve delegatov letos spomladi očitno v konjski občini niso rodile zaželenih sadov. Že delegati zborov občinske skupščine, ki se sicer lahko pohvalijo z dokaj dobrim delom, so na zadnji skupščini skoraj zatajili. Prišlo jih je še ravno toliko, da je bila skupščina sklepčna, njihovega mnenja o pomembnih vprašanih poslovanja letos in v prihodnjem letu pa ni bilo slišati. Se slabše (ali sploh nikakršno) pa je delo delegacij za večino skupščin samoupravnih interesnih skupnosti.

Ta teden so bile sklicane skupščine samoupravnih interesnih skupnosti družbenih dejavnosti in materialne proizvodnje. Na njih so med drugim obravnavali izpolnjevanje letošnjih programov in delo v prihodnjem letu skupno s predvidenimi prispevnimi stopnjami, ki se v občini skoraj ne spreminjajo, saj se za občinske interesne skupnosti zmanjšujejo, za republiške pa povečujejo. Vsaj po predlaganih dnevnih redih bi morali delegati to obravnavati. Žal pa delegatov ni bilo. Normalna udeležba je bila edino na skupščini skupnosti za zaposlovanje, ki je pa tudi edina imela sejo v rednem delovnem času oziroma ob 14. uri. Na robu nesklepnosti so bile skupnosti za izobraževanje, kulturo in stanovanjska skupnost, nesklepne pa skupščine skupnosti otroškega varstva - (že drugič), socialnega skrbstva in socialnega varstva. Občinska zdravstvena skupnost je bila sklepčna po zaslugi številnih telefonskih klicev, saj so v strokovnih službah že videli, kako je s sklepčnostjo v drugih skupnostih. Vse te seje skupščin so bile popoldan, v glavnem ob 16.30. uri.

Brez dvoma takšna neudeležba kaže, da delegati problemov, ki bi jih naj reševali z dogovarjanjem v samoupravnih interesnih skupnostih, ne smatrajo za svoje ali še slabše, da menijo, da je to tako in tako že vse dogovorjeno - neke iznad njih. Da bi takšno miselnost premagali, bo potrebno precej naporov. Šola za delegate, ki so jo že spomladi pripravili za vodje delegacij in jo nameravajo nadaljevati za vse druge, še ne bo dovolj. Pogovori z delegacijami v posameznih sredinah pa bodo morda le pokazali na razloge njihovega nedela. Šele potem jih bo moč odpraviti, do takrat pa držati pesti, da bi zagotovili vsaj sklepčnost. Sicer pa so že na programski konferenci občinske konference Socialistične zveze ugotavljali, da tudi družbenopolitične organizacije nameravajo premalo pozornosti zavedam, ki jih rešujemo v interesnih skupnostih. Tudi tu je še veliko možnosti, da približajo probleme ljudem in s tem tudi delegatom, da bi se ti zavedali, da odločajo o za življenje nadvse pomembnih vprašanih.

MILENA B. POKLIČ

KRAJEVNE SKUPNOSTI BREZ VEČJIH NALOŽB

Krajevne skupnosti v žalski občini prihodnje leto ne načrtujejo večjih naložb. Skrbele bodo predvsem za dokončanje, obnavljanje in vzdrževanje obstoječih objektov. Sredstva za izvajanje sprejetih planov krajevnih skupnosti bodo zagotovljena z občinskim in krajevnimi samoprispevki, iz prispevka delovnih organizacij drugih samoupravnih organizacij in skupnosti ter iz proračuna občine in interesnih skupnosti na osnovi usklajenih programov. Če v regiji še ne bo sprejet družbeni dogovor za sofinanciranje programov KS po domicilnem principu, bodo delovne organizacije, druge samoupravne organizacije in skupnosti za prihodnje leto sprejele poseben samoupravni sporazum za območje občine Zalec, po katerem bodo združevale 1350 dinarjev na zaposlenega delavca.

J.V.

KRAJEVNI PRAZNIK ŽALCA

Krajevna skupnost Zalec skupaj z zaselkom Ložnica praznuje vsako leto 27. decembra svoj krajevni praznik v spomin na dan pred 39. leti, ko so v Mariboru ustrelili sedem žalcov: Janka Hermana (tkalec), Jerneja Venkoviča (delavec), Franca Pajenka (poljedelec), Jožeta Zagodeta (delavec), Adolfa Stajnerja (uradnik), Ernesta Verderberja (finančni uradnik) in Jožeta Hoferja (strojni tehnik).

Ob letošnjem prazniku so pripravili več kulturnih in športnih prireditev, slavnostna seja pa je bila v prostorih Doma SLO. Vodil jo je predsednik skupščine KS Zalec, Veno Satler, o pomenu, dosežkih in načrtih krajevnih skupnosti pa je v odsotnosti bolnega predsednika sveta KS Alojza Hrušovarja, govoril podpredsednik, Franc Radišek. V kulturnem programu sta nastopila vsaka zborovna šola Zalec in študentski zbor. Kot vsako leto so tudi letos izročili več priznanj. Krajevna so dobili: Hortikulturno društvo Zalec, Institut za hmeljarstvo in pivovarstvo Zalec, Lovska družina Zalec, Osrednji odbor za pripravo 800-letnice Žalca pri Občinski konferenci SZDL Zalec, pionirska deseterina Gasilskega društva Zalec in narodno zabavni ansambel Veseli hmeljarji. Krajevna priznanja so dobili: Zlatka Avdič, Anton Kač, Rihard Kopušar, Jože Kos, Franc Radišek, Tončka Sitar, Ivanka Strnad, Anton Vene in Egon Vočko.

Priznanja OF, ki jih je podelil predsednik KK SZDL Zalec Slavko Galuf so prejeli: Jože Stefančič, Ciril Prezelj, Miha Kerepič, Jože Podobnik, Vladka Jug, Franc Podbevšek in Stefan Žerjav. Veliko pa je bilo tudi nagajencev, ki so pomagali pri izgradnji obeh novih žalskih parkov ter so vložili obilo dela v različne prireditve ob proslavljanju 800 letnice Žalca.

TONE VRABL

OBRAMBNI CENTER

Včeraj so v prostorih Razvojnega centra formalno odprli občinski center za obrambno in samozaščitno usposabljanje, ki bo v bodoče koordiniral vse usposabljanje na področju SLO in družbene zmožnosti ter skrbel, da se bo poenotil sistem in se dvignila kvaliteta usposabljanja. Center je organizacijska oblika pri občinskem sekretariatu za ljudsko obrambo, že v naslednjem letu pa bo prevzel odgovorne naloge pri usposabljanju.

SS

POGLED V SVET S kovinotehno

PODOBE PRAVKAR MINULEGA LETA

Otroci se igrajo na dvorišču, obdanem z na pol podprtimi hišami. Najmlajši med njimi z rokama po vodi v plastičnem koritu: sirote, katerih starše so pobili med izraelsko agresijo na Libanon, na Bejrut.

Rakete švigajo v temo. Ko kamera naslednje jutro zajame pušcavsko pokrajino pred Basro, posnema mrtve, ostanke ljudi. Iraško-iranska vojna.

Oklepniki poljske policije z vodnimi curki »streljajo« na demonstrante. Vojno stanje na Poljskem 1982.

Stotisoči s transparenti na velikih pohodih v zahodno-evropskih mestih in vele mestih. Mirovno, protijedrsko gibanje.

Zavod za zaposlovanje v Franciji. Ljudje čakajo na delo. Na delo jih čaka že na milijone. Dobršen del med njimi so mladi. Sole imajo in kvalifikacije. Dela pa je čedalje manj, drugače rečeno: brezposelnih je čedalje več. Gospodarska kriza 1982.

V Tanzaniji, revni afriški državi, nedohranjeni otroci čakajo na pomoč v hrani in zdravilih. Ta mednarodna pomoč peša.

To je nekaj podob, ki jih je prineslo iztekaajoče se leto. Ne kažejo celotne slike sveta, a so dovolj značilne za svet, v katerem živimo.

Nič kaj prijazne niso te podobe; v glavnem. Človeštvo se je znašlo v vrtilincu zapletov gospodarske, politične, kulturne narave. Nekateri pravijo temu kriza. Drugi - ko gre za gospodarstvo - recesija. Napovedi ekonomistov za naslednje leto niso optimistične. Še naprej zastoj proizvodnje, nazadovanje svetovne menjave blaga, zapiranje vaze, v krog lasne države ali skupine držav, protekcionizem. Nadaljnje naraščanje zadolženosti po svetu, ki pretresa prizadete dežele, pa tudi svetovni banalni sistem: 650 milijard dolarjev dolgov v deželah v razvoju.

Piše: JOŽE ŠIRCELJ

Sprito vsega tega bo ton letošnjih novoltnih čestitk in poslanic širom po svetu zadržan ali prisiljen vever. Toda če je res, da je v vsakem slučaju dobroga, potlej v tem primeru velja vsaj tole: v krčih krize tudi zori zavest, da po starih kolektivnih ne more iti več naprej, da je potrebno prej ko slej mednarodni gospodarski red drugače uravnati, da bo manj zastojev, konfliktov, neenakopravnosti med bogatimi in revni tega sveta, več anakopravnega sodelovanja ob hkratni večji naslonitvi na lastne moči.

Nemara bo kdo rekel: v teh hudih časih to ni mogoče. Morda res ni mogoče takoj. Toda obenem je res, da veliko odlašati ni več mogoče, kajti sicer bo bolela glava tudi tiste, ki želijo ohraniti gospodarske odnose takšne, kakršni so. Gospodarski odnosi pa ne pomenijo samo trgovanja, naložb, marveč odločajo tudi o tem, koliko kruha bodo imeli ljudje, koliko dela, koliko zdravil in ali bodo lahko otroke pošiljali v šolo. Tako je še na dobrih delu zemeljske oble.

Čeprav na svetu lokalnih (bolj ali manj lokalnih vojn) ne manjka, je tudi res, da velike vojne ni. Človeštvo živi v senci nevarnosti jedrske vojne, toda strah pred njo je za zdaj dovolj močan tudi pri tistih, ki bi lahko pritisnili na rdeči gumb...

Svetla točka minulega leta je sornozerno hitro prebrodena kriza v gibanju neuvršenih, nastala ob vprašanju, kje naj bo sedmi vrh neuvršenih. Zdej je jasno: v New Delhiju bo. Z množično udeležbo šefov držav in vlad. Pravi, da bo to doslej najbolj množični sestanek na vrhu v zgodovini gibanja. Pričakovati je, da bodo voditelji neuvršenega gibanja odločno in složno povzdignili glas v dobro miru, a zoper vojno, za več enakopravnosti v mednarodnih gospodarskih in političnih odnosih.

GRADNJA ŽALEC

IZDELALI VEČ KOT LANI

Zmanjšalo se je število zaposlenih delavcev

Gradnja se je v zadnjih nekaj letih razvila v največjega proizvajalca znanih Schiedel dimnikov pri nas. Sedaj stoji ta tovarna v Latkovi vasi pri Preboldu, sem pa so se preselile tudi skupne službe. O rezultatih v tem letu smo se pogovarjali z direktorjem Jožetom Janom.

- Na poslovanje so prav gotovo vplivali stabilizacijski ukrepi. V kolikšni meri so se poznali pri vas, saj vemo, da se vse manj gradi?

J. Jan: »V veliki meri so ti ukrepi zares vplivali prav na takšno proizvodnjo, kot je naša. Večjih naložb je vedno manj in to za nas seveda ni vzpodbudno. Vseeno lahko rečem, da smo se na situacijo dobro pripravili. Ne glede na vse težave ugotavljamo, da je bila dosežena ugodna fizična rast proizvodnje. Še pomembnejše je, da se je znižalo tudi število zaposlenih. Izdelali smo za štiri odstotke več izdelkov kot lansko leto. Vložili smo tudi vse napore v to, da smo uspešno prebrodili težave zaradi pomanjkanja nekaterih materialov. Še zlasti velja to za cement in pločvino. Za več kot dvajset odstotkov smo povečali dohodek.«

- Kaj pa izvozna prizadevanja?

J. Jan: »V tem letu Gradnja še ni predstavljala pomembnejšega izvoznika, pa čeprav smo tudi na tem področju dosegli nekaj pomembnih uspehov. Prihodnje leto pa se bo izvoz bistveno povečal. S tem v zvezi smo že opravili vse potrebne dogovore. Posebej bi rad omenil izvoz v Alžirijo pri gradnji tamkajšnjih stanovanj. Tja bomo izvozili nekaj tisoč naših dimnikov. Vzpodbudno je tudi to, da za naše izdelke ne potrebujemo materialov iz uvoza.«

- Slišati je, da nameravate ustanoviti kovinski

obrat, v občini pa ugotavljajo, da jih je že tako zadošči. Kaj lahko poveste v zvezi s tem?

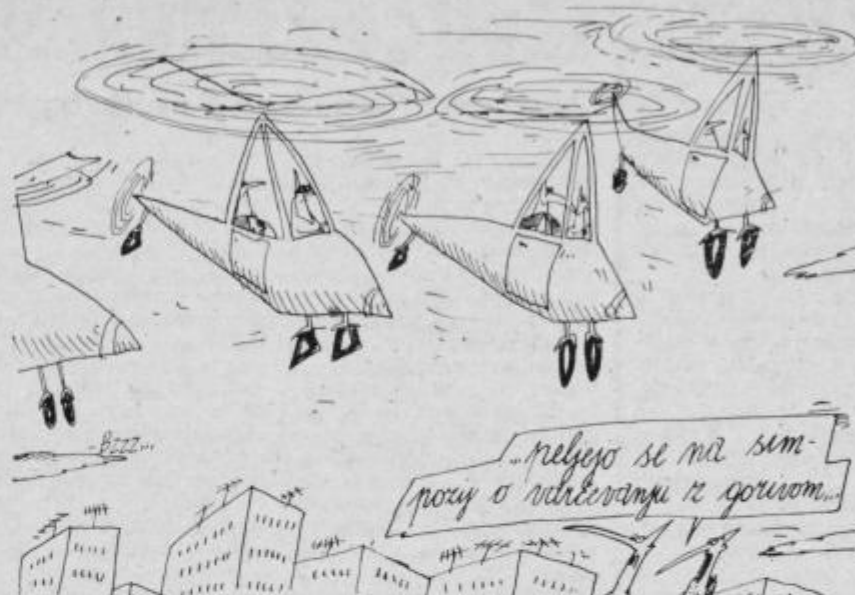
J. Jan: »Ta obrat bomo razvili izključno za potrebe Gradnje. Mnogo večji poudarek bo na dopolnjevanju proizvodnega programa, pa tudi na kakovosti naših izdelkov. Ne gre za nikakršno podvajanje zmogljivosti v občini.

Ob koncu bi rad poudaril še to, da praznuje Gradnja prihodnje leto 30-letnico. Ta jubilej bomo proslavili predvsem z doseganjem še boljših rezultatov.«

JANEZ VEDENIK

ZRCALO

RIŠE: BORI ZUPANČIČ

RAZVOJNE USMERITVE INGRADA CELJE

POUDAREK INDUSTRIJSKEMU DELU

Največji napredek so dosegli v serijski izdelavi gradbenih elementov

Temeljna razvojna usmeritev v celjskem GIP INGRAD je jasno določena: gre za uvedbo bolj industrijskih postopkov povsod tam, kjer je to mogoče – od grobe gradnje do finalizacije in proizvodnje gradbenih materialov ter elementov.

Ze doslej so dosegli pomembne uspehe na področju serijske proizvodnje elementov armiranobetonskih konstrukcij in betonskih elementov nasploh. V kakovostnem in oblikovalskem smislu so dosegli prav pri tej proizvodnji evropsko raven. Notranje rezerve jih čakajo še pri razreševanju problemov ekonomičnosti, čemur ni v prid razdrobljeno gradbeniško tržišče, neusklajene zahteve investitorjev, projektantska nedisciplin. Po mnenju dipl. inž. Elze Črepišek gre šteti k tem problemom še pomanjkanje ustrezne zakonodaje, predpisov in normativov, ki bi usklajevali interese številnih proizvajalcev in investitorjev do takšne mere, da bi tudi na gradbeniškem tržišču v večjem obsegu ponujali serijske izdelke.

V razvojnem programu GIP Ingrad si prizadevajo za takšno usklajevanje, saj morajo biti izdelki vseh temeljnih organizacij združenega dela Ingrada usklajeni z enotnim merskim sistemom in večnamensko uporabni, saj je le tako mogoče doseči primerno ekonomičnost.

Nove proizvodne prostore Libele so zgradili po lastnem montažnem sistemu.

Sicer pa so razvojne usmeritve v GIP Ingrad naravnane v naslednjih osem temeljnih področjih. Industrializirana proizvodnja osnovnih gradbenih materialov, betonske galanterije, zidakov in cevi, armiranobetonskih konstrukcij za visoke gradnje in kot nujno dopolnilo še enaka proizvodnja elementov h konstrukcijam, je polovica obsega razvojnih usmeritev. Druga polovica velja prav tako serijski proizvodnji lesenih konstrukcij v TOZD Lesni obrati, fasadnih

membran in pregradnih elementov za vse vrste objektov, instalacijskih vezij za stanovanjsko gradnjo ter serijska proizvodnja tipiziranih kovinskih izdelkov za visoke gradnje.

Logično je, da je uresničitev teh razvojnih tehnoloških usmeritev odvisna od ekonomske politike ter usklajevanja z vsemi ostalimi proizvajalci in panogami, ki dokončno oblikujejo gradbeniško ponudbo.

Ob že naštetih tehnološko-razvojnih usmeritvah bodo v

Ingradu skušali doseči disciplinirano in racionalno projektiranje ob vsestranskem upoštevanju prihranka materialov in energije. To je potrebno doseči v gradbenih fazah objektov, prav tako po izgraditvi, med koriščenjem in vzdrževanjem objektov. Interna standardizacija in tipizacija pa sta naslednji dve nalogi, ki naj ob merski, konstrukcijski in oblikovni usklajenosti omogočata racionalno proizvodnjo v vseh načrtovanih usmeritvah.

UM

SUROVINE IN ZNANJE!

Čeprav Slovenija ne sodi med surovinsko bogate dežele, pa zaradi te splošne ugotovitve vendar ne bi smeli zanemarjati lastnih surovinskih možnosti, pa če so še tako omejene.

Podobno je mogoče razmišljati tudi o ožjih območjih, kot je na primer celjsko. Niso redki, ki so v razpravah o razvojnih možnostih celjskega gospodarstva in o njegovi preobrazbi, obudili spomin na raziskave o naravnih surovinskih prednostih tega območja.

Končno smo že v srednji šoli pred več kot 25 leti poslušali, da celjska kotlina počiva na silikatnih rudah, ki bodo z razvojem »vede bodočnosti-kemije« dajali neizmerne možnosti materialnega (proizvodnega) razvoja temu območju in njegovim ljudem.

Celje je na sečišču eruptivne in kalcitov in bogato s široko pahljačo nekovin, celo takšnih, ki so redke in zelo iskane. Doslej smo to bogastvo izkoriščali dosti nesmotno in občasno, pa tudi geološka karta ni bila vedno za osnovo oblikovanja prostorskih in drugih planov. Sedanji predelovalci nekovin so jih uporabljali za različne namene, žal je le del doživel predelavo v izdelke na višji stopnji. Hkrati smo zanemarili možnosti za razvoj obrti, edino kar smo začeli dobro predelovati, je bila glina.

Na širšem celjskem območju obstoje torej nekovine, ki bi lahko ob primerni predelavi dajale končne izdelke, kot so hidravlična veziva, sestavine za detergente, livarska sredstva, alkalno in kislinsko aktivirane bentonite, ognjestalne materiale in tako dalje. O tem bi lahko več povedali strokovnjaki.

Dejstvo je, da surovinske možnosti tega območja ponujajo rešitve za pogumne, nove in preusmerjene proizvodnje. Iz razvojne službe AERO je slišati že nekaj konkretnih usmeritev v nakazani smeri, pa možnosti so še v lesu in njegovi predelavi ter predvsem še v sekundarnih surovinah.

Iztrgati zemlji njena bogastva za obče dobro, zahteva predvsem večjo inventivnost, večje in bolj organizirano znanje. Vendar...

Dokler bomo izključno med porabniške SIS šteli tudi razvojno-raziskovalno in inventivno delo ter dejavnost, si pač ne moremo obetati večjih učinkov. Dokler v še ne vem kako usmerjeno izobraževanje ne bomo vnesli raziskovalnega duha in dela, tudi ne moremo pričakovati uspeha. Dokler se bodo v nekaterih občinah še neiznajdljivo lovili okrog zaposlovalskih limitov pri zaposlovanju strokovnjakov, tudi ne moremo govoriti niti o malo zdrave pameti. In tako dalje!

Danes marsikje mahamo z japonskimi izkušnjami hitre gospodarske rasti in tehnološkega razcveta. Poleg varčevanja in usklajenega delovanja gospodarskih in političnih subjektov v sprotne prilaganje ekonomije politiki in politike ekonomiji, navajajo poznavalci Japonske tudi visoko razvito šolstvo kot temeljni razlog za omenjeno rast in razcvet.

MITJA UMNİK

ZLATARNE CELJE V NOvem LETU 1983

NAČRTI ZA VEČJO PROIZVODNJO

Bodo zahtevali skrajno racionalno delo in organiziranost

Osnove poslovne politike v naslednjem letu so v celjskih Zlatarnah pogumno načrtali. Pri tem pričakujejo manj omejevalnih administrativnih ukrepov in več samoupravnega dogovarjanja in sporazumevanja združenega dela – za vse, ki hočejo in znajo delati!

Zlatarji so se torej kljub mnogim nedorečenostim gospodarskih razmer v prihodnjem letu ambiciozno lotili izvoznih nalog, saj nameravajo izvoziti za četrtno več izdelkov kot so jih letos. Svojo osnovno proizvodnjo zlatega in srebrnega nakita bodo povečali za sedem do deset odstotkov, prav tako povečujejo proizvodnjo pri ostalih programih, za katere ocenjujejo dobre tržne razmere.

V celjskih Zlatarnah se dobro zavedajo, da bodo svoje pogumne in ambiciozne načrte lahko uresničili le, če se bodo znali kar najbolje organizirati, da

bo delo vsakega posameznika vtkano v celoto večje ali manjše delovne uspešnosti in produktivnosti. Če ob tem poudarjajo v svoji letošnji poslanici kolektivu še posebej vprašanja odgovornosti, reda in discipline, je povsem logično in razumljivo. Ob tem ne pozabljajo, da so tozgodovske meje še vedno prisotne, tudi v zavesti delavcev in, da bo potrebno nadaljevati z vsemi procesi dohodkovnega povezovanja med temeljnimi organizacijami združenega dela, zaradi surovinske oskrbe pa še posebej usmerjati se vse bolj na domače vire. Sovlaganje sredstev v surovinsko osnovo sta materialna osnova in razvojna dolžnost, združevanje dela in sredstev pa potrjena samoupravna prvina.

V izvoz bodo namenjali zlasti nakit, težišče bo na zlatem nakitu. Prav zato bodo polovico odkupljenega lomljenega zlata porabili za oskrbo izvozne proizvodnje.

Naložena politika celjskih zlatarjev bo namenjena v glavnem v modernizacijo tehnologije obstoječih in širitev novih programov s čimprejšnjimi gospodarskimi učinki, za skupne projekte pri zagotavljanju surovine, reprodukcijskih materialov in polizdelkov, poleg tega pa še v raziskovalno in inventivno dejavnost in razširjanje lastne prodajne mreže.

Pri večanju fizičnega obsega proizvodnje naj omenimo zlasti tisto, ki jo najbolj povečujejo. To so proizvodnja opreme in potrošnega materiala za zobozdravstvo za 200 odstotkov, za 100 odstotkov povečujejo proizvodnjo srebrnih industrijskih polizdelkov za izvoz in proizvodnjo stenskih ur ter budilk. Dentalnih legur bodo naredili za 40 odstotkov več, srebrnikov, srebrnih značk in spominskih izdelkov pa za sedem do deset odstotkov več.

MITJA UMNİK

TELEKS

KS GOMILSKO: PET LET KRAJEVNEGA SAMOPRISPEVKA

Letos se v krajevni skupnosti Gomilsko v žalski občini izteka samoprispevek, ki ga plačujejo krajanje te krajevnosti v višini 2,5 odstotka od neto osebnega dohodka. Z denarjem, ki so ga zbrali, so veliko napravili. Ta denar so oplemenitili še s raznimi drugimi prispevki, udarniškim delom in prispevkom interesnih skupnosti občine Zalec. Kaj vse so v teh petih letih napravili, nam je povedal predsednik sveta krajevnosti, **Danijel Bršnik**: »V Krajevni skupnosti Gomilsko smo leta 1977 izglasovali krajevni samoprispevek kot prvi v občini Zalec. Zbrana sredstva smo namenili za komunalno ureditev - asfaltiranje cest v Smatevžu, Grajski vasi do Pruha, do šole, pokopališča, v glavnem pa so bila sredstva namenjena za izgradnjo Doma krajanov in za nabavo opreme v samem Domu krajanov. Zbrali smo 3,5 milijona dinarjev, pri tem pa smo pomagali tudi sami z udarniškim delom, največ pri gradnji doma krajanov. Ta denar smo oplemenitili še s samoprispevkom, ki smo ga izvedli še dodatno za opremo doma. Menim, da smo veliko napravili. »O nalogah za naslednje leto pa je dejal: »Denarja bo bolj malo, želimo pa bi uredili del kanalizacije v Grajski vasi, javno razsvetljavo in zbrati dokumentacijo in načrte za gradnjo mrliške veže.«

T. TAVČAR

25 LET SVOBODE ŠEMPETER

Alojz Terglav, predsednik Svobode, Šempeter: Drugo leto praznuje Delavsko prosvetno društvo Svoboda Šempeter 25 letnico obstoja. Za to obletnico, praznovali naj bi jo ob krajevnem prazniku, smo se že pričeli pripravljati. Tako bo dramska skupina pod vodstvom Mira Cesarja pričela pripravljati dramsko delo, svoje bo pokazalo tudi pet ansamblov, mešani mladinski zbor in moški zbor, en dan v tednu bomo rezervirali za folklor. Kratka prireditve bodo cel teden.

T. TAVČAR

DEDEK MRAZ NA OBISKU

Najbolj hvaležno občinstvo je imel dedek Mraz v otroških vrtcih. Za mnoge je bilo to prvo srečanje z dedkom, za vse pa je bilo srečanje z njim dogodek leta. Pred odhodom je bilo dedka treba še kaj posebnega vprašati in ga potipati, če ima res tako mehko brado kot so povedale tovarišice vzgojiteljice. Otroci v vrtcu Anice Černejeve so se prepričali, da je Dedek še vedno tako prijazen kot vedno, poln presenečenj, pravljic in dobrot.

Tudi po vseh 20 krajevnih skupnostih žalske občine so bile v tem tednu prireditve za najmlajše, prihod Dedka Mraza in obdaritev. Posebno lepo je bilo na Gomilskem od koder je tudi posnetek, kako Dedek Mraz deli darila najmlajšim.

NOVOLETNI GLASBENI VEČER V ŽALCU

V žalskem mladinskem klubu je bil preteklo soboto že petič zaporedi Novoletni glasbeni večer. Tudi tokrat so mladi iz Žalca, Celja in okolice uživali ob glasbi mladih ustvarjalcev, ki so poskrbeli za resnično izjemno razpoloženje. Okoli 70 mladih (toliko jih menda v žalskem klubu še ni bilo) so skladbe številnih znanih izvajalcev ter lastni komadi nastopajočih nedvomno navdušili, saj se je tolikokrat prisotna pregraja med izvajalci in poslušalci v hipu porušila.

Z avtorskimi skladbami so se tokrat prvič predstavili člani tria Samo, Mojca in Jure, mnogi pa so na glasbenem večeru šele spoznali tudi skupino Ognjene

strele iz Žalca. Nastopili so tudi stari znanci žalskih mladincev, od skupin Klavir, konj in voda ter Prihrani za presenečenje, pa do priljubljenega dua Bojan in Andrejka. Ob zaključku prireditve so mladi ob spremeljavi ansambla Kaya iz Celja tudi zaplesali in se veselili še dolgo v noč.

Sobotni Novoletni glasbeni večer so mladi iz OO ZSMS Zalec izkoristili za podelitev priznanj najbolj prizadevnim in aktivnim članom te organizacije. Slednjim pa je najbrž mnogo več kot priznanje pomenila odzivnost mladih, ki so s tem poplačali njihov trud ob organizaciji.

P. Z.

SINDIKALNE ŠPORTNE IGRE ŽALEC

VSE VEČJA MNOŽIČNOST

V Preboldu so podelili priznanja najboljšim

V ponedeljek popoldne so v Preboldu pripravili zaključek sindikalnih športnih iger občine Zalec. Pohvalno je zlasti to, da vlada med delavci vedno več zanimanja za šport in rekreacijo. O tem je zbranim najprej govoril predsednik občinskega sveta Zveze sindikatov Zalec, **Branko Povše**, ki je poudaril, da je v letošnjih igrah sodelovalo kar 3400 delavcev.

Sindikalne športne igre potekajo v žalski občini že devetnajsto leto. Takole jih ocenjuje predsednik komisije za šport in rekreacijo pri OS ZSS Zalec **Vinko Banovšek**: »Predvsem bi rad poudaril, da so letošnje igre

uspele tudi po organizacijski plati. Mislim pa, da je še precej rezerv, zlasti, če pomislim na množičnost. Je še nekaj organizacij združenega dela, kjer športu in rekreaciji še vedno ne namenijo dovolj pozornosti. Temu bo treba prihodnje leto posvetiti še večjo pozornost.«

Letos so se pri članicah najbolj izkazale športnice Sipa, pri starejših članih je prvo mesto osvojil Juteks iz Žalca, pri veteranih Sip Šempeter, pri mlajših članih pa Ferralit. V množičnosti je prvo mesto v organizacijah, kjer je zaposleno do 110 delavcev, zasedla ekipa športnikov, ki jo sestavljajo DPO,

SIS in postaja milice. V organizacijah združenega dela, kjer je zaposlenih do 300 delavcev je prvo mesto zasedla ekipa Aera tozd Kemija Šempeter. Pri organizacijah do 500 zaposlenih so bili najboljši športniki Juteksa in pri organizacijah z nad 500 zaposlenimi Sip iz Šempetra. Prehodni pokal za najboljšo organizacijo združenega dela v športu in rekreaciji je prejel Sip iz Šempetra. Posebni priznanji za prizadevnost na področju športa in rekreacije sta letos prejela Ervin Košir iz Zarje in Ernest Zupan iz tekstilne tovarne Prebold.

JANEZ VEDENIK

tednikov intervju

IŠČEM POŽIVILO, DA VAM PREŽENEM DREMAVICO

Za današnjega sogovornika smo izbrali najpopularnejšo osebo teh dni. Ekskluzivno za Novi tednik je odgovoril na nekaj na hitro postavljenih vprašanj, potem pa odhitel dalje. Dedek je namreč sila zaposlen.

Kako ti je sploh uspelo priti na Celjsko ko pa nisi »boniziran«. Imas morda kakšne bonitete?

Dedek: Če mislite na bonitete, kakršne imate vi še zmeraj v sodčih po kletah, se motite. Prišel sem, kot po navadi, na saneh. Mojih kraguljkov seveda niste slišali, ko vam pa povsod pozvanja.

Si imel tudi ti težave z nabavljanjem?

Dedek: Za otročak ni bilo težko nakupovati, za vse ostale pa je bilo malo težje. Želel sem vas razveseliti s posebnostmi kot so kava, banane, meso in še kaj, pa se ni dalo. Najbolj mi je žal za kavo. Najbrž pa to ni pravo poživilo, s katerim bi vam lahko pregledal dremavico. Od šestinsedemdesetega leta dalje govorite o agroživilnem sodelovanju na območju, pa nič. Sem potem jaz kriv, če z darili niste zadovoljni? Sicer pa so vaši mali oglasi v tem času vse polni prasičjih ponudb. Se že znajdete.

Se ti zdi, da smo si bili letos, posebno v drugem polletju, med sabo bolj podobni kot lani?

Dedek: Niti ne. Še zmeraj vam delitev ne gre od rok. Najbrž zato, ker imate različno dolge roke. Za porazdelitev tegob se ne grebete ne vem kako vneto.

Boš obiskal vsakega od nas?

Dedek: To bo pa malo težje. Ravno v tem času, ko sem vam na voljo, na vso moč sestankujete. Najbolj se mi smilijo delegati zvezne skupščine, ki bodo Novo leto menda dočakali kar v Skupščini. Če to kaže na visoko samoupravljalstvo in delegatsko zavest, sem pomirjen.

Vemo, da si nas vse leto opazoval in ocenjeval. Kakšni so se ti zdeli letos delegati?

Dedek: So kar v redu. Po zadnjih informacijah se v skupščinah kar grebejo za delegatsko besedo. Sicer pa ne vem, če je ta informacija čisto točna. Malce slaboviden in naglušen sem že postal.

In kakšni so se ti zdeli naši odgovorni politiki in gospodarstveniki?

Dedek: Velika večina jih hušja in sivi, so pa tudi takšni, ki kar dobro izgledajo. Sploh pa mi niso všeč tisti šoferji, ki v družbenih limuzinah še vedno prevažajo najodgovornejše v občinah. Pa sem spet nekaj pomešal!

Kako pa se je letos obnašala naša mladina?

Dedek: Kolikor vem, še vedno velja pravilo, da jabolko ne pade daleč od drevesa. Ko večkrat slišim, kako kritizirate mladi rod, se pošteno razjezim. Mladi delajo pač tako kot ste jih naučili, premalo pa jim dajete možnosti, da

se izkažejo. Sploh se do njih obnašate preveč pokroviteljsko. Velikokrat so namreč že dokazali, da znajo biti samostojni in dobro narediti, če se česa lotijo. O zadnjem kongresu naše mladine pa v zvezi z oceno dela mladih ne morem govoriti, sploh če se spomnim na kongres v Novem mestu, ki je bil dober.

Od turizma si v prihodnjem letu veliko obetate. So takšni obeti, glede na letošnjo podobo, realni?

Dedek: Dokler se boste enajst mesecev v letu obnašali kot turisti, mesec dni pa počitnikovalci, s turizmom v prihodnje ne bo kaj prida. Sploh pa ne s tistimi, ki devize iz žepov izvačijo. Slišal sem, da ste si na Golteh postavili celo spomenik regijskemu nesporazumevanju.

Nam prerokuješ boljše zdravje in počutje?

Dedek: Veliki večini, da! Peš hoja je zdrava, prav tako kolesarjenje. Tudi preobilno uživanje mesa škodi.

In naš novi delovni čas?

Dedek: Kot razpuščena čreda se mi zdite ko vas opazujem od pete pa tja do osme ure jutraj. Se boste že navedli, predvsem pa pogruntali, da zisov ukrep sploh ni neumen.

Prejšnja leta si izbiral darila tudi na koncu Tržaške in Mariborske. Si moral letos plačati polog?

Dedek: Ne, ker nisem šel tja. Res je, da »ekskluzivnih« daril nisem nabavljal, me pa vsaj ni bilo sram kot prejšnja leta. S tem pa ne pravim, da je tale vaša novost, takšna kot je sedaj, kdove kako pametna, učinkovita pa je prav gotovo.

Dedek Mraz, zakaj si pa sploh prišel med nas, ko smo pa tako klavirni in poredni?

Dedek: Ste kot otroci, ki se ne spametujejo prej, predno jih ne doleti kažen. Napake je treba pač kazniti, kakor koli že. Sicer pa sploh niste tako slabi. Star sem že in bežen, pa mislim, da imam vselej prav. Zame ste še vedno otroci, ki jih ni dobro preveč hvaliti. Pa srečno v Novem letu!

MARJELA AGREZ

ŠOŠTANJ: KAR TROJE SILVESTROVANJ

Če smo lani zapisali, da v Šoštanju ni bilo nikjer Silvestrovanja, je letos to bistveno drugače in prav je tako.

Po več letih so pripravili silvestrovanje v domu Partizana in tudi vneprej razprodali vsa razpoložljiva mesta. Pravtako so pripravili silvestrovanje še v obratu družbene prehrane šoštanjskih termoelektrarn, kakor tudi v Kajuhovem domu. Povsod bo poskrbljeno za dobro glasbo in veselo razpoloženje, še zlasti v domu Partizana, kjer bo nastopil znani plesni ansambel Dobri znanci s pevkama in Dedek mraz.

Lanskoletna kritika je torej zganila kar troje organizacij, ki so se pobrigale za najdaljšo in najbolj veselo noč v starem in novem letu v Šoštanju.

V. K.

NOVOLETNE SMREČICE - SVOJEVRSTNI SIMBOLI

Ze po tradiciji je Gozdno gospodarstvo Celje na tržnici pripravilo dovolj veliko izbiro novoletnih smrečic - tega tradicionalnega simbola božičnih in novoletnih občutenj ter razpoloženja.

Včasih smo kar sami hodili v gozd in ponavadi zasekali tam, kjer ne bi smeli, ter pokončali mlado rast. Kdo drug kot gozdarji so najbolj poklicani, da presodijo, kje je potrebno razredčiti smrečje. Naši gozdovi ali »zelene banke« terjajo občo skrb in nego. Ze res, da rastejo sami od sebe, vendar rastejo počasi. Njihovo rastje daje pravo bogastvo šele v desetletjih.

Povzetek starega kitajskega pregovora pravi: posadi drevo, da boš živel sto let - izobražuj ljudstvo, da boš živel večno!

Ali bomo znali s pomočjo asociacij ob smrečicah razmišljati tudi o izobraževanju, o - v prihodnjem in prihodnjih letih, pa o vseh tistih stvareh, ki morejo razvoj posameznika in družbene celote premikati naprej. Bomo znali kdaj pa kdaj tudi razredčiti prebujno rast, ne zaredi dreves, ampak zaradi gozda.

UM

FRANKOLOVO: SREČANJE NAJSTAREJŠIH KRAJANOV

Krajevni odbor Rtlečega križa je skupaj s krajevno skupnostjo Frankolovo organiziral preteklo nedeljo srečanje krajanov, ki so stari nad 70 let. V tej krajevni skupnosti je takih 136.

Letošnjega srečanja se je udeležilo 53 krajanov, ki so jim ob zakuski pripravili kulturni program moški zbor Anton Bezenšek iz Frankolovega in otroci iz osnovne šole.

Na srečanju je bila prisotna tudi druga najstarejša krajanka v krajevni skupnosti, **MARIJA POLENSEK**. Najstarejši krajanci so izkazali drobno pozornost s šopkom cvetja vse ostale, ki se srečanja niso mogli zaradi starosti ali bolezni udeležiti, pa bodo obiskali poverjeniki krajevnega odbora RK na domu ter jih ob tej priložnosti obdarili s skromnimi darili ter dobrimi željami za Novo leto.

CVETKA ČRETNIK

Jože Pinter

Pavlina Natek

Martin Pahor

Milka Rančigaj

NOVOLETNI SPREJEM NAJSTAREJŠIH

V Krajevni skupnosti Gomilsko so v nedeljo na novoletno srečanje povabili krajanke, stare sedemdeset in več let. Ta navada je na Gomilskem že stara. Poleg kulturnega programa so jim pripravili tudi zakusko, predstavili družbenopolitičnih organizacij in krajevnih skupnosti pa so z njimi poklepetali. Stirje od njih, ki so prišli na srečanje so nam takole povedali:

JOŽE PINTER: »Star sem 72 let in sem na srečanju letos drugi. Priznati moram, da sem komaj čakal, da bi prišel današnji dan, ko se bo-

mo starejši zopet videli. Mi ne tudi po več mesecev, da se vidim s kakšnim prijateljem. Hvala vsem, ki so pripravili današnje popoldne.«

PAVLINA NATEK: »Sem kar med najstarejšimi tukaj. Letos sem dopolnila 80 let in sem še pri zdravju. Otroci in pa tudi naši pevci so nam pripravili zares lep program. Prav je, da se nas starejših spomnijo ob letu. Tistim, ki niso prišli, je lahko žal.«

MARTIN PAHOR: »Prej smo imeli srečanja v podružnični osnovni šoli, sedaj pa v tej lepi dvorani Doma krajanov. Nikdar si nisem mislil,

da bomo na Gomilskem imeli tako lep dom. Nimam besed, da bi se zahvalil za današnje srečanje. Bil sem tudi na prireditvi, ko je prišel Dedek Mraz.«

MILKA RANČIGAJ: »Letos sem dopolnila 70 let, zato sem prvič na tem srečanju, ter med »najmlajšimi« tukaj. Čeprav smo manjša krajevna skupnost gre vse priznaje tistim, ki so nam pripravili program in zakusko. Prav prisrčen pa je bil nastop najmlajših.«

TONE TAVČAR

LIBELINI UPOKOJENCI SO SE ZBRALI

V celjski delovni organizaciji Libela imajo nekaj čez sto upokojencev, ki so jih že po tradiciji povabili na prednovoletno srečanje. Najprej so jim razkazali stare in nove proizvodne obrate, potem pa so jim v hotelu Celeia pripravili krajši kulturni program - zapel jim je moški pevski zbor Libele. - V veseli družbi so se kresali spomini in vsakdanje skrbi. Tudi stabilizacija je bila na dnevnem redu pogovorov, vanjo pa so z nasmehom vtaknili tudi tisto novoletno kuverto, v kateri je bilo 1500 dinarjev za pribojšek.

UM

V BESEDI IN SLIKI

PRAZNIČNI NAKUPI

Celjske trgovine so se za novoletne praznike dobro pripravile. Izložbe so lično aranžirane, radovednost pa tudi velika. Ob visokih cenah je potrebno skrbno pretehtati kaj bomo izbrali, še zlasti če kupujejo mladi, ki imajo plitek žep.

DARILA ZA NAJBЛИŽJE

Prazniki so pred durmi. Hitimo po zadnjih nakupih, da bi z darili osrečili svoje najbližje. Dedek Mraz že troši dobrote med otroke, ponekod z večjo žlico, drugod z manjšo, povsod pa je letos bolj skromen. Pa saj otroci ne merijo darila po dragocenostih, tako kot odrasli, njihove očke se zabeste že, če jim darilo izroči dedek Mraz, ki letos prijazno troši bonbone med celjsko mladež. Če imaš seveda srečo, da ga ugledaš in ga celo pocukaš za rokav.

PODELITEV DIPLOM V CELJU

Na oddelku Pedagoške akademije Maribor v Celju je bila v torek, 21. 12., svečana podelitev diplom študentom, ki so v študijskem letu 1981/82 uspešno končali vse študijske obveznosti. Slovestnosti so prisostvovali študentje, predstavniki Pedagoške akademije in Izobraževalne skupnosti Celje.

Po uvodnem nagovoru predstojnika oddelka, tov. Lipnika, je o vlogi učitelja in o njegovem liku spregovoril prodekan Pedagoške akademije, tov. Roršak. Za tem pa so podelili diplome 40 študentom, to je 65 odstotkov vseh tistih, ki so, lahko rečemo v rekordnem času, končali študij. Naj bodo te številk dokaz, kako delovni in uspešni so takšni dislocirani oddelki, zato bi ob pomislekih na ukinitve le-teh prav gotovo bilo potrebno več treznosti in utemeljitev.

Po podelitvi diplom pa so bile še podeljene knjižne nagrade najbolj delovnim, marljivim in prizadevnim diplomantom tako pri študiju kot pri obšolskih dejavnostih.

VLADO MAROT

NOVI TELEFONI V ŽALSKI OBČINI

Tudi prihodnje leto bodo v žalski občini nadaljevali z razvojem in modernizacijo poštnega in telefonskega prometa. Tako bodo zgradili telefonsko omrežje na Vranskem, nadaljevali z razširitev vozliščne centrale v Šempetru in pričeli s pripravami za izgradnjo PTT objekta v Žalcu. Prizadevali si bodo tudi za izgradnjo medkrajevnih telefonskih govorilnic v posameznih krajevnih skupnostih.

J.V.

LETA 1983 10 Odstotkov večji izvoz

Prihodnje leto naj bi v žalski občini povečali izvoz za deset odstotkov. Industrija naj bi 65 odstotkov izvoza usmerila na konvertibilno področje, uvoz pa se realno ne bi smel povečati in bi naj ostal na letošnji ravni. Vse to pomeni, da bo treba prihodnje leto izvoziti za okrog 1,5 milijarde dinarjev blaga in storitev, znesek uvoza pa ne bi smel presegati 1,1 milijarde dinarjev. Tako bi znašala stopnja pokrivanja konvertibilnega uvoza z izvozom 148%.

J.V.

ŽELEZARNA ŠTORE: PRIZNANJA KRVODAJALCEM

V Domu železarjev na Teharjih so pred kratkim podelili priznanja krvodajalcem Železarne Štore in sicer za petkratno, desetkratno, dvajsetkratno in petindvajsetkratno darovanje krvi.

V dvorani se je zbralo okoli 50 darovalcev, ki jih je pozdravil vodja krajevnih organizacij RK in aktivna RK v tovarni **Štefan Krumpak** in poudaril, da se štorski železarji, že trideset let vključujejo v krvodajalske akcije.

V Železarni je preko 1500 krvodajalcev, ki so dali že 2500 litrov krvi. Samo v letošnjem letu se je odvzema krvi v Štoreh udeležilo 578 krvodajalcev. To število stalno raste, razveseljuje pa je dejstvo, da v akcijah prednjači predvsem mladina.

Podelili so tudi zlate plakete za petindvajsetkratno darovanje krvi. Prejeli so jih: **Peter Špegel, Lojze Katičnik in Anton Hernaus.**

Slovestnosti ob podelitvi priznanj krvodajalcem se je udeležila tudi pionirka krvodajalskih akcij na celjskem območju dr. **Strausova**, ki so jo sprejeli s toplim aplavzom.

JOŽE KRAGELJ

POGOVOR Z ANDREJEM MAVRIJEM

PEČENE PIŠKE NE LETIJO SAME V USTA

Samoupravljanje ni zgolj pravica do odločanja o delitvi, marveč predvsem o delu!

Ni naključje da sem si za prispevek v novoletni številki našega tednika izbrala razgovor z Andrejem Mavrijem, sekretarjem občinske konference ZKS Laško. Ničkolikokrat sem namreč slišala iz ust občanov pohvalno oceno, da je moj sogovornik človek, ki mu je verjeti, kar pove, ki zna reči bobu bob in da bi nam šle reči bolj in hitreje od rok, če bi bilo takšnih in podobnih ljudi še več. Mislim, da je v današnjem času najbolj pomembno in potrebno zaupanje med ljudmi in do ljudi in Andrej Mavri ga med občani gotovo ima. Takole se je pričel najin razgovor:

Korenine ste poglani in se potem kalili v delavskih vrstah. Se, v primerjavi s preteklim delom in sedanjo funkcijo čutite bolj uradnika in manj delavca? Se kdaj zalotite da sedaj drugače razmišljate?

Mavri: Pri vsakem odločanju skušam razmišljati tako, kot razmišlja delavec v tovarni. Skušam pa tudi razmišljati in se odločati tako, kot je v to v dolgoročnem interesu delavca, ne pa trenutne situacije. Seveda pa je ta »uradniška« zadeva precej nalezljiva. To se odraža tudi na današnjem velikem administrativnem aparatu, ki kaže, da se nekateri funkcionarji te miselnosti preveč nalezajo in potem, po izteku mandata, ne želijo več nazaj v tovarne. Potem se tam ustvarjajo neka nova, fiktivna delovna mesta v administraciji, samo da se potem lahko tam obdržijo. Zase moram reči, da komaj čakam da mi mandat poteče in da se vrnem tja, od koder sem prišel. Tudi zato, da se boleznim, o kateri govoriva, ne bi preveč nalezel.

Sliši se, da ste pogumni in da nimate dlake na jeziku. Je to res?

Mavri: Dolžnost komunista je, da odkrito pove svoje mnenje ali stališče v posamezni zadevi in da se, seveda, tudi v praksi obnaša tako, kot govori. Danes pa imamo preveč takšnih ljudi, ki dobro poznajo razmere in probleme, ki znajo nepravilnosti tudi dobro kritizirati, potem pa se obnašajo drugače kot govorijo. Takšno govorjenje »resnice« pa je za ljudi boleče in ponavadi tudi ne dovolj cenjeno. Stvar mojega poguma je v tem, da se tudi obnašam kot je treba in kot govorim.

Res pa je, da se dà resnico povedati na več načinov. Kako, na primer, povedati resnico, ki za uho ni najbolj prijetna in s takšnimi se bo treba v bodoče vse bolj seznanjati in spopadati?

Mavri: Resnico je treba povedati takšno kot je, seveda pa jo je treba dobro obrazložiti, povedati, zakaj je takšna in tudi kaj iz nje izhaja. Če govoriš resnico zato, da bi ljudi mobiliziral za akcijo, potem je najbolje, da poveš vse tako, kot je. Če pa govoriš takšno resnico, da je ljudem všeč, kar je dosti lažje, te takšna resnica kmalu postavi na pozicijo lažnjivca in potem kaj kmalu zgubiš zaupanje in ugled pri ljudeh.

Je v današnji praksi veliko politikantstva?

Politikantstva je pri nas preveč in to na vseh ravneh. Tako pri ljudeh, ki delamo v družbenopolitičnih organizacijah kot pri onih, ki delajo v tako imenovanem oblastnem sistemu, veliko tega pa je tudi med poslovnimi delavci. To trditev bi utemeljil s tem, da nekateri ne poznajo dovolj razmer, tam kjer delajo, in zaradi tega tudi predlagajo odločitve v veri, da so dobre. Ko se potem v praksi pokaže da takšne niso in ko pridejo do negativnih rezultatov in pojavov, delovni ljudje in občani takšne odločitve obsojajo češ: zakaj ste nam pa govorili, naj se tako odločimo, zakaj ste nas zavajali. Politikantstvo je pač kalkulacija ljudi na vodilnih položajih, ki nimajo dovolj znanja, ali pa tistih, ki so preveč trokovnja-

ki, pa premalo poznavalci družbenih in političnih razmer in usmeritev. Imamo pa tudi takšne, ki so samo politiki, pa potrebnega strokovnega znanja nimajo in se potem izražajo preveč deklarativno.

Našega delavca smo, glede na rezultate njegovega dela, le materialno stimulirali, s tem pa ves čas zanemarjali »čustveno« plat nagajevanja. Na besedo udarni smo pozabili. Rudarje, sedaj, ko nam mrzla prede, spet potegnili iz naftalina. Zakaj je tako?

Mavri: S to tezo se na nek način strinjam. Delno sem odgovoril že prej, ko sem govoril o politikantstvu, dodal pa bi še, da smo tisti, ki smo opravljali pomembnejše, politične in poslovodne naloge, delavcem ves čas govorili predvsem o delitvi, da bi jih na tak način mobilizirali, manj pa smo jim govorili o tem, kako delati. Zato se še danes vse preveč pogovarjamo o delitvi, pa vse premalo, kako ustvarjati, da bomo potem lahko kaj delili. Zato tudi številni pojavi, ko se delovni ljudje obnašajo skorajda tako kot upokojenci in mislijo, da jim osebni dohodek pripada že samo zato, da pridejo na delo, če pa še kaj napravijo, morajo biti pa še dodatno stimulirani. Razveseljivo pa je, da se v zadnjem času ta miselnost vendarle spreminja, da ljudje vendarle razumejo, da zaposlitev ni to, da

čakaš, kdaj ti bodo pečene piške v usta priletele, ampak so, po moji oceni, prišli do spoznanja, da je za to treba vsaj roko stegniti.

Vse bolj govorimo o krizi morale, in s tem v zvezi, zakaj se sprejetih dogovorov velikokrat ne držimo?

Mavri: Mislim, da okrog krize morale vse preveč govorimo, ali pa govorimo preveč posplošno. Če bi o njej začeli govoriti bolj konkretno, bi bila kriza veliko manjša in še veliko lažje bi jo premagovali. Kriza vrednot ali pa kriza morale, je posledica dejstva, da so delavci danes postavljeni v bistveno drugačen položaj kot nekoč in kot so v deželah realnega socializma in v državah državnega kapitalizma, ko so na eni strani tisti, ki delajo in na drugi tisti, ki komandirajo. Pri nas pa je prišlo do nekega psihološkega zloma, ko ima delavec pravico in dolžnost, da dela in upravlja hkrati. Zaradi teh pomembnih dolžnosti, ki terjajo ogromno znanja, ne moremo pričakovati, da bomo kar čez noč dosegli ne vem kakšne rezultate. Zdi pa se mi, da vse preveč opažamo odklone, premalo pa tudi dosežke v razvoju našega delavca kot upravljalca.

Vse pogostejši administrativni ukrepi v bistvu posegajo v osnovno pravico in dolžnost delovnega človeka, občana, opredeljeno v ustavi. Kaj je danes v praksi področje delavčevega (samoupravljanja)?

Mavri: Že prej sem govoril o dvojni vlogi delavca-samoupravljalca in da pri nas vse preveč govorimo in smatramo samoupravljanje kot pravico do delitve in vse premalo pravico do odločanja, kaj in kako bomo delali. Takšne razmere so posledica interesa tistih, ki imajo odločanje v rokah namesto delavcev. Izredno popularen postaneš, če postaviš novo tovarno, če zagotoviš novo investicijo »za delavce, občane«. Potem se lepo sliši da »je ta in ta to napravil«. Seveda pa, če je »ta in ta« to napravil, to pomeni, da delavci niso imeli možnosti pri tem odločati. Zato tudi niso ne vem kako zainteresirani, nimajo občutka, da je stvar njihova, ne živijo z njo, ne obnašajo se do nje kot sogospodarji. Zaradi tega imamo potem primere delovne nediscipline in slabega gospodarjenja z družbenim imetjem in sredstvi. Odločanje smo omejili le na dohodek, na delitev dohodka, in ker so se sedaj pogoji gospodarjenja zaostriili, ko prostora za delitev sredstev sklada skupne porabe in drugih praktično ni, potem tudi govorimo, da ni več samoupravljanja.

Ali zaradi takšne prakse lahko govorimo tudi o krizi delegatskega sistema?

Mavri: Mislim, da ne. V letošnjem letu vidim velik korak naprej v kvaliteti delovanja delegatskega sistema. Na vseh mestih govorimo, da nam to ne gre, sam pa sem prepričan, da ni tako. To se najlepše vidi v delu občinskih skupščin, kjer je bil dosežen velik korak na bolje. Seveda stanje še ni takšno, da bi bili lahko zadovoljni.

Našim politikom je pogosto še vedno zoprna ustvarjalna borba mnenj in polemika. Zakaj, če je temu res tako?

Mavri: To je res. Eden od razlogov je v tem, da nekateri politiki z daljšim stažem menijo, da stvari tako dobro poznajo, da jih nihče ne more poznati bolje. Smatrajo, da jih tisti, ki se z njimi ne strinja, žali. Na drugi strani pa imamo ljudi na pomembnih položajih v političnem in oblastnem sistemu, ki pa imajo premalo znanja, da bi razumeli dosednji razvoj naše družbe in smeri, v katero se ta razvija. Ob tem bi še rekel to, da bomo morali v bodoče več narediti za usposabljanje ljudi za vodilne položaje. Potem bodo ljudje politikom tudi bolj verjeli.

Praksa kaže, da kritična beseda in razpoloženje ne prizadene kaj dosti tistega, ki se ga kritika loteva. Zakaj tako?

Mavri: To kritiko moramo povezati s krizo morale. Navada je, da kritiziramo vedno le tistega, oziroma takrat, ko vemo, da nas ne bodo dosegli povratni »udarci«. Tako v delovni organizaciji kritiziramo občinske forume, v občini republiške, v republiki zvezne organe. Nikoli ne kritizira delavec sodelavca, delavec svojega predpostavljenega, delavec svojega partijskega sekretarja svojega delegata, ker se boji, da bo moral potem on opravljati njegovo funkcijo... Veliko govorimo o odgovornosti, vendarle spet vselej le o odgovornosti drugih.

Nam lahko postrežete s kakšnim svežim, spodbudnim primerom z vsakdanje prakse? Politiki namreč vse bolj govorite o temnih straneh našega vsakdana, o svetlih pa vse manj, čeprav bi bilo svetle utrinke še kako spodbudno poslušati.

Mavri: Tudi spodbudnih rezultatov je precej. Zame je izredno velik uspeh, da smo delavci in občani v občini Laško, ob tako težavnih pogojih, letos proizvedli več kot lani. To je, glede na strukturo našega gospodarstva, spodbuden uspeh, saj smo v precejšnji meri vezani na pridobivanje surovin od drugod. Velik uspeh je tudi, da smo v občini Laško letos več izvozili kot lani.

Število članov ZK se je v občini Laško v zadnjih nekaj letih skoraj podvojilo. Se to odraža tudi v politični učinkovitosti partijske organizacije v občini?

Mavri: Bilo bi iluzorno ob enkratnem povečanju števila komunistov v občini pričakovati tudi enkrat boljše rezultate. Zaradi mlahavosti kriterijev pri sprejemanju v naše vrste trpi danes naše delo in tudi ugled. Ker so danes razmere v naši družbi veliko, veliko težje kot v preteklih letih, so pred komunisti tudi mnogo zahtevnejše in težje naloge, ki jim bodo kos le s stalnim usposabljanjem za delovanje v razmerah, kakršne bodo v naslednjih letih. Le tako si bomo ponovno pridobili zaupanje in ugled in prispevali k ustvarjalnem vzdušju med ljudmi.

Srečno!

Mavri: Srečno!

MARJELA AGREŽ

MOŠKI ZBOR KUD IVAN CANKAR

DRUŽABNOST IN PRIJATELJSTVO

Tudi koncert v okviru usmerjenega izobraževanja

Celjskega kulturnega življenja si skorajda ni mogoče zamisliti brez številnih pevskih zborov, ki s svojo dejavnostjo prispevajo velik delež k njegovega utripu. Ti zbori so živo prisotni med ljudmi. Dejavnost zborov ni namenjena samo koncertnemu občinstvu, temveč se pojavlja tudi tam, kjer ljudje delajo in živijo ter jih tako duhovno in človeško bogati. Ob vsakem nastopu vzgajajo tako sebe in ljudi, ki spremljajo njihovo pesem.

Tudi Moški pevski zbor KUD Ivan Cankar iz Celja, ki je pred tremi leti praznoval svojo šestdesetletnico in ki združuje pevce vseh starosti in kulturnih sredin je tak. Že po prvi svetovni vojni so ga ustanovili primorski Slovenci, ki so prebežali v Slovenijo in mu nadeli ime Oljka, kot simbol krajev, odkoder so prišli. Pred vojno so zbor vodili različni pevovodje, med

drugimi tudi skladatelja Anton Schwab in Ciril Pregelj. Že takrat je bil zbor na dostojni umetniški višini, kar dokazujejo tudi številna priznanja in nagrade.

Po drugi svetovni vojni je zbor pričel delovati pod vodstvom Rudija Segule in takrat so ga poimenovali po Ivanu Cankarju. Tudi po vojni je zbor vodilo več dirigentov, dokler ga pred dvajsetimi leti ni prevzel prof. Marjan Lebič, ki ga vodi še sedaj. Zbor vadi z vso vnemo ter organizira koncerte tako v Celju kot v širši okolici in tudi izven nje. Njihovo pesem so poslušali Slovenci na Koroškem, pa Madžari ob Blatnem jezeru in v Szegetu, kjer so nastopali s tamkajšnjim pobratnim mešanim sindikalnim zborom. Razen tega Mešani zbor Ivan Cankar nastopa redno tudi na proslavah, političnih

manifestacijah, po kolektivnih in drugod. Posebno je treba omeniti njihov koncert v okviru učnega programa nove usmerjene srednje šole za trgovinsko dejavnost, kjer so nastopili s komentiranim koncertom narodnih pesmi.

Moški pevski zbor Ivan Cankar se trudi dvigati umetniško raven svojega petja, saj se pevci in dirigent zavedajo, da je publika vse bolj zahtevna in se ne zadovoljuje s petjem poprečne kakovosti. To dokazujejo tudi nastopi na občinski in medobčinskih revijah.

Razen umetniškega snovanja pa pri tem zboru gojijo tudi družabnost in prijateljstvo, kar pogloblja tudi pristne medčloveške odnose.

Se posebej pa jih obvezuje ime, ki ga nosijo, saj Cankarjev humanizem še živi in jih sili v vedno nova umetniška snovanja.

20 LET ZAVODA ZA SPOMENIŠKO VARSTVO

Zavod za spomeniško varstvo v Celju praznuje te dni dvajsetletnico svojega obstoja. V tem času je evidentiral večji del spomenikov na celjskem območju. Ustvarjen je bil natančen razvid nad grajskimi in sakralnimi spomeniki, tržki in meščanskimi hišami, popisani so etnološki spomeniki in arheološka najdišča. Razen tega je Zavod za spomeniško varstvo opravil vrsto obnovitvenih del kulturnih spomenikov na vsem območju, pripravil pa je tudi vrsto razstav.

Z. S.

NOVOLETNI KONCERT

Celjski godalni orkester in plesni orkester »Zabe« sta se ujela v skupnem hotenju, da pripravita Celjanom »Novoletni koncert« v ponedeljek, 27. decembra. Dobra zamisel je našla odmev v široki množici poslušalcev, ki so do kraja zasedli dvorano Narodnega doma. Dirigenta obeh ansamblov Radovan Marvin in Franc Kapus sta kombinirala program, ki je bil privlačen za najširši krog ljubiteljev resne in zabavne glasbe. Dokaj močan orkester je zapolnil ves oder in še ga je bilo treba razširiti. Poleg starih znancev, članov godalnega orkestra, smo opazili nekaj neznanih instrumentalistov, ki so prispeli na pomoč iz raznih smeri. V končni fazi je bil efekt dober, orkester je zvenel lepo, pretežno tudi dokaj ubrano. Občasne nečistoče gredo pač na rovaš skopo odmerjenih skupnih vaj.

Program je uvedla Rossinijeva uvertura k operi »Italijanka v Alžiru«. Razen začetnih netočnosti je orkester zvenel polno, dobro sta se uveljavila oboa in flavta. Od Dvoržakovih plesov je bil najboljši drugi (v g-molu), živ, ritmično dognan, efekt. Montijev »Čardaš« je dirigiral in hkrati izvajal na violini dirigent Marvin z zamahom, muzikalno in tehnično na lepi višini. V nadaljevanju je Marvin dirigiral še Mendelssohnov Andante v priredbi Janija Goloba, v prirebi istega avtorja še Mozartov Andante in Beethovno Romanco. Radovan Marvin je dober in skrben dirigent in tudi dober violinist. Razpolaga z vehementnimi gibi, najbrže bi šlo s skromnejšimi, preciznimi gestami prav tako dobro, če ne bolje. Godala so v redu, pihala so boljše kot trebila, ki so marsikdaj groba in neuglasena.

Vmesne točke, kjer je bil poudarjen pretežno zabavni karakter, je s skupimi, dobro odtehtanimi gibi dirigiral Franc Kapus. Orkester »Zabe« je solidno sestavljen, rutiniran, ritmično točen, dinamično pester. Višek efektov je v forte igranju, z močnim izrazom trobent in tolkal.

Zaključek koncerta je bil »Varšavski koncert« Addinsela, popularna skladba z obligatnim solo - klavirjem. Interpretirala ga je s krepkim tonom, z dobrimi povdarki in blestečimi pasażami Majda Fischer.

Po močnih ovacijah razpoloženega občinstva je dirigent Marvin dodal še dve skladbi, prva je bila dunajski valček. Škoda, da je bil preveč razvlečen ter je zavrli navdušenje v dvorani. K tako programski zasnovi, ki je imela očitno v vidu novoletno razpoloženje, ne bi bilo kaj pripomniti. Vendar je enotnost trpela zaradi prevelikih kontrastov med Mendelssohnom in Dorseyem,

pa Mozart-Golobovo ter Privškovo in Beethovno glasbo.

Ob zasedbi orkestra pa se tudi ponuja vprašanje, ali je nujno potreben »uvoz« tolike pomoči od zunaj, izven Celja. Ali smo vse naredili, da bi vključili v godalni orkester (pomnožen s pihali in trobili) domače instrumentaliste, ki jih premore glasbena šola vsaj nekaj, pa ne slabih? Zidamo novo glasbeno šolo, ki bo leta 1983. gotova in ponosni bomo nanjo. Upajmo, da bo v njej zaživel bolj kot doslej skupinsko delo kot priprava za amatersko muziciranje v orkestru. Saj to je menda namen glasbene šole! Pedagoško delo, da, pa tudi vključevanje v javno kulturno delo. Odras takega pravega pedagoškega dela na področju glasbe mora biti nekje opazen. Kot smo že ob pomladanskem koncertu godalnega orkestra zapisali, pogrešamo več sodelovanja učiteljev glasbene šole.

EGON KUNEJ

POGLED NA PLATNO

VLAK ZA KRALJEVO

Scenarij: Mihaško Sekulić. Kamera: Dorđe Nikolić, Glasba: Vojislav Kostić. REŽIJA: ALEKSANDAR ĐORĐEVIĆ.

Igrajo: Ljubiša Samardžić, Zvonko Lepetić, Sanja Vejnović, Slobodan Aligrudić, Rade Marković in drugi.

Pri filmu Vlak za Kraljevo imamo opravka z izrazito razvedrilnim filmom, ki si je za edini cilj zastavil zabavati gledalce, ki bodo (trumoma) polnili dvorane. Nobenih višjih ciljev nima to delo, zgledovati se želi pri tipičnih akcijskih filmih, kakršnih smo pretežno vajeni od ameriške kinematografije in jemlje vojno le za okostje mišljene zgodbe.

V njej pogumni strojevodja opravlja pomembno kurirsko nalogo - iz Beograda mora v Kraljevo mimo številnih nemških zased prenesti pomembno partijsko pošto. Pri tem je postavljen na kopico preizkušenj, v katerih (seveda) uspeva, pri tem pa osmeši pol nemške soldateske in še kopico nedičevskih agentov vmes. Za nameček se preprosti junak, ki nima nobenih posebnih šol, razen življenjske, uspešno ogne še zankam zahrbtnega agenta, ki ga lovi po pravi bondovski metodi. In ko pošto preda, mimogrede pa reši hude usode še lepo Zidinjno, je svoje opravil - zato tudi lahko umre.

Aleksandra Đorđevića poznamo predvsem po tako preprostih in praviloma izmišljenih filmskih zgodbicah. Takšni so bili Odpisani, takšen je tudi Vlak za Kraljevo. A ker kinematografija hudo potrebuje prav takšne filme, je vse pohvale vredno dejstvo, da je film naivni zgodbi navkljub narejen docela profesionalno. Liki so izdelani, kamera je vseskozi vznemirljiva, glasba ustvarja napetost, montaža k njej le še prispeva in igralci so strogo profesionalno opravili svoje (sicer res ne pretirano zahtevne) naloge.

Tako pač gledamo film, ki je namenjen gledanju in sprostitvi, ob katerem nam ni treba zavijati oči od dolgočasje ali naivnega iskanja globljih izpovedi. Gledan skozi takšne oči, je film Vlak za Kraljevo docela pošten in zgledno narejen film.

BRANKO STAMEJČIĆ

NOVOLETNI KONCERT

Pihalni orkester štorskih železarjev pod vodstvom prof. Franca Zupanca je za danes ob 18. uri v Kulturnem domu v Storah pripravil novoletni koncert z naslovom Po domovini. Spominjamo se, da so štorski godbeniki včasih pripravljali koncerte z naslovom Po svetu. Vse kaže, da so se tudi, s svojim repertoarjem prilagodili aktualnim depozitnim razmeram na meji in propagirajo s svojimi skladbami domači turizem. Vsekakor spodbudna aktualizacija kulturniškega podviga!

UM

S PESMIJO MED ROJAKI

Ansambel Štajerski fantje iz Celja je za letošnji Dan republike prejel posebno priznanje. V organizaciji OK SZDL Celje so namreč gostovali pri naših delavcih zaposlenih v Güterslochu in Grövensbreuchu. Oba koncerta bosta članom tega ansambla ostala še dolgo v spominu, saj so jih v obeh krajih sprejeli izredno pristrčno.

Sicer pa ansambel Štajerski fantje v tej zasedbi deluje tretje leto. Člani so preizkušeni glasbeniki, ki so pred tem igrali že v raznih drugih ansamblih. Čeprav igrajo na plesih, veselnicah in drugih zabavah tako narodnozabavno kot zabavno glasbo, pa se štejejo za narodnozabavni ansambel. Tudi lastne skladbe, ki bodo verjetno še letos izšle na veliki plošči, so narodnozabavne. Razen zunanjih sodelavcev jih je večino napisal vodja ansambla Stefan Starovasnik, besedila pa sta prispevala pevec Cveto Konec in Filip Lokovšek.

V ansamblu igrajo: Edo Bahč - bas, Srečko Panič - trobenta, Jože Leskošek - klarinet in saksofon, Stanko Canžek - kitara in »fajtonerica«, Stefan Starovasnik - harmonika in Cveto Konec, ki prepeva in po potrebi igra bobne.

F.P.

PUŠELJIN SOCIALNI PORTRET

Ratimir Pušelja se je s svojo razstavo prvič predstavil celjski javnosti že leta 1974. Ob takratni razstavi smo sledili zapisu o Pušeljinem dvodimenzionalnem slikarstvu, tako v smislu miselno-izrazne kot problemske bogatosti, razpetemu med prostornostmi veselja in betonskega tlaka, demonstraciji proti sodobno urbaniziranemu okolju, kjer je postala osebnost izključena iz vsakdanjega življenja.

Vse to še toliko bolj velja za Pušeljin slikarski opus nedavno tega predstavljen v Likovnem salonu Celje, vendar v drugačni luči. Njegova najnovejša dela so postala v našem prostoru takorekoč sinonim za pojem socialnega portreta sodobne umetnosti. Osnovni namen Pušeljinih slik je ikonografska interpretacija sodobnega bivanjskega prostora, ki ni izražena samo s formalnim likovnim pojavom, temveč tudi s prostorskim, kjer je prvobitnost

dvojne dimenzije izgubljena, pomen le-te pa se pojavi kot prostorsko aktivna razsežnost s poudarjenim socialnim momentom, pogojuje radikalno praznost, odtujenost, brezizraznost, ogroženost človeka v okolju v katerem živi.

Pušelja se pri sestavi slike ne omejuje le na ploskovne elemente, ki so postavljeni tako, da dajejo iluzionistični videz prostorskega značaja. Občutek prostora je pogojen tudi z barvno sfero, črnomo, kateri se v najnovejših slikah pridružuje še rumena, rdeča in zelena. Le-te so aktivno prisotne, vznemirjajoče, včasih celo agresivne, vendarle smiselno ovrednotene.

Ratimir Pušelja ni samo umetnik s specifičnim likovnim izrazom, temveč umetnik z izrazito individualno filozofsko opredelitvijo do pojavov, ki se neposredno vežejo na subjekt.

ALENKA DOMJAN

FILMSKO GLEDALIŠČE

ŠESTI IZZIV

Z izborom 12. kakovostnih filmov

Ze šesto leto zapored nadaljuje celjsko Kinopodjetje akcijo filmskega gledališča za odrasle. S predstavami, ki bodo vsak drugi četrtek v mesecu (razen v novembru, ko bo to tretji četrtek), izpolnjuje kinopodjetje svoj kulturni dolg. Kajti izbor filmov, ki jih vsako leto uvrščajo v spored filmskega gledališča nastaja le na osnovi enega kriterija - kakovosti filmskega sporočila, ki ga nosi izbrano delo. Letos so imeli srečno roko, saj bomo v pestrem izboru, ki se razlikuje po žanrih, videli najrazličnejše filme iz različnih dežel. Naštetimo jih. V sporedu so ameriški filmi Dvoboj na Missouriju (western), Vrtinica (glasbeni film - drama), Bližnja srečanja tretje vrste (znanstveno-fantastični), Navadni ljudje (melodrama), Je pilot v letalu (komedija) in Ta vražji jazz (glasbeni film). Videli bomo še francosko angleško dramo Tessa - čista ženska, angleška filma Ognjene kočije (drama iz življenja športnikov) in Meč kralja Arthura (zgodovinski spektakel), švedski film - opero Čarobna piščal in dve domači deli - Rdeči boogie (ali kaj ti je deklica) in Smrt gospoda Goluže.

Ob dejstvu, da se filmsko gledališče v minulih petih letih ni »prijelo«, velja gotovo

razmišljati. Smo na vseh ravneh storili dovolj za njegovo ustoličenje kot pomembne kulturne institucije v Celju, ki se ponaša z izjemno razvejano filmsko kulturo in vzgojo? Kinopodjetje je svoje storilo s tem, da je (kot vsa leta doslej) natisnilo programsko brošuro z ocenami izbranih filmov, ki je imeniten pripomoček za delo vseh organizatorjev kulturnega življenja. Toda, ali so storili vse tudi ostali? So razposlane brošure našle pot do delavcev, krajanov? Je bila spodbuda za odločitev o nakupu prenosljive abonentske vstopnice dovolj odločna, jasna? Ali pa na film še vedno gledamo nekako zviška, kot na obrobno stvar, ki ima opraviti s kulturo le bolj od daleč?

Preveč vprašanj, da bi na njih na hitro odgovorili. Pa odgovora tudi ni treba iskati. Iskati je treba poti, da bi akcija filmskega gledališča za odrasle, ki vsak mesec enkrat zagotovi ogled res kakovostnega filma, naletela na zaslužen odziv. Ne zgolj zaradi filmov, ki se sicer vse pradi izgubijo v poprečju sporeda dvomljive kakovosti. Zaradi gledalcev, ki vse pradi godrnjamo, da filmski spored ni ničemer več podoben.

BRANKO STAMEJCIC

RAZSTAVA IGNJATIČA V LIBELI

V prostorih celjske Libele bo še do 31. decembra odprta razstava likovnih del slikarja Nika Ignjatiča. Opozoriti velja, da je izkupiček prodanih slik namenjen kot pomoč mladinskemu hokejskemu moštvu Celja za gostovanje v Kanadi.

Ob tem samo nekaj besed o slikarjevem likovnem snovanju. Niko Ignjatič nam z obvladovanjem prostora in bivanja v njem v svojih predstavah ponuja podobo sveta v katerem živimo. Njegove barve, reliefno oblikovane površine, kakor je zapisala likovna kritičarka Katjuša Marušič-Rojc, dihalo v prostor, ustvarjajo bivanje in ponujajo možnost sprejetja bogatih vsebin.

Niko Ignjatič živi in dela v Celju, njegovo inspiracijsko polje sega večkrat v menuet, ki ni le slučajna oblika. Imel je že več samostojnih razstav doma in na tujem, kjer je tudi dobil priznanja za svoja iskanja v načinu izražanja.

MP (foto RADIVOJ KLIVCOV)

Vsem delovnim ljudem in občanom celjske občine iskrene želje v novem letu 1983

želijo

**OBČINSKA KONFERENCA SZDL
OBČINSKA KONFERENCA ZKS
OBČINSKI SVET ZSS
OBČINSKA KONFERENCA ZSMS
OBČINSKI ODBOR ZZB NOV
OBČINSKA SKUPŠČINA IN
IZVRŠNI SVET OBČINE CELJE**

Gradovi in graščine na slovenskem Štajerskem

[81]

Piše: dr. IVAN STOPAR

Po prvi svetovni vojni je bila v njem gimnazija za begunce bele Vranglove armade, 22. oktobra 1948 pa je bil v njem ustanovljen Zavod za duševno in živčno bolne Hrastovec-Trate.

Grad je tudi kulturnozgodovinsko pomemben. Tu se je pogosto mudil sorodnik lastnikov, državnik in diplomat Žiga Herberstein, po rodu sicer iz Vipave, avtor znane knjige *Rerum Moscovitarum Commentarii* iz 1549, tu so se odvijali znameniti čarovniški procesi. Iz zapuščinskih in drugih aktov rodovine Herberstein si lahko ustvarimo približno predstavo o njeni moči in bogastvu. Pomemben del stare grajske opreme hrani danes Pokrajinski muzej v Ptuj, kjer so med drugim ohranjeni tudi številni rodovinski portreti.

Grad Hrastovec že na prvi pogled kaže znamenja večstoletnega razvoja. Ko se po položni poti vzpenjamo na grajski grič, opazimo ob njegovem vznožju starejšo stavbo s pazduhastim portalom z ravno preklado in prirezanimi robovi v njenem pritličju. Na prekladi razberemo kornaj še razločno letnico 1554, nad njo pa je okrogel ščitec s Herbersteinovim grbom. Gre za eno izmed pomožnih gospodarskih poslopij, kakršnih je bilo nekdanj okoli gradu še več.

Grad, ki je zleknjen na jezikastem pomolu, je mogočna peterokotno koncipirana stavba s prostranim notranjim dvoriščem. Njeni vogali so na južni strani okrepljeni s tremi okroglimi stolpi, na severni pa s dvema pravokotnima bastijama. Stolpi in bastiji so povezani s stanovanjskimi trakti, ki se naslanjajo na staro obrambno obzidje, jugovzhodni trakt pa seže s celo polovico svoje mase celo prek njega. Trakti so večidel dvonadstropni, starejše stavbne sestavine pa so večinoma skrite za baročno preobleko.

V stavbo pridemo prek kamnitnega mostu nad nekdanjim grajskim jarkom, ki nas pripelje do vhodnega portala v jugozahodnem traktu. Portal je polkrožen, flankiran s pilastro. Na profilirani prekladi, ki je ob straneh okrašena z rozetama, na sredi pa z živalsko masko, sta dvakrat

po dva skoraj identična, drug prek drugega izpisana napisa. Na zgornjem delu preklade je na spodnji plasti napis: G.F.Z.H. anno 1616, prek njega pa napis G.F.V.H. 1616. Na spodnjem delu preklade, ki ga loči od zgornjega dela le ozek profil, je na spodnji plasti napis ZH 5 TA Avgusti Anrio 1665, na zgornji prek njega pa EF.G.V.H. 1655 5 AVG. Portal, ki je v trikotnih poljih ob strani opremljen tudi z odprtini za namestitve verig vzdignega mostu, ima originalne vratnice iz tolčne pločevine.

Skozi obokano vežo pridemo na grajsko dvorišče z manjšim bazenom, ki nadomešča nekdanji vodnjak. Že na prvi pogled napravi zaznava vtis dvodelnosti, ki je zunaj nismo opazili. Južni trakti imajo preprosteje, utilitarneje členjene fasade, trakti v severnem delu pa so bogatejši, razkošnejše oblikovani; tako razodevajo, da je bilo tu prebivališče grajske gospode. Na dvorišču se zgodnjebaročni stilni elementi mešajo z arhitekturnimi prvimi zrelega baroka, ki se je razbohotil zlasti v gospodskem delu kompleksa. Tu nas posebej pritegne trakt, ki ni vpet v nekdanji obzidni obroč, am-

pak se s svojo krajšo severno stranico dotika severnega trakta, sicer pa prosto sega na dvorišče. V njem je urejena grajska kapela; vanjo drži mogočen, bogato členjen portal, ki ima na prekladi kronogram: HabltaCVLVM De Votlonis (1688). Nekoliko desno od njega drži baročno oblikovani portal s Herbersteinovim grbom v notranje prostore trakta. Vstopimo v reprezentančno, s pilastri okrašeno, obokano vežo, odtod pa nas dvakrat zalomljeno stopnišče s kamnitno mrežasto ograjo pripelje v nadstropje. Iz tega trakta so dostopni najimenitnejši deli gradu. Z obhodnega hodnika v stopniščni avli, ki je ob stenah členjena s pilastri, na stropu pa okrašena z baročnim štukom, pridemo na kapelino emporo. Tudi ta je arhitekturno bogato členjena in okrašena s štukom, freske amoretov itn. pa je signiral mojster Anto(nio) Maderni.

Iz pritlične veže trakta pridemo tudi v severni trakt, kjer je nekdanja galerija na oboku okrašena z mitološkimi prizori, izvedenimi v štuk; posebno impresivna sta motiv Prometeja, ki mu orel kljuje jetra ter Apolon in Dafne, ki se spreminja v lovor. Po drugi strani pridemo od tu v svečano dvorano, ki je urejena v severozahodnem vogalnem stolpu. Poleg imenitnega štuka, ki kajpak tudi tu ne manjka, nas v prostoru pritegnejo številne stenske in stropne slike, ki so očitno delo različnih rok in razodevajo severnjaški vpliv. Osrednja podoba na stropu, ki je slikana na platno, prikazuje favna, ko prebujajo spečo Diano, na podobah razvrščenih naokrog, pa so žanrski in mitološki prizori. V nasprotju s temi podobami, ki so slikane v izrazito temnih tonih, so na stenah sobane v izrazito svetlih, prosojnih tonih naslikane klasicistične krajine.

Hrastovec, pogled na prednjo fasado gradu

**OBJAVO JE OMOGOČIL -
STC SKLADIŠČNO TRANSPORTNI CENTER CELJE**

PRVI ZIMSKI DAN MED KOROŠKIMI SLOVENCMI V AVSTRIJI

GOSPODARSKA TRDNOST - POROŠTVO ZA OBSTOJ

»Šverc« je eno, dnevni in pristni stiki ob odprti meji pa čisto drugo.

PLIBERK, 21. decembra 1982. Sedimo v pisarni Jože Habernika, poslovodje Toprovega Topsporta. Zunaj sneži kot za stavo, toplina domačnosti se meša z vonjem po kavi, ki jo pripravlja tajnica - tretjina »režijskega« personala 100-članskega izključno slovenskega kolektiva pliberskega Topsporta. Nekaj kupcev se je motalo v športni trgovini, v bistvu preurejeni iz vhodnega prostora in skozi priprta vrata je do nas komaj prodiral pridružen ropot šivalnih in pletilnih strojev.

Topsport, eden najmočnejših gospodarskih stebrov slovenske narodne skupnosti v Podjuni, član avstrijskega in jugoslovanskega ski-poola v »belem cirkusu«, se je z iznajdljivostjo in prodornim delom svojega poslovodje in ob gospodarskem bratstvu s celjskim Toprom, uvrstil v vrh izdelovalcev smučarskih in športnih rokavic v Evropi. Jože Habernik je zgovoren:

»V avstrijskem ski-poolu smo zasidrani s kakovostjo že tretje leto in pred dvema dnevi smo je tudi Klammer, avstrijski smukaški as, kot prvi v ciljni ravni dvignil roko z našo rokavico. To v ostri konkurenci tržišča v Avstriji ni majhna stvar. Do trideset tisoč parov rokavic prodamo v Avstriji, sicer pa 90 odstotkov vse proizvodnje v ZRN, Švici, Švedski. Naše tržišče je v glavnem zasičeno in če hočeš uspeti, moraš koga vreči ven. Na leto izdelamo 220.000 parov rokavic in 90 odstotkov zaposlenih se ukvarja s to proizvodnjo, čeprav imamo še pletilnico in športno trgovino na drobno. Za nas pomagajo širiti prodajo trije potniki, ki sicer niso naši domači. Seveda bi bilo boljše, če bi bili.«

Topsport s svojo etiketo prodaja na avstrijskem trgu smučarske in športne opreme tudi del Toprovega konfekcijskega programa. Do sedaj so prodali kakšnih tisoč bund. Gospodarski račun ob polletju je bil pozitiven in ob letu bo prav tako. Pretežno stanejo Topsportove rokavice od 220 do 350 šilingov, trgovina pa nabije

na to ceno še sto odstotkov marže. Trenutno so težave z izkoriščenostjo pletilskega obrata, ki predeluje le 65 ton pletiva, pa bi ga lahko 110 ton.

»Se boste morali zmeniti pri vas, da ne bom preboldske preje kupoval na Dunaju,« nam jo je zabrusil Jože Habernik. Toprov direktor Zvone Dežnak, ki ima nemalo tehnoloških in vzdrževalskih zaslug prav v pletilskem obratu, očitka ni preslišal: »Bomo se, Jože, bomo. S Preboldčani in še kom, sicer pa imaš na obisku tudi delegacijo iz Bosne.«

Z nami je bila ta dan na poslovnem obisku dokaj pomembna gospodarska delegacija tekstilcev Vi-

sko-bosanski družbi, potem ko je še prisedel gostitelj Alojz Gregorič, lotili mejnih pologov in zamlanjanja tujskega prometa z naše strani.

»Prej sem imel dosti gostov, celo z Dolenjske, ki so smučali na Peci, zdaj pa ne vem, če bodo smučiča na Peci brez Jugoslovanov sploh živahna, kot jih poznamo,« je navrgel Gregorič. In smo premleli začasnost mejnih depozitov še tretjič, češ da je vsakomur jasno, kako je »šverc« eno, dnevni in pristni stiki ob odprti meji enega narodnega telesa pa čisto drugo; pa da se to drugo dejstvo v Beogradu ne vidi tako dobro kot v Ljubljani ali kar ob meji. Osebnost sem bil neznan-

skih pliberskih zadrugnikov slovesno odprlo za javnost 2. septembra letos.

Ogledujem si plakate, kjer Mešani pevski zbor Podjuna vabi v gostišče Schwarzl na silvestrovanje, pa Fantje iz Podjune na Stefanovo v Žele pri Kapli na ples v hotel Obir.

Sneg vztrajno naletava, misli pa se mi sprehajajo tako daleč od potrošniške vsakdanjosti. Kje sem: sem doma, sem na tujem, sem med svojimi? Veš, Koroška je moja bolečina - se spominam besed svojega kolega Jureta Krašovca. Ali je tudi moja? Ali je tudi tvoja, Slovenec s te strani? Zalosten sem, ker ne slišim odgovora - razen svojega lastnega.

»Medtem je minilo šestdeset let. Ugotavljamo: preživeli so! Tudi genocid v njegovi najbolj surovi, v nacistični različici, so preživeli. In erozijo, ki jim zmeraj še melje tla pod nogami. In več kot preživeli so: zbudili so se kot prerajeni. Mladí rod se zaveda, da narodno ne morejo preživeti le s konservatorstvom in s folkloro. Že se vračajo, in še več se jih bo vrnilo, iz Celovca, z Dunaja; kot razgibani mladi učitelji, pravniki, tehniki, inženirji... Eno s Podjuno, z Rožem, z Zilo... Poroštvo prihodnosti za koroške Slovence.«

MIMI MALENŠEK

teksta iz bosansko-hercegovske gospodarske zbornice. Kaj konkretnega se bo iz tega izcimilo, je danes še težko napovedovati, vendar pogovori niso bili samo protokolarnega značaja, ampak so na njih skušali izmeriti zelo konkretne možnosti poslovnega sodelovanja z vlagateljskimi deleži in dohodkovnimi zvezami.

SVOJI S SVOJIMI!

Štiri ure kasneje na kosilu v Čepičah, v gostišču JUENA Alojza Gregoriča. Zunaj še vedno sneži in navedlo ga je kakšnih 15 cm.

V zavednem slovenskem okolju smo nešteto krat potrjevali zadnjo resnico obstoja in razvoja slovenske narodne skupnosti na avstrijskem Koroškem, prav v smislu čvrstih gospodarskih temeljev in uvodoma zapisanih misli Mimi Malenškove. Ali je bil gamsov golaž na jedilniku zgolj znamenje gospodarjeve pozornosti, nismo ugaibali, pač pa smo se v sloven-

sko zadovoljeni, da so bili v naši družbi Bosanci, saj je pogovor drugače odmeval in logično je, da smo razčističevali tudi probleme okrog sarajevskih olimpijskih iger 1984. leta.

»Pravzaprav nas je najbolj strah kakovosti gostinstvo-turističnih storitev, kajti olimpijada pride in mine, vtisi pa ostanejo,« je bil iskren podpredsednik republiške gospodarske zbornice iz Bosne in Hercegovine.

Jože Habernik je bil konkreten: »Pri nas pravijo, da se ugled hiše pozna po stranišču!« In je še dodal, da ne more razumeti, da prav teh stvari v našem turističnem gostinstvu ne znamo že enkrat dokončno urediti. Mea culpa! Vse priznamo, pa še kako res je, sem bil takoj delegatsko samokritičen.

TO JE NAŠA SKUPNA STVAR!

Spet Pliberk, okrog 14. ure, pred novim poslopijem K.G. ZADRUGE, ki ga je kakšnih 200 sloven-

Dva fička z mariborsko registracijo sem medtem zadržal: kaj bi šli naprej, vsak čas bodo odprli. Kupujte raje pri naših, če že imate namen!

Ves okreten in mladeniški nas je na toplo spustil STANKO ČIK. Naenkrat je bila trgovina polna samih mladih obrazov.

»Kakšnih 18, pretežno mladih naše slovenske skupnosti, se nas je zagrnulo vrglo na delo, da se dokažemo. Odprli smo septembra, vi pa ste oktobra zaprli mejo,« mi je v zadregi poudaril, potem ko sva sedla v njegovi skromni poslovodski pisarnici.

Kmečka gospodarska zadruga ali kratko K.G. ZADRUGA PLIBERK ima široko prodajno paleto, pri tehničnih artiklih pa velja geslo Vse za hišo in vrt. Svetla in vzorno urejena prodajalna tipa market s 600 kvadratnimi metri prodajnega prostora je imenitno nadomestila prejšnjo skromno prodajalnice zadruga v neposredni bližini. »Na prejšnjih 20 kvadratnih metrih tr-

Spretni prsti Topsportovih deklet ustvarjajo izdelke vrhunske evropske kakovosti.

govinice, v štali podobni stavbi, se pač nismo mogli izkazati,« je vneto pripovedoval Stanko, še preden smo si nazdravili s sokom. Iz njegove pripovedi je bilo iskreno delovno občutenje, prežeto z idealizmom in mladostno samozavestjo, pa velika porcija skromnosti. Nenehno je spominjal na dušo zadruga, predsednika ing. Fridla Kapuna, ki je glavni motor zadruga, ob njem pa zadrugni odbor starejših z izkušnjami.

»Ja, menda smo se Slovenci v Pliberku kar preveč razširili,« je pripovedoval Stankov nasmešek. Nasmešek, ki mu je drobno trpko potezo dalo rojstvo 1943. leta v lagerju. Sicer pa je Stanko doma iz Libuč, zaselka, kakšne tri kilometre proti Peci.

»Zelo potrebujemo odprta mejna vrata, ker brez tega ne bomo mogli,« je bil zaskrbljeno iskren Stanko, »kajti naše slovensko zaledje v Podjuni je premajhno. Končno imamo namen trgovino še razširiti, saj samo od kulture vendar ne moremo živeti. Gospodarsko se moramo postaviti na noge. To je naša skupna stvar, ali ne?«, je vame vrtal Stankov po-

gled. Morda sem zaradi nekakšne zadrege svojega tedaj povedal. Ze ves dan je kluvalo po meni: ali smo za naše Korošce znali dovolj gospodarsko razmišljati to stran meje ob vseh mogočih izvoznih in mednarodno menjalnih nalogah?

V mislih so se mi kot pri igralnem avtomatu pojavljale številke letnice: 1920, ko nam je na plebiscitu manjkalo samo devet odstotkov glasov, pa letnica 1945 - koliko obetajoče zarje in koliko razočaranja, pa letnica pogromov na napise... Sedaj pišemo 1982. leto: veliko obljub, besed... Čas se ne ustavlja, gre naprej: 21. januarja 1983 se bodo predstavniki koroških Slovencev spet dobili z avstrijskim kanclerjem dr. Brunom Kreiskym! Najbrž si ni treba ničesar obetati: to je realnost! To je avstrijska realnost, realnost tudi za naše brate in sestre v Podjuni, na vsem Koroškem. Kje pa je naša realnost? Smo izčrpali svoje možnosti - za sodelovanje, za pomoč, za punjenje roke, za zavedno jedro onkraj meje in depozitov, za vse mostove in brvi...

MITJA UMNİK

Katarina Mertl je svojo zadrego nad radovednimi obiskovalci skrila za širok nasmehek.

Ali bo triperesna deteljica - simbol pliberske slovenske zadruga potrebovala še četrti list?

MATI IN VARUHNJA DUŠEVNO PRIZADETIH OTROK

SOLZE VSRKA BLAZINA

Sreča Dragice Paverič je nasmev v Dejanovih, Matejevih in Fredijevih očeh

»Že teče tretji mesec, odkar sem si naložila veliko in odgovorno nalogo, da ob Frediju nudim varstvo še Dejanu in Mateju. Moj delovni dan je razdeljen točno na ure in minute. Začel se je že davno pred trinajstimi leti, sedaj pa se samo še nadaljuje in izpopolnjuje. Res je, da je bila pot do danes, ko se moj sin vesel s svojim kolesom, zame težka in srečna. Zavedam pa se tudi naloge, ki me čaka ob Mateju in Dejanu. Vem, da so stopnice po katerih hodimo, dolge in strme in daleč je še stopnica, na kateri se je ustavil Fredi.

Zame se delovni dan ne konča ob 16. uri, ko otročiča odideta, saj ju imam v mislih prav do drugega dne, ko se zopet vidimo. Ne da se skriti solze, ki sama priteče na blazino, ko ležeš spat z mislijo, kako kruta je usoda, s katero se samo navidez sprizajniš, v srcu pa nikoli.

Ko se prebudi dan, že mislim, kaj vse bomo delali, da bo dan prijeten, vesel in koristen. V veliko pomoč mi je knjiga, ki mi jo je posodila fizioterapevtka iz Celja. Ko jo berem in se iz nje učim, me stiska pri srcu, a obenem se zavedam, da to moram delati, da je to edina prava pot do sreče in zadovoljstva otroka, staršev in mene.

Dolgo je že tega, kar sva s Fredijem dvigovala glavico in trenirala vsak dan ter po štirih letih brala sadove svojega dela, ko je glavica stala pokonci. Sedaj smo z Matejem in Dejanom spet na začetku, saj njuni glaviči še ležeta na vse strani. Vedno, ko ju pogledam, vidim položaj glavičice - ali je pravilen ali ne. Ko celo uro z njima telovadim in vsaj dvakrat vmes uspeš, ko otrok vsaj malo sodeluje in poskuša držati glavico pokonci, je to že uspeh in trud je poplačan. Toda, za ta trud vem le sama in mogoče njuni starši, če bomo skupaj stopali po tej strmi in težki poti naprej.

To je le utrinek iz mojega delovnega dne. Uspehov ne morem pričakovati vsak dan in vem, da bodo potekla leta, preden bom utešila svoje želje in si rekla, da sem zadovoljna s svojim delom. Lahko pa rečem, da sem srečna, da sta mamici prav meni zaupali svoje zlato. Vem pa tudi to, da moja plača ni tisto, kar dobim vsak mesec, saj se moje ljubezni do prizadetih otrok ne da poplačati. Trud se mi poplača samo tako, da vidim nasmev v Dejanovih, Matejevih in Fredijevih očeh.

LE MATI JE MATI

Daleč je že dan, kar je srečo mladega para dopolnilo rojstvo prvega otroka - sina. Daleč dan, kar je srečo začela izpodjedati prva sumnja. Drobčno nasmevano bitje je bilo tako mirno in ko so njegovi vrstniki že »pasli kravice«, še glavičice ni dvignilo. Daleč je že tudi dan, kar je sum, ki ga nihče ni želel potrditi in ne mogel ovreči, zamenjala ugotovitev: »Vaš otrok je težje prizadet in zdravila ni. Lahko ga samo učite in kar ga boste naučili, to bo znal.« Trdo, povsod enako. Premajhne lobanjice ni bilo mogoče povečati.

Tista tri leta, ko je mati še lahko delala po štiri ure, so minila. Odločiti se je bilo treba. Za otroka ali za denar. Staršem, ki ljubijo svojega otroka, odločitev ni težka.

»Tudi z eno plačo bo šlo, tudi z njo bomo zgradili dom otroku.«

Začelo se je trdo delo. Dan za dnem, uro za uro. Razgibanje in spet razgibanje, takšne in drugačne vaje, po tej in oni metodi, vmes pa obiski pri zdravnikih in fizioterapevtih. Bolelo je otroka, bolelo mater. Upiral se je, ona pa je iskala pravo pot. Uspelo ji je ob glasbi. Dvignil je glavičico in pogledal. Tri leta je že bil star, a to je bil trenutek, ki je ostal kot vzpodbuda za delo do danes. Za mater, za očeta. Od zunaj so prihajala le obrekovanja, češ, kako mučijo otroka in si zraven še glasbo navijajo. Tudi dobrohotni nasveti, naj vendar dajo otroka v zavod. Toda ne: »Nihče ga nima tako rad kot jaz, zato ga želim imeti pred očmi in ga privajati in vežbati, se pogovarjati. Čeprav mi ne odgovarja, vidim v njegovem pogledu vsako željo. Ne, tega ne zmore nobena medicinska sestra, pa naj bo še tako učena. To zmore samo mama s svojo materinsko ljubeznijo.«

Res, takšnega otroka ni mogoče primerjati z zdravimi. Toda imaš ga rad, tvoj je. »Vsaka beseda mu nekaj pomeni. Že en sam objem, stisk, pa je srečen. Bolj, kot če bi zdravemu dal ne vem kakšno darilo.«

VSAK GIB JE ZAKLAD

Kako samoumevno je, da otroci v določeni starosti

dvignejo glavičico, pričnejo plezati po štirih in se končno postavijo na še majave nožice! Pri Frediju pa ni bilo tako. Leto je moralo miniti od takrat, ko je prvič dvignil glavičico, da se je začel zanimati za okolico in spet leto, da se je postavil na ročice in nožice. Pet let je že bil star. Imel je že zdravo sestrico in ona je bila tista živa vzpodbuda, ki je mati ni mogla na-

domestiti. Hotel jo je posnemati, jo dohiteti. Začel je hoditi po štirih in pridno oponašal zloge ma-ma, a-ta.

»Tega ne razume nobena mati zdravega otroka, za nas pa pomeni vsak nov gib, vsaka besedica, pravi zaklad.«

Ko so Fredijeve vrstnike poklicali v malo šolo, so nje-ga v Staro goro, da bi ugotovili njegove zmožnosti za življenje. Leto dni je preživel

IZ DNEVNIKA

Matej, petek, 8. oktober

Zunaj dežuje, Matej pa je vseeno ob sprejemu dobre volje, saj mi zgoli kot ptiček. Poskušamo že malo telovaditi in pasti kravice, glavičica pa je še zelo težka in le za par sekund jo dvigne pokonci.

Dejan, petek, 15. oktober

Midva se že pozna. Zjutraj pride nasmejan, ves dan je dobre volje. Lepo je zaspal in tudi vse pojedel. Moram priznati, da me je bilo malo strah, kako bom zmogla. Toda glasen smeh Dejana mi daje upanje, da bo šlo.

Sreda, 24. november

Bil je zelo naporen dan. Bili smo na fizioterapiji. Dejan je zadnjič boljše delal kot danes. Mislim, da se mu pozna, ker je še malo prehlajen. Vaje ga zelo utrudijo in izčrpajo. Fredi pa je bil danes zelo priden na fizioterapiji.

tam, boleče leto zanj in za mater. Ločitev je lahko ute-meljeval le razum, srce ne. Potem pa izvid komisije. Fredi je bil za vedno odklonjen za vsako usposabljanje. Edina njegova možnost posteljica v Dornavi.

Spet je zmagala materina ljubezen. Ne, v Dornavo ga ne bodo dali. Tam bi moral ležati, doma pa se giblje po vsej prostorni hiši, ki so jo že od začetka prilagodili nje-mu. Doma je mati, oče, se-strici, doma si sam vklopi te-levizijo in gleda risanke, do-ma je vedno srečen in na-smejan, doma sam je, pove za stranišče in kdo bi verjel - celo s triciklom se vozi. Da-nes vse to zmore. Zmore, ker mati ni odnehala, ker se je borila zanj. Operacije in raz-ni pripomočki, ki jih uporab-lja, vsa nadvse pomembna strokovna pomoč zdravni-kov in fizioterapevtov, niso tega storili. Nasmejana in močna ljubezen je to storila, takšna, ki za njene solze in bol ve le blazina.

VSE SE ZAČENJA ZNOVA

Vse je drugače kot je bilo pred leti. Nihče prizadetega otroka ne gleda po strani in ne namiguje na grehe staršev. Družba, ki je bila včasih kot gluha za prizadete otroke in njihove starše, je drugač-na. Razvilo se je tudi medi-cinsko znanje. V Slovenskih Konjicah se že pozna delo Društva za pomoč duševno prizadetim in skupaj s skup-nostjo otroškega varstva so uredili tudi položaj Dragice Paverič. Zanj, ki je postala varuhinja dveh neboljlenih malčkov, pa se vse začinja znova.

Dejan in Matej sta stara po dve leti, njune oči ne zazna-vajo svetlobe, glavičice nočejo stati pokonci, telesca stresa-jo krči. Čutita pa nežno roko, ki zna biti tako vztrajna, čuti-ta prijazne besede in dotike, ki izvirajo iz zddovoljstva tudi v sicer neme oči. Tema otro-koma je sedaj treba dati vso tisto nežnost in v dolgih letih pridobljeno znanje, ki je po-magalo Frediju. Topel Fredi-jev dom je tudi njun. Dom in velika šola, kjer ni prostora za solze in tarnanje. Le za srečo.

MILENA B. POKLIČ

»Dvigni glavičico, no da, Matej (Dejan)! Tako. Priden, priden. No, še da, pa dobiš poljubček!«

Fredi je prišel sam po stopnicah do vrat, da je lahko veselo in povsem pravilno zaklical »Adijo!«

»Mamica moja, tako rad te imam,« zgovorno govori Fredijev nasmešek, ko pa omenimo šolo, je že v nevarnostni materin predpasnik in že pripravljena vrečka za šolo. Šola je pač velika Fredija želja, ki jo je izkusil le kratek čas. Zdaj v Slovenskih Konjicah ni razvojnega oddelka.

Vsi so srečni: Dejan v varuhinjinem naročju, Matej na blazini, Fredi ob materi in njegova štiriletna sestra Renata, ki je tako kot devetletna Karmen navajena na življenje z otroci, ki so drugačni od njiu. Ko so Karmen obiskale sošolke in niso znale skriti presenečenega smeha, jih je Renata modro zavrnila: Prismoda, kaj se smejiš, saj vidiš, da je bolan!«

Pravzaprav zelo neumno, da sem pričakovala, kdo ve kaj vse si bodo želeli mladi, ki živijo za debelimi zidovi in za z rešetkami prepreženimi okni. Celo delovni naslov je sledil smislu, kako imajo ti ljudje podobne želje kot desetine mladih, ki ravno ta hip hodijo mimo teh istih debelih zidov in niti za trenutek ne pomislijo, kako jim je lepo, da so zunaj. Navsezadnje, zakaj bi o tem razmišljali, saj niso notri in jim želimo, da nikoli tudi ne bi prišli tja.

V Stari pisker seveda ne prideš tako enostavno kot v šolo ali v delovno organizacijo. Vsekakor pa so bili obiska veseli. Skoraj dvourni pogovor z upravnikom, vodjo prevzgojne službe ter nekaterimi strokovnimi delavci, je bila dobra priprava na razgovor z mladimi obsojenci. Ne z vsemi in s katerimkoli. Ti mladi fantje niso preveč navdušeni nad podobnimi razgovori. Šest takih, za katere lahko takoj rečemo, da so dokaj aktivni in delovni ter zgovorni, pa je pristalo na sodelovanje.

Moram priznati, da me je spremljal tesnoben občutek, ko me je paznik vodil po številnih hodnikih, skozi številna vrata. Pred mano je vedno škrtnila ključavnica, za mano tudi. To je torej tisto »biti pod ključem«. Pa še vreme kot zanašča. Turobno in sivo. Zarešetkana okna. Debele ključavnice na masivnih vratih. Resni ljudje v uniformah. Vprašujoči pogledi. Da, vse je dogovorjeno. Lahko gremo naprej.

Tu pa tam prijazen smeh. Glasni in polglasni pogovori. V klubskih prostorih je tako, kot naprimer v domu učenec, kjerkoli. Veseli dovtipi. Normalno. Saj so mladi, pa še moški po vrhu. Jaz pa ženska. Tako kot na ulici.

Sobe. Pod ključem. Strogo pospravljene postelje. Umivalnik. Pisalne mize. Vse daje občutek prostornosti. Smešno. Prostornosti. Pa je res, če jih primerjam s tistimi ozkimi razmetanimi dijaškimi in študentskimi sobami. Tu je red. Celo cvetje. Lepo uspeva. Skrbijo zanj. Na stenah so slike. Nekatere izrezane iz revij, druge avtorsko delo obsojencev. Tu pa tam kakšna miniaturna skulptura. Enega zmotimo pri učenju, drugi se odpravljajo v šolo, tretji na kosilo, četrti se radovedno ozirajo za mano in za paznikom. Kličejo ga: »Paznik, paznik!« Odziva se na vsak njihov klic. V trenutku mi šine skozi glavo misel, če bi bili doma, bi klicali: Mama, mama!« Povem svojo misel pazniku. Zasmee se: »Da, skoraj, tako je.«

Hitim mimo obrazov. Mladi so še. Radovedno gledajo, govorijo, so prijazni in vljudni, nekateri se smejejo. Taki so kot na ulici ali v šoli. Le kaj hočem videti? Preveč kriminalk sem gledala. Zdaj iščem poteze! - Le koga, česa? Tudi na licih mojih šestih sogovornikov nisem odkrila prav nič posebnega. Če bi kdaj v kakšni kavarni skupaj sedli za mizo, nihče na tem svetu ne bi niti pomislil na to, da so bili kdaj za zaprtimi vrati. Ali se bojijo te kavarne, tega sveta zunaj?

»Ne, to nikakor,« pravi Robert, najmlajši.

»Mogoče se je odnos ljudi do mene spremenil,« pravi Maks, »jaz svojega odnosa do njih nisem spremenil. Ne vem, zakaj bi. Družba ni kriva, da sem kaznovan. Ne vem, zakaj bi družbo zdaj krivil zaradi tega.«

Gorazd pa meni drugače, ko o sebi in svojih znancih govori kot o barabah. »Zakaj barabe?«

»Barabe. To je naš izraz. Barabija ni nobenemu v krvi. Ljudje nas delajo barabe. Povsod slišiš tisto: 'Baraba, v zaporu je bil!«

Eden osnovnih ciljev prevzgoje v tem domu (Kazensko poboljševalni dom za mladoletnike in mlajše polnoletnike) je, da obsojenca pripravijo na življenje zunaj.

»Možnosti je veliko,« meni Robert, »samo od mene zavisi, kako jih bom izkoristil.«

Delo. Šola. Interesne dejavnosti. Rajko dela v dveh izmenah v mizarski delavnici. Po poklicu je tesar. Maks dela v kurilnici kot kurjač in obiskuje šolo za težko gradbeno mehanizacijo na Delavski univerzi. Kadar ima čas (in ga tudi ima), pod njegovimi rokami nastajajo čudoviti pejzaži, portreti. Robert dela v kuhinji in hodi v gostinsko šolo. Gorazd je električar po poklicu. Isto delo opravlja v Domu, sicer pa je na vseh področjih zelo aktiven. Tudi v domski samoupravi. Hodi v nadaljevalno tehnično šolo. Stane dela v dveh izmenah v stiskalnici. V prostem času se ukvarja z glasbo. Ima svoj bend in igrajo na raznih proslavah. Kitaro igra. V glasbeni šoli pa se je učil igrati trobento in bobne.

Delo, šola, »partija šaha in set namiznega tenisa in čas mine«, dodaja Gorazd. »Ni problem izpolniti čas. Tudi naučiš se marsikaj. Če hočeš.«

Če hočeš?! Če imaš voljo?! Če hočeš sodelovati! Sodelovati pri prevzgoji. Gorazd je najdalj tukaj. »Se ti zdi, da čas, ki

OBISKALI SMO OBSOJENCE IZ STAREGA PISKRA

ŽELIJO SI SAMO ENO: ČIMPREJ PRITI VEN!

Kaj je to svoboda?

Svoboda je, da si zunaj!

Kaj si želiš?

Da čim prej pridem ven!

In kaj boš zunaj?

Svoboden!

In kaj si želiš, ko boš zunaj in boš svoboden?

To kar si želiyo vsi ljudje. Da mi bo lepo.

si ga tu notri preživel, nisi kar tako, za-
luftal?«

»Čisto 'zaluftan'« ta čas ni. Nekaj sem le pridobil. Bolj kot to znanje pa je pomembna življenjska izkušnja. Z leti postaneš bolj resen. Sem pa že toliko časa tukaj, da se to mora poznati.«

»Tu imamo možnost, da se izobražujemo,« pravi Maks, »koliko znanja pa si bo pridobil, je odvisno od njegove dobre volje.«

Veliko mladih je tu. Eni so pripravljene za delo, za učenje, hočejo sodelovati. Drugi pa ne. Odvisno od posameznika. Navsezadnje, tudi pod boljšimi pogoji (zunaj) nihče človeka ne more prisiliti, da bi delal tisto kar noče. Tu tudi nikogar ne silijo. Možnosti pa jim dajo.

»Veliko vas je tukaj. Različnih. Kako se oblikujejo odnosi med vami?«

»Kriteriji za ocenjevanje ljudi so tu veliko bolj strogi kot zunaj,« meni Gorazd. »Naprimar to, da nihče 'ne poje' pri vzgojiteljih, da ti pomaga v stiski, da ne gleda na to, da bi te še bolj zakopal, ampak, da te bo izbežal iz zagate.«

»Tu ne gre nič mimo tebe. Med sabo

se poznamo. Če se kaj novega zgodi, se hitro razve. Stvari zunaj pa gredo mimo tebe,« pravi Stane. Rajko pa pogreša samoto: »Rad imam samoto. Prijejo trenutki, ko vsak človek želi biti sam in za trenutek pogledati vase. Takega prostora tu ni.«

Kaj pa tovarštvo, prijateljstvo. Izgibajo se teh velikih besed: »Tu smo vsi zaprti. V tem smo si vsi enaki. Odvisno je od tebe samega, kako boš koga sprejel,« pravi Stane. »Ne morem reči, da mi je kdo prijatelj, ali ne. Če ne bi bili tukaj, se ne bi spoznali. Prijatelja tudi zunaj težko najdeš.«

Kakšni pa so vaši odnosi s predpostavljanimi?

»O tem raje ne bi govoril,« pravi Maks. »Tu je prevelika razlika. Eni so dobri, da se z njimi zmenit. Drugi pa se samo uradno pogovarjajo z nami.«

»Pa vendar vam zaupajo. Nekateri med vami hodijo vsak dan v šolo, brez spremstva.«

»Da me pošljejo samega v šolo, pomeni, da mi zaupajo. To pa je veliko, da si vsak dan lahko zunaj.«

Pa vas zamika, da bi jo kdaj pobrisali?

»Niti ne,« pravi Maks, »imam redni izhod, grem domov.«

Za Gorazda pa je to kar velika preizkušnja: »Obstajajo psihični pritiski. Na primer ta, da se vrneš čisto nazaj.«

Tudi zaupanje je del prevzgoje, prav tako kot ostali kontakti z zunanjim svetom, skupinski in individualni razgovori, stiki s starši.

»Ali poskušate kdaj uveljaviti svoje mnenje o stvareh s katerimi se ne strinjate?«

»Marsikaj smo poskušali. Ni prišlo dalje kot do dogovora,« meni Gorazd. »Imajo svoj sistem dela. Najbž bi se dalo tu kaj narediti. Toda nismo vsi enaki. Marsikdo izkoristi te ugodnosti, jaz sem bil tudi med njimi.«

»Ali imate možnosti, da se s kom pogovorite, če vam je težko, če imate probleme sami s sabo?«

»Tu je veliko možnosti,« pravi Stane: »Imaš svojega vzgojitelja, socialno delavko, pa še koga. Pripravljeni so se pogovarjati. Jaz svoje težave skušam reševati sam. Tako sem navajen.«

In tako teče naš pogovor in teče prekratko odmerjeni čas. Oni pa so tu. Notri! Leto, dve, mesec, dva, tri, ni važno. Notri so! Neizbrisani spomin bo ostal. Koža na licih pa je še dovolj gladka, da bo prenesla te prve gube. Sonce jih bo že zbrisalo, kajti mladost je trpežen material. Se tako globoka rana se hitro zaceli, čeprav nikoli ne pozabi. Izkušnja ostane. Enaka za Rajka, ki bo najmanj notri, kot za Gorazda, Maksa, Staneta in ostale. Zaprti si! Življenje notri obstaja tako, kot je, več ali manj po istem zaporedju, le ljudje se izmenjujejo. Toda čas zunaj hiti in hiti. Kaj vse se dogaja v tem trenutku zunaj. Če bi bili zunaj, bi lahko šli kamorkoli, počeli karkoli. Po lastni presoji in izbiri, pa čeprav vsak dan na delo od šestih do dveh, nato vsak dan v isti lokal med iste ljudi, v iste diskoteke ob sobotah in nedeljah. Toda, sam si gospodar svojega časa. Razpolagaš z njim, kakor ti je volja. Čeprav ga morda mečeš bolj v prazno kot tu notri.

In kakšne so te izkušnje? Noben jih ne opredeli! Kako težko je vse to razumeti in dojeti, izpričati v tej pičle pol ure. Namreč to, kar ponavadi bereš iz romanov o velikih izkušnjah velikih mož. Ali je Zupan res pisal roman na toaletni papir? Kako bi bil potemtakem srečen, ko bi imel toliko papirja, kot ga imajo tile fantje na voljo. Ali si je na ta papir zapisoval le domislice, izsečke, trenutne inspiracije, potem pa, ko je prišel ven, se je izkušnja izkristalizirala in so tisti papirčki bili le nekakšen spominski list? Kako torej strniti, izoblikovati, povedati te izkušnje, morda samo tudi inspiracije, prebliske novinarke, z magnetofonom sredi mize, z mikrofonom pred nosom, v temačni učilnici, za zaprtimi vrati izza katerih stoji ali tudi ne, paznik. S slutnjo, da bo ta razgovor še kdo drug slišal. Težko! Zapor je izkušnja! Predvsem izkušnja. Kakšna, se bo pokazala jutri. Onstran teh vrat.

Toda kdaj bo ta jutri. Ven, v šolo, v kino, v gledališče, na takmovanja. Ti kratki stiki z zunanjim svetom. To ni to. To ni pravi stik z zunanjim svetom. »Človek pozabi živeti zunaj,« pravi Gorazd, čeprav se vsem zdi, da bi se brez problemov lahko vživeli v zunanjem svetu. Tako se jim zdi, ko so tukaj za temi debelimi zidovi. Toda, sedaj so še notri. In če si notri, ne moreš biti zunaj. Stane bo šel prav kmalu domov. In ko ga vprašam, kaj si želi, ker bo šel kmalu domov, pravi:

»Da bi čim prej šel od tod.«

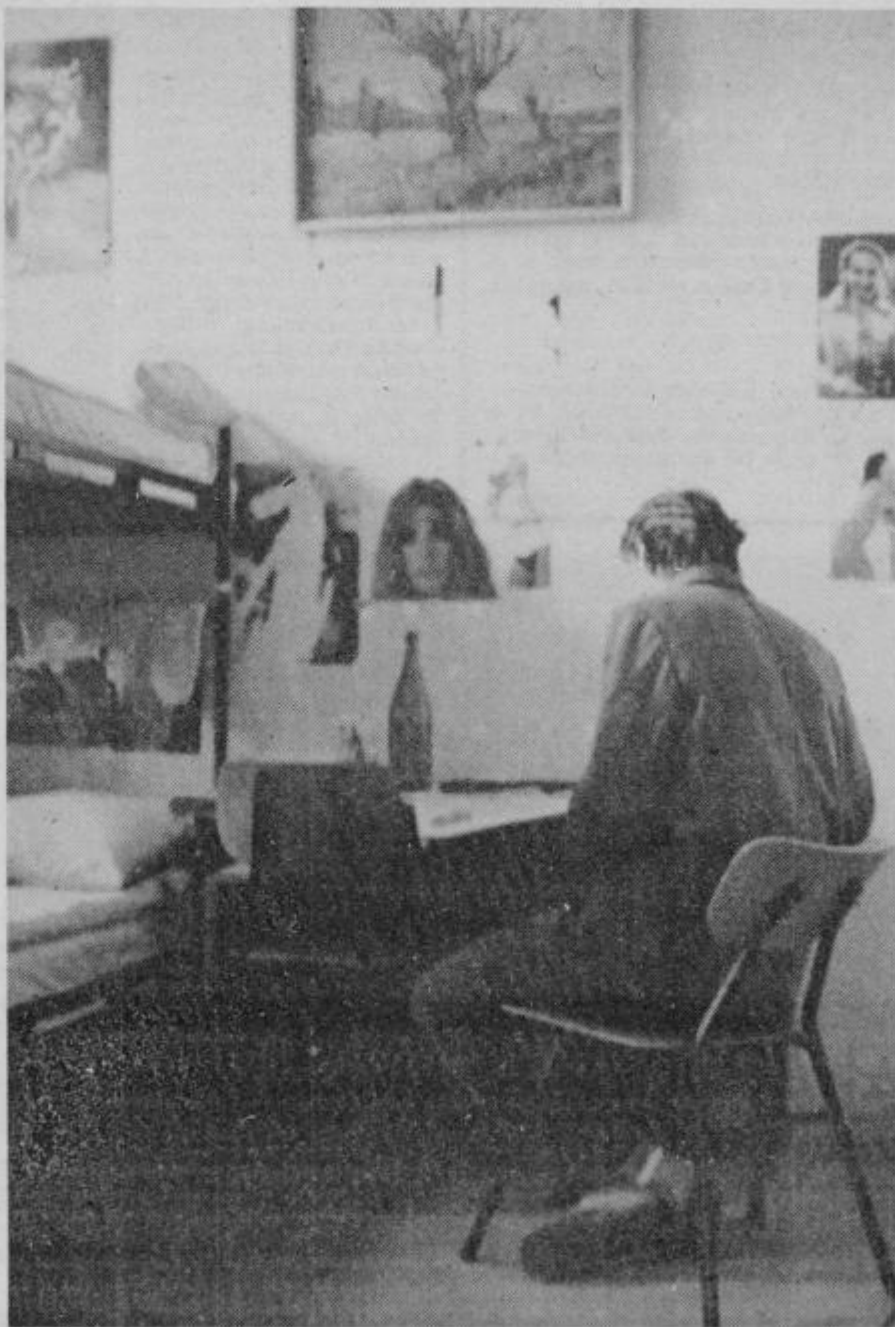
»Kaj pa kazen? Vsak bi rad čim prej domov! Kaj pa kazen?«

»Kaznovan si! To moraš odsedeti! Vsak sedi svojo kazen. V tem smo si enaki.«

To je torej kazen. Zato so notri. Niso zunaj. Toda želje lahko imajo. Teh jim nihče ne more odvzeti. In zakaj si torej ne bi želeli ravno to?

Priti čim prej ven!

VIOLETA VATOVEC
EINSPIELER

PRVIČ Z ALPINISTI V STENI

LEPO JE BITI ZMAGOVALEC PREPADNIH STEN

Ko v dolini znova zaduhaš, duha že buri nova izzivalna stena, ostra, štrleča v nebesne višave.

Začelo se je čisto neresno. S kibicanjem za šankom. Nadaljevalo se je bolj resno. Z utrujajočo potjo na Okrešelj. Končalo se je... Ampak o tem kasneje. Vsaka zgodba ima najprej svoj začetek. Tale ga ima (tazaresnega) v zimskem bivaku na Okrešlju.

Dež je vztrajno močil skodle zimskega bivaka na Okrešlju in belkasto sivi oblaki, razpeti med okoliške vršace so zapirali pot sončnim žarkom. Mara, oskrbnica koč na Okrešlju, ki nam je prejšnji večer postregla z okusno obaro, ni poslušala radia, da bi vedela, kam se bodo obrnili oblaki. Tudi maloštevilni planinci začuda niso govorili o vremenu.

Nekaj po deveti dopoldan nas je dežju navkljub premagala nestrpnost; zložili smo najnujnejšo opremo v nahrbtnik, se z anoraki zavarovali proti dežju in odšli proti Savijskemu sedlu. Bojan, Dore in spodaj podpisani. Prvi, izkušen alpinist, ki je v preteklih petih letih premagal že kup nevarnosti v stenah, druga dva pa zelenca, ki sva največje višine dotlej osvojila s pomočjo avtobusov in žičnic.

Toda, v povprečju smo bili kar dobra naveza. Preplezali smo (seveda tudi v povprečju) malodane vse pomembnejše smeri v naših planinah, premagali prepadne stene v italijanskih Dolomiti, Alpah v Švici in Franciji, na Norveškem... Lepo je biti tako izkušena naveza, sva menila z Doretom.

Med Tursko goro in Rinko je naša mala odprava zavila v levo proti Turskemu zlebu. Začelo se je neskončno vijuganje po planinskih ridah. Bojan nama je z nahrbtnikom uhal naprej. Midva sva se trudila po najboljših močeh in zasledovala nahrbtnik, v katerem se je skrivalo pivo.

Z jezikom do pasu in manjšo zamudo sva se privlekla do vznožja Male Rinke. A nekdo pač mora biti zadnji. V opravičilo: precej sape nama je pobralo stalno spraševanje, kdaj bo konec te mukotrne poti.

OGROŽEN UGLED POGUMNIH

Rosa, ki je vztrajno uhajala iz goste megle, je spet postavila na tehtnico naš vzpon. Pogled na prepadne stene na levi je govoril v prid spustu nazaj v dolino. Bojan je tehtnico spet prevesil v prid prepadnih sten, najin, ogrožen ugled pogumnih, se mu ni mogel več resneje upirati.

Iz nahrbtnika smo zložili velik zvitek vrvi, pet klinov (samo?), nekaj zaponk, dve kladivi in nekaj manjših stvari, ki so se nama zdele neuporabne v steni.

Potem se je začelo zares. Midva z Doretom sva že v začetku dobila najpomembnejšo vlogo: varovala sva Bojana, ki je plezal naprej. Ni kar tako, če te v steni varujeta dva močna moža, vsak z eno vrvjo, sva modrovala. Že res, da je bilo nekaj težav tehnične narave, ker je Bojan piezal hitreje, kot sva midva odmotavala vrvi, ampak, šlo je.

»Prenehaj varovati! Pripravi se! Poooidi!« besede, ki so nama naslednjih šest ur rahljale noge in za nekaj pednjeve predstavile srce proti spodnjemu delu telesa. Najprej so zadele v živo Doretu.

Splezal je čez prvo skalo. Enostavno. Seveda. Potem se je skril za skalo...

»Kje si? Kam naj grem? Po kateri poti si plezal? (čudno vprašanje, ko pa je bila vendar ena sama pot in še ta si zdaleč ni zaslužila tega imena). Za kaj naj se pri-rem?«

Do takrat nisem vedel, da človeku v gorah rojijo v glavi sama vprašanja.

Potem se je od sosednje Turske gore odbil vzklik: »Vidim te!«

Vedel sem, da sem na vrsti. Kot pravi športnik sem globoko zajel sapo, s cigrnim katranom zasfaltirana pljuča in se pogumno spoprijel s steno.

No..., mislim, da je bilo pogumno.

Na cilju prvega raztežaja sem bil nekoliko bled. Dore je bil še pretresen, pa tega k sreči ni opazil, Bojan pa tudi ne, ker se mu je mudilo v naslednji raztežaj.

»Ta alpinizem je pa res preprosta stvar. Upoštevaš pravilo treh oprijemkov (dve nogi in roka ali dve roki in noga) pa se ti ne more nič zgoditi,« sva medtem modrovala z Doretom. Le pogledu proti vznožju gore sva se vztrajno izmikala.

Z malo več korajže sva potem zakorčila v drugi raztežaj. Spet je bil prvi na vrsti Dore, zakaj sam sem dobil pomembno nalogo: moral sem izbijati varovalne kline na stojiščih.

Vsakih nekaj sekund mi je mimo glave prižvižgal kamen, kakšen udaril v čelado, da je močno zabobnelo, večjih nevarnosti pa ni bilo. Vsaj zaenkrat. Megla pa je k sreči nekoliko zakrivala pogled v prepadne globine.

Po drugem raztežaju sva se počutila že prava alpinista, le stavek, ki ga je mimogrede izustil najin vodnik: »Tale raztežaj bo nekoliko težji,« naju je malce motil.

Ampak zaradi teh malomarno izrečnih besed si nisva preveč belila glave. Malo nad našim stojiščem naju je Bojan opozoril še na tehniko plezanja v kaminu.

VRAG JE UKRADEL OPRIMKE...

»Z eno roko in nogo se upiraš v eno steno, z drugo roko in nogo pa v drugo. Čisto preprosto je.«

Od daleč je že kazalo tako. In do kamina je bilo potem res preprosto. Dore, ki se je prvi spoprijel z njim, si ga je najprej dodobra ogledal. Navpična, gladka stena, ki jo je dež spremenil v pravo drsalnico.

Potem se je začel vzpenjati, našel dva, tri oprimke, se potegnil meter više...

Neki vrh je potem do vrha kamina ukradel vse spodobne oprimke. Naprej ni mogel, nazaj še manj.

Dore je nemočno buljil v gladko steno. Začelo mu je drseti, potem je namesto rok in nog uporabil glasilke: »Potegni!«

In je potegnil. Bojan namreč: Vrv se je odrešilo napela. To ga je rešilo. In kamin tudi, saj dotlej ni bil navajen na tako sočno preklinjanje.

Zgrožen ob Doretovih poprejšnjih mukah sem se potem še sam začel plaziti proti kaminu. Z neverjetnim spoštovanjem sem se približal strah vzbujajočemu kaminu, ga potrepil po hladni skali in poprosil za milost.

Pa hudič ni prijel, tudi na lepo besedo ne. Previdno sem se prilepil ob spolzko skalo in se plazil proti vrhu. Potem sem se zagostil v ozko razpoko, da ni bilo mogoče ne naprej, ne nazaj. Zaprošil sem višje stoječa za majhno pomoč z vrvjo, se v strahu potegnil za nekaj centimetrov višje in uporabil tudi kolena (»kakšna eleganca!«, bi rekli pravi alpinisti) ter se izvlekel. Z opraskanimi koleno, a cel.

Po vseh najinih »mojstrstvih« v kaminu naslednji raztežaj ni omembe vreden. Mogoče le to, da smo uporabili za naju spet novo tehniko. Plezanje po plati. Z nogami se odrivaš v globino, z rokami se prižemaš k steni.

Sprva sva poskušala zlesti kar skozi ozko razpoko. Človek vendarle ni nor, da bi se z nogami odganjal dvesto metrov v globino.

Potem sva vseeno ponorela in uporabila grozljivo tehniko, ki nama je za trikrat povečala moč v rokah in po neki čudni logiki spet uspela.

Nekaj deset metrov potem k sreči nisva naletela na večje ovire. Le vrha sva si neizmerno želela in se venomer spraševala, kaj vleče alpiniste v vedno nove nevarnosti. Odgovora, zaenkrat, še nisva našla.

Da bi naju pomiril in nama spet vlil ščepec volje, nama je Bojan zagotovil, da je vrh tik pred nami.

Upala sva, da ga bova videla že za naslednjo skalo, iz glave pa nama nikakor ni hotel tisti čudni pogovor: »Gora ni nora, nor je tisti, ki gre gor!« Dore je omenil še toplo pisarno, skupaj pa sva obujala lepe spimine na bife, kjer se ni treba povzpeti višje kot za šank.

DOBRODOŠLA POMOČ OD ZGORAJ

Na poti do vrha nama je potem pomagaj še drugi kamin. Dore je nekaj časa iskal črno skalo in poličko, ki mu jo je priporočil Bojan, ko je obupal, spet prošil za pomoč od zgoraj in uspel.

Izkazalo se je, da je v hribih, še posebej v steni, tako kot v normalnem življenju v dolini: če imaš koga zgoraj, da pomaga, potem uspeš.

Tudi sam sem se lotil drugega kamina s spoštovanjem. Iskal sem črno skalo, pa je bilo vse ena sama črna skala. Iskal sem rumeno poličko za nogo, pa je bilo na njej prostora samo za palec. Podvomil sem vanjo, ker pa nisem imel časa iskati kakšne bolj podobne opore, sem se zadovoljil z njo. Zgoraj postavljena sem prošil za bolj napeto vrv. Ni, da bi človek skakal v globino na trdo kamenje.

Nad kaminom se je raztezala krušljiva prečka, malo v desno pa je Bojan izbral naše naslednje stojišče. Toda, kje!?

Sredi sto metrov visoke navpične stene je bilo, prostora samo za dva. Sam sem bil, seveda, tretji. Nekako smo se zrinili, ko pa je Bojan odplezal naprej, sva si z Doretom razdelila poličko: za vsakega je bilo prostora za celo podplat ali pa dve polovički.

Vmes sva se jezila nase, ker sva rinila v take nevarnosti, in ker ni bilo že zdavnaj obljubljenega vrha nikjer.

Ko pa se je Bojan skril za grebenom, sva si »privoščila« tudi malce razgleda. Megla se je nekoliko razkadila, tako da je pod nama zijalo dvesto metrov prepada, vsaj še enkrat toliko pa sva ga slutila.

Malce nama je zategnilo obročke v zadnjici. Dore pa je zaprosil za toaletni papir.

»Pa menda ja ne misliš...?«

»Ja, daj mi toaletni papir.«

»Ampak, saj ni dovolj prostora.«

»Daj mi toaletni, da napišem oporoko,« je pojasnil Dore in slovesno oznanil: »Vse imetje zapuščam celjskemu alpinističnemu odseku.«

Pa ni bilo nič z oporoko. Stena vredna Eigerja, mu je omeščala roke in preprečila, da bi celjski alpinisti obogateli.

Potem sva s pogledi poiskala Bojana. Našla sva ga na previsni polici, kjer se je sprehajal kot na promenadi. Groza nama je še bolj zategnila obročke. Kaj, če pade? Sama ne bi znala ne naprej, ne nazaj.

Kasneje sva zvedela, da kaj takšnega sploh ne bi bilo potrebno. Devetdesetmetrski padci so ponavadi smrtni, sunek pa bi verjetno izdrl tudi najin varovalni klin, v katerega sva toliko zaupala. Torej bi bila tudi sama deležna pospešenega odhoda iz stene. V nebesne višave.

Usoda nama je bila mila. Po takšnih prepadnih stenah nama nebesne višave, ki so bojda še nekoliko višje, ne bi prav nič prijale.

S pogumom obupanih sva se potem spoprijela z naslednjim raztežajem in obtoževala Bojana, da naju je peljal v težjo steno, kot smo se domenili.

Nekaj minut kasneje, na vrhu, se je izkazalo, da smo res preplezali Vzhodno smer v Mali Rinki, ki je ocenjena s trojko. Nama se je zdela sedmica...

Po stari alpinistični navadi smo si segli v roke in si čestitali za opravljen vzpon. Na grebenu Rinke sta tudi najina grebena zrastle.

Kasneje, v dolini, ko sva z Doretom pridno zalivala najin prvi uspešen vzpon, so nama čestitali znani celjski slpinisti: Aco Pepevnik, Marjana Šah in drugi. Takoj sva se začela pogovarjati o drugi steni, ki se je bova lotila. Skupaj z zanesljivim vodnikom, seveda.

Res, lepo je biti zmagovalec prepadnih sten.

SREČKO ŠROT

Naveza z Male Rinke. Za nami je Vzhodna smer, pred nami novi vzponi...

IZMIŠLJENA NOVOLETNA ANKETA

Za novoletno anketo smo povprašali nekaj očanov in delovnih ljudi, kaj vse si želijo v letu 1983. Odgovori so bili zanimivi. Pa si jih preberimo.

ANČKA KUCHARJEVA, gospodinja: »Zelim si, da praška zaenkrat še ne bi bilo dovolj. Imam ga namreč toliko, da ne vem kam z njim in sem mislila, da bi bilo lepo, če bi ga razdelila prijateljem, sorodnikom in znanecem za novoletna darila. Sosedja Tilčka mi je namreč povedala, da se pralni prašek sčasoma pokvari.«

ANTON PÓZNIČ, poštar: »Najbolj sem jezen na pakete. Moje področje je kar veliko, bonov za bencin pa ni dovolj. Z avtomobilom torej na teren ne morem več toliko kot včasih. Zanimivo je, da je bilo paketov, ki so jih zadnje čase pošiljale razne tete Cilke, Milke in Tilke toliko, da se jih že v naprej bojim. Kar pri srcu me stiska, ko pomislim koliko paketov bo treba razdeliti šele prihodnje leto.«

TINE OLJIČIČ, delavec na bencinski črpalki: »Proti koncu oktobra je bilo zares hudo, saj smo dobesečno garali. Zadnja dva meseca smo si spočili in kot vse kaže bomo počitka deležni tudi v prvih treh mesecih prihodnjega leta. Opažam pa, da se število tujcev pri nas zelo povečuje, saj toliko turističnih bonov kot v zadnjih dveh mesecih še nikdar nismo dobili. S turističnimi delavci vred se zato veselimo rekorda.«

FRANC ORAČ, kmet: »Leto 1982 si bom zapomnil po tem, da sem v zadnjih dveh mesecih dobil toliko nafte kot še nikdar poprej. To je hvale vredno, saj vidim, da v Beogradu niso pozabili na nas, kmete in da kmetijstvu zares dajejo prioriteto. Na marofu sem dodatno odkril še dve stvari, že zdavnaj zavrženi motorni žagi, ki pa sta vseeno bili še tako dobri, da sem za njiju, oziroma za gorivo za njiju dobil toliko bonov kot za osebni avtomobil za en mesec.«

FRANC NEMEC, Slovec na delu v ZRN: »V prihodnjem letu želim še kakšno devalvacijo. Rad imam svojo domovino, zato mi ni

vseeno, kakšen je njen gospodarski položaj. Mislim, da je zares treba postaviti dinar na realna tla. Z olajšanjem sem sprejel vest o letošnji devalvaciji, ker vidim, da si doma prizadevate za rezešitev vseh težav. Če prodam marke? No, izpod 35 dinarjev se nimam kaj pogovarjati.«

MILAN PLANINC, član planinskih društev MDO: »Upam, da se mi bo prihodnje leto izpolnila velika želja in da bo ugodno rešena prošnja za spremembo priimka. Rad namreč hodim v hribe in tisti, ki me ne poznajo, pravijo, da sem si takšen priimek sam izmislil. Na račun le-tega moram vsak dan poslušati ogromno neprijetnih besed.«

ZDRAVKO ZDRAVKOVIČ, zdravnik v bolnici: »V novem letu si želim, da bi pacienti, ki hodijo v bolnico, ne bili več tako sitni. Še toliko lahko kričim nad njimi, pa nič ne pomagajo. Želim si boljšo plačo. Ne razumem ljudi, ki pravijo, da se v bolnici ne obnašamo lepo do njih. Poznam dva, tri paciente, ki lahko potrdijo, da nad njimi nisem kričal.«

LULEK BULEK, punker: »Ne jebeem nič. Vse mi gre na določen del telesa, ki je nujno potreben za obstanek človeške vrste. Hvala velikemu Vidmarju, najraje pa poslušam Cao pičke.«

TATJANA ZASPANA, pevka zabavne glasbe: »Letos je pa slabo. Za silvestrovo so mi ponujali le uboge tri stane milijone. Za tak denar raje sedim doma in se gledam na televiziji. Navsezadnje je takšen honorar dobila celo tista koza, za katero tako ali tako vsi vedo, da nima pojma o petju. Mene že ne bodo poniževali!«

KRSTO ZAHVATIČ, carinik: »Vesel sem, da je naša meja še sedaj tako odprta. Škoda, da to velja le za eno smer. Malce me je strah, ko vem, da imajo težave tudi Avstrijci, Nemci in drugi, na katere tako računamo. V novem letu pa si želim, da ne bi več bral takšnih prispevkov kot jih je pisal tovariš Volk iz Celja o našem glavnem šefu. To je sramota.«

Anketo si je izmislil
JANEZ VEDENIK

NESREČA PRI LIKOVIČEVH

SOLIDARNOST DOBRIH LJUDI

Zjutraj je Štefan našel v hlevu mrtvo živino

Tega, kar se je zadnjega dne v oktobru zgodilo pri Likovičevih v mrzliškem grabnu nad Matkami, vrla gospodarja Štefan in Pavli prav gotovo ne bosta pozabila. Predno se je Štefan tistega jutra namenil na lov, je pogledal še v hlev. Ni mogel verjeti očem. V hlevu so mrtve ležale tri krave in telica. Štefanu se je zvrtilo v glavi, stekel je v hišo k ženi, da je šla še sama pogledat. Res je bilo. Štefan ni imel prividov in Pavli je bilo pri srcu tako težko, da ni mogla niti jokati.

Štefan Likovič je dolga leta hodil na delo v Tekstilno tovarno Prebold in pred meseci se je upokojil. Žena Pavla je vse življenje garala v svetu pod Mrzlico in nikdar si pri Likovičevih niso želeli več, kot je bilo treba. Kaj posebno velikega si niti ne bi mogli privoščiti v tistem svetu. Toliko pa je le bilo dela in skrbi na kmetiji, da počitka nikdar ni bilo. Ko se je iz tovarne vračal Štefan, sta družno poprijela za delo in tako sta si marsikaj ustvarila. Zadovoljna sta bila. Njuna sreča se je nadaljevala tudi po Štefanovi upokojitvi. V hlevu sta kmalu imela štiri glave živine: tri krave in telico. O tem, kako sta bila ponosna na to in s kakšno ljubeznijo sta vzrejala te živali, vedo povedati vsi sosede. Lahko si torej predstavljamo, kako jima je bilo pri srcu tistega oktobrskega dne! V vse to razočaranje pa je vendarle posvetil tudi delček sreče. Po zaslugi ljudi, ki ju imajo radi, ju spoštuje in so z njima vred trpeli.

Štefan Likovič je že dolgo vrsto let lovec. Je član lovske družine iz Prebolde. Štefan ni lovec, ki bi hodil v gozd le za to, da bi streljal. Ne, Štefan je predvsem človek, ki zadene puško na ramo bolj iz navade in gre potem na lov. Srečen je, ko vidi v gozdu žival in v srcu se mu smeji, ko vidi sredi jase srno z mladičem. Potem nadaljuje svojo pot tja pod Mrzlico, gleda in opazuje, se za hip ustavi in prisluhne pesmi stoletnih bukev in hrastov nad Matkami, pod Goljavo in Mrzlico. Štefan Likovič je tudi lovec takšnega kova, ki mu ni niti za streljanje v imenu tega, da skrbi kot

Štefan Likovič: »Še sedaj mi je uganka, kako se je to moglo zgoditi.«

lovec za ravnovesje v naravi. Njegovi lovske prijatelji ga cenijo in spoštujejo. To se je izkazalo tudi ob nesreči. Lovci iz Prebolde so namreč imeli takrat lov pod Mrzlico in zbirališče je bilo prav pri Likovičevih, tako kot vsako leto, ko se napotijo na to področje.

Kmalu po tistem, ko se je Pavli in Štefanu trgalo srce, od bolečine, razočaranja in obupa, so že začeli prihajati prvi lovci. Videli so, kaj se je zgodilo in že v začetku jim je bilo jasno, da je treba Štefanu in Pavli pomagati. Kdo ve kolikokrat sta jih že odprtih rok sprejela v njunem toplem domu. Ta dom je

Pavli in Štefan Likovič sta premagala težave. Izkazali pa so se tudi preboldski lovci, sosede, krajan in sorodniki.

zares vedno odprt vsem dobrim ljudem. Lovci iz Prebolde so takoj šli v akcijo in zbrali so precejšnjo vsoto denarja. Štefanu Likoviču in njegovi ženi so na pomoč skočili tudi sorodniki in mnogi krajan iz Brda v Matkah. K temu sta še sama dodala nekaj prihrankov, ki sta jih imela. Sosed Rudi Germandnik jima je podaril telico. Danes so v Likovičevem hlevu znova štiri glave živine. Od tega sta dve v prireži za TZO Prebold.

Solidarnost ljudi, ki Likovičeva niso pustili sama v nesreči je bila izjemna. Štefan in Pavli ne najdeta besed v znak zahvale, toda ko govorita o tem, jima zmanjka besed. V očeh se zalesketajo solze. Tokrat so to solze sreče.

Težko bi bilo poimenovali našeti vse, ki so jima pomagali, toda zavest, da ljudem še zdaleč le ni tako tuja nesreča, je veliko vredna. Tu besed zmanjka. Ostanjejo le še čustva, ki vse povedo.

Kaj je sploh bilo z Likovičevimi živino? Zakaj se je vse skupaj zgodilo? Vprašanje je cela vrsta. O tem pripoveduje Štefan Likovič: »Takoj ko se je to zgodilo, je prišel živinozdravnik Milan Lesjak iz žalske veterinarske postaje. Prišli so tudi miličniki ter me spraševali, če morda koga sumim. Toda, kako naj pomislim, da bi lahko živali zastrupili ali ubili človek. Česa takega človek

ne bi bil sposoben storiti. V to sem prepričan. Vem tudi to, da se z vsemi dobro razumem in ne vem, da bi imel kjerkoli sovražnika. Morda se motim, toda, če se je že našel kje, ki mu pri nas ni kaj povsedeči, potem se mu ne bi bilo treba znesti nad živalmi. Skratka, prepričan sem, da človek iz sovraštva tega ne bi storil. Na živino-rejskem veterinarskem zavodu v Celju so skušali ugotoviti vzrok pogina. Bakteriološke preiskave organov so bile negativne. Pri raztelesbi pa so ugotovili povečan obseg trebuha. Na zavodu menijo, da je krava, ki so jo raztelesili, poginila za posledicami akutnega napenjanja.«

Pa ste že prej morda opazili, da bi bilo z živalmi kaj narobe?

»Sploh ne. Vse je bilo normalno. Normalno so se še zvečer obnašale, normalno jedle... Toliko bolj sem zato bil presenečen zjutraj, ko so bile vse štiri živali naenkrat mrtve in že trde. Skoraj neverjetno se mi zdi, da bi vse štiri poginile skupaj, oziroma naenkrat. Kaj vem, morda je bilo kaj narobe pri elektriki...«

Kaj pa, če ni bila dobra hrana?

»Kdo ve. Vem samo to, da sva vsa leta živali krmlila z enako hrano in da do sedaj ni bilo nikdar še nič narobe. Tudi sedaj krmliva živali z enako hrano kot sva prej in vse je v redu.«

Besedo potem povzame Pavla. Pripoveduje nam, da od tistega dogodka ni še niti enkrat spala vso noč. Ničkolikokrat se ponoči zbudi, posluša v noč, vstane, gre v hlev, pogleda okrog hiše in se vrne. »Sedaj imava s Štefanom spet, kar sva imela pred 31. oktobrom. Znova z veliko ljubeznijo skrbiva za živali, ko pa pomislim, da bi se lahko spet pripetilo kaj takega, postanem nervozna, slabe volje in zaskrbljena. Ko bi vsaj točno vedela, kaj je bilo pri vsem skupaj,« pripoveduje Pavla Likovič in razumemo jo. Položaj, v katerem sta se takrat znašla, je bil še boljko manj zavida-nja vreden, ker živali nista imela zavarovanih.

Zivljenje pod Mrzlico teče naprej. Štefan in Pavli Likovič sta letos prestala trdo preizkušnjo. Težave sta ob pomoči dobrih ljudi prebrodila in zdaj je znova vse po starem. Dela nikdar ne zmanjka. Tudi pozimi ne. Vestni gospodinji, kakršna je Pavli, o prostem času skorajda ni mogoče govoriti. Štefan je še sedaj aktiven v krajevnih skupnosti v Šešah. Zdaj vodi akcijo, da bi tudi v ta čudoviti svet dobili telefon. Ko se dan prevesi v večer, pa si vendarle vzameta čas. Bereta, poslušata radio, klepetata o tem in onem in srečna sta, če ju kdo obišče. Kako prijetno je v njuni toplo zakurjeni kuhinji, medtem ko je sneg že davnej pobelil njun svet pod Mrzlico. Jutri zjutraj bo Štefan znova vrgel puško na rame in odšel na sprehod, Pavla pa bo stopila v hlev ter nežno pobožala svoje živali, ki ji pomenijo delo, ljubezen in življenje. Srečno obema!

JANEZ VEDENIK

BODICE

● Na zidove nekaterih hiš bi lahko pritrdili tablo z napisom: kajenje prepovedano - zaradi zalog bencina v kleti.

● Zavod za zaposlovanje bi se lahko preimenoval - v zavod za evidenco brezposelnih.

● Naša energetika je lep primer, kako se energija pretvarja - v izgube.

● Če bo šlo s preskrbo tako naprej, bodo morale trgovske organizacije ob vsakem izdajanju kave in detergentov poskrbeti tudi za rešilni avto.

● Oblačno vreme je najbrž po godu gospodarstvenikom - celo leto samo zidajo gradove v oblakih.

● Nič čudnega ni, če se stalno govori o astronomskih cenah, ko pa so tisti, ki cene določajo - daleč za luno.

● Eden od čudežev narave je tudi, da je za sedenje na dveh stoli - potrebna le ena zadnjica.

● Naši kadri dajo vse od sebe le takrat - kadar imajo pod seboj tajnico.

Likovičeva domačija pod Mrzlico

OB POLNOČI JE PRVIČ ZADIŠALO OKOLI PEKARNE

PEKOVSKA PRVA ZIMSKA NOČ

Slišati je čudno, a pekovi kruh je trd

Ob polnoči je prvič zadišalo okoli pekarnice. Moka, voda, sol, nekaj kvasa, pa še kaj.

Mi pa smo se zbrali malo prej. Nekaj pred 22. uro je prišel Vlado Grabner, mešalec, tudi Edi Destovnik, predpečnik, je že hitel pripravljati peči. Malo pred pričetkom nočne izmene smo bili tam še oblikovalca Drago Martinc in Branko Gornjak, izmenovodja Roman Seligo, izdelovalec burekov Redžo Rekić, ter pišočji pek, soustvarjalec francoskega kruha in žemlj, pa tudi odgovoren za napisane vrstice vtisov, kako je, biti pek. Edini v tej izmeni nisem imel naziva delovnih nalog, pa so mi kar določili, da bom pekarski vajenec ali učenec, kakor se pač komu bolje sliši. Ne prvega, ne drugega pa v Merxovi pekarni Gaberje že dolgo niso imeli, kajti zanimanja za ta poklic, ki dvojnega kruha daje, že dolgo ni več.

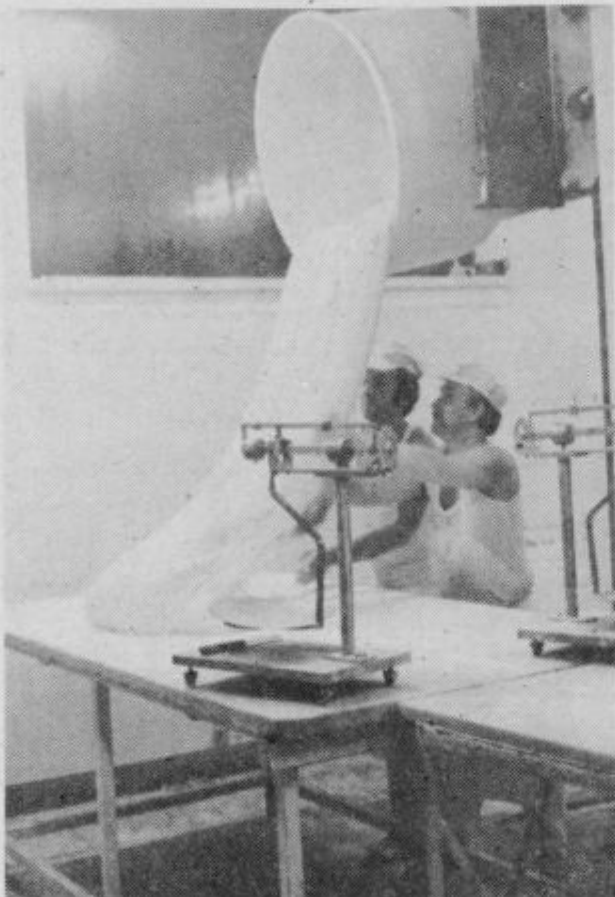
Začeli smo. Prva »runda« - francoski kruh.

»Testo najprej stehamo, zgnemo v hlebec, ter razdelimo v delilnem stroju, točno določeno količino za »francoza« spet zgnemo ter damo na vozove, kjer si testo malo odpočije,« me je poučil Roman Seligo. V pomoč sem jim bil pri poteku opisanega procesa. Dva njihova sodelavca sta bila na bolniški in zadovoljen sem, da tudi moje roke prav pridejo. Delo mi je dobro šlo od rok, ko pa sem še omenil, da imamo tudi doma krušno peč, je izmenovodja podvomil, da sem prišel samo malce poslikati to trdo nočno življenje, posebno se zato, ker me je prav do zadnjega grama zanimala sestava vseh vrst kruha. Pri zanesljivi so bili: »Privatizirate lahko, samo da kruha ne boste pekli in prodajali na črno.«

Hitro je bilo 420 hlebkov pripravljenih za nadaljnjo obdelavo v oblikovalnem stroju. Ob tem, ko so iz stroja prihajale značilne podolgovate štrčke, mi je Edi Destovnik opisoval poklic peka: »Težak je. Predvsem zaradi pretežno nočnega dela. Vsak drugi teden delamo ponoči. Ali je nedelja, petek ali svetek, kruh se mora peči. Tudi leto 1983 bom tukaj pričakal, na delovnem mestu. Pa poklicne bolezni nas tarejo, ravna stopala in krčne žile. Noge trpijo, dosti je bolniških.«

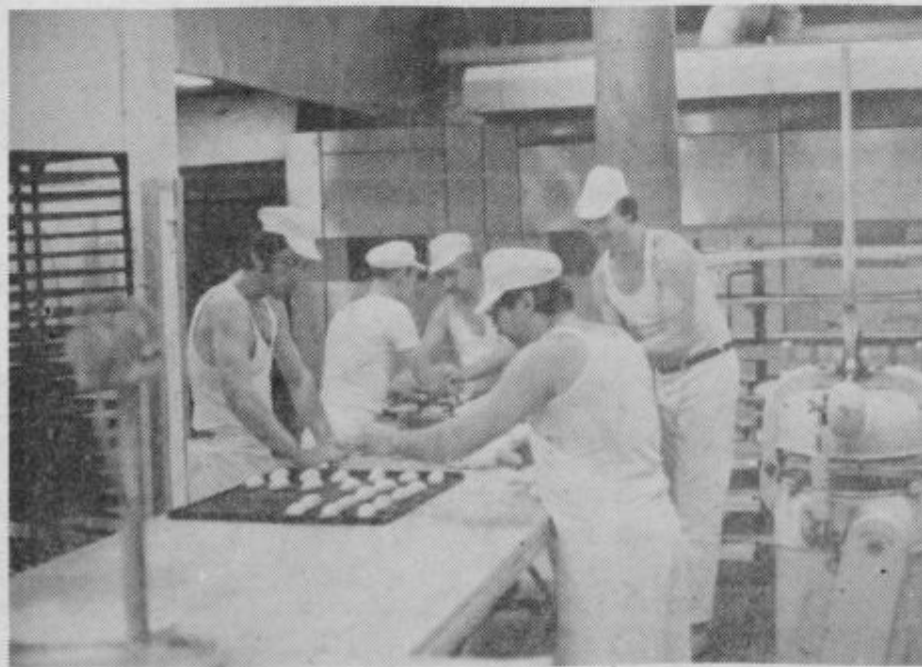
Vozove s štrčkami francoskega kruha so potisnili v vzhajalne komore, na mizi je že bilo testo za žemlje. Poizvedoval sem napredek, zakaj za poklic peka ni več zanimanja: »Slabo je plačan,« so bili enotni vsi, Roman Seligo pa je nadaljeval: »Nočnemu dodatku bi se vsi odrekli, samo da bi delali dopoldan in popoldan. Malo je prostega časa, spanje pa moramo prilagajati tudi družinskim zahtevam. Žene marsikoga od nas tudi delajo v izmenah.«

Kruh se je že pekel, pri žemljah so se trudili vsi. Tudi Redžo Rekić, ki je sicer zadolžen za bureke. Ko so bile žemlje v vzhajalnih komorah, se je vrnil k svojemu delu. Stopil sem še k njemu in prvič videl, kako spretne roke so potrebne, da burek tako hrusta in se topi v ustih. Potrebujes le kupček testa, ki ga trikrat-

štirikrat kot kavbojski laso zavijtiš nad glavo in razpne se v tanko, pronicljivo testo, skozi katerega lahko vidiš: »Dolgoletne izkušnje imam, saj sem 9 let imel zasebno prodajalno bureka v Ljubljani. Prometa ni bilo, pa sem poiskal ter našel delo tukaj, kjer pa burek tudi ni tako cenjen. Se najraje ga imajo šolarji.«

Vrnil sem se k žemljam. Prednost teh je, da imajo levo in desno polovico, kar pa pekovi ni ne vem kako všeč. Tudi meni ni bilo, ko sem se seznanil z zamudnim delom, pri katerem moraš žemljam določiti levo in desno stran. Hitro sem se naveličal tega opravljanja in zavišal se v drugi konec pekarnice, k Tatjani Krumpak, komisionarki v ekspeditu: »V nočni izmeni delam 3 leta in skrbim, da kruh pride na pravi naslov. Prvi tovornjak odpelje ob 3. jutranji uri, skupaj pa imamo 6 vozil, s katerimi pravčasno kruh dostavljamo v obrate družbene prehrane, vrtce, šole in druge ustanove. Malo po polnoči sprejemam tudi kruh iz Velenja, iz naše pekarnice, ki pokriva največji del potreb celjskega območja.«

po nekaj ur preleži v košarah.«

»Kruh pa je danes tudi drag,« se je vključil Rudi Seligo. »Posebno za navadnega delavca je predrag. Dosti pa je takšnih, ki ga zavržejo, kar pomeni, da obstajajo med nami razlike, če ne v drugem, potem v kulturnem odnosu do kruha. Pek kruha nikoli ne bo zavržen. Mogoče bi nekateri spremenili odnos do kruha, če bi vedeli, koliko pridnih rok je potrebno da pridemo do njega.«

Vrnil so se na delo, sam pa sem se začel počasi razdolževati. Vrnil sem pekovske hlače, sandale, majico, kapo in predpasnik, še posnetek v spomin in zapis v beležnico: spekli smo 420 štruc francoskega kruha, 3000 velikih in 1300 malih žemelj, 60 burekov. Do konca izmene so spekli še dvakrat toliko.

Ob slovesu so mi dejali, da sem imel kot vajenec precej sreče, da ni v bližini nobene druge pekarnice. Če bi bila, bi me namreč z žakljem napotili po »švel« (para, ki se nabira v pečeh), tako so delali včasih v vajenci. Ni dvakrat reči, da bi se vrnil s polno vrečo zidakov in kamenja.

Ja, težak je poklic peka.

Tako sem razmišljal tudi, ko sem se v prvem zimskem zasneženem jutru peljal proti domu in razmišljal o Branku Gorenjaku, ki se bo ob koncu šihla s kolegom peljal po neprevoznih, s snegom prekritih cestah v 7 kilometrov oddaljeno Ljubljano. Razmišljal sem tudi o Vladu Grabnerju, ki se bo po nočnem šihu, namesto v Šmarje pri Jelšah, kjer je doma, peljal v Velenje po sklopko za svoj avtomobil. Nikjer drugje jih namreč nimajo.

Moje razmišljanje je prekinila rdeča lučka ob cesti. Milica. Ustavim, priprem okno in zdrdam, da sva avto in jaz neoporečna in da se vracam z nočnega dela. Brez vsakršnih komplikacij, s tovariškim pozdravom, sem se lahko odpeljal naprej proti domu. Ob vsej utrujenosti sem bil miličniku hvaležen, da ni opravil rutinskega pregleda, tako hvaležen, da sem izkušnje prve pekovske noči v mislih strnil v en sam stavek. Dobri ste kot kruh, tovariš miličnik.

Na desnem prednjem sedalu pa so vabljivo dišale žemlje.

RADO PANTELIC

TEHNIŠKA ŠOLA CELJE

objavlja prosta dela in naloge

1. učitelja strojniških predmetov

Pogoj: dipl. inž. strojništva

Delovno razmerje bomo sklenili za nedoločen čas s 1. 2. 1983.

Kandidati naj pošljejo ponudbe z dokazili o izobrazbi v 15 dneh po objavi na naslov: TEHNIŠKA ŠOLA CELJE, Pot na Lavo 22.

Kandidate bomo o izbiri pismeno obvestili v 30 dneh po končanem zbiranju ponudb.

Svet šole pri SREDNJI KOVINARSKO-STROJNI IN METALURŠKI ŠOLI ŠTORE

razpisuje po sklepu sveta prosta dela in naloge

ravnatelj šole

Kandidat mora poleg splošnih pogojev, ki so določeni z zakonom, samoupravnimi sporazumi in družbenimi dogovori, izpolnjevati naslednje pogoje:

- visoko izobrazbo za opravljanje vzgojnoizobraževalnega dela
- strokovni izpit
- pedagoško andragoško izobrazbo
- vsaj pet let prakse v vzgojnoizobraževalnem delu
- da se zavzema za razvoj socialističnega samoupravljanja
- predloži program svojega delovanja ter opredeli svojo vlogo pri realizaciji programa

Kandidat bo izbran po predpisanem postopku za štiri leta.

Prijava za razpisana dela in naloge s kratkim življenjepisom in z navedbo dosedanjih zaposlitev ter z dokazili o zahtevanih pogojih pošljite na naslov: Srednja kovinarsko-strojna in metalurška šola Štore 61 »za razpisno komisijo«.

Razpis velja 15 dni po objavi.

O izbiri bomo prijavljene kandidate obvestili v 15 dneh po končanem zbiranju prijav.

tim

tovarna izolacijskega materiala r. o., laško

Po sklepu delavskega sveta

TOZD Proizvodnja gradbenega materiala

razpisuje

razpisna komisija prosta dela in naloge

VODJA TOZD

Za opravljanje teh del in nalog lahko kandidira oseba, ki poleg splošnih, z zakonom določenih pogojev, izpolnjuje še naslednje:

- višja ali visoka strokovna izobrazba gradbene, strojne ali ekonomske smeri
- 5 let delovnih izkušenj v stroki (zaželeno na vodilnih delih in nalogah)
- aktivno znanje enega svetovnega jezika

Mandat za razpisana dela in naloge traja 4 leta.

Kandidati naj pošljejo prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev v 8 dneh po objavi na naslov: Tovarna izolacijskega materiala TIM Laško, Rečica 17, kadrovska-socialna služba, z oznako »za razpisno komisijo«.

Kandidate bomo o izbiri obvestili v 15 dneh po končanem zbiranju ponudb.

Delavski svet delovne organizacije

»VRVICA« tovarna trakov in okraskov Celje

razpisuje

prosta dela in naloge s posebnimi pooblastili in odgovornostmi

TEHNIČNI VODJA

Kandidati, ki se prijavljajo na razpis, morajo poleg splošnih pogojev določenih z zakonom in družbenim dogovorom o oblikovanju in izvajanju kadrovske politike v občini Celje, izpolnjevati še naslednje pogoje:

- da imajo višjo ali srednjo izobrazbo tekstilne (tkalske ali pletilske) smeri
- da imajo pet let ustreznih delovnih izkušenj
- da aktivno obvladajo en svetovni jezik
- da imajo organizacijske sposobnosti
- da se aktivno zavzemajo za razvoj družbenopolitičnih in samoupravnih socialističnih odnosov

Izbrani kandidat bo imenovan za štiri leta in je po preteku te dobe lahko ponovno imenovan.

Prijava z dokazili o izpolnjevanju pogojev razpisa je potrebno priložiti ustrezen program razvoja, ki ga kandidat načrtuje za prihodnje obdobje.

Prijava naj kandidati pošljejo v 8 dneh po objavi razpisa na naslov: »VRVICA« tovarna trakov in okraskov Celje, Kosova ulica 14. O izidu razpisa bomo prijavljene kandidate obvestili v 8 dneh po opravljeni izbiri.

NA OBISKU PRI DOPISNIKI V STRANICAH

NABRUŠENA PERESA ZVEDAVIH GLAV

Člani krožka pionirjev-dopisnikov imajo beležko vedno pri roki

Res je, da so vsi prispevki, ki jih pošiljajo otroci za objavo v Otroškem vrtiljaku, tako zanimivi, iskreni in otroško pristrani, da se vsakič le stežka odločim, kateremu dati prednost. Toda, za odločitev, katere izmed Vrtiljakovih dopisnikov naj predstavim v novoletni številki, mi vseeno ni bilo treba žrebati. Ne le, da je sleherni teden največ prispevkov podpisanih z imenom straniške osnovne šole. Večina teh prispevkov je tako domiselnih, da me je že od nekdaj zanimalo, kakšni so ti šolarji, ki s toliko zanimanja in smisla spremljajo dogajanje okrog sebe. In seveda, kakšna je mentorica, ki jih usmerja in jim pomaga.

Odgovor sem šla iskat mednje. Obiskala sem jih četrtek, ko imajo na urniku tudi uro dopisniškega krožka.

Počakali so me v telovadnici. Radovednih oči in nasmejanih obrazov. Takoj so me prijazno sprejeli medse. Glasni »jaaa« je zadonel iz tridesetih, štiridesetih grl, ki so bila zbrana okrog mene, ko sem jih vprašala, ali radi pišejo.

Seveda! Res, čudno vprašanje. Saj so se ravno zato odločili, da bodo sodelovali pri tem krožku.

Pa vseeno! Članov dopisniškega krožka je 45. Več kot polovica vseh učencev na šoli. Ali res vsi tako radi pišejo?

»Res!«, pravi njihova mentorica Nada Kovač. »Sicer pa so otroci na naši šoli sploh zelo delavni.«

Saj tudi morajo biti. Na šoli je le 82 učencev, krožkov pa je kar deset. In zato na šoli ni menda nikogar, ki ne bi sodeloval vsaj pri dveh, treh krožkih.

»Zadnjič smo pripravili proslavo za starejše krajanke. Dopisniki smo sestavili program, nastopali pa so člani dramskega krožka in skupine za ritmiko. Pri krožku ročnih del pa smo izdelali majhna darila za naše goste.«

Tako se delo različnih krožkov prepleta. Vsak učenec prispeva po svojih zmognostih. Nikogar ni, ki bi hodil v šolo samo k pouku.

Tudi literarni prispevki ne nastajajo samo pri dopisniškem krožku. O ne! Otroci pišejo zjutraj, ko se pripeljejo z avtobusom v šolo in čakajo na pouk. Pa popoldne in zvečer. Kadarkoli se v glavicah utrne kakšna misel, že je v roki svinčnik in čez nekaj minut je prispevek pri tovarišici Nadi.

»Ravno včeraj smo krasili šolo. Prvošolka Martina je takoj napisala nekaj o tem in mi prinesla prispevek, še preden je bilo krašenje pri kraju,« pripoveduje Nada.

Pa ne le Martina! Tudi Maja, Andreja, Lojzi, Dorotheja in... (le kdo bi si zapomnil vsa imena?) so vedno budni, da brž zabeležijo vsak pomemben dogodek.

»Pišemo, kaj se dogaja doma, v kraju, v šoli. Pa o

svojih doživetjih in razmišljanjih.«

In čeprav vsi po vrsti z žarečimi lički vneto pripovedujejo, o čem jim v spisih največkrat teče beseda, vendarle se nisem čisto prepričana. Da bi bilo čisto zares vseh 45 otrok tako pisateljsko zagretilih?

»O, saj to ni prva generacija malih pisateljev na naši šoli,« se nasmeje tovarišica Nada. »Res, da me je vsakič, ko odhajajo učenci od nas v Slovenske Konjice, malce strah, kako bo z novimi člani. Toda, še vselej je bil ta moj strah prazen. Vedno znova se šolarji navdušujejo za pisanje.«

In ko mi povedo, da ne mirujejo niti med počitnicami, moram verjeti, da so res zagnani.

»Takrat imamo največ časa, da obiščemo vaščane. Ti nam povedo marsikaj zanimivega.«

Resnično! Straniški šolarji ne pišejo le o šoli in za šolo. Pišejo tudi o ljudeh iz svojega kraja in zanje. Prav tistega dne, ko sem jih obiskala, so izdali glasilo ob iztekajočem se mednarodnem letu starejših. V njem so zbrali svoje misli o starejših, pa kopico spominov in pogovorov z najstarejšimi Straničani.

»Zadnjič smo celo pekli kruh,« se pohvalijo. »Pri nekem kmetu. Potem smo pisali o tem.«

Zato tudi ni čudno, da krajan niso brezbržni do njihovega dela. Vsakič, ko opazijo kakšno objavo v časopisu, telefonirajo v šolo: »Ali ste videli?«

Otroci vsak teden komaj čakajo na izid časopisov, ki objavljajo njihove prispevke, saj jim je vsaka objava majhna nagrada za njihov trud.

»Nekateri otroci prihajajo k meni in me sprašujejo, kdaj bodo na vrsti,« pravi Nada. »Povem jim, da ne smejo biti razočarani, če njihov prispevek ni objavljen. Pisanje je naše skupno delo in vsaka objava je naš skupen uspeh. Vse članke tudi izrežemo in skrbno spravimo.«

Tako, z objavo v časopisu se je pravzaprav resno dopisniško delo tudi začelo.

»Pred leti smo poslali prispevek v nek časopis. Objavili so ga in to je bila seveda velika vzpodbuda za naše delo,« se spominja. »Potem je vse steklo skorajda samo od sebe.«

No, čisto samo od sebe pravzaprav ne. Že res, da so otroci delavni, in da so njihove glave vedno polne izvirnih idej. Toda, nekdo jih vendarle mora vzpodbujati in jih usmerjati. In Nada Kovač to zna in zmore.

»Res se trudim, da bi h krožku pritegnila čimveč učencev. Toda otroke vedno le vzpodbujam, nikoli pa jih ne silim k temu. Sicer pa, ko se enkrat izkažejo, jih niti ni treba več siliti. Potem pišejo z velikim veseljem.«

TV-33

LET. XII
LETO 82
MESEC DEC.
COŠ 2
STRANICE

MEDNARODNO LETO STAREJŠIH

Druga številka letošnjega glasila straniških osnovnošolcev je posvečena iztekajočemu se letu starejših

JAZ VIDIM SONCE.
VIDIM GA.
ZDAJ BOLJ MALO JE
IN TEMNO.
A ENKRAT BO VELIKO
IN SVETLO.
V TO VERJAMEM
JAZ
IN TI
IN VSI.
KI RADI BI IMELI
SREČNE DNI.

To je ena izmed pesmic, ki so jih otroci predstavili v recitalu z naslovom Mir naj velja.

Najglasnejši »jaaaa« zadoni iz skupnih grl, ko jih vprašam, ali imajo radi svojo »trščico«.

Kako tudi ne, saj tovarišica Nada resnično žrtvuje veliko svojega časa za delo z njimi.

»Se doma moram včasih tipkati matrice za glasilo,« pravi. »Vendar mi ni žal. Rada jih imam in ne morem se odreči sodelovanju, če imajo otroci sami toliko volje do dela.«

Da, res imajo voljo, to so že dokazali. Tudi pridnosti jim ne manjka.

»Ko sem danes zjutraj prišla v šolo, je bilo glasilo, ki smo ga razmnožili včeraj, že zloženo,« poh-

vali tovarišica svoje varovance. »Otrokom se zdi samoumevno, da naredijo, kar zmorejo, ne da bi jim morala to posebej reči.«

Pa dopisniški krožek ni le pisanje. Kje pa! Straniški dopisniki zbirajo tudi... o, marsikaj.

Najprej zbirajo stare knjige. Brskajo po podstrešjih. Doma, pri sosedu in tudi v župnišču.

»Ljudje nam jih radi odstopijo, saj pogosto sploh ne vedo, kaj bi z njimi. Veliko zanimivih knjig smo že dobili.«

Zdaj je najstarejša v njihovi zbirki 142 let stara knjiga »Bukvice branja za šolarje na deželi.«

»Morda bomo dobili še kakšno starejšo,« se jim v upanju svetijo oči.

Potem zbirajo tudi starinska oblačila.

»Radi bi jih zbrali čimveč, da bomo lahko naredili razstavo o tem, kako so se oblačili naši ljudje včasih.«

In zbirajo tudi papir, staro železo in steklenice. Ne za razstavo, seveda. Pač pa zato, da dobijo denar za svoje delo.

In nenazadnje brskajo tudi po starih školskih kronikah in glasilih.

»Iščemo podatke o delovanju našega pionirskega odreda, ki nosi ime po Mirku Bračiču. Zbrali jih bomo v glasilu ob 40-letnici pionirske organizacije. Prebiramo pa jih tudi na šolskem radiu.«

Tudi v Stranicah imajo svoj radio. Oglasi se vsak tork.

»Bolj skromen je,« pravi.

Pa ne po vsebini. Res pa je, da je po tehnični plati sestavljen zgolj iz mikrofona in zvočnikov v razredih.

»Mogoče nam bo letos uspelo, da ga bomo nekoliko posodobili,« si na tihem želijo.

Pa še eno skrito željo imajo. Radi bi dobili prostor za svoje delo v stari kmečki hiši, ki je prazna.

Tovarišica Nada se spominja proslav, ki so jih nekoč pripravljali v takšni hiši:

»Ze prostor sam je bil tako idiličen, da je bilo vzdušje med nastopajočimi in gledalci res edinstveno. Silno si želimo, da bi lahko to še kdaj ponovili.«

Ko bodo v začetku prihodnjega leta pripravili literarni večer svojih pesmi, bodo najbrž nastopali še v telovadnici. Kdaj kasneje pa se jim bo želja morda le izpolnila.

Na recital so povabili tudi mene. In morda bodo povabili tudi svoje prijatelje, dopisnike z mariborske osnovne šole »Slava Klavara.«

»Bili so že pri nas,« navdušeno pripovedujejo. »Lansko leto, ob 8. februarju so nam pripravili kulturni program. Spomnili pa smo bili mi njihovi gostje.«

In bodo seveda še sli. Takšne vezi so prijetne in tudi koristne za njihovo delo, saj se tako marsičesa naučijo. Oboji!

Težko je ujeti ves utrip dela straniških dopisnikov v nekaj časopisnih vrstic. Predvsem zato, ker je skoraj nemogoče z besedami doreči vso tisto delovno zagnanost, ki jo premorejo. In seveda tudi zato, ker je tale stran premajhna, da bi lahko na njej zapisali prav vse, kar počnejo. Morda pa ste del pestrosti njihovega dela in domiselnosti vendarle zaznali tudi iz tega prispevka. Sicer pa - pokušajte kdaj v Otroški vrtiljak. Marsikaj boste lahko izvedeli tudi iz njihovih prispevkov.

NADA KUMER

Pa še posnetek za spomin.

BOSANCA ŠEFIKA DIZDAREVIČA VABILO

NAZAJ V BOSANSKI KRŠ

Razmišljanje aklimatiziranega Slovenca o vrnitvi

Dobro se spominja, mali fantič, zorane zemlje, matere, ki je sejala, on pa se jo je držal za krilo. Kamorkoli je šla vsa, njena pota so držala nazaj, na zemljo. Na tisto, ki je polna kamenja, da je ni mogoče orati s traktorjem, ampak jo je treba obdelovati ročno. Ped za pedjo, vsako bilko je treba strgati ščavju, kamenju, da bo obrodilo sad.

«Spomini na otroška leta so lepi, čeprav smo živeli izredno skromno,» se prijetno in v lepi slovensčini izraža danes tridesletni varnostni inženir ŠEFIK DIZDAREVIČ, zaposlen v celjski Cinkarni.

Rojen v Kaničah, v vasi blizu Kijuča, v zaostalem kraju, v družini, kjer je šest otrok, mu rojenice resnično niso mogle nastlati v zibel blagostanja. Lačni sicer niso bili, a to le po zaslugi obeh - skrbne matere in očeta, ki se je že takrat odpravil s trebuhom za kruhom, kajti domača zemlja je bila preskopa in premalo jo je bilo, da bi preživela številno družino. Oče je našel delo v Sloveniji in tu je še danes.

ZEMLJA, DELO, ŠTUDIJ

Šefikov oče je najprej vse bogastvo videl v zemlji. Zelo preprosto je to bilo - kdor jo je imel, ni bil lačen. Zato je vse sile vložil in ves znoj prelil v zemljo, da je k svoji prvi krpi dodal še drugo. In tretjo. Končno pa spoznal, da se tudi z vsem tem ne da živeti, zato se je odpravil zdoma.

V Sloveniji je po dolgem razmišljanju ugotovil, da je delo tisto, ki napravi človeka bogatega, srečnejšega. Pa je delal še dalje in bolj ko je delal, več je videl ter končno spoznal, da je človekovo za-

voljstvo in napredek v znanju. Zato se je odločil, da bo svoje otroke študiral. Odločil in tako tudi naredil ter imel pri tem srečo, da so tudi otroci bili za to. Kar vsi po vrsti, med njimi tudi Šefik.

JUTRANJA BUDILKA - MAMA

Prve štiri razrede svojega šolanja je Šefik obiskoval v domačem kraju, dva kilometra v eno smer je prepešal vsak dan. Ostala štiri leta osemletke pa je moral dalje - kar dvajset kilometrov v obe smeri je bila dolga pot. Pri tem mu je bila v veliko pomoč materina toplota, ki ga je zgodaj zjutraj prebudila in pospremila na pot. Pa kljub temu, to so bila čudovita leta, se spominja Šefik in dodaja, da so se med potjo učili in rabutali, kar jim je prišlo pod roke.

Otroštvo je prehitro minilo in po očetovi odločitvi se je Šefik vpisal v strojno tehnično šolo v Prijedorju. Živel je v internatu in komaj čakal dneva, da je lahko odšel domov, kjer je med počitnicami pomagal pri kmečkem delu in vsaj malo razbremenil mater. «Najlepša leta mojega življenja so bila to,» se spominja Šefik, »povezana s prvimi ljubeznimi in prvimi življenjskimi spoznanji. Prekmalu je prišla diploma in misel na delo, zaposlitev.»

ZA OČETOM V SLOVENIJO

«Eno leto in pol sem iskal kakršnokoli delo, ne samo tisto, za katerega sem se izučil. Prijel bi za vsako. A pri nas ga ni bilo, zato sem se po oglasu, ki ga je razpisala Cinkarna, napotil za očetom v Slovenijo ter tako prišel v Celje, oče pa še danes dela v Krškem.

«Pristal sem, kot toliko drugih, tudi jaz v cinkarniskem samskem domu.»

V službi sem začel kot metalurški tehnik in takoj vpisal sgrojništvo na mariborski šoli. Vse to se je dogajalo pred sedmimi leti in pol. Medtem sem se tu aklimatiziral, spoznal Slovenijo, zadovoljivo zaslužil in se vživel v vaše razmere, študiral pa nisem. Živel sem preveč lagodno in postal sem sam s sabo nezadovoljen.

Ponovno sem se vpisal v šole in zdaj, po štirih letih opravljam delo varnostnega inženirja v Cinkarni.

V proizvodnji sem našel samega sebe, tu vidim, da je moje mesto. Veliko imam opraviti z ljudmi in to imam rad. Pri delu moram takoj ob začetku spoznati človeka, da se potem ujameva in mi tudi on zaupa. Mislim, da mi to uspe, zato sem

tudi zadovoljen s tem delovnim mestom. Zaenkrat, dokler imam obveznosti do Cinkarne, ga ne mislim zapustiti, dolgo-ročno pa razmišljam...

O NOVI DRUŽINSKI HIŠI IN ZEMLJI OKOLI NJE

«Kaj je tisto, kar me vleče domov? Nekaj ostane od mladosti človeku, nekaj, tam notri... Iz blata grajena hiška, namesto nje s skupnimi močmi gradimo novo, tako veliko, da se bomo lahko v njej zbrali vsi. V prejšnji, mali, prislonjeni ob breg, to ni bilo mogoče.

Zemlja? Se vedno jo je premalo in preveč je kamenja vmes, da bi bil kos kruha dovolj velik. Zdaj jo obdeluje mama sama, jaz pa razmišljam, da bi se ji pridružil. Čez nekaj časa, da bodo doma lahko rekli - SE IMAMO SINA.»

Hriboviti krš bosanske zemlje je privlačen najbrž samo za tistega, ki je tukaj zrasel.

«Lepi so ti naši kraji, ob reki Sani,» razmišlja Šefik, «samo življenje je treba vnesti v nje.»

Bo on prvi, ki se bo za to odločil? Spremljala ga bo žena, prav tako Bosanka, s katero skupaj kujeta vizijo svoje prihodnosti. Poklicu se ob tem ne misli odpovedati, težko pa ga bo združeval z delom na zemlji. Ne skrbi ga, da mu le-ta znoja ne bi vračala. Zanesa se na svoje sposobnosti, na svojo prizadevnost, čeprav ve, da si s stroji ne bo mogel pomagati.

«Nekakšna trma je v meni, ko gledam to zemljo. Izstisniti želim iz nje ves sok, da bi z njim poplačal trpljenje staršev, ki so jo obdelovali.

In tu je še hvaležnost, ki jo vsi otroci čutimo do roditeljev. Študirali so nas, nam omogočili lepo življenje.

Jaz jim želim ves trud poplačati na ta način, da se vrnem k njim.»

Takšnih Šefikov Dizdarevičev je malo. Lahko bi jih bilo več.

ZDENKA STOPAR

CELJSKI GODALNI ORKESTER

AMATERIZEM Z NAVDIHOM PROFESIONALIZMA

V 37. letih je godalni orkester dosegel zavidljivo kakovostno raven

Celjski godalni orkester je bil ustanovljen takoj po osvoboditvi in se je takrat imenoval Celjski orkester. Kasneje se je vključil v delo SKUD «Ivan Cankar», od leta 1970 pa deluje kot samostojno društvo.

Prvi dirigent in pobudnik za ustanovitev tega ansambla je bil znani glasbeni pedagog in violinist prof. Dušan Sancin, ki je umetniški in organizacijski vodja celih 23 let. Za njim je mesto dirigenta prevzel Stanko Pojavnik, ki ga je vodil v letih od 1968 do 1970. Leta 1970 je dirigentsko palico prevzel prof. Valter Ratej, ki je tudi osamosvojil orkester kot samostojno društvo. Sedanji dirigent Radovan Marvin je prevzel mesto dirigenta v sezoni 1981/82.

Predsednik Celjskega godalnega orkestra pa je že vrsto let dr. Rado Pilič.

Samo ljubezen do glasbe in želja posredovati glasbene vrednote in lepote tudi drugim, je lahko vzrok vztrajnemu in predanemu delu člana

nov Celjskega godalnega orkestra, ki je v 37 letih svojega obstoja prispeval pomemben delež h glasbenemu in kulturnemu življenju v Cel-

lju.

Kvalitetno delo in obstoj amaterskega orkestra takih razsežnosti kot je Celjski godalni orkester pa je nedvomno ozko povezano tudi z delom glasbene šole, ki mora biti nosilec kadrovske zasnove takšnega ansambla.

Tudi Celjski godalni orkester se je često srečeval s kadrovskimi težavami, ki so bile pogojene z zgrešeno kadrovsko politiko omenjenih šol. V zadnjem času se je stanje sicer izboljšalo, toda še vedno niso izkoriščene vse možnosti, ki jih ponuja glasbeno zaledje. Zato bo verjetno treba še več pozornosti nameniti tudi pravilni usmeritvi mladih glasbenikov in ne vse prepuščati starešem in trenutnemu navdihu nadebudnih glasbenikov.

Če pa želimo na tem področju doseči še več, možnosti pa so, bo treba čimprej razmišljati in tudi doseči, da bo v Celju tudi oddelek srednje glasbene šole, saj bi s tem Celjski godalni orkester verjetno največ pridobil.

Trenutno je ta ansambel v tej obliki skorajda dosegel tisto točko, ko bo le stežka na-

predoval brez novih moči z ustrezno glasbeno izobrazbo. Pri orkestru se še vedno srečujejo z odhodi glasbenikov v druga središča, ki jim nudijo boljše pogoje za njihovo delo in glasben napredek.

Kljub temu pa je vzdušje v tem 24 članskem glasbenem kolektivu delovno in zagnano kot le malokdaj. V eni sezoni pripravijo okoli 10 nastopov, na katerih igrajo dela Mozarta, Ipavca, Kreka, Bacha in drugih domačih ter svetovnih mojstrov resne glasbe.

Celjski godalni orkester krasi tudi želja po sodelova-

nju z ostalimi glasbeniki in društvi. Tako na njihovih koncertih pogosto gostujejo znani glasbeniki. Z Mešanim pevskim zborom France Prešeren iz Celja so pripravili skupaj že nekaj nastopov, zadnji dokaz temu pa je tudi letošnji Novoletni koncert, ki so ga pripravili skupaj s Celjskim plesnim orkestrom Zabe.

Pri Celjskem godalnem orkestru resno razmišljajo, da bi se v bližnji bodočnosti razširili v komorni simfonični orkester in mogoče je ravno novoletni koncert nakazal možnost za to.

FRANČEK PUNGERČIČ

Sonja Vuković igra na violi, sicer pa študira na ekonomski fakulteti v Ljubljani.

Radovan Marvin je član orkestra od leta 1972. Bil je koncertni mojster, dirigentsko mesto pa je prevzel lani.

Stefan Jug igra v orkestru violino, razen tega pa je tudi podpredsednik Celjskega godalnega orkestra.

RTC GOLTE

LETOS DA, TODA V PRIHODNJE?

Bodo velika vlaganja Pako spravila na kolena? Rešitev nudi le konzorcij.

V novembrskem sprejehu po smučiških smo bralce obvestili, da negotovosti, ali bomo letos lahko smučali na Golte, ni več. Prejšnji petek, dan pred sprejemom prve skupine hotel-skih gostov so delavci kolektiva velenjske Pake v razgovoru potrdili, da center pripravljen pričakuje zimsko sezono, ki naj bi trajala tja do 1. maja. Delavcem Pake je ob sodelovanju nekaterih občin celjskega območja začelo uspelo rešiti problem Golt.

ZA 11,4 MILIJONA DINARJEV OBNOVE

Toliko sredstev v obnovo in rekonstrukcijo centra po otvoritvi od 1969. leta še ni bilo vloženih. Vse, kar se je v kratkem času dalo narediti, je storjeno. Popravljen je nihalka Žekovec, obnovljena sedežnica Medvedjak ter vlečnice Morava, Trije plati, Ročka ter vlečnica Stari stani. Na teptalnih strojih, za katere je gorivo preskrbljeno, so bili opravljeni remont, pripravljenih pa je tudi 8 ha novih prog. Največja pridobitev v hotelu je izdelana pregrada, ki bo preprečevala prekomerno ohlajevanje hotela, pridobitev je tudi nova okrepčevalnica, v katero bodo imeli smučarji dostop naravnost s smučišča. Opravljena so bila tudi slikopleskarska dela v vseh prostorih, adaptacija hotelske sobe pa bo povečala sedežne kapacitete Rdečega salona za 30 sedežev.

Kaj več od tega, da bo center v letošnji sezoni normalno obratoval, nismo pričakovali. Usposobitev, vsaj dolgoročno, ne prinaša rešitev. Tako regijo kot Pako čakajo še pomembne naloge.

DO LETA 1986 MED 11 in 17 MILIJONI IZGUBE LETNO

S sanacijskim programom predvidevajo odpis obveznosti iz preteklosti še ni realiziran. Teh je bilo za 62 milijonov dinarjev, s prišteti porabljenimi sredstvi za remontna dela in iz izgubo

pri poslovanju, ki bo znašala okrog 19 milijonov din, pa lahko DO Paka računa na obveznosti iz naslova kreditov v skupni višini 91 milijonov dinarjev. Poleg tega pa izračun poslovne uspešnosti RTC Golte za obdobje do leta 1986 kaže izgubo pri poslovanju med 11 in 17 milijoni dinarjev letno.

Optimizem vlivata pripravljenost štirih občinskih telesnokulturnih skupnosti, ki so pri planiranju sredstev za prihodnje leto predvidele tudi določena sredstva za RTC Golte, in pripravljenost iniciativnega odbora za ustanovitev konzorcija, ki naj bi v prvi fazi obstoja bil registriran za razreševanje problematike centra. Celjska OTKS predvidenih sredstev še ni odobrila, saj čakajo na predlog samoupravnega sporazuma. Tudi s konzorcijem, katerega iniciativni odbor sestavlja 25 predstavnikov OZD iz občin celjske regije, bi bilo več storjenega, če bi bila usoda Golt prej znana. Tako bodo prvi razgovori v OZD stekli šele po novem letu. S sredstvi članic konzorcija sicer ne bi bili v stanju pokrivati izgube, vendar pa bi amortizacijska sredstva za redno vzdrževanje in razširjeno dejavnost bila zagotovljena. Pri tem velja poudariti, da naj bi gradili predvsem na dnevni ponudbi in ne na razširitvi kapacitet. Golte kot regijski rekreacijski center, bo predvsem potrebno še bolj povezati z dolino.

SLABA PRODAJA V DOLINI

Najmanj 500 stacionarnih gostov dnevno bi bilo potrebnih za uspešno poslovanje. Za letošnjo sezono sta v celoti zakupljena le hotel Golte in Mozirska koča, v dolini pa je prodaja slabša. Za vso sezono imajo povprečno dnevno zagotovljenih 170 stacionarnih gostov. Razlike do 500 gotovo ne gre iskati le v tem, da so zaradi znanih okoliščin pričeli s prodajo šele v novembru. Prodaja v regiji tudi ni tekla usklajeno, saj sta mozirski Turist in zdravilišče Dobrna prodajala vsak za-

se in njihovi rezultati še niso znani. Rezerve pa so tudi drugje. V zimskem spanju kmečkega turizma mozirske občine. Preko 300 je teh neizkoriščenih kmetij. Tudi pri skupni recepcijski službi ni bilo nič narejenega, le Paka je poravnala svoje obveznosti.

Težave so tudi pri zagotavljanju kadrov. Dogovor, da bi v okviru celjske regije združili za določen čas predvsem delavce v gostinskem delu, ni bil realiziran. Od devetih delavcev so v okviru tega dogovora dobili le enega. Od potrebnih 38 delavcev, kakor pravi v Paki, je prve goste dočakalo 26 delavcev.

V programu dolgoročne razrešitve RTC Golte, ki so ga pripravili v kolektivu Paka, odobrili pa tudi na Svetu občin celjskega območja, bo do konca zimske sezone potrebno odpisati obveznosti iz preteklosti, skleniti samoupravne sporazume z občinskimi telesnokulturnimi skupnostmi, ustanoviti konzorcij OZD, pokriti izgube za leto 1982, ter povezati celotno območje za skupno turistično ponudbo. Če to ne bo rešeno, če v regiji ne bo razumevanja, bo tudi Paka doživela usodo prejšnjih lastnikov. Kaj pa Golte?

RADO PANTELIC

SNEŽNE RAZMERE

Sreda, 29. 12.
GOLTE: ob 8.00 - 30 cm snega, temp. 2°C; obratuje sedežnica Medvedjak in vlečnica Morava (9-16 ure). Nihajka vozi vako polno uro.

ROGLA: ob 8.00 - 50 cm snega, temp. 5°C; obratujejo vlečnice Mašin žaga in Uniorček (9-16 ure). Urejene so tekaške proge. Cesta je prevozna z zimsko opremo.

ZASEDENOST HOTELOV

V prihodnjem tednu, razen seveda v času novoletnih praznikov, bo skoraj v vseh hotelih in zdraviliščih na celjskem območju dovolj prostora.

CELEIA: Nočitvene zmogljivosti so le 60 odstotno zasedene, nekaj prostora je tudi v času praznikov, priporočajo rezervacije.

EVROPA: Zasedenih je le polovica sob, rezervacije niso potrebne.

MERX: V hotelu imajo še nekaj prostih sob, potrebne pa so rezervacije.

TURSKA MAČKA: Tudi v tem hotelu ne bo težko dobiti prenočišč, rezervacije niso potrebne, nekaj prostora je tudi za silvestrovanje.

DOM V LOGARSKI DOLINI: V času praznovanja je dom že zaseden, v prvih dneh januarja pa še imajo prostor, potrebne so rezervacije.

CELJSKA KOČA: Prostih sob med prazniki ni več, nekaj sedežev pa je še za silvestrovanje.

ATOMSKE TOPLICE: Nekaj prostora bo v hotelu šele v prvi polovici januarja, potrebne so rezervacije.

DOBRNA: Skoraj vsi objekti zdravilišča so zasedeni, nekaj prostora je še v depandansi Beograd, rezervacije so obvezne.

HOTEL SAVINJA LAŠKO: Nočitvene zmogljivosti v hotelu so zasedene preko Novega leta, v januarju pa imajo proste kapacitete. Priporočajo rezervacije.

LJUBNO - PLANINKA: Do ponedeljka je še nekaj prostora, nujne rezervacije.

MOZIRJE - TURIST: Nekaj prostora je še v dvoposteljnih sobah, potrebne so rezervacije.

HOTEL PREBOLD: Do 3. januarja so zasedene vse nočitvene zmogljivosti, sicer pa imajo dovolj prostora.

MOTEL SENTJUR: Tudi preko Novega leta je v sobah še dovolj prostora, za silvestrovanje pa je še nekaj prostih mest, obvezna rezervacija.

PAKA - TITOV VELENJE: V hotelu še imajo v prihodnjem tednu nekaj prostih sob, potrebne so rezervacije.

TOPOLŠČICA: Od 31. decembra do 3. januarja bo zdravilišče zaprto, sicer je še dovolj prostora, priporočajo rezervacije.

GOLDING RUBIN ŽALEC: Do prihodnjega tedna vse zasedeno.

ROGAŠKA SLATINA: V vseh hotelih v Rogaški Slatini je še dovolj prostora, med prazniki je zaseden hotel Donat, nekaj prostora pa je še v Zdraviliškem domu in hotelu Sava.

HOTEL NA GOLTEH IN MOZIRSKA KOČA: Še nekaj prostora, potrebne rezervacije.

ROGLA - HOTEL PLANJA: Nekaj prostora je še v hotelu in bungalovih, obvezne rezervacije.

KOFIL FILTER

filter za čiščenje zraka
uporablja se za odpraševanje
v vseh vrstah industrije

Konus

Konus
Slovenske Konjice

ANGELOS BAŠ

22

SAVINJSKI SPLAVARJI

od začetka 20. stoletja do 1941

Nekatere družine splavarskih gospodarjev so razvile, kot omenjeno, svojo dejavnost tudi v krajih ob Savi in Donavi ali blizu njiju tako, da so se ukvarjali tam njihovi člani s prodajo lesa, da so imeli tam, drugače povedano, svoj »plac«. V letih avstro-ogrske monarhije tega praviloma še ni bilo, medtem ko je v stari Jugoslaviji število teh lesnih trgovcev postopoma rastlo. Prvi »placi« so nastali zelo kmalu po prvi, zadnji nekaj pred drugo svetovno vojno. Njihovega skupnega števila dandanes ni več mogoče natančno določiti, vsekakor pa jih je bilo po pričevanjih ohranjenega ustnega izročila okoli 40.

Družine splavarskih gospodarjev, ki so ustanovile svoje lesne trgovine na Hrvaškem in v Srbiji, so bile najpodjetnejše. Šlo jim je za kar najbolj zanesljiv kakor tudi obilen zaslužek, saj so s tem, ko je eden ali tudi več njihovih članov imelo blizu Save ali Donave lesno trgovino, izvažali les brez negotovosti, ali in kako ga bodo lahko prodali; vrh tega je bila tako v rokah družine tudi neposredna prodaja lesa kupcu-porabniku, se pravi brez posredništva drugega trgovca. Bila pa je podjetnost te vrste tvegana, zakaj v omenjenih krajih je bila pri trgovini z lesom večidel huda konkurenca, tako da se ni znal vsak uveljaviti in je moral tedaj ta posel opustiti. Vendar se zvečine to

ni dogajalo, temveč so bili člani družin savinjskih splavarskih gospodarjev na svojih »placih« največkrat dovolj uspešni. Kraje, v katerih so začeli zadevno lesno trgovino, so izbirali glede na to, kakšne možnosti za prodajo so bili prej ugotovili splavarski gospodarji (»bogata pokrajina«; ko so bila sčasoma mesta »zasedena«, je bilo ugodnej-

še »na deželi«; »večji promet« in hkrati tudi kmetje »v bližini«).

»Place« so vodili praviloma bratje ali sinovi splavarskih gospodarjev. Delo so opravljali deloma sami z ženami, deloma pa so imeli hlapce (ponekod iz domačih krajev). Včasih so najemali tudi dodatno delovno silo (npr. za spravlanje lesa od Save ali Donave do skladišča, za zlaganje desk ipd.). Kot je bilo posredno že nakazano, so prodajali les stavbenikom, mizarjem in kmetom. Nekateri so les s konji razvažali kupcem.

Kakšen je bil donos pri neposredni prodaji lesa porabniku, naj pokažeta naslednja primera. V Zagrebu sta brata iz Bočne 1938 kupovala domači les: kubik tesanega lesa po 200 din, kubik desk po 400 din. Tesan les sta nato prodajala po 20 do 25 din ali dobrih 10% dražje, deske pa 50 din ali dobrih 12% dražje. V Bežaniji pri Zemunu sta kupovala nečak in stric z Ljubnega od domačih splavarjev 1939 kubik tesanega lesa po 270 do 280 din, kubik desk pa po 500 do 550 din. Tesan les sta prodajala potem po 350 do 380

din ali približno tretjino dražje, deske pa po 700 din ali nekaj manj ko polovico oziroma nekaj manj ko tretjino dražje. Pri slednjih dveh lesnih trgovcih je znašal 1940 letni izkupicek 147 000 din, vendar tu ni bilo vračunano njuno in hlapčevsko delo. Kajpak na »placih« niso kupovali samo lesa svojih družin, kakor splavarski gospodarji tudi niso prodajali vsega lesa, ki so ga izvažali, edinole na »place« svojih sorodnikov.

Zaslužek na »placih« se je obračunaval prav različno. Deloma so si ga splavarski gospodarji in njihovi bratje ali sinovi na »placih« delili na enake dele, deloma so trgovali vsak zase, deloma so si zaslužek delili glede na to, koliko je kdo vložil denarja v to podjetje, deloma pa so dobivali sinovi, ki so vodili »place«, od splavarskih gospodarjev-očetov mesečno plačo kot uslužbenci. Prizadevnost pri delu je bila tolikšna, da si praviloma niso privoščili nobenih počitnic, poleg tega pa so bili po veliki večini tudi tolikanj varčni, da so se vozili domov do malega samo po poslovnih potrebah.

Sicer pa se ni nihče od teh lesnih trgovcev namenil ostati vse življenje na Hrvaškem ali v Srbiji. Za stara leta so imeli v načrtu, da se bodo vrnili domov. Vendar so se v poglavitem dobro in hitro vživeli v tuje okolje. Pogosto so bili vabljivi v tamkajšnje družine, pa tudi sami so vabili goste k sebi (stanovali so povečini na »placih«). Bili so tudi cenjeni kot solidni trgovci z dobrim lesom in so gojili družabne stike marsikdaj prav tako iz preračunljivosti. Tehtnejših sporov z domačini skorajda ni bilo. Ne glede na takšno zblizanje z novim okoljem, kakršno je veljalo kot pravilo, so se še naprej oblačili tako, kakor so bili navajeni od doma, kakor so tudi jedli domačo hrano (le nekateri so prevzeli posamezne sestavine tuje kuhinje). Tudi božič in veliko noč so praznovali po domačih segah in po možnosti so hodili h katoliški maši (bili pa so dostikrat ob nedeljah prav tako obremenjeni z delom).

Savinjska lesna trgovina (»plac«) v Beogradu (trideseta leta)

PISMA

STABILIZACIJA PO ŠENTJURSKO

Ceprav ni običajno, da da je Izvršni svet pojasnila na način dela skupščinskih zborov, je Izvršni svet Skupščine občine Sentjur na seji 9. decembra na poseben poziv urednika NT, da naj Izvršni svet oziroma njegov predsednik odgovori na pismo, objavljeno v tej rubriki 9. 12. to pismo obravnaval in se strinja, da na vprašanje odgovori.

Izvršni svet SO Sentjur je bil kot odgovorni izvrševalec proračuna predlagatelj stabilizacijskega programa za razrešitev odprtih problemov proračuna občine Sentjur, kakor tudi za dolgoročno normalizacijo poslovanja skupščine in njenih organov. Program je bil obravnavan v organih OK SZDL, v krajevnih organizacijah SZDL, potrjen in sprejet na OK ZK in končno potrjen na vseh zborih občinske skupščine 24. in 27. septembra 1982.

Del stabilizacijskega programa, ki je obsegal preoblikovanje dosedanjih krajevnih uradov, kot dela državnih organov v pisarne oziroma tajništva krajevnih skupnosti, je bil v posameznih krajevnih skupnostih različno široko obravnavan, o čemer so odločali krajevni javniki. V kolikor je bila problematika preoblikovanja krajevnih uradov v tajništva KS sploh potrebna obravnava v dnevnem časopisu, jo je obdelal v tedniku 7 D njen novinar Ivo Ivačič. (članek Kdo politizira).

Samoupravni organi KS Ponikva so pristopili k preoblikovanju krajevnega urada v tajništvo KS, izvedli vse ustrezne postopke in v tej KS deluje tajništvo enotno, kot v vsej občini. Vprašanje vodje delegacije iz KS Ponikva je torej razumeti kot vprašanje posameznega občana, saj je sicer vprašljivo, kako delujejo organi krajevnih samouprav, če eni izvajajo sprejete ukrepe, drugi pa o njih polemizirajo.

Na vsa delegatska vprašanja in pobude dobivajo delegati od strokovnih služb IS ustrezne odgovore in tako bodo tudi obravnavana delegatska vprašanja delegata KS Ponikva.

SLAVICA GOSAR
Sekretar IS SO Sentjur

UREDNIŠTVO:

Odgovor, ki ste nam ga hitro poslali pravzaprav ni odgovor, saj polemizira le z dejstvom, da se je občan »držnil« zastaviti javno vprašanje o žgočem problemu. Ker dejstvom, ki jih navaja Vinko Jagodič v pismu, vaš odgovor ne oporeka, je videti, kot da so argumenti, ki jih navaja v celoti resnični in da gre torej v bistvu pri ukinitvi matičnih uradov za upravni postopek, ki rešuje le prgracun SO Sentjur. Vemo, da je bila razprava o problemu demokratska, prav tako odločitev zborov skupščine občine. Toda, občani iz bolj oddaljenih KS še vedno mislijo drugače. Nič manj stroškov, le iz drugega žepa in precej več zapletov in poti za občane. Je temu res tako? Resnično prosimo za odgovor, ki bo problem pojasnil, ne pa za polemiko, pri čemer ima članek novinarja v drugem glasilu kaj majhno težo in argumente,

ŠE PRIPIS IN NE ZGOLJ K TEMU

Ko vse bolj poudarjamo odgovornost, si le-te uredništvo Novega tednika in Radia Celje ne predstavljamo kot »parolo«, temveč kot sestavino resničnega, objektivnega in celovitega obveščanja občanov o vseh vprašanjih, ki jih resnično čutijo in o katerih želijo v demokratični samoupravno organizirani razpravi iskati rešitve. Če sredstva javnega obveščanja tega ne bodo mogla zagotavljati, ali k temu vsaj obilno pripomoči, potem jih bomo pač morali razumeti drugače, kot smo jih v našem samoupravnem socialističnem sistemu opredelili. Če bomo v prihodnje pristajali na to, da bodo vprašanja občanov pojasnjena z vprašanji tistih, ki so dolžni dati utemeljena pojasnila in odgovore, potem bomo se prehitro v fazi, ko na »drugačen« način odvrčamo ljudi od tega, da bi svoja mnenja, zagate, težave, predvsem pa interese in zahteve odprto izražali. Delegatske strukture, s tem se gotovo globoko strinjamo, so mesta za izražanje interesov in sprejemanje odločitev, vendar samo, če delegatski sistem deluje v vseh svojih elementih. V Novem tedniku in Radiu Celje v prihodnje ne bomo več v rubriki Pisma bralcev objavljali odgovorov, ki ne bodo utemeljena pojasnila na vprašanja, ki jih v tej rubriki zastavljajo bralci - delavci in občani.

GLAVNI UREDNIK N. T.
BORIS ROSINA

saj smo vprašanje zastavili v Novem tedniku in bi v njem prav radi slišali tudi argumente druge strani.

ZA LEPŠE OKOLJE

Slabost, da ne znamo vzdrževati, kar smo s trudom zgradili, je pri nas že stara pesem. Mnoge pridobitve, ki naj bi bile v korist občanov in v okras kraja, česar nismo ne eno ne drugo, temveč se spremenijo v objekte, ki kažejo našo malomarnost in neodgovornost.

Problem, ki ga mislim osvetliti, je le majhen delček tega, kar bi se lahko v tem smislu prikazalo. Gre namreč za podhod za pešce, pod železniško progo na pričetku Teharske ceste, ki bi ga lahko označili s tremi temnimi točkami:

Prvič! Mozaik, s katerim je podhod obložen, ni več mo-

zaik temveč pano risb otroške domišljije in izrazov pubertetniških čustev, katerih pomen, pa poznajo le avtorji in morda še tisti, katerim so namenjeni. Počasi toda vztrajno se je na mozaik nabirala tudi umazanija in tako se je okras spremenil v umazano ploskev, ki mestni komunali vsekakor ni v čast. Trdim tudi lahko, da se mozaika, od kar naj bi krasil ta podhod, še ni dotaknila krpa ali curek vode, z namenom, da ga očisti.

Druga črna točka tega prehoda so svetila. Domala na vseh ščitnikih neonskih cevi se poznajo sledovi huliganstva, ki ga je med našo, domnevno dobro mladino še precej. Domala vsi ščitniki so poškodovani, eni bolj eni manj in kot taki tudi ti ne dajejo lepega izgleda za nekaj opevano »belo Celje«!

In zadnja črna točka pa je očitna malomarnost mestne komunale, odnosno njenih delavcev, ki je ne more opravičiti noben izgovor. Že dolgo smo uporabniki tega podhoda priča, da se po vsakem večjem dežju ali nalivu podhoda spreminja v malo jezerce, ki po navadi zdrži do naslednjega dežja in tako je v podhodu vedno nekaj luže, ki pa se bo v bližnji prihodnosti spremenila v drsališče, mladini v zabavo, starejšim pa morda kot priložnost, da pridejo do mavca ali pa samo bušk na kateremkoli delu telesa. Če bi delavci komunale, z minimalno porabo časa, očistili rešetko nad jaškom odvoda v kanalizacijo, bi bil podhod suh in teh vrstic ne bi bilo treba pisati.

Omenim naj še eno malomarnost. Nedavni izredno močan veter je podrvel več reklamnih in oglasnih panojev, še zlasti v Stenetovi ulici. Nihče, niti tisti, ki jim je ta reklama služila, se ni trudil, da bi jih dvignili. Tako so na svojstven način dva dni krasili izgled mesta.

Vse, kar sem zapisal, o sicer malenkosti, za lepše okolje pa nekaj le pomenijo.

FERDO ŠIRCA, Celje

SREČNO VAM ŽELIM

Čas je, da se spet oglašim in vam zaželim vsem skupaj Srečno in uspehov polno novo leto 1983 in da ne bi ostali brez kavičice, ki je že kar naša prevelika razvada. Dobra pa je. Spominjam se otroških let in mame, ki nas je zelo skromno preživljala. Oče ji ni dal denarja, čeprav je v rudniku lepo zaslužil. Denar je večino zapravil zase, za pičajo. Tri sestre smo živele skromno. Jedli smo žgance, pili kozje mleko, pogosto je bila v krožniku prežganka. Mesa skoraj nismo poznali. Za nedelje tudi ne bi vedeli, če ne bi bili prosti šole. Nekaj pa smo le imeli, česar sedaj manjka. Mamino ljubezen. Vse nam je teknilo ob maminem nasmehu, ki je ve-

OB NOvem LETU!

Tedaj, ko šopek snežen ti bo Novo leto podarilo,
ko tisoč drobnih lučk bo ugasnilo,
tedaj naj v tebi upanje za boljši jutri,
ki ga ob vročem stisku roke tvoj najdražji zaželi,
v plamen iz milijonov bakel zagori!

Ko od sreče solze boš obrisal,
takrat, ko pesem tvoja, slovenska, zazveni,
ko boš ves vroč nazdravljaj,
najdražje bitje k sebi stiskal,
tedaj za tren zapri oči, pomisli na minule dni!

Si bil res zmeraj človek, čeprav to vedno nisi mogel biti?
Si dobro vračal zlu in kje si iskro netil, pri miru ali vojni?
Si bratu bil res brat, bil si golob, morda za farso le?
Si bil dovolj iskren pri vsem za vse?

Ce morda boš stisnil pest v oblubo,
da takšen boš kot kažeš se,
takrat pomisli na voščilo,
da pravo je iz srca le,
drugače boljše - ne!

A. A.

dno jedla z nami iz ene skledice.

Zdaj živimo preveč udobno, zato mislimo, da je stabilizacija huda. Pa ni, čeprav v časih česa zmanjka. Človek mora vse življenje ceniti, kar si prisluzi. Bolj preprosto živi, lepše je življenje. Živimo preveč hladno in čakamo, da nas drugi spravljajo v veselje.

STEFANILJA TIMPRAN,
Dobrna

LIBOJSKA REVIJA NE BO FESTIVALSKA KUHINJA

Ali odgovor na pismo Jožeta Galiča v rubriki »Pisma bralcev«, ki je bilo objavljeno v NT št. 49.

Odvček je vsa skrb Jožeta Galiča, ki je med drugim zapisal: »...kam vodi pot, ki so jo ubrali organizatorji libojskega srečanja.« Pot libojske revije je jasna: najprej imajo možnost nastopa VSI ansambli (tudi začetniki, kje pa naj bi sicer začeli? Morda na veselnicah?) narodno zabavne glasbe občine Zalec, organizator pa želi vse skupaj dopolniti še z ansambli iz vseh ostalih občin celjskega območja, ansambli iz zamejstva, iz pobratenega Ptuja in morda še od kod. Organizator ima vso pravico, da v spored uvrsti še posameznike, vokalne skupine, folkloro in humorista. Takšen je program Organizacijskega odbora, ki deluje v sklopu DPD Svoboda »Ludvika Oblaka« v Libojah ter je dobil polno podporo tudi pri Kulturni skupnosti in ZKO Zalec (v finančnih sredstvih in ostali, zlasti moralni podpori).

Jože Galič: »...S tem pa si je revija že zdavnaj zapravila sloves, ki ga je uživala kot repriza Ptuj oziroma elitni koncert, na katerem naj bi nastopili ptujski nagajenci pa še kdo iz prve garniture naših vižarjev.« Ojoj! Sloves si bo libojska revija zapravila, ko bo imela razen oder in dvorano, ne pa zaradi osebne ocene Jožeta Galiča. Nikoli NI in NE BO libojska revija repriza Ptuja, še manj pa elitni koncert. Z elito smo opravili, za nas obstoja samo kvaliteta, do nje pa pride mo preko množičnosti. Liboje so prostor za vse, ki imajo RADI takšno glasbo, jo igrajo ali pa poslušajo. Kje ste pa vi začeli s svojim ansamblom Jože Galič? Z različnimi ansambli in naslovi v Libojah. V nadaljevanju: »...Toda takšne ansamble bi na letošnji reviji zlahka presteli na prste ene roke...« Groza! Med osemindvajsetimi ansambli bi morali imeti vsaj štiri roke, pa poskušajmo po Galičevo imeti samo eno-pa-tisto resnično »visoko« kvaliteto: Veseli hmeljarji, Franci Zeme, Savinskih 7, Tone Videc, Šaleški fantje, godbeniki iz Ljubljane... Oprostite, saj res, roka ima samo pet prstov!

Ne vemo, kako bodo na vašo oceno o »eni roki« dobrih ansamblov gledali sotovariši iz drugih ansamblov!

Jože Galič je napisal tudi: »...pa dokaj nepazljivo in površno nastavljen ozvočenje...« Stefan Frece pripravi vsako leto ozvočenje: »Ozvočenje je bilo letos pripravljeno tako, da so prišli do izraza ansambli, ki igrajo dobro domačo glasbo in raznih dodatnih »blašilnih in olupševalnih tehničnih« efektov ne potrebujejo. S strani teh ansamblov ni bilo na ozvočenje niti ene pripombe.«

Libojska revija je garanje in veseli smo, da tako ansambli in zlasti poslušalci radi prihajajo vsako leto v Liboje. Prav to nam je tudi obliž za takšno pisanje, kot ga je podpisal Jože Galič. Vsa skrb o bodočih libojskih revijah je povsem odveč in vemo, kaj nas čaka v prihodnjem desetletju. Če bomo imeli ob sebi vse ansamble, poslušalce, Kulturno skupnost, ZKO Zalec, KIL in druge, bomo brez dvoma tudi brez takšnih »dobronamernih« nasvetov uspevali. Vse podobne bombice letijo v prazno, kajti zavedajmo se, da je (in vedno bo) v Libojah SAMO revija in ne kakršnakoli festivalska kuhinja.

Organizacijski odbor libojske revije

PRIREDITVE

MUZEJ REVOLUCIJE

Muzej revolucije je odprt vsak dan od 9. do 12. ure, ob sredah tudi popoldan od 14. do 17. ure, za obiskovalce pa je zaprt ob ponedeljkih. Ogledate si lahko stalno razstavno zbirko.

V spodnjih prostorih Muzeja revolucije so občasno odprte razstave različnih avtorjev.

KINO VOJNIK

V kinodvorani v Vojniku bodo predvajali v nedeljo, 2. januarja ob 17. in 19.30 uri ameriški film Kino za groš.

GALERIJA TURISTIČNEGA DRUŠTVA

V Galeriji Turističnega društva na Tomšičevem trgu je odprta prodajna razstava akademske slikarke Jane Vizjakove in akademske kiparke Alenke Smrdu. Razstava bo odprta samo še danes in jutri.

KNJIŽNICA EDVARDA KARDELJA

V osrednji stavbi knjižnice Edvarda Kardelja je odprta razstava z naslovom Ivo Andrič 1892-1975. Razstava bo odprta do 24. januarja v času, ko knjižnica posluje za bralce.

AVLA RAZVOJNEGA CENTRA

V avli Razvojnega centra je odprta razstava slik člana Društva likovnih amaterjev Štane Petroviča. Razstava bo odprta do 5. januarja.

LIKOVNI SALON CELJE

V Likovnem salonu je odprta razstava slik akademskega slikarja Franca Mesariča. Razstava bo odprta do 5. januarja.

DOM ŽELEZARJEV ŠTORE

V dvorani Doma železarjev v Štorah bo danes ob 18. uri tradicionalni novoletni koncert pihalnega orkestra in mladinskega pihalnega orkestra Storskih železarjev, ki jih vodi dirigent prof. Franc Zupanc. Koncert so pripravili kot novoletno darilo železarjem in krajanom Štor.

DVORANA TVD PARTIZAN MOZIRJE

V dvorani TVD Partizan v Mozirju prireja nogometni klub delovne organizacije Elkrej silvestrovanje, 2. januarja ob 20. uri pa novoletni ples.

KINO ŠMARJE

Četrtek, 30. decembra ob 19. uri: ameriška komedija Visoka družba.
Petek, 31. 12. predstava odpade.
Sobota, 1. 1. in nedelja, 2. 1. hongkonški akcijski film Uklesane pesti.
Sreda, 5. 1. ob 19. uri ameriški akcijski film Zob za zob.

KULTURNI DOM ŠMARJE

V dvorani kulturnega doma v Šmarju bodo danes ob 8.30, ob 10. in ob 12.30 uri gostovali člani Slovenskega ljudskega gledališča iz Celja z mladinsko igro Milana Deklevo Magnetni deček.

KLUB KULTURNIH DELAVCEV IVAN CANKAR

V klubu kulturnih delavcev Ivan Cankar na Tomšičevem trgu bo danes ob 17. uri novoletni klubski večer za člane kluba.

SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE

Četrtek, 6. januarja 1983: Arthur Schnitzler: RAJANJE. Gostovanje v Brežicah.

RAZSTAVNI SALON ROGAŠKA SLATINA

Delavska univerza Rogaska Slatina je pripravila v sodelovanju z Občinsko kulturno skupnostjo Šmarje in Turističnim društvom Rogaska Slatina razstavo z naslovom Kulturna dediščina, na kateri se predstavljajo člani društva likovnih amaterjev iz Celja.

DVORANA GOLOVEC

V dvorani Golovec bo 31. decembra od 20. do 04. ure veliko silvestrovanje z Vladimirjem Savčičem - Čobijem, ansamblom Modrina in gostoma večera Jako Štraufcigrom in Marjanom Smodeutom.

Prvega januarja bo v dvorani Golovec od 19. do 01. ure novoletni ples s Čobijem in ansamblom Modrina, 2. januarja od 17. do 22. ure pa bo novoletno rajanje z narodnozabavnim ansamblom Toneta Videca.

ZDRAVILIŠČE DOBRNA

V hotelu Dobrna in v Zdraviliškem domu pripravljajo 31. decembra silvestrovanje z Mitom Trefaltom, 1. januarja bo v hotelu Dobrna Novoletni ples z ansamblom Venus in Mitom Trefaltom, 2. januarja pa bo v dvorani Zdraviliškega doma ob 16. uri Novoletna veselica za najmlajše z nastopom plesne skupine Zvezdice iz Celja, ob 20. uri pa bo v dvorani ples.

ZDRAVILIŠČE ROGAŠKA SLATINA

V vseh hotelih, v restavraciji Pošta in v dvorani Zdraviliškega doma v Rogški Slatini bo 31. decembra silvestrovanje, v hotelu Sava bo tudi novoletni ples, 1. januarja z ansamblom Elite in humoristoma Gezo in Korlom, 2. januarja pa z ansamblom Zrinski.

Marija Mlinarič

Marjan Lebič

Jože Tanko

Rajfa Janežič

Julko Kožuh

Ivan Žagar

Sergeja Brčić

Nuša Rebernik, vzgojiteljica v VVO: »Letos se mi je nasmehnila največja sreča, ki lahko doleti žensko: postala sem mamica, rodila sem zdravega sinka. Sedaj se počasi privajam na vsakodnevno delo z najmlajšimi. Ker smo v času stabilizacije si želim, da bi je naši otroci ne čutili preveč, da bi jim v vrtcu lahko nudili vse tisto, kar jim glede na to, da niso prav nič krivi za naše današnje tegobe, nudili. Niti v letu, ki prihaja, niti kdaj pozneje ne.«

Sergeja Brčić, iz Celja 6. let: »Spomladi sem bila vesela sončka, sedaj pa snega. Rada bi, da bi ga bilo več, da bi se lahko sankala. Vesela sem bila tudi takrat, ko je imela moja mamica rojstni dan, ko ji je očka nekaj kupil pa ne vem več kaj. Želim si veliko jelko in punčko, ki joka.«

Marija Mlinarič, vodja kuhinje v VVO A. Černejeve Celje: »Veliko stvari in dogodkov, je, ki me bodo spominjali na letošnje leto. Iz svojega delovnega področja pa mi bodo ostale najbolj v spominu težave, ki smo jih imeli delavci v kuhinji pri nabavi živil za vsakdanjo kuho. Saj veste, otroci morajo dnevno zaužiti določeno število kalorij v hrani, kar pa v današnjih težavah s preskrbo ni bilo lahko. Da bi bilo takšnih težav v prihodnjem letu čim manj, si želim.«

Rudi Grosar, Laško: »Mislim, da je bilo letošnje leto leto stremnitve, ko smo se vendarle začeli zavedati resnosti družbeno-ekonomskega in gospodarskega položaja in se začeli tudi temu primerno obnašati. Rekel bi, čeprav pozno, ne prepozno. Poleg zdravja, ki mi je v letošnjem letu grdo nagajalo, si v prihodnjem želim, da bi se gospodarska situacija doma izboljšala, v svetu pa naj bi se izboljšala sedanja zaostrena situacija.«

Jože Rozman, šofer pri Izletniku Celje: »Leto 1982 si bom med drugim zapomnil po tem, da sem končno dobil pri Izletniku redno progo. Vozim na progi Celje Griže-Prebold. Dodatek k tej progi je še nekaj voženj zgodaj zjutraj, tako da ljudem, ki stanujejo med Šeščami in Grižami in treba zjutraj pešati na delo. Prihodnje leto pričakujem to, da bi avto vozil tudi v Matke. Mislim, da ne bi bilo nič hudega, če bi v Šeščah zavil še v Matke in potem nadaljeval pot v Prebold. Ljudje v Matkah bi bili zadovoljni.«

Ivan Žagar, glavni direktor TT Prebold: »Leto 1982 mi bo ostalo v spominu še posebej po tem, da se je število kandidatov za nove voznike precej povečalo in to navkljub temu, da smo imeli na voljo manj bencina kot prejšnja leta. Od leta 1983 ne pričakujem česa posebej novega. Povsem lahko le to, da so bili časi, ko sem se paketov veselil, sedaj pa se jih kar bojim. Vse pa je seveda odvisno od tega, kdo jih pošilja.«

Janko Mazzoni, vodja avto šole pri ZŠAM Zalec: »Leto 1982 mi bo ostalo v spominu še posebej po tem, da se je število kandidatov za nove voznike precej povečalo in to navkljub temu, da smo imeli na voljo manj bencina kot prejšnja leta. Od leta 1983 ne pričakujem česa posebej novega. Povsem lahko le to, da so bili časi, ko sem se paketov veselil, sedaj pa se jih kar bojim. Vse pa je seveda odvisno od tega, kdo jih pošilja.«

Franc Štamol, avtomehanik iz Arje vasi: »Leto 1982 mi bo dolgo ostalo v spominu. Že zaradi tega, ker sem bil vseh 365 dni v nenehnem pričakovanju novih cen.

Prihodnje leto bo po mojem v tem smislu natanko takšno kot je bilo letošnje. Želim pa si, da bi kakšen slikar uspeh po spominu narisati banano, pomarančo ali britvice.

Prof. Marjan Lebič, predsednik odbora za glasbeno dejavnost pri ZKO Celje: »Vesel sem, ker je republiška strokovna komisija ocenila, da je nivo odraslega zborovskega petja na letošnji občinski pevski reviji zelo porasel. V prihodnjem letu pa bi želel, da bi končno tudi v Celju zaživela ideja Glasba in revolucija, da bi se mladi še bolj vključevali v kulturno življenje, da bi omogočili perspektivnim glasbenikom šolanje na višjih šolah ter da bi ustanovili tudi oddelke pevovodskih šol.«

Srečko Cizelj, dirigent Tamburaškega zbora ZPD France Prešeren Celje: »Kot dirigent si bom letošnje leto najbolj zapomnil zaradi prehoda na boljši in kvalitetnejši način igranja, ki so nam ga omogočili novi instrumenti. To pa je pogojevalo tudi spoznanje, da lahko tamburica seže veliko dlje, kot sem mislil dosedaj. V prihodnje bo na področju cele Slovenije potrebno strokovno delo na področju tamburaštva in pričetek tovrstnega poučevanja na glasbenih šolah.«

Roman Jurički, discjockey v videoteki hotela Prebold: »Videoteka hotela Prebold je v letošnjem letu le postala takšno zabavišče, kot sem si ga zamislil. Upam, da v prihodnjem letu obisk kljub zaostrenim pogojem ne bo padel ter da bodo lahko obiskovalci diskotek poslušali najnovejšo glasbo.«

Rozina Orel, vodja prodajalne Melodija v Celju: »V letošnjem letu smo odprli našo specializirano prodajalno plošč in kaset ter akustičnih aparatov, ki je kljub nekaterim težavam dobro poslovala. Bojim pa se, da bo v prihodnjem letu ponudba plošč in kaset ter drugih proizvodov zaradi znanih uvoznih razmer slabša.«

Rajfa Janežič, predsednica koordinacijskega sveta ZSMS v Topru in kulturni animator: »Če se naj ozmrem za leto dni nazaj, moram reči, da me predvsem veseli, da smo mladi v kolektivu pognali tudi kulturno življenje, pri čemer imamo pri ostalem delu kolektiva pomoč in razumevanje. Naša želja za v prihodnje je, to delo še razplamteti in se povezati s kulturnim življenjem tudi navzven. Pogovarjamo se tudi o razstavah ročnih del skozi obliko krožkov.«

Franc Godec iz Šentjurja: »Po naravi sem optimist. Preživel sem že hude čase in mislim, da nam v zadnjem obdobju ni bilo pravzaprav še nič hudega. Nič takega nam ne manjka, da bi lahko zares tarnali in se pritoževali, pa četudi nas spremljajo zdaj takšni, zdaj drugačni ukrepi. Vse se bo obrnilo na bolje. Kaj naj bi si torej želel za leto, ki se končuje s številko 3? To, da ga bomo zvozili vsaj tako dobro, če ne bolje, kot smo iztekajočega.«

Pepca Podkrižnik iz Kamena pri Šentjurju: »Leto se hitro obrne. Lepše prekrije slabo. Predvsem me veseli, da znamo biti v naši vaški skupnosti složni, zlasti ko gre za kakšne skupne akcije. Ena takih, ki mi bo še dolgo ostala v spominu, je asfaltiranje ceste v našem koncu. Človek ima pri tem tudi notranje zadovoljstvo. Rada bi, da bi prihodnje leto s takim delom nadaljevali.«

Franc Ocvirk, referent za kulturo v Železnari: »Če sem česa iz srca vesel v tem iztekajočem se letu, potem je to brez dvoma viden razcvet Amaterskega gledališča Železnar Štore-Celje, katerega podpredsednik sem. Ansambel se je spontano aktiviral, se odprl navzven in to je nova vrednota. Kaj naj bi si lepšega želel za v prihodnje. Kot ribič lahko samo pridam: »Dober prijem!«

NOVOLETNI SPREHOD

Franc Ocvirk

Janko Mirnik

Darja Skrajnar

Jože Rozman

Tone Mastnak

Matevž Božičnik

Oresta Kobale

Bojan Kur

Janko Mirnik, Zavarovalna skupnost Triglav, Celje: »Letošnje leto smo doživeli hude posledice toče na Celjskem, zato si želim, da bi v prihodnjem letu uspeli oblikovati učinkovit sistem obrambe pred točo, ne pa, da se bomo spet na dolgo in široko o tem samo pogovarjali. V kmetijstvu bi morali doseči večjo raven in obseg solidarnostnega kmetijskega zavarovanja za dejanske vrednosti. Potem se ne bi dogajalo, da bi kmetje zaradi škode prejeli zaradi podzavarovanja premajhne odškodnine.«

Julko Kožuh, kmet iz Škofje vasi: »Letošnje leto sem si vtisnil v spomin kar zaradi nekaj stvari: če ne bi bilo toče pri nas, bi bila rekordna letina večjih pridelkov. Drugo so zmešnjave z gorivi, pa rast cen kljub zamrzovanju in seveda pomanjkanje rezervnih delov za kmetijsko mehanizacijo. Ravno, ko se mi je pokvaril traktor, smo zaprli meje in nisem imel malo težav, da sem prišel do nujnega rezervnega dela. V letu 1983 pa si želim predvsem manj govorjenja in sestankovanja, pa več boljšega dela.«

Alojz Zupanc, glavni direktor. Klíma Celje: »Minulo leto sem si vtisnil v spomin predvsem zaradi pomanjkanja reprodukcijskih materialov, pa kljub temu po dokajšnjih izvoznih in dohodkovnih rezultatih naše delovne organizacije. Prihodnje leto si želim tistega, kar v tem letu ni bilo. Še posebno stabilnejših razmer gospodarjenja in manj iz dneva v dan spreminjajočih se predpisov.«

Tone Mastnak, tajnik KS Center Celje: »Leto je bilo razgibano kar se je kazalo tudi v delu krajevne skupnosti: volitve, referendum, občinski praznik, ustanavljanje skupnosti stanovalcev in še bi lahko našteval. Tre-

nutno pa imamo največ dela okrog ustanavljanja splošnih enot civilne zaštite po stanih vanjskih hišah. Nenazadnje smo v tem letu dočakali tudi ureditev dvorišča pred vstopom v poročno dvorano. V prihodnjem letu pa si želim več aktivnosti s strani krajanov članov družbenopolitičnih in samoupravnih organov v KS.«

Darja Skrajnar, učenka 4. letnika upravno administrativne šole Celje: »V spomin mi bodo ostala doživljanja, ki sem jih imela na gostovanjih s folklorno skupino, šolske godiščine in maturantski izlet. V tem letu sem prvič došla tudi, v kako težkem položaju smo mladi in da bomo breme stabilizacij občutiti tudi mi. Morda že naslednje leto, ko bomo začeli iskati službo. Sem štipendistka in že sedaj vem, da bom lahko opravila pripravištvu, ne bom pa dobila stalne zaposlitve.«

Matevž Božičnik, učenec 2.b razreda OŠ Prve celjske čete: »Nikoli ne bom pozabil, kako smo se imeli lepo v Švici. Tja sem šel z mamico in očkom ob poletnih počitnicah. Sedaj se bliža novo leto in komaj čakam, da nas bo obiskal dedek Mrzav tudi v šoli. Želim pa si, da bi drugi razred izdelal z odličnim uspehom in sploh, da bi bil boljši učenec kot do sedaj, ko sem le prav dober. Me zimskimi počitnicami pa bi se rad šel smučati na Golte.«

Tončka Podgoršek, višja medicinska sestra in učiteljica na srednji zdravstveni šoli: »Vsakovrstni stabilizacijski ukrepi so močno prizadeli tudi učiteljski kader. Ta b moral še več delati z mladimi zato, da bi razumeli bistvo vseh gibanj v naši družbi in da se bodo znali ravnati ter tako prispevati

Branko Mežnar

Vida Zupanc

Rudi Pur

Tine Veber

Tone Ribarič

Edo Gaberšek

Rudolf Golob

Irečko Cizelj

Nuša Rebernik

Alojz Zupanc

Pepca Podkrižnik

Roman Jurički

Rozina Orel

Franc Godec

ED SPOMINI IN ŽELJAMI

Janko Mazzoni

Franc Štamol

Tončka Podgoršek

Danica Dimitrovič

Anton Leban

Mira Fideršek

tudi svoj delež k skupnim družbenim prizadevanjem. Želim si, da bi stabilizacijo izvajali vsi s polnim občutkom odgovornosti. Vsak na svojem področju. Z doslednim izvajanjem stabilizacije, rešimo sebi boljši kos kruha.

Oresta Kobale, učenka 1. letnika srednje zdravstvene šole: »To leto mi pomeni prelomnico v dosedanjem življenju. Celotno življenje sem usmerila v en sam cilj, dokončati šolo in se pripraviti na poklic, ki sem ga vseskozi želela opravljati. Mislim, da sem stopila stopnico višje v doseganju življenjskega cilja in si želim v prihodnje samo to, da bi imela dovolj moči in volje, da dokončam šolo.

Danica Dimitrovič, Kors, Rogaška Slatina: »Iz naše delovne organizacije bo iz leta, od katerega se poslavljamo, kar veliko spominov. Poleg prijetnih uric na delu bodo ostale zapisane tudi tiste, ko smo imeli kup težav: z devizami, z nabavo repromaterialov in še s čim. Ostale nam bodo v spominu tudi kadrovske spremembe. Sicer pa, kljub težavam, ni bilo tako slabo. Da bi v letu 83 ne bilo slabše, si želim in da bi nam uspelo uresničiti vse planirane naloge. Čisto osebno pa kakšnih posebnih želja nimam.

Bojan Kunšič, Tinsko: »Bencin, vrste, pomanjkanje nekaterih pomembnih proizvodov v trgovinah to so prve asociacije na letošnje leto, ki pa vseeno ni bilo tako slabo. Predvsem v naši krajevni skupnosti ne, saj smo si s skupnim delom zgradili prostore za družbenopolitično, kulturno in družabno življenje v našem kraju. To pa je ena od mnogih pridobitev. Želja nas vseh krajanov pa je, da bi v letu 82 končno stekla obljubljena asfaltna cesta skozi Tinsko. Želim si tudi, da bi si končno uredil svoj dom.

Vida Zupanc, patronažna medicinska sestra iz Celja: »Leto, ki mineva, si bom zapomnila predvsem po tem, ker sem v njem diplomirala na Višji šoli za zdravstvene delavce. Tri naporna leta, ko je bilo treba usklajevati delo in študij, so tako zaključena, zato tudi na prihodnje leto gledam za zaupanjem. Več bom lahko naredila pri vsakodnevnem delu, pa naj gre za redno delo patronažne sestre ali pa za naloge odgovorne sestre – in z več dobre volje!

Branko Mežnar, zdravnik in direktor Splošne medicine v Celju: »Zdravstveni delavci in prav gotovo tudi bolniki, ki prihajajo v celjski Zdravstveni dom, smo letos s preurejenimi prostori veliko pridobili. Lahko smo izboljšali organizacijo dela in s tem tudi odpravili nekatere boleče točke, kot so bile prej, na primer, dolge čakalne dobe. V letu 1983 se sicer bodo odražale omejitve na področju zdravstva, a pričakujemo, da ne v škodo bolnikov.

Mira Fideršek, prodajalka v prodajalni Kmetijske zadruge v Slovenskih Konjicah: »Dela je bilo dosti, pa kaj, saj ima ženska vedno veliko dela, še zlasti, če ima družino, otroke in doma tudi živino. Česa posebnega v tem letu ni bilo, želim pa si, da bi prihodnje leto bilo vsaj tako. Malo se bojim vse višjih cen in pomanjkanja nekaterih stvari. Želim si, da bi lahko ostala v službi, saj se vedno bolj sliši o višjih delovne sile, zlasti v trgovinah.

Anton Leban, predsednik zbora krajevnih skupnosti v Skupščini občine Slovenske Konjice: »Krajanje so se letos na referendumu odločili za nadaljni razvoj v vseh okoljih, zato tudi pričakujem, da se ta v naslednjem letu ne bo ustavil. Vedno sem optimist in zdi se

mi, da so si bila zadnja leta močno podobna, zlasti po dinamiki življenja, ki pa se vse bolj stopnjuje. Gotovo se bo tudi prihodnje leto in precej naporov bo potrebnih, da ga bomo prebrodili.

Rudi Pur, komercialni direktor v Modnem salonu v Titovem Velenju: »V letošnjem letu sem bil razočaran nad našim sistemom telesne kulture in njenim financiranjem. Zato priporočam, da bi po receptu Modnega salona našli način za pomoč (ali financiranje) vrhunškega športa in mu pomagali iz sedanje zagate. Vsi skupaj moramo storiti vse, da bo naš šport napredoval, ne pa stagniral ali celo nazadoval.

Tine Veber, ZTKO Celje: »V letošnjem letu sem najbolj zadovoljen s tem, da smo se uspeli pogovoriti z društvi o njihovem delu ter da je po teh pogovorih kmalu prišlo do bistvenih sprememb na bolje. Moja ocena je, da uspešno zaključujemo letošnje leto. Ob tem pa se moramo zavedati, da nas veliko nalog še čaka tudi v prihodnje. Trenutni rezultati nas ne smejo zapeljati. Vesel sem, da smo oživeli delo TVD Partizan Celje mesto, nisem pa zadovoljen z akcijo športa in rekreacije v krajevnih skupnostih. Od 25 celjskih krajevnih skupnosti jih na tem pomembnem področju žal dela samo šest. Moti me tudi slabo delo Partizanskih društev v Škofji vasi ter Vojniku. Nalog je torej veliko, samo delati bo treba.

Tone Ribarič iz REK Velenje: »Razočaran sem pravzaprav samo nad tem, da vsi enako prizadeto ne delajo kot naši rudarji. Če bi vsi žrtvovali kakšno prosto soboto ali nedeljo za delo, ter da bi tudi v ostalih dneh bolje delali kot delamo, ne bi bili v takšnih težavah, kot smo. Sem pa še vedno optimist in prepričan sem, da bomo tudi iz teh težav našo barko varno izpeljali v mirnejše vode. To pa seveda ni stvar enega človeka, ampak nas vseh.

Marinka Kranjc, trgovka iz Celja: »Letošnje leto je bilo za nas trgovce odgovorno in marsikatero pikro se je reklo na naš račun. Založenost trgovine ni bila odvisna od nas, vendar smo se potrudili, kolikor se je le dalo. Osebno sem bila z letošnjim letom kar zadovoljna, upam, da so bili tudi ljudje, ki sem jih stregla.

Močno si želim, da bi bilo v prihodnjem letu mnogo bolje in to zaradi osebnega zadovoljstva kot tudi zaradi potrošnikov.

Milan Gorjanc, član CPO Žabe Celje: »V glasbenem smislu mi bo najbolj ostal v spominu novoletni koncert, ki smo ga po petletnem dogovarjanju letos končno le uresničili skupaj z Godalnim orkestrom. Letos smo tudi nekoliko preusmerili delo v Celjskem plešnem orkestru in upam, da bomo prihodnje leto to delo nadaljevali in uresničili zamišljen načrt.

Edo Gaberšek, turistični delavec iz Celja: »Najugodnejše sem bil presenečen, da so gostinski obrati izven Celja letošnjo akcijo ocenjevanja lokalov sprejeli resno, kot nikoli dosedaj in da so rezultati ocenitve zelo dobri. Žal smo bili člani komisij bolj razočarani v Celju, kjer smo pričakovali boljšo urejenost nekaterih obratov. Še bolj pa sem zadovoljen ob uspehu Dobrne, ko so jo letošnji gostje iz Finske uvrstili v sam vrh »nepokvarjenih« krajev z najbolj ohranjenim ambientom in okolico.

Za prihodnje leto pa upam, da bomo kljub stabilizaciji, kljub nižjim prispevnim stopnjam vseeno napravili še več pozitivnega.

Rudolf Golob, delavec v GLIN Nazarje: »Prvič po vojni smo začeli deliti bencin na bone. Sicer pa nosim iz tega leta lepe spomine. Dopolnil sem 30 let delovne dobe, dobil

jubilejno nagrado, praznoval pa sem tudi Abrahama. Praznovanje 50-letnikov v krajevni skupnosti Rečica mi bo še dolgo ostalo v spominu. Kaj drugega pa se je težko spomniti. Rečem lahko, da naj bo vsaj tako kot letos, pa bo v redu.

Frančiška Prodink, kurirka na občini Mozirje: »Nimam se kaj pritoževati. Zadovoljna sem bila v tem letu. Bila sem na morju v občinski prikolici, pa tudi v planinah sem bila. Tudi bencinskih bonov za svoj moped dobivam dovolj. Preskrba je bila pri nas v Lučah zadovoljiva, predvsem zaradi številnih turistov, ki jih tu ne manjka. Da bi le tako bilo še prihodnje leto.

Drago Brečko, miličnik iz Celja: Iz tega leta mi bo verjetno ostal najdlje v spominu dogodek na Kersnikovi ulici, ko sta me napadla dva vinjena občana, skupinodvji iz Aera. Od njiju sem zahteval samo osebni izkaznici in ju hotel opozoriti, pa sta me napadla. Šlo je za življenje. Moral sem izveči pištolo, vendar pa se je k sreči vse dobro končalo.

V naslednjem letu si želim, da bi imeli več bencina za službene potrebe. Letos je bencina primanjkovalo in smo morali večkrat na avtobus, da smo lahko opravili službene dolžnosti. To pa nam je vzelo veliko praveč časa.

Ivan Marušič, vojak, doma v Derventi, BiH: Sem že devet mesecev v JLA in po tem si bom verjetno najbolj zapomnil to leto. Najbolj sem bil vesel, ko sem dobil delovno mesto v Domu JLA. Tu imam pogoste stike z občani, ki so vsi zelo prijazni. Tudi s starešinami se zelo dobro razumemo. Želim si, da bi se prihodnje leto srečno vrnil v domači kraj. Čaka me delovno mesto blagajnika na zagrebški železniški postaji, imam pa še eno bolj dolgoročno željo: rad bi končal srednjo komercialno šolo.

Franc Pešec, ŽTO Celje: Že 25 let igram šah, letos pa sem bil prvič prvak celjske regije. Tega naslova sem bil najbolj vesel. Sicer pa sem osvojil tudi prvo mesto – že tretje – na državnem prvenstvu železničarjev. V službi sem bil najbolj vesel hitre modernizacije železniškega prometa. Dosegli smo tisto, kar sem lahko pred petnajstimi leti kot prometni tehnik le sanjal. V prihodnjem letu si želim, da bi šahovska ekipa iz Celja po devetih letih spet postala republiški prvak in da bi na republiškem prvenstvu mladincev zmagal eden izmed mladih Celjanov.

Jožica Zorman, miličnica iz Celja: Že devet let delam v tem poklicu, letos pa se mi ni primerilo nič posebnega. Mislim, da sem kar priljubljena med občani, še posebej med starejšimi, večjih konfliktov z njimi pa nimam. Želim si, da bi nas v naslednjem letu občani še bolj lepo sprejemali oziroma razumeli, da smo v službi zato, da jim pomagamo, da skrbimo za njihovo varnost. Seveda pa morajo razumeti, da moramo kršitelje tudi kaznovati, če hočemo zagotoviti red.

Jože Tanko, sodnik za prekrške iz Celja: V zadnjih dveh letih se je zamenjala približno polovica sodnikov za prekrške v Celju. Prišli so mladi, ki so uspešno nadomestili starejše, tako da je bilo tudi to leto za nas zelo uspešno. Bolje sodelujemo tudi s prijavitelji. Zasebno sem bil najbolj vesel, ko so mi podelili priznanje samoupravljalca za moje družbenopolitično delo na terenu. V naslednjem letu si želim, da bi bilo delo našega organa še naprej tako uspešno in da bi razvili sodelovanje s sodniki za prekrške iz drugih občin na celjskem. Zasebno si želim veliko zdravja, zame in za ožje sorodstvo.

Frančiška Prodink

Marinka Kranjc

Milan Gorjanc

Jožica Zorman

Drago Brečko

Ivan Marušič

Franc Pešec

NA OBISKU PRI REKORDERJIH

KDO PRAVI, DA NI MLEKA?

Pri Bastlovih v Delcah so lani prodali 83.000 litrov

Spomladi bo devet let, kar sta Alojz in Jožica Bastl od očeta prevzela kmetijo v vasi Delce med Bočno in Vologom v Zadreci dolini. Zemlja je tam zamočvirjena, za setev manj primerna, zato sta se usmerila v govedorejo in proizvodnjo mleka. Danes sta rekorderja pri oddaji mleka, ne samo v Savinjski dolini, tudi na področju Celjskega veterinarskega zavoda, ki zajema del koroške in dolenske regije, jima ni para.

Pri Tonk se reče kmetiji po domače, tudi listine prednika, Matevža Tonka, ki datirajo na leto 1700, še imata. Domačija je danes obnovljena in tudi okolica je urejena tako, da obiskovalec najprej pomisli na kmečki turizem. V moderni, vendar v kmečkem stilu in okusno opremljeni kuhinji, smo se pogovarjali o njunem delu, vsakdanu, težavah, ki danes ne obidejo nobenega kmeta: »Razvoja kmetije nisva videla v drugem, kot v živinore-

ji.« je začel Alojz, »zato smo se v letu 1973 odločili zgraditi hlev za 30 glav živine. Ugodni krediti so pomagali, da smo že v naslednjem letu hlev naselili. Danes imava 19 molznic in 18 telic za obnovo lastne črede. Seveda število živine stalno niha, vendar vedno ostaja v teh mejah.«

Vse to Bastlova redita na 10 hektarjih svoje in štirih hektarjih družbene najemne zemlje. Krave sivo rjave pasme, oplemenjene z ameriškim rjavim govedom, so zelo zahtevne. Ob pravilnem krmiljenju, ob dobri paši, pa dajejo tudi dosti mleka. Bastlova uporabljata pašno kosni sistem, pozimi pa kravam poleg sena dajejo tudi koruzno silažo. Tudi koruzo sejata sama. Za pašo imata 6 hektarjev površin, razdeljenih v 20 čredink. Vsaka od teh zadostuje za 3-5 obrokov, prav zato pašniki zahtevajo še posebno nego, čiščenje in gnojenje: »Zemlja se zaradi pogostih padavin izpira in zahteva stalno dognojevanje. Približno 10 ton gnojila porabimo letno. To so stroški, ki jih mnogi ne vidijo. Kmetijstvu se res posveča več pozornosti, vendar pa cene še vedno ostajajo sporne. Repro-material je tako drag, da ga cene pridelkov ne dohajajo,« je dejal Alojz. Seveda to niso edini stroški, ki obremenjujejo kmetijo, kakršna je Bastlova. Krediti v investicijo še niso izplačani. Moderen hlev na izplakovanje, mlekovodi in zbiralnica mleka, silosi ob hlevu, vse to je potrebno, da je reja rentabilna. Brez kmetijske mehanizacije tudi ne gre, je rekel

Alojz in nadaljeval: »Že 69 leta smo dali konja iz hleva in kupili prvi traktor, potem pa počasi še obračalnik, nakladalnik, prikolico in ostale priključke. Vzdrževanje tega ni poceni. Pa vzdrževanje hiše, »štibla«, kozolcev in starega hleva. Samo streh, ki jih je potrebno vzdrževati, je več kot hektar. In nafta, krma, umetni gnoj, zaščitna sredstva, zavarovanje, davki...«

»Ne pritožujeva se,« nadaljuje žena Jožica, »le povedala bi rada, da dinar ne pade z neba. Če imaš pravičen odnos do zemlje, če znaš delati, zemlja tudi nekaj povrne. Delati pa je potrebno veliko...«

»Grunt pravi, odiraj ti mene, če ne bom jaz tebe!« pripomni Alojz, ki je pobiral izkušnje kmetovanja pri očetu, sedaj pa najbolj sodeluje z sorodnikom doktorjem Francom Zagožnom, živinorejcem-genetikom, ki ima v bližnjem Vologu 200 glavno čredo ovac. Blizu je tudi brat Jože, sicer v malo višji legi, ki je prav tako obnovil zapuščeno kmetijo in se ukvarja z živinorejo.

Pridnom rokam Jožice in Alojza pomagajo pri delu na kmetiji tudi njune tri hčerke. Mlajši, Urška in Jožica sta sicer bolj obremenjeni s šolo, starejša, Tatjana pa popoldan po službi rada pomaga staršema. Kadar je dela največ, dobijo v pomoč tudi kakšnega upokojenca.

Brez veselja do tega dela Bastlovi ne bi postali rekorderji po prireji mleka, saj je v kmetovanju mnogokrat potrebno ugrizniti tudi v kislo

Brat Jože ter Jožica in Alojz pred domačijo.

jabolko. Se danes, ko kmetijstvo vse bolj prihaja v ospredje, je tako. Ko smo se pogovarjali o težavah z gorivi, je Alojz bolj v šali kot zares, izrazil upanje, da ne bomo s traktorjem ponovno prešli na konje, kajti ti nimajo kardana, hidravlike. Resnično pa mu je žal za desetine zavoženih investicij, spomenikov, kajti samo od fabrik in pisarn se ne da živeti.

Lepo, a s trdim delom pa se da živeti. Tega Bastlovi ne dokazujejo le sebi. V Delcah, pri Tonk, se skozi vse leto ustavljajo ekskurzije in obiski iz vse države. Šolarji, kmetovalci, politiki: Ali se pri Bastlovih česa naučijo, ne vem, vem samo to, da tudi v Japonsko vodimo ekskurzije, pa si zaenkrat še nismo privzgojili njihovih delovnih navad.

RADO PANTELIC

V PODLOGU NE BODO NAMOLZLI VEČ MLEKA

Mleko, ki ga pridelajo na farmi v Podlogu predstavlja le 8 odstotkov vsega mleka, ki ga potrebuje celjska mlekarne. To navsezadnje ni tako malo, če upoštevamo, da letno pridelava okoli 2 milijona 800 tisoč litrov mleka in da družbeni sektor na celjskem območju pokriva le eno petino potreb celjske mlekarne.

Do sedaj se je proizvodnja mleka na farmi iz leta v leto večala, vendar za prihodnje leto ne načrtujejo bistveno večjih količin, morda le za odstotek ali dva, ker se jim sicer ekonomska računica ne izide. Srečko Čater, vodja farme takole razgrinja planske načrte za proizvodnjo mleka v prihodnjem letu: »S 5550 litri mleka letno po kravi smo dosegli evropsko raven pridelave mleka. Za prihodnje leto ne načrtujemo večje proizvodnje ker ugotavljamo, da so razmerja med kupljeno krmo (kocentrati) in količino mleka neugodni. Zato želimo zmanjšati količino koncentrata na liter mleka in ob tem zadržati isto ali le za kak odstotek večjo proizvodnjo. Naš cilj je, da s kvalitetno osnovno krmo, ki jo trenutno imamo dovolj na zalogi, povečemo odstotek tolsche v litru mleka. To bo omogočilo mlekarji večjo proizvodnjo masla in smetane.«

Letos so na farmi v Podlogu z novo investicijo spremenili tehnologijo pri molži mleka, kar je vplivalo tako na večjo količino in kakovost mleka kot tudi na boljše delovne razmere in boljši izkoristek delovnega časa. V prihodnjem letu bodo investirali še v krmilne vozove, ki bodo olajšali delo pri krmiljenju krav ter spremenili tehnologijo dela v telečnjakih.

VVE

PERUTNINA V HMEZADU

Perutnina iz Zaloga je nova članica SOZD Hmezad. Za to se je ta 450 članski delovni kolektiv odločil na referendumu, ki je bil 14. decembra. Perutnina in Hmezad sta že doslej dobro sodelovala, Hmezad pa je Perutnino oskrboval s krmili. Perutnina v okviru Hmezada bo odslej pokrivala četrtino slovenskih potreb po piščančjem mesu, precejšnji del proizvodnje pa bodo namenili izvozu.

JANEZ VEDENIK

Ljubljanska banka
Splošna banka Celje

*veliko sreče in
poslovnih uspehov
vam v novem letu
želi*

Ljubljanska banka
Splošna banka Celje

zavarovalna skupnost triglav
OBMOČNA SKUPNOST CELJE

VSEM ZAVAROVANCEM
IN POSLOVNIM PRIJATELJEM

USPEŠNO IN ZDRAVO
NOVO LETO 1983,

ŠE POSEBEJ,
DA BI V PRIHODNJEM LETU
ZAVAROVALNO
SOLIDARNOST
DVIGNILI NA VIŠJO RAVEN

ŽELI
ZAVAROVALNA SKUPNOST
TRIGLAV
OBMOČNA SKUPNOST CELJE

LISTI IZ ŽIVLJENJA BARIČEVIH V GORICI PRI SLIVNICI

POVEST O SREČNIH LJUDEH

Ne razumem, da je lahko komu kdaj dolgčas, pravi oče Filip.

Baričevi so srečna družina. Dva sinka, Ljubica in Filip. Živijo v bloku v Gorici pri Slivnici, od koder se dan za dnem podajo: v vrtec, šolo, v celjsko bolnišnico, kjer dela mama Ljubica in v Štore, v Železarno, kjer dela oče Filip. Za stenami majhnega, človek bi rekel kar pretesnega stanovanja, se odvija na videz čisto vsakdanje življenje tisočih. A je vendarle drugačno. Polno je in izpolnjeno s toliko drobnimi, a ne nepomembnimi stvarmi, ki družino vežejo in jo delajo srečno.

Nekega dopoldneva so mi pri Baričevih, ki so prijazni gostitelji, odgrnili zaveso svojega življenja...

Življenje piše vsakemu svojo zgodbo. Filipova se pričinja rta prostranih ravninah Baranje, kmalu potem, ko je njegovo mamo, Sentjurčanko iz Kamena, popeljal oče v zakon. Vez s Slovenijo in sorodniki je za vselej ostala in tako je Filip počitnice in otroška leta preživel tudi med kozjanskimi griči. Nekaj, kar ga je neprestano vlekle mednje, je ostalo čvrsto v njem, čeprav ima svoj rojstni Brasnin Vrh še vedno neizmerno rad. V bližnjem Belem Manastiru je spoznal Ljubico. Vljubil sta se in čeprav ji še ni bilo 18 let, sta se vzela. Izmed zajetnih stihov, ki jih ji je poklonil po prvih srečanjih, je tudi ta:

»Draga, u tebi je nešto, što mami, nešto što zove šutnjom, nešto što veže, što steže drži i prži...«

Pred desetimi leti jo je s prvim sinkom popeljal v

kraje svojega otroštva. Tu se listi iz knjige njihovega življenja pričenjajo še bolj nagosto popisovati.

Filip je še naprej koval verze, a čutil je, da zmore še več, da je njihovo življenje lahko še bolj polno. Vselej ga je mamila ljubezen do narave in zlasti tišina naših gozdov. Našel se je kot gobar. Ampak ne tak, kar počez. Vsaki stvari hoče priti do dna in se nenehno učiti. Do sedaj razpozna okrog tisoč vrst gob in zanje zna povedati, ali so užitne, ali ne. Z Ljubico jih znata najbolje pripraviti po lastnih receptih, po pravilu neskončnih kombinacij. Za noveletni recept sta tistim sladokuscem, ki imajo morda v skrinji tudi gobe, predlagala zrezke iz mletih gob z omako: »75 dekagramov različnih gob je treba zmleti skupaj z 20 dekagrami belega kruha ter začiniti po okusu. Tej mešanici dodajte 2 prepraženi čebuli in 3 zrnje stisnjenega česna. Primešajte še 3 jajca in oblikujte zrezke. Če so morda pre-

mokri, jih povaljajte v moki ali drobtinah. Za omako gobe preprežite, dodajte malo moke, mleka in zalijte z zelenjavno juho. Dodajte še mleto kumino, kislo smetano in malo stisnjenega česna. Dober tek.«

Ko je bilo Filipu 5 let, se je prvič srečal s kačo. Mama ga je poslala na vrt po zeljno glavo, pod katero je bila zvita kača. Namesto zelja je deček prinesel pred mamo zvijajočega se modrasa. V grozi ga je mama potolkla z motiko, saj se je bala, da ne bi Filipa pičil. Toda, ni potolkla fantičevega poguma. Nasprotno. Vse bolj se je začel zanimati za kače in jih celo iskati. Nastavljal jim je mleko in si tako kdaj pa kdaj krajšal čas. Ko je odrasel, je o

kačah prebral mnogo literature. Spominja se nekega možaka v svojem kraju, ki so mu otroci lovili kače, da se je »sladkal« z njimi, on pa jim je dal nekaj dinarjev za sladoled.

Tudi sam je, iz čiste radovednosti, ugotovil, da je kače meso okusno in da ne potrebuje nobenih začimb. Naj vas ne stresse preveč: »Živo kačo počasi spuščate v krop in jo v njem podržite pol minute ali minuto, da koža počne, z drugo roko to kožo slečete, nato pa odrežete glavo, s katero se odluči tudi drobno. Če imate pri roki malo soli, bo specialiteta še okusnejša. Boste poskusili? Dvomim. Najprej bo najbrž treba premagati strah pred tem, da kača prva napade. Ne, le brani se, če je ogrožena. Zato jih tudi ni treba ubijati

kar povprek, ampak bi jih bilo treba celo z zakonom zaščititi. Konec koncev je kača simbol zdravilstva. Toda, če vam je namig o kačarstvu všeč, se kdaj napotite na Klemenškovo planino nad Mozirjem, kjer ne boste ostali priznanih rok.«

Filip doživlja naravo v smislu popolnosti in v strahu zaradi njenega nenehnega uničevanja. O tem dostikrat razmišlja, tudi tedaj, ko za domačo uporabo in tudi iz radovednosti spoznavamo zdravih zelišč. Kakšnih 200 vrst zdravih zelišč pozna, kar je dovolj za domačo lekarno in kakšen prijateljski nasvet. V sili razmer pa bi znal speči tudi kruh iz koprivnega semena.

Včasih si Filip ponese s seboj v naravo slikarsko stojalo, olje in čopiče. Ven se odpravi bolj zato, ker v tesnem stanovanju ni prostora za vse. Njegove podobe na platnu so skoraj dosledno protest proti onesnaževanju okolja. Njegova največja želja je, da bi se kje v kraju našel kotiček za majhen atelje, kjer bi lahko uredniševal svoje ideje. Tudi na področju fotografije, za katero še vedno najde čas.

»Ne razumem,« pravi Filip, »če mi kdo reče, da mu je dolgčas, da ne ve, kaj bi počel! Nam ni nikoli dolgčas. Ljubica se najraje zatopi v svojo kvačko in nit, v tapiserije.«

»Svetujeva si in pomagava,« pristavi Ljubica, »in tudi otroke navajava na zaposlitev.«

To je njen recept za srečo, ki smo si jo voščili ob slovesu.

MATEJA PODJED

Fotografija iz Baričevega družinskega albuma

OTROŠKI VRTILJAK

Dragi prijatelji!

Vsem vam, mladim dopisnikom, vašim tovarišicam v šoli in vašim prijateljem, ki prebirajo naš Vrtljak želim veliko veliko sreče v novem letu!

Vaša Nadja

ZAKAJ JE ZIMA NA SVETU?

Zunaj je bil mraz, da je kar pokalo. Vse živali so se stiskale v svojih luknjah, medved je glasno smrčal v svojem brlogu, le zajček je skakal po zasneženem gozdu. Kamorkoli je pogledal, povsod je bila enaka belina, sneg je že davno zamelel njegove stopinje in zajček nikakor ni več našel poti domov. Tačke je imel že čisto mokre in premražene, kožušček se mu je od mraza ves naježil, v ušesa pa ga je zeblo tako hudo, da je imel že zisto trde.

»Ojoj,« je ternal zajček. »Le zakaj mora biti zima. Najlepše bi bilo, ko bi bila vedno in ves čas pomlad. Topli sončni žarki grejejo kožušček, na polju pa zeleni sladka deteljica. Ali pa poletje, ko je na njivi polno hrustljavega zelja. Ali jesen. Poženeš se med repo in ješ in ješ... in nobene skrbi na svetu

nimaš več. Le ta presneta zima ne daje nobenih dobrot. Za vsako travico moram izkopati v sneg debelo luknjo in še zebe me, da je joj.«

Ko je zajček takole sam zase razmišljal, čemu le je na svetu zima, mu je v glavo priletel debel storž.

»Au!« je zavpil zajček in se potpal za čelo, kjer mu je pričela rasti velika buška.

»Hi-hi-hi-hi,« se je oglasilo zgoraj med drevjem. »Zajček br-bajček, te kaj zebe?«

»Dober dan, ververica,« je odgovoril zajček. »Seveda me zebe, saj imam kožušček že čisto moker, a še lačen sem. Kaj tebi ni mraz?«

»O ne,« je odgovorila ververica. »Imam dolg in kosat rep. Zavijem se vanj in noben mraz mi ne more do živga.«

In je odskakljala dalje.

»Hej, počakaj,« je zavpil zajček za njo. »Rad bi te nekaj vprašal!«

»Kar vprašaj, nevedneži!« se je ververica obrnila nazaj.

»Ali ti veš, zakaj je zima na svetu?«

»Zakaj, zakaj? Ali ti vedno tako neumno sprašuješ? Zato, ker je in pilka,« je še rekla ververica in že je ni bilo več.

Še preden je zajček utegnil razmisliti, kaj naj bi ververičin odgovor pomenil, mu je pot prekrižal velik črn maček.

»Dober dan,« je plašno pozdravil zajček.

»Mrjav,« je rekel maček in ga še pogledal ni.

»Kdo pa ste vi?« je vprašal zajček, kajti v življenju ni videl še nobenega mačka.

»Glej ga no,« je rekel maček in dvignil rep. »Kdo pa si ti, da tako neumno sprašuješ. Jaz sem vendar maček Mik, to se ve.«

»Oprostite,« je bil zajček v zadregi. »Tega res nisem vedel. Nisem vas še videl v gozdu.«

»Mnja. To je res. Ne stanujem tu. Sem samo na sprehodu.«

»Na sprehodu?« je ušlo zajčku. »V tem mrazu?«

»Mraz gor ali dol. Za zdravje moram skrbeti. Sicer pa se bom že čez nekaj minut spet zleknil za toplo peč.«

Zajček sicer niti pojma ni imel, kaj je to peč, a slišal je, da je topla in spet se je spomnil, kako ga zebe.

»Povejte mi no, gospod maček, ali vi veste, zakaj je zima na svetu?«

»Mrjav. Čudno vprašanje. Zima je na svetu zato, ker je tako že tisoč let in bo še naprej.« Potem pa je maček še bolj dvignil rep in odkorakal mimo preplašenega zajčka, ki je samo še zašepetal:

»Na svidenje!«

V tem hipu je začel na zemljo legati mrak. Zajček se je prestrašil. Kazalo je, da bo moral še vso noč preždeti v gozdu, na prostem. Takrat pa je nad njim

nekaj zaprhutalo in zajčku se je vsul za vrat cel plaz snega. Ko si je ravno otresal kožušček, se je z bližnjega panja oglasilo:

»Uhu! Mladič, kaj pa se potikaš okoli ob tej pozni uri. Ali ne veš, da bi moral biti že v postelji?«

»Oprostite, gospa sova. Izgubil sem se. Toda vesel sem, da sem vas srečal. Vi gotovo veste, zakaj je zima na svetu?«

»Povej mi, zajčji mladič,« je vprašala sova, »ali ti zemlja spomladi daje sladko deteljico, da si napolniš svoj nenasitni želodec?«

»Daje in rad bi, da bi bilo vedno tako.«

»Nisem vprašala, kaj bi rad. Torej, spomladi se naješ sladke deteljice. Pa poleti? Ali ne zraste na njivi polno korenja in zelja, ki ga vaša zajčji rod, tako rad hrusta?«

»Res je. Tudi poletje imam rad.«

»No vidiš. In jesen? Ali ni jeseni na njivi polno hrane za mlade nenasitneže, kakršen si ti?«

»Zdaj pa dobro poslušaj, kaj te bom vprašala. Kaj naredi vsako živo bitje, ko je utrujeno?«

Zajček je malo pomislil in tiho odgovoril:

»Mislim, gospa sova, da leže k počitku.«

»Tako je, mladič. Vidiš: zemlja je vso pomlad, poletje in jesen delala, rojevala sadove in dajala hrano. Zdaj pa je utrujena. Tudi zemlja mora počivati. Takrat zapade sneg in prekrije zemljo z belo odejo, da lahko v miru počiva. Zato, vidiš, nevednež, je zima na svetu.«

Zajček je malo pomislil in sklenil, da ima sova popolnoma prav. Tudi zima mora biti na svetu.

»Tako, mladič. Zdaj pa brž pot pod noge. Pokazala ti bom pot do doma.«

DARILA

Dedek Mraz je pod smrečico prinesel darila. Tvoja naloga je, da za vsakega od štirih otrok poiščeš njegovo darilo tako, da boš potegnil črto od otroške glavice do tistega darila, ki ima enako črko. Toda PAZI! Črte se ne smejo nikjer križati!

Rešeno uganko nalepi na dopisnico in pripiši naslov, razred in šolo, ki jo obiskuješ. Pošlji jo na naš naslov do torka, 4. januarja 1983. Tovarna AERO je pripravila darilo za enega med reševalci.

V prejšnji številki ste pomagali iskati Atki izgubljeno rokavičko. Našli ste jo pod Crko H. Nagrado bomo tokrat poslali. Slavko Gorenjak, Osnovna šola 4. a razred Štore.

LJUBI DEDEK MRAZI
PROSIM, PRINESE MI
HRANILNIK IN SLADKARIJE
ZELO BOM VESELA,
DA MI BOŠ PRINESEL
KAR SI ŽELIM. JAZ
BOM PA PRIDNA V ŠOLI
PRIDNO SE BOM UČILA
NA SVIDENJE

ROSANA ŽUC
4. RAZRED
OŠ EK. SLOV.
KONICE

DRAGI DEDEK MRAZI!
VESELIM SE TE. ZELO TE
IMAM RADA. PROSIM, PRINE-
SI MI IGRAČE IN SLADKARIJE.
Z IGRAČAMI SE RADA IGRAM,
PA ŠE ZA PUNGO BARBIKO
OBLEKE.

TE POZDRAVLJA

DRAGI DEDEK MRAZI!
PRIDI HITRO. ŽELIM SI
SMUČKE IN OČALA ZA
SMUČANJE IN SLADK-
ARJE.

SCHJA VIVOD
4. RAZRED
OŠ EDVARD KARDOLJ
SLOV. KONICE

ŠPORTNA REKREACIJA IN OBRAMBNA SPOSOBNOST

Trdimo lahko, da sta znanost in tehnika močno olajšali naš delovni vsakdan in ga napravili bolj udobnega. Hkrati pa sta pričeli resno ogrožati naše notranje ravnesje, prav tako pa tudi ravnesje z našim okoljem. Sedeče, stoječe, statično ali monotono delo pretežno v zaprtih prostorih, prevelika živčna napetost, nenadni večji ali manjši stres, občasna velika psihofizična obremenitev brez potrebnega aktivnega počitka, pojavi kronične utrujenosti, onesnaženost ozračja in okolja, v katerem bivamo, vse to vedno bolj ruši naše ravnesje na tehtnici zdravja in boleznih.

Nekateri podatki danes kažejo, da presedi sodobni človek v življenju več kot 150.000 ur, od tega celo 1,5-2 leti v avtomobilu; nekateri tehnični dosežki, zlasti radio in televizija, pa še povečujejo pasivnost. Tempo življenja je v današnjem času izredno hiter in element časa je bistveno drugače ovrednoten kot pa je bil v preteklosti. To spremlja tudi neredna in nepravilna prehrana, dalje prevelika poraba alkohola, tobaka, kofeina in veliko drugih različnih poživil. Statistični podatki zdravstvene službe in drugih ustanov zgovorno opozarjajo na posledice opisanega načina življenja in dela. Na videz nepomembni znaki, ki označujejo naš delavnik, kot so različni glavoboli, nespečnost, želodčne in prebavne motnje, nerazvorne, različne slabosti v delovanju srca, ožila in dihal, so le prvi znaki kasnejših nevarnih bolezni.

Vse to vpliva na zmanjšanje psihofizičnih in delovnih, s tem pa tudi obrambnih sposobnosti. Ni dvoma, da naša domovina tudi danes, morda celo bolj kot kdajkoli doslej, potrebuje zdrave, močne, krepke graditelje socializma, odločne in sposobne, tudi fizično, braniti vsak trenutek in v vseh okoljih edinstvene dosežke Titove Jugoslavije. Kako torej danes pridobiti in ohraniti ustrezen nivo obrambnih sposobnosti delovnih ljudi in občanov?

Naj povemo, da je na splošno človek že doslej iskal in še vedno išče ustrezna sredstva, metode in poti, da bi se kar v največji možni meri zoperstavil v začetku omenjenim motečim dejavnikom. Vendar pa je eno teh sredstev že sedaj na voljo, še bolj potrebno pa bo jutri. To je gibanje, to je aktivnost na področju športne rekreacije. Športna rekreacija je postala eden od pomembnih dejavnikov za reševanje nastajajočih nasprotij tudi naše sodobne družbe. Športna rekreacija z različnimi oblikami gibanja sprošča, briše živčno in duševno utrujenost, nudi ugodja, kjer se ob igrivem gibanju in različnih športnorekreativnih tekmovanjih, človek zave samega sebe, ubeži stvarnosti, težavam in skrbem, odkriva nove vrednosti gibanja in življenja samega ter tako postaja sproščujoče srečen v sebi in izven sebe.

Čeprav pojem obrambne sposobnosti v današnjem sodobnem svetu spreminja svojo razsežnost, je vendarle njen temelj še vedno v ustrezni psihofizični sposobnosti posameznika. To pa hkrati pomeni narediti mnogo več kot pa se samo občasno trimsko sproščati. Pomeni, da je potrebno v različnih oblikah športnorekreativne dejavnosti biti aktiven vsaj 2-3 x tedensko. To velja za vse letne čase in za vse starostne strukture, čeprav pa se oblika te dejavnosti mora prilagajati tem starostnim skupinam ljudi, kot tudi njihovim sedanjim sposobnostim, znanju in motoričnim izkušnjam. Vsekakor pa mora ta aktivnost biti takšna, da v mladih in zrelih letih usposablja in krepi, na jesen življenja pa ohranja psihofizične, s tem pa tudi obrambne sposobnosti.

METOD TREBIČNIK

PRVA PORAZA LIBELE IN GARANTA

Končan je jesenski del tekmovanja v II. zvezni ligi. Libela je po desetih zaporednih zmagah doživela prvi poraz in sicer v Mariboru proti ekipi TIMA - MTT, ki jo vodi nekdanji uspešni celjski trener Zmago Sagadin. Rezultat 94:80 za domačine, najboljši strellec pri prvi poraženi ekipi pa je bil Tovornik, ki je dal 28 košev. Kljub porazu je Libela končala jesenski del na prvem mestu s šestimi točkami prednosti pred Novim Zagrebom in Dalvinom (11 tekem, 10 zmag, 1 poraz in koš razlika 1086:973). V prvem spomladanskem kolu bo Libela gostovala v Ljubljani, kjer se bo srečala s šesto uvrščeno Ilirijo.

Republiška liga moški: derbi je bil v Storah, dobila pa ga je ekipa Cometa iz Slovenskih Konjic, ki je premagala Kovinarja 87:86. Najboljši strellec pri Kovinarju je bil Djuričič 24 in pri Cometu Dubrovski 26. Na lestvici je Comet šesti in Kovinar osmi, v 8. kolu pa bosta igrala: Comet doma z Rudarjem, ki je predzadnji, deveti, in Kovinar v gosteh z vodečim Novolesom.

Republiška liga ženske: Rogaska je doma visoko odprala Comet 73:45. Najboljša strelka pri Rogaski je bila Pešičeva 24 in pri Cometu Pajenkova 19. Libela je tesno izgubila v Solkanu s Salonitom 79:78, največ košev pa je za poraženke dala Kozeljova 20. Vodi Rogaska s 16. točkami, Comet je šesti in Libela osma. Pari 9. kola: Libela bo igrala doma z Jesenicami, ki so pete, Comet s Slovanom, ki je zadnji, dvanaesti, medtem ko bo Rogaska gostovala v Litiji, ki je deseta.

V II. republiški ligi vzhod so prvi poraz doživeli tudi novinci v tej ligi, košarkarji Garanta s Polzele. V Zalcu jih je namreč premagal bivši član republiške lige Elektra iz Šoštana 69:68 (26:33).

TV

DR. DUŠAN POLIMAC

»HOKEJ NI NAJBOLJ GROB ŠPORT«

V zadnjem desetletju športne ekipe vse bolj in bolj koristijo tudi zdravniško pomoč. Pomoč strokovnjaka, zdravnika in usluge zdravstvene ustanove pri načrtovanju svojega bodočega dela in podobno. Nasprotno temu, pa tudi propozicije tekmovanja zahtevajo, da je na vsaki prvenstveni tekmi prisoten zdravnik. Zato nas ne čudi več, če pri vsaki večji prireditvi redno zasledimo med obema ekipama, na posebnem prostoru, tudi predstavnika zdravniške službe. Enega od teh stalnih spremljevalcev športnega življenja v Celju smo obiskali in ga predstavljamo. To je dr. Dušan Polimac, sicer veliki navijač sarajevskega Železničarja, kar tudi ni čudno, kajti simpatični Dušan je prišel pred tremi leti v Celje ravno iz Sarajeva.

»Doma sem iz Sarajeva. Sam sem bil tudi športnik, preden sem zaključil študij. Najbolj sem se navduševal za atletiko in v skoku v daljavo sem dosegel že prav dobre rezultate. Če-

lo mladinski državni rekord sem imel nekaj časa. To so bili tisti časi, ko so za Sarajevo nastopali ob meni še Jahić, Babić, Bugri in drugi. Ob prihodu v Celje in pri delu v Centru medicine dela, športa in prometa mi tako ni težko večkrat skočiti na športna igrišča in tu opravljati svojo dolžnost.»

Spremljate največkrat hokej na ledu, judo, tu in tam košarko ter moto šport. Gotovo je največ dela na hokejski tekmi?

»Ne, sploh ne. Hokej je eden od najbolj mirnih športov. Čeprav na prvi pogled kaže surovost, so igralci dobro zaščiteni in največkrat pride le do kakšnih prask ali pa je potrebno »zalepiti« kakšno manjšo ranico. Težje poškodbe so lahko pri judu, najtežje pa pri motokrosu. Posebej pri motokrosu. Tu je pripravljenost tekmovalca osnovni pogoj, da se ne poškoduje. Mimo tega pa gneča, težki tereni in hitrost opravi svoje. Hokej je proti tem športu, pravzaprav nedolžen šport.»

In kaj predlagate?

»V prvi vrsti naj bi vse ekipe bile stalno v stiku z našim centrom. Tu imamo v Celju po zaslugi predstojnika dr. Rudi Čajevca izvrstne pogoje, da lahko spremljamo razvoj vsakega športnika, ki bi moral že v pripravljalni fazi večkrat obiskati center in bi tako spremljali njegov razvoj iz mladih let do tekmovalnega viška. Naša prava naloga je delo v centru in v pripravljalni dobi. To, da smo ob igrišču na sami tekmi, to je le dejansko »prva pomoč«. Zdrav in dobro pripravljen športnik se bo redkeje poškodoval.»

Številni športniki v Celju zaupajo dr. Dušanu Polimacu, ki bo s svojimi kolegi v Centru medicine dela, športa in prometa, vsekakor tudi v bodoče močna podpora, da bodo celjski športniki zdravi in primer- no pripravljeni.

J. KUZMA

SPREJEM ZA NAJBOLJŠE ŠPORTNIKE

Tudi ob koncu letošnjega leta so v poročni dvorani v Celju pripravili sprejem za najboljše celjske športnike in športnice v letošnjem letu. Slovesnost je vodil Bojan Planinšek, znan celjski športni in javni delavec, zdaj tudi podpredsednik Skupščine TKS Slovenije, zbranim športnikom pa sta spregovorila predsednik Skupščine občine Celje Edi Stepišnik in predsednik skupščine TKS Celje Danijel Rinc. Na novoletno srečanje so bili povabljeni: dobitniki Bloudkovih plaket člani Alpinističnega oddelka pri PD Celje, Bojan Planinšek, Metod Trebičnik in Jože Kopitar, strelke Vesna Čuček, Barbara in Alenka Jager, judoista Stefan Cuk in Follando Jager, umetnostna drsalca Mateja Aubrecht in Jernej Lakner, alpinistka Marjana Šah, veslač Matjaž Murgelj, kegljarka Metka Lesjak, ekipa kadetov košarkarjev Libele, rokometas Vlado Bojović in ekipa mladincev rokometas, atleti Rok Kopitar, Stane Rozman, Robert Gaber, Igor Turnšek, ekipa atletov »B« program ter člani ekip v krosu starejši mladinci, mlajši člani in člani.

TV

SKUPŠČINA TKS CELJE

4. seja skupščine TKS Celje, ki jo je prvič kot novi predsednik vodil Danijel Rinc, je bila sklepna, delegati pa so sprejeli vse, kar so jim v gradivu in razpravi pripravili delavci ustreznih strokovnih služb. Nekoliko se je zataknilo pri pomoči za sanacijo smučarsko rekreacijskega središča na Golteh. Dogovorili so se tako, da bodo želeni in potrebni denar sicer rezervirali, vendar potrebujejo pred njegovo »izročitvijo« še nekaj dodatnih pojasnil o tem, za kaj se bo ta denar porabil in kaj bo od tega imela telesna kultura v celjski občini. Precej je bilo govora tudi o telesni kulturi v krajevnih skupnostih, kjer pa, žal, zaenkrat še preveč samo zahtevajo, premalo pa dajejo.

TV

TELESNO KULTURNA SKUPNOST OBČINE CELJE, ZVEZA TELESNO KULTURNIH ORGANIZACIJ OBČINE CELJE IN ŠPORTNO UREDNIŠTVO NOVI TEDNIK - RADIO CELJE
Želijo vsem športnikom, športnim delavcem in ljubiteljem športa mirno, srečno in medalj ter odličnih rezultatov polno novo leto 1983!

SLAB ŠTART HMEZADA IN INGRADA

V Celju je bilo na desetstevnem kegljišču Golovca prvo kvalifikacijsko tekmovanje najboljših moštev vzhodne Slovenije. Z našega območja sta nastopila Hmezad iz Zorca in Ingrad iz Celja.

Rezultati dvodnevni iger so pokazali, da Celjani ne bomo imeli kmalu drugega predstavnika v republiški ligi. Najboljši rezultat so namreč dosegli predstavniki Rudarja iz Trbovelj in Fužinar z Raven. To sta ekipi, ki imata šest do osem izenačenih igralcev. Nasprotno pa to za naši moštvi ne moremo trditi. Res da je Hmezad tretji in zaostaja za Rudarjem za 228 kegljev, vendar je težko verjeti, da bi lahko v preostalih dveh nastopih v Krškem in Čateških toplicah presenetil Rudarja. Nasprotno pa je Ingrad drugi dan tekmovanja popolnoma odpovedal. Dva tekmovalca nista na celjskem kegljišču dosegla niti rezultata 800 kegljev. Takšen spodrsljaj pa je vedno kritičen za vsako ekipo.

Torej tretje mesto Hmezada, porušil je 10.262, (Rudar kot prvi 10.490) in šesto mesto Ingrada 9.989 znova potrjuje, da se v celjski kegljaški regiji ne dela načrtno in temu primerno pripravljajo dve močni vrsti. Hmezad se je sicer letos precej okrepil, toda še ne dovolj. Ingrad pa ima igralce, ki ne vzdržijo psihičnega pritiska in takoj, ko eden od igralcev popusti, ostali zaigrajo prav tako slabo. Draga šola letos in lani torej celjske kegljaške delavce ni nič naučila. Morda jih bo šele tokrat, ko bodo tudi kegljači Celja prisli nazaj iz republiške lige v consko tekmovanje.

J. KUZMA

MOŠTVENI NASLOV V CELJU

Na tradicionalnem mednarodnem judo turnirju Nagaoka 82 v Ljubljani so dosegli velik uspeh tekmovalci celjskega judo kluba Ivo Reya. Osvojili so med 500 tekmovalci ekipno zmago ter prehodni pokal.

V ekipi Ivo Reya je že v soboto zmagala v ženski konkurenci Rolanda Jager. V nedeljo pa so dodali svoj delež še fantje. Marjan Fabjan je bil prvi, ko je v finalu premagal svojega klubskega prijatelja Fadila Imanovića. Ta je bil tako drugi, drugo mesto pa sta še osvojila Jaka Oštr in Stanko Anderle.

Uspeh v Ljubljani potrjuje pravilno delo v klubu in izvrstno formo najboljših predstavnikov Celja, ki se resno pripravljajo za državno prvenstvo posameznikov.

J. KUZMA

ŠAHOVSKA NAGRADNA IGRA 36

Na 36. šahovskem prvenstvu SR Slovenije za članice, ki je bilo v Celju, je ŽTO Celje nagradilo tudi najmlajšo udeleženko. Kate- ro izmed treh omenjenih?

SUZANA URISEK ANDREJA ERJAVEC

SIMONA NOVAK

Pravilen odgovor obkrožite ter kupon pošljite v uredništvo do najkasneje 10. januarja 1983. Tokrat nagrajuje Keramična industrija Liboje!

NA KRATKO

ŠE VEDNO ŽALEC IN MELANŠEK

Na strelišču v Zalcu so izvedli 5. kolo občinske lige z zračno puško, kjer je znova nastopilo kar devet ekip. Tudi tokrat je bila najboljša ekipa Zorca (1403), sledijo Griže, Liboje I, Prebold, Liboje II, Šempeter, SIP Šempeter, Zalec II, Braslovče. Med posamezniki so bili najboljši Mladen Melanšek (364), Franc Kotnik (362), Rudi Kotnik (358), vsi Zalec, Jani Uplaznik (355) Prebold, Ivan Novak (352) Liboje itd. Po 5. kolu med ekipami vodi Zalec, sledijo pa Liboje I, Griže, Prebold, Liboje II, Šempeter, SIP Šempeter, Zalec II in Braslovče, med posamezniki pa so najboljši Melanšek, F. Kotnik in R. Kotnik (vsi Zalec), Novak (Liboje), Turnšek (Griže) itd. 6. kolo bo v soboto, 8. januarja 1983 ob 14. uri na strelišču v Zalcu.

OB KRAJEVNEM PRAZNIKU

Na pobudo Krajevne organizacije SZDL Zalec so ob krajevnem prazniku Zorca pripravili tekmovanje z zračno puško, ki naj bi postalo tradicionalno. Prvič je nastopilo 7 ekip, zmagala pa je SD Zalec z novim občinskim rekordom 1443 krogov, sledijo Griže 1372, Liboje I 1334, Prebold, Šempeter I, Šempeter II in Zalec II. Med posamezniki je bil najboljši Mladen Melanšek iz Zorca, ki je z 372 krogov postavil nov občinski rekord. Sledijo: F. Kotnik 371, R. Kotnik 366 (oba Zalec), Erni Zupanc 350, Darko

Turnšek (oba Griže) 349 krogov itd.

DRAGO GREŠAK

JUG Z JEGLIČEM NAJBOLJŠI SODNIK

Znan celjski športni in kulturni delavec ŠTEFAN JUG je po izboru revije ROKOMET postal skupaj s Herbertom Jegličem iz Ljubljane najboljši rokometni sodnik za letošnje leto v Jugoslaviji. Oba sta tudi mednarodna sodnika. To je vsekakor izjemno priznanje celjskemu športnemu delavcu, ki ni aktiven samo na rokometnem, temveč tudi na ostalih področjih.

TV

SKOKI ZA POKAL

Prizadevni smičarski delavci iz Braslovč in Andraža so pripravili na Dobrovoljah dve tekmi za pokal Coca-cola. Pri mlajših mladincih je med osemnajstimi iz osem klubov Slovenije zmagal Verdev iz smučarskega kluba Braslovče - Andraž, osmi pa je bil klubski tovariš Jager. Pri mlajših pionirjih jih je nastopilo kar 52. Zmagal je Pušnik iz Titovega Velenja, domačin Azman je bil peti, Hanžić 31. in Debelak 37.

T.T

TURNIR V ODOBJKI

V Braslovčah je bil turnir v odbojki za mladince. Rezultati: OK Ljubno - OK Braslovče 2:0, SSD Braslovče - OK Šempeter 2:1, OK Šempeter - OK Braslovče 2:1 in finale OK Ljubno - SSD Bra-

slovče 2:0 (15:8, 15:3). Turnir je bil v počastitev dneva JLA.

T. TAVCAR

SINDIKALNA HOKEJSKA LIGA

V 5. kolu je Zlatarna premagala Kovinotekno 8:1, strelci za zmagovalce so bili Ograjenšek 5, Šmerc 2 in Cvetko 1 ter za poražence Kuret 1. V drugi tekmi je Opekarna premagala EMO 7:2, strelci za zmagovalce so bili Janc in T. Kolenc po dva, Pangerl, Samiec in Gajšek po enega ter za poražence Kroflič in Kolenc vsak po enega. Vodi Zlatarna 10 točk (52:6), pred Opekarno 6 (20:25), Kovinotekno 2 (23:32) in EMO 2 (12:32). Najboljši strelci: Ograjenšek 22, Šmerc 11, Cvetko 7 (vsi Zlatarna) itd.

6. kolo bo na sporedu 9. januarja 1983, ko se bosta ob 16.30 srečali ekipi Kovinotekne in Opekarni ter ob 17.30 EMO in Zlatarna.

KLAVDIJA PERČIČ TRETJA V ZAGREBU

V Zagrebu je bilo odprto prvenstvo pionirjev v umetnostnem drsanju, na katerem so sodelovali najboljši predstavniki iz posameznih društev Jugoslavije. Toda iz vsake sredine je lahko nastopil le najboljši predstavnik in to samo eden. Tako so se zbrali trenutno najboljši v posamezni starostni kategoriji. Iz Celja, iz HDK Cinkarna, so na pot odšli Klavdija Perlič v kategoriji do 12 let, Jernej Lakner tudi v kategoriji do 12 let in Petra Prodan v kategoriji do 10 let starosti.

Najboljši rezultat je dosegla Klavdija Perlič, ki je osvojila tretje mesto. Enak uspeh je dosegel Jernej Lakner, medtem ko je bila Petra Prodan osma.

J. KUZMA

NOVOLETNI KLEPET Z ANTONOM HERMANOM

MED ŠPORTOM IN UMETNOSTJO

Ciklus kiparskih portretov slovenskih športnikov

Brez dvoma je v slovenskem likovnem življenju v letošnjem letu dosegel pomemben dosežek ANTON HERMAN, ki je po nekaj letih trdega dela širši javnosti prvič predstavil zbirko, kot je še nismo imeli. Dvanajst kiparskih portretov najvidnejših slovenskih športnikov. Upodobil je Leona Štuklja, Toša Primožiča, Miroslava Cerarja, Ljubo Tkaličiča, Mira Steržaja, Drago Stamejčiča, Natašo Urbančič, Stanka Lorgerja, Iva Daneua, Braneta Oblaka, Staneta Belaka Šraufa, Bojana Križaja in Boruta Petriča.

Torej tri telovadce, dva kegljaca, tri atlete ter po enega košarkarja, nogometaša, alpinista, smučarja in plavalca. Pestra galerija resnično najboljših skozi dolga desetletja slovenskega športa!

Kdo je Anton Herman?

Rojen je bil 17. januarja 1943 v Galiciji pri Zalcu, zdaj stanuje v Titovem Velenju (Ulica Vrnjačke banje 5), zaposlen pa je na Šolskem centru Borisa Kidriča v Celju kot učitelj telesne vzgoje. Po končanem študiju telesne kulture je študiral na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, kjer je leta 1975 tudi diplomiral. V letih 78/79 je študiral še v Rimu pri kiparju Manziju in na milanski akademiji pri Marhezeju. Doslej je brez letošnjih pripravil dvajset samostojnih razstav doma in v tujini, postavil je šest javnih del, ukvarja pa se s skulpturo, grafiko in portretno plastiko. Opravi je tudi več študijskih potovanj po Avstriji, ZR Nemčiji, Franciji, Italiji in Kanadi.

Marlen Premšak-Severjeva je v priložnosti katalog ob razstavi portretov slovenskih športnikov zapisala:

»Anton Herman je uveljavljen slovenski kipar in grafik. V obeh likovnih medijih ubira kaj samo svoje poti in se s specifičnega zornega kota loteva kiparske in grafične materije. Skopo, racionalno, eksaktno in disciplinirano gradi plastične mase in sočasno s njimi tudi grafične liste nizajočih, variiranih form.

S tokratnim ciklusom kiparskih portretov najvidnejših slovenskih

športnikov se predstavlja tudi s te plati, ko se loteva tradicionalne plastične portretne oblike, vendar ne na utečeni, uglajeni ali morebitni prevzeti način kiparskega modeliranja.

Cikel portretnih glav velikih slovenskih športnikov, ki so se s svojimi dosežki uveljavili ne le v jugoslovanskem, temveč tudi v svetovnem prostoru, je zaokrožen poskus, kako danes sodobno izrabi portretiranje oziroma kako tradicionalno spojiti z modernim likovnim občutkom.

V precejšnji meri je na Hermanov likovni pristop vplivalo izpopolnjevanje v italijanskih likovnih središčih, od koder je prinesel domov ne le izjemno tehnično in tehnološko znanje, temveč tudi prepričanje, da šele individualni, osebnostni odnos, dosledna avtorska opredelitev da likovnemu delu avtentično polnokrvnost.

Omenjeni portreti so nastajali zelo hitro ter s prodornim doumetjem tipičnega zunanjega izraza in značajskih potez tako, kot jih je mogoče zajeti in napraviti ne s postopno gradnjo, temveč pravzaprav brez predaha. Te glave so imenitni portreti, sočasno pa žive, razgibane kiparske celote s slikovitimi poudarki, z nakazanimi posamičnostmi, s pogumnimi vrezi in plastičnimi prehodi, z občutkom za celoto in razgibanost površine, ki marsikdaj spominja na impresionistične plastične učinke.

Kiparske upodobitve športnikov Antona Hermana so gotovo dragocena stopnica v avtorjevem kiparskem ustvarjanju, ki se sočasno razvija v več smereh, enako dosledno in kvalitetno.

Kako pa je sicer Anton Herman pristopil k portretiranju?

ANTON HERMAN: »Za mene je bilo bistvo pri takšnem portretiranju direkten kontakt s portretirancem. Pri teh dvanajstih portretih sem najdlje delal Steržaja, Štuklja in Lorgerja.«

Kako dolgo so vam v poprečju »pozirali« posamezni športniki?

ANTON HERMAN: »Vsakega sem portretiral v »živo« brez predhodnih skic po petkrat, vsakič po

Med portretiranci je tudi najuspešnejši celjski atlet Stanko Lorger.

uro in pol. Celotno serijo sem delal dobro leto in pol. To je sorazmerno malo za takšen obseg.

Kakšen je bil vaš pristop do portretirancev?

ANTON HERMAN: »Prvič mi je veliko pomagalo samo poznavanje športa in drugih, s portretiranci sem se pogovarjal. Veste, vsak šport ima svoje nianse in prav tako športnik tudi. To je treba ujeti, da uspeš. Športnika moraš, pogruntati vsestransko, zlasti pa psihološko.«

Anton Herman je delal vse portrete v bronu in zanimivo je, da se je velika večina portretirancev odločila, da bo odliko kupila za svoje stanovanje, kjer naj bi stal poleg številnih najrazličnejših priznanj. To pa niso prvi portreti športnikov...

ANTON HERMAN: »Na kranjskem festivalu športnega in turističnega filma sem upodobil tudi še vedno enega najboljših atletov na svetu, Emila Zatopka.«

Boste zbirko dopolnjevali?

ANTON HERMAN: »Mnogi so mi predlagali, da bi upodobil boljše športnike Jugoslavije, drugi so dodali predlog, da bi upodobil tudi tiste, ki jih ni več med nami. Vse skupaj naj bi stalo v bodočem slovenskem športnem muzeju v Ljubljani. Skratka, želim, da bi bila vsa ta dela zbrana na enem »živem« mestu, ki naj bi stalno spodbujala živi svet do podobnih dosežkov, kot so jih dosegli moji portretiranci.«

Letos ste imeli štiri razstave s temi portreti...

ANTON HERMAN: »V Celju je bila ena najlepših otvoritev, saj so se zbrali ljudje s športnega in likovnega področja. Predvsem mladina je občudovala svoje idole, športnike. To je bila za njih krasna primerjava, saj so lahko primerjali športnika v »živo« in tako, v mojem izdelku.«

S kom je bilo najtežje pri portretiranju...

ANTON HERMAN: »Cerar ni imel nikoli časa. Zelo težko sem ga delal. Najlažje pa je bilo z Oblakom. Vzel si je čas!«

Kaj je za vas portret?

ANTON HERMAN: »Pri portretiranju sem koristil prejšnje izkušnje in pa to, kar sem dosegel kot učitelj telesne vzgoje. Zavedal sem se, da mora biti v portretirancih odraz športa in športnika. Ob tem sem način modeliranja prilagodil vsakega posamezniku in njegovemu športu.«

Vam je poznavanje športa pomagalo pri portretiranju športnikov?

ANTON HERMAN: »Ogromno. Brez enega ne bi zmozel drugega.«

Načrti?

ANTON HERMAN: »O načrtih je težko govoriti,raje delam. In kar nastane, bom pokazal ljudem. Če bodo moje delo sprejeli, bom zadovoljen. To je vse.«

TONE VRABL

HOROSKOP

● OVEN

20. 3.-20. 4.

V odnosu na prejšnje obdobje ne bo sprememb. Obveznosti in poslovni stiki bodo ugodni in ne boste zaskrbljeni. Spoznali boste nove ljudi, kar bo ugodno za prihodnost. Ne hitite v ljubezni, svoj cilj boste dosegli. Zdravje bo dobro.

● BIK

20. 4.-21. 5.

Ugodno obdobje še naprej, čeprav se bodo pojavile manjše neugodnosti. V službi bo tako kot dosedaj, zaradi dodatne obveznosti lahko pričakujete manjši spor. Krajše potovanje. Posvetite se družini in poslušajte nasvet starejše osebe. Čaka vas presenečenje. Zdravje bo dobro.

● DVOJČKA

21. 5.-21. 6.

Razburjenje in manjši spori se bodo pojavili v tem tednu. Za to stanje ste delno krivi sami, delno pa okolica. Denarno stanje se izboljšuje, pričakujte tudi darilo. V neki družbi vas bo očarala neka oseba. Zdravje bo dobro.

● RAK

21. 6.-23. 7.

Obdobje raznovrstnih stikov, sklepanje poznanstev in manjših potovanj. V službi vas čakajo nova dela, med drugimi tudi takšna o katerih ste nekoč razmišljali. Pazite na daljše razprave in izjave, ki bi jih drugi lahko uporabili proti vam. Pazite na tisto, kar imate.

● LEV

23. 7.-23. 8.

Počutili se boste vsak dan boljše, zato vas manjše neugodnosti ne bodo motile. Nekaj se boste naučili za naprej. Dobri odnosi z osebami v bližini. Izboljšanje denarnega stanja. Tudi vaš partner želi isto, kot vi. Zdravje bo dobro.

● DEVICA

23. 8.-23. 9.

Ugodno obdobje še naprej, vendar pričakujte spremembo. Ne dajte se zmešati in nadaljujte z dejavnostjo. Pazite na obnašanje osebe v bližini. Njena občutljivost vam bo nakopala težave. Obnovita s partnerjem, kar sta zamudila. Zdravje bo boljše.

● TEHTNICA

23. 9.-23. 10

Bodite potrpežljivi, ker vam pretijo manjše neugodnosti. Poravnajte tudi stare obveznosti. V osebnem življenju je vse v redu, to vas bo pomirilo in bodrilo še naprej. Ugodno sporočilo sredi tedna. Denarno stanje ne bo boljše. Odprite svoje srce, potem bo uspeh.

● ŠKORPION

23. 10.-22. 11.

Ugodno obdobje še naprej. Pohitite z začetimi deli oz. nalogami v službi. Rešite začete naloge in dela tudi doma, ker pozneje ne boste imeli časa. Družabni stiki prinašajo koristi. Zaenkrat ste skupnost vi sami. Zdravje bo brez težav.

● STRELEC

22. 11.-22. 12.

Obdobje vam ni naklonjeno, pojavljajo se le občasni lepi trenutki. V zvezi z določenimi načrti boste morali vložiti veliko truda in energije, z rezultati pa najbrž ne boste zadovoljni. Ob koncu tedna ugodno sporočilo. Prilagodite se partnerju.

● KOZOROG

22. 12.-20. 1.

Ugodno obdobje še naprej, posvetite se ambicioznim in dolgoročnim poslom, ki jih pričakujejo od vas. Začetne težave bodo kmalu prešle. Denarno stanje je ugodno, čakajo vas srečni trenutki doma. Nekdo vas obžaluje, dovolite mu, da se vam približa. Zelo ste odporni.

● VODNAR

20. 1.-19. 2.

Obdobje polno vznemirjenj, zadovoljstva in uspehov ter skrbi je pred vami. Bodite aktivni, ne razmišljajoči, samo tako boste uspešni. Načrt osebnega značaja bo propadel, vendar bo dobra šola za drugič. Naj vam mali »flirt« ne zmeša glave. Zdravje, kot vedno.

● RIBI

19. 2.-20. 3.

Prihajate v obdobje, ki veliko zahteva od vas. Čakajo vas velike odgovornosti. Posvetite več časa sebi in zberite moči za naprej. Pazite na obnašanje v družbi. Denarni dobiček. Reakcije neke osebe bi se lahko poznali. Zdravje bo kot vedno.

RECEPT TEDNA

SADNI KRUH ZA PRAZNIKE

Prazniki se bližajo in gospodinje lahko presenetijo svoje drage z nekoliko nenavadnim sadnim kruhom. Za izdelavo potrebujemo precej stvari in sicer kg smokev, 0,5 kg dateljev, 1,5 kg rozin, 15 dkg olupljenih mandeljev, 30 dkg prerezanih orehovitih jedrc, 15 dkg oluščeni lešnikov, 50 dkg suhega sadja, 10 dkg citronata, 20 dkg sladkorja, žličko cimeta, pol žličke klinčkov, pomarančne in limonine lupine, 1/3 litra ruma in pa maso za beli kruh, narejen iz dveh litrov moke.

Smokve, razkosčene datelje, rozine, olupljene in nasekljane mandelje, razpolovljena orehova jedrca, oluščene lešnike, hruške in jabolčne krljce, drobno zrežemo in čez noč namočimo v rumu, dodamo cimet in zmlete klinčke ter pomarančne in limonine lupine. Drugi dan napravimo testo kot za beli kruh. Eno tretjino testa vmešamo v namočeno sadje, preostala tretjina pa dodamo še malo moke, tako da dobimo nekoliko trše testo. Dobro vzhajano testo sedaj tanko razvaljamo in vanjo zavijemo zelo na tesno maso iz sadja in testa. Pečemo pri 180 °C eno uro in pol. Preden damo peč, lepo oblikovane stručke premažemo s stepenim jajcem in okrasimo s polovičkami mandljev.

POSTRV Z MANDLJI

Količina za eno osebo: ena postrv, težka okrog 200 g, žlica bele moke, sol, žlica masla, listič žajblja. Okras: 30 g lupljenih mandljev, 1/2 kozarca belega vina, šopek peteršilja.

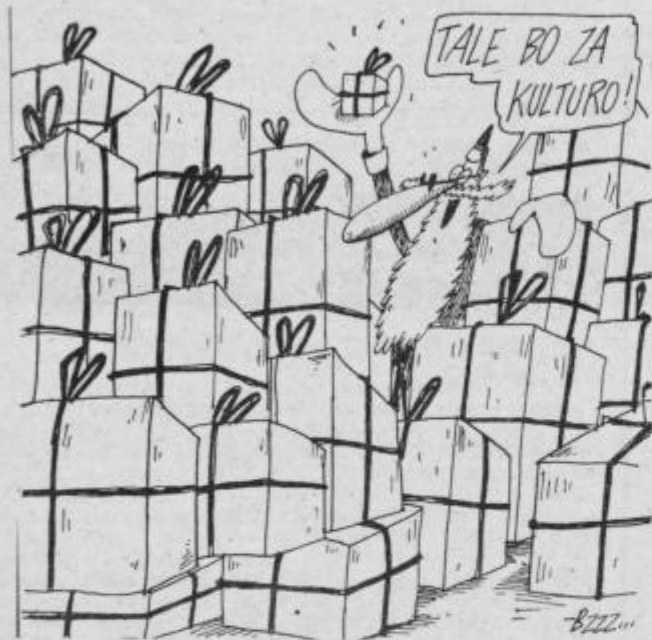
Mandlje namakajmo minuto v vreli vodi, jih odcedimo, olupimo in narežemo na tanke lističe. Postrv očistimo lusk, odstranimo ji drobovino, odrežemo plavuti, operemo jo odcedimo in posušimo. Ribo posolimo zunaj in znotraj in jo nato povajamo v moki. V ponvi segrejemo maslo in na njem pražimo postrv deset minut in pri tem pazimo, da se ne prime dna posode. Nato jo previdno obrnemo na drugo stran. Dodamo še malo masla in list žajblja. Pečeno postrv damo na ogret krožnik. Ponev s preostalim maslom damo zopet na ogenj, stresemo zrezane mandlje in jih prepražimo. Zalijemo z vinom, segrejemo, da zavre in s tako dobljeno omako prelijemo postrv ter okrasimo s seseklim peteršiljem. Lahko vse skupaj okrasimo še s kolobarčki limone.

Anton Herman (levo) na otvoritvi svoje razstave v Celju, ob njem akademski slikar Avgust Lavrenčič.

KARIKATURISTOV DEDEK MRAZ

RIŠE
BORI
ZUPANČIČ

Naša nadvse agilna krajevna skupnost je napovedala akcijo: »Nič nas ne sme presenetiti in pozvala vse krajanke, da po svojih psiho-fizičnih zmogljivostih pomagajo pri njeni izvedbi. Ker sem že od pubertete naprej dobro zakamuflirani don Juan, sem se brez oklevanja prijavil v enoto za reševanje. Že od nekdaj sem ljubil bolj enostavne stvari. Takoj, ko se je kakšna stvar nevarno zakomplicirala, sem kvalitetno dezertiral. Pol ure po svoji navdušeni prijavi za sodelovanje sem obiskal sosedo Nado in ji temeljito razložil moj genialni bojni načrt. Nada je bila seveda navdušena do maksimuma. Oči so se ji kar naenkrat začele prav nevarno svetlikati. Mimogrede vam lahko zaupam, da si s sosedo Nado že vrsto let skrivoma pestriva monotonost življenjskih trenutkov. K sodelovanju v akciji se je javila tudi Klara z glasnim zatrjevanjem: »Draga akcija NNNP bo uspela. Če že ne zaradi drugega, bo uspela zaradi moje prisotnosti.«

»Kaakoo, tvoje prisotnosti?«
»Veš, ljubi mož,« je Klara samozvestno besedičila, »takšne vojne genije kot sem jaz najbolj rabijo.«

»Kam so te pa vtaknili?« sem nekam odsojno vprašal.

»K saniteti,« je Klara odločno pribila.

Napočil je dan velike akcije. Klara si je oblekla nekakšno plavo-belo uniformo, ki je njeno pretirano kilažo še podvojila. Na glavi ji je pozibavala prevelika čelada, ob

(NE)USPELO REŠEVANJE

boku pa ji je bingljala sanitetna torbica. Poljubček na njena debela lica je pomenil odhod na bojišče. Takoj, ko je zaloputnila vrata, sem stopil v odločno akcijo. Oblekel sem se v uniformo, v torbo pa sem natlačil vse mogoče stvari. Od viskija, cigaret, do tranzistorja s slušalkami in uvoženo čokolado. Ob deveti uri so zatulile sirene in akcija se je pričela. Ob treskanju in pokanju sovražnikovih bomb, se je po vseh ulicah pričel valiti gost, bel dim. Komandir naše skupine se je zadržal s tako groznim glasom, da je zvok sirene povsem izgubil svoj pomen.

»Tovaarišiii, na položajih so ranjenci!« Odločno sem vstal in se pognal v gosto meglo. Iz daljave sem zaslišal svoje ime: »Andrej, Andrej!« Stekel sem glasu nasproti. Ob drevesu je ležal sosed Gusti in jokajoče govoril: »Določen sem za ranjenca. Nesi me v prostor, ki je določen za ambulantno.« Svojo reševalno vneto sem dokazal s hitrim in kvalitetnim prenosom ranjenca v za to določen prostor.

Na moje veliko začudenje je ranjenca prevzela Klara. »Hudiča,« sem pomislil, »mora pa biti velika živina, da ji zaupajo tako važno nalogo!« Moje začudenje je kaj hitro prekinila Klara in se zadržala: »Rešuj, rešuj...« Odhitel sem nazaj na bojišče. Trenutek uresničitve mojega bojnega načrta se je približal. Pripravil sem nosila za prenos ranjencev in jih položil kraj velikega grmovja. Tih sem poklical Nado, ki je čakala v grmovju in jo položil na nosila. Pokril sem jo z veliko belo rjuho. Nato sem poklical sobojevnika, sosedo Franca in s skupnimi močmi sva odnesla ranjenko v kletne prostore. Sedaj vam že lahko zaupam svojo taktično varianto. Nado oziroma ranjenko, sem mislil prenesti v klet in tam z njo preživeti nekaj sladkih trenutkov. Misel na uspeh akcije pa je prekinil mogočen glas Klare.

»Ranjenca sem! S temi stvarmi se ne moremo igrati. Vsak trenutek je dragocen. Za življenje gre, razumeti!« Se preden sem se sploh zavedel, je Klara zgrabila nosila z ranjenko in vse skupaj kar sama odnesla v ambulantno. Usedel sem se na stopnice in premišljeval, kje sem napravil napako. Pravzaprav je sploh nisem napravil. Ona, Klara namreč, ona je vsemu kriva. Pač ima tisti hudičev instinkt. Po polurnem premišljevanju sem ugotovil, da je kakršnokoli tarnanje odveč. Če že nisem mogel uživati v dvoje, bom pa sam. Vzel sem torbico in zagrabil steklenico z viskijem. Ostali del akcije sem mislil prebiti v kleti. Ko sem se približal, sem zaslišal rahlo vzdihovanje in malo glasnejše cmokanje. Takoj sem spoznal glas moje Klare. »Gusti, Gustiček, cukrček moj. Oh, ti moj slatki pregrešni pohotnež.«

Oči sem razprl tako na široko, da so bile zenice večje od šip na očalah. Nekje v višini brade sem zagledal Klarine debele noge. Ranjenec Gusti pa je iz teme brundal »Klarička moja, ti si pa res dobra saniteta. Moje rane so povsem zaceljene. Za takšne sladke trenutke me lahko vsak dan po malem streljajo.«

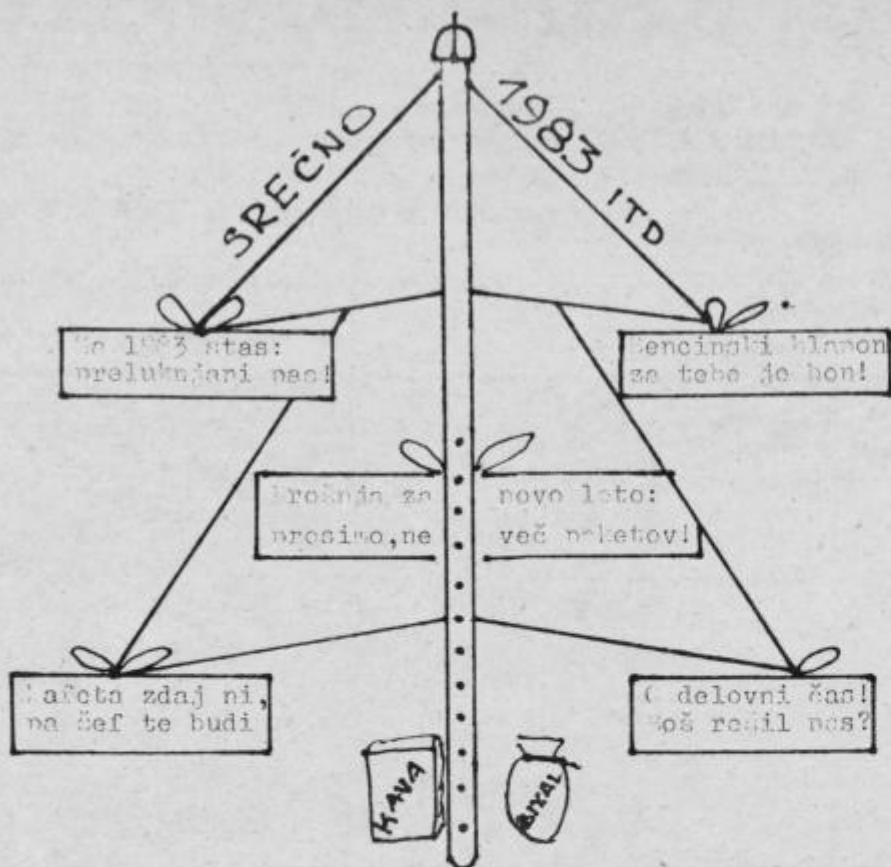
Besen sem zapustil kletne prostore in odšel domov. Spoznal sem, da je sovražnik oziroma Klara pač imel boljšo taktiko. Svoje spoznanje sem zalil z viskijem. Klara je prišla domov v poznih večernih urah. Cmoknila me je na nos in zažgoleda:

»Ljubi možek, dobila sem pismeno pohvalo. Veš, po moji zaslugi je akcija Nič nas ne sme presenetiti popolnoma uspela...«

AMADEO DOLENC

V letu 1983 vam želi
LOTERIJA SLOVENIJE

mного sreče na srečkah
EKSPRESNE LOTERIJE

LETA 1982 SMO IMELI...

- Letos smo imeli na vrhu Milko, nismo pa imeli čokolade.
- Letos smo imeli tudi eno izmed rekordnih letin.
 - To pa še ne pomeni, da smo imeli tudi dobro preskrbo.
- Letos so nas naši nogometaši dodobra razočarali.
 - Vendar ne le nogometaši.
- Letos so dosegli naši smučarji dobre rezultate.
 - S tem pa le ponovno dokazali, da se Jugoslovani spoznajo na številna vrata.
- Letos smo imeli pri nas devalvacijo.
 - Upajmo, da le letos.
- Letos smo imeli slabšo turistično letino.
 - Zato pa so se še mnogi šli turiste.
- Letos smo uvedli polog na meji.
 - S tem smo omejili izhod iz države.
- Letos smo imeli tudi težave pri preskrbi.
 - S tem smo zajezili prihod turistov k nam.
- Letos smo se pripravljali na prihodnje leto, ki bo bojda še hujše od letošnjega.
 - Prihodnje leto se bomo pripravljali na leto, ki bo spet pred nami.
- Letos smo uvedli bone na bencin.
 - Da ne bi prehitro zdrveli v prihodnost.
- Letos smo tudi imeli težave z energijo in žarnicami.
 - Da ne bi prehitro prišli v obljubljeno svetlo prihodnost.
- Prihodnost pa je še vedno pred nami.
 - Pa tudi vsa preteklost še ni za nami.

REGIJA

V različnih slovenskih regijah so občine, ki imajo nekaj skupnega. V celjski regiji je osem občin. Razlik med njimi pa je veliko več.

SKRB ZARADI PRESKRBE

Ali morda veste, zakaj imamo pri nas toliko težav s preskrbo? Ne veste? Zato, ker vsebuje beseda PRESKRBA tudi besedo SKRB. Kot pa je znano, mi nismo najbolj skrbni. Včasih smo raje kar zaskrbljeni.

Pravijo, da država odмира. Mene pa vse bolj stiska!

ZLORABA

V letu 1982 je bila najbolj zlorabljen beseda ODGOVORNOST. Veliko besed, malo dejanj!

V zvezi z ODGOVORNOSTJO se je na sejah in sestankih kazala prevelika ZGOVORNOST, pri uresničevanju pa smo bili priča čestih ZAGOVDNOSTI.

Neodgovoren namreč neodgovornemu oči ne izkljuje.

Tovariši! Snemite pasove - naredili vam bomo nove luknje

ZARADI PREGLEDOV

Slišali smo, da bodo na naši meji zaposlili tudi zdravnike. Pa ne zato, da bi nudili prvo pomoč tistim, ki ure in ure čakajo na prehod. Zaposlili naj bi jih zaradi temeljitejših pregledov na meji.

Posebno obvestilo:

IŠČEMO PRST, KI BI POKAZAL NA ODGOVORNE OSEBE ZA NEKATERA NEODGOVORNA DEJANJA.

NE BREZ VZROKA

Čitali smo, da so na neki tekmi naše zvezne lige gledalci peli božične pesmi. Saj ni niti čudno, ko pa so tekme take, da se bog usmili!

ČOKOLADE NI:

Samo ne vem, ali zato, ker zapira. Ali pa zato, ker ima ena vrsta čokolade bolj nepopularno ime.

BOJ ZA MIR

SZ in ZDA se tako borita za mir, da si morata vedno izmišljati nova uničujoča orožja. In nove poligone za preizkušanje tudi.

Tudi ko je čutiti precejšnjo sušo - nekateri tonejo

Saj ni čudno, če s kmetijstvom ne moremo na zeleno vejo, če pa preganjamo vile.

Pravijo, da ima laž kratke noge. Resnica pa bode v oči. Rešitev je v objektivnih težavah.

ČUDEŽ

Tudi na celjskem območju naj bi v tem letu dosegli dobro letino kmetijskih pridelkov. Marsikje celo na tistih območjih, kjer so takoj po kašnem neurju zavpili, da imajo stoodstotno uničen pridelek.

Naša meja je še vedno ena najbolj odprtih meja na svetu. Le malo dražja je. In teže je priti preko nje.

SEZONA BREZ BONOV

Kot je mogoče predvidevati, za prihajajočo poletno sezono pri nas ne bomo več imeli bencinskih bonov. Torej bomo lahko neovirano, odšli na dopust. Zaradi bonov že - samo če bomo imeli denar!

PRAVIJO, DA IMAMO PRI NAS ŽE DOKAJ ZADSTRENO STANJE. Potem je res čudno, da jih je ob tem še vedno toliko topih!

Zadni čas smo priča malo boljši založenosti v trgovinah. Pomeni to, da nam stvari spet ne gredo v izvoz?!

RAZLIKA

Veste, kakšna je razlika med pesimistom in optimistom?

Pesimist vidi le slabo stanje, optimist pa tudi, da bi lahko bilo še slabše.

MALICA IN KOSILO

Marsikdo je pri nas za nov delovni čas le zato, ker bo namesto malice imel organizirano družbeno kosilo.

Pa čeprav bo vseeno naredil le za malico.

PRIDITE, SHUJŠAJTE

Kljub temu, da nekateri neprestano tarnajo, da nimajo kaj dati v lonec, je med občani še vedno veliko debelih ljudi.

Če vam tudi vse naše novosti niso prišle do živega, vi bi pa vendarle radi shujšali, vas vabimo v naš kolektiv.

Zagotovo boste shujšali:

Pri nas se namreč vsi žremo med sabo!

Od vse številnih... gresov imajo naši ljudje najrajši regres

Novoletno TTG križanko boste lahko rešili samo s pomočjo Radia Celje. In sicer bo v petek, 31. t. m. ob 10. uri na sporedu opis gesel, ki jih morate vpisati v polja, ki so v križanki označena z RC. Razen tega vam tudi ni treba pošiljati v uredništvo cele križanke. Črke s tistih polj, ki so označena s številkami, vpišite v kupon, ki je objavljen zraven križanke in geslo, ki ga boste dobili, je rešitev. Ta

kupon potem pošljite na naslov: Uredništvo Novi tednik in Radio Celje, Trg V. kongresa 3 a, 63000, s pripisom »nagradna križanka«, do 11. januarja.

Nagrade: I. nagrada 1.000 din
II. nagrada 500 din
III. nagrada 300 din

1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24

[illegible]

Dragi bralci, ob NOVELETU smo vam pripravili celostransko križanko. Pri reševanju vam skupno s pokroviteljem želimo veliko zadovoljstva in prijetno praznovanje.

Žreb bo razdelil 13 nagrad, in sicer:

1. nagrada 800.– din

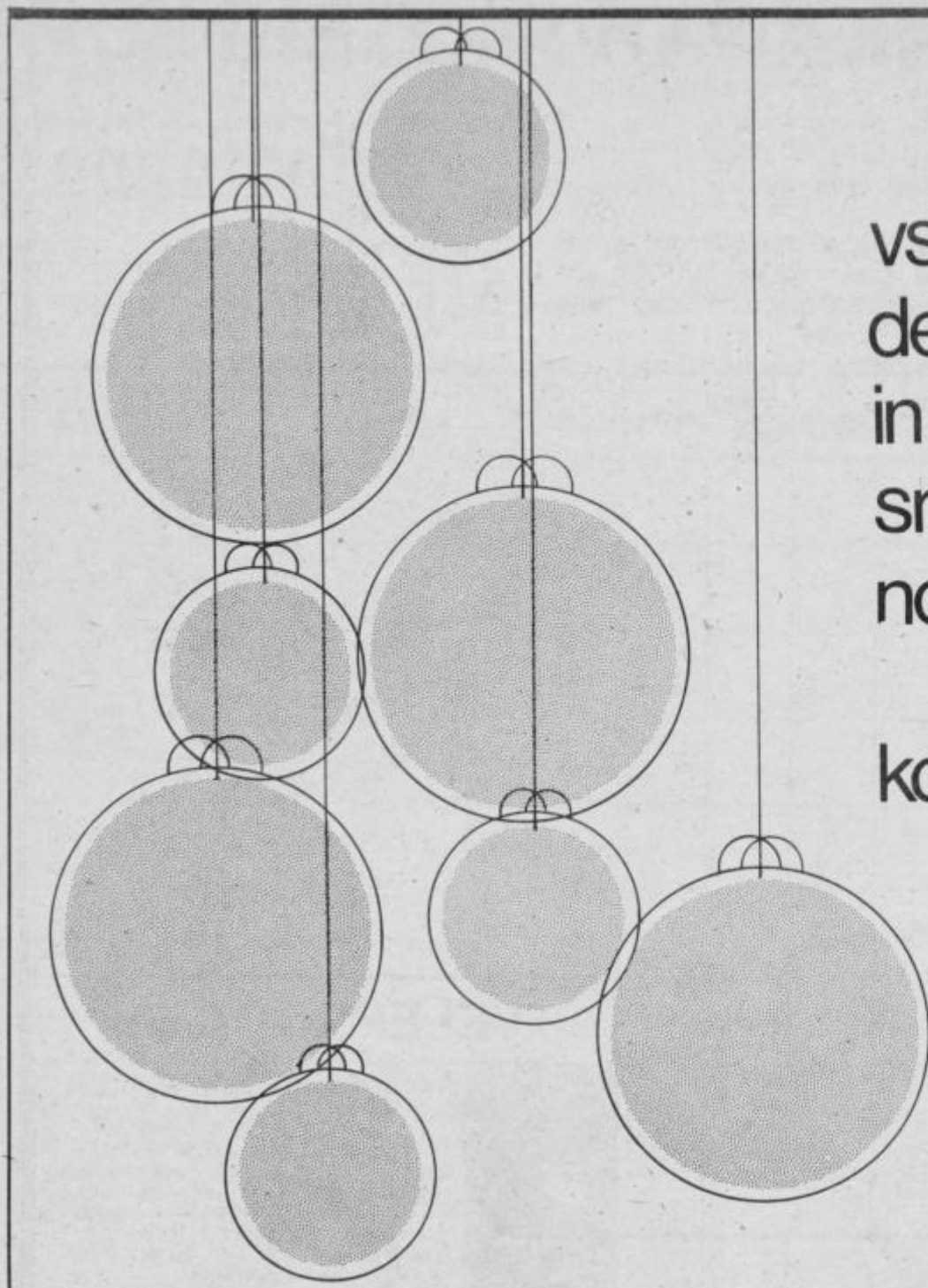
2. nagrada 600.– din
3. nagrada 400.– din
10 nagrad po 100.– din

Rešitve (samo KUPON) pošljite do 10. januarja 1983, na naslov NOVI TEDNIK, Trg 5. kongresa 3a, Celje, s pripisom: nagradna križanka KOVINOTEHNA.

kovinotehna

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14

kovinotehna[illegible]

vsem
delovnim ljudem
in občanom želimo
srečno in uspešno
novo leto 1983

kolektiv DO EMO

ZDRAVILNE RASTLINE

BOREČ

Boreč (*borago officinalis* L.) je nizka, do pol metra visoka enoletna rastlina. Steblo je votlo, vejnato in grobo dlakavo. Listi so široki, podolgovati in ščetinasti. Lepi sinjemodri cvetovi imajo dolge temno modre prašnike, združeni so v latih. Cveti od junija do avgusta. Domovina boreča je sicer Sredozemlje, a se je razširila po vsej Evropi in Ameriki, kjer jo gojijo po vrtovih. Najdemo jo tudi podivjano v naravi.

Boreč vsebuje precej sluzi, čreslovine, malo eteričnega olja, nekaj saponinov, maščobnih kislin in razne kalijeve soli ter alantoin.

Zdravilna je vsa rastlina, zato nabiramo celo rastlino, preden se razcveti in jo povežemo v snop ter posušimo v senci na prepihu. Ponekod nabirajo samo cvetove, a pri tem morajo te zelo hitro posušiti, da ohranijo svojo lepo modro barvo. Ker vsebuje veliko sluzi, si iz nje pripravimo poparek in sicer vzamemo enake dele boreca, lučnika, trpotca in slezovih korenin. Čaj naj stoji pol ure in ga nato pijemo po požirkih čez celi dan. Olajša nam izkašljevanje, ker redči gosto sluz, ki onemogoča lahko dihanje. Čaj iz same rastline pa pomirja in pospešuje znojenje. Čaj skuhan iz cvetov, čisti kri, pospešuje izločanje žolčnika, spodbuja delovanje ledvic. Torej pijemo čaj iz borečevih cvetov tedaj, kadar moramo spodbuditi delovanje notranjih organov, zlasti ledvic in pospešiti znojenje. To delovanje naj bi povzročila sol kalijevega nitrata, ki je prisotna v boreču. Ljudsko zdravilstvo pa uporablja sveži sok kot zdravilo, ki pospešuje izločanje kloridov iz telesa. S tem se poveča izločanje seča. Sam sok ima okus po kumarah, zato pa ponekod uživajo boreč kar svež, kot dodatek solatam, ker zboljša okus in tudi posušen ima svojevrsten okus in vonj.

Pri obolenju ledvic si lahko pripravimo čajno mešanico in sicer vzamemo po enakih delih koruzne laske, ursi čaj, rman, boreč in preslico. Žlico čaja namočimo čez noč v treh deli mrzle vode, zjutraj pa segrejemo do vretja. Ko se ohladi, čaj precedimo in ga pijemo večkrat na dan po požirkih. Če nas moti nekoliko nenavaden vonj, lahko dodamo še janeževe plodove, lipovo cvetje, kamilice, meto in meliso. Namesto čaja pa lahko to čajno mešanico namočimo v litru dobrega belega vina in pustimo dva tedna na toplem. Nato precedimo in pijemo po požirkih pred jedjo kot blago dejno sredstvo za ledvice in za splošno boljše počutje.

BORIS JAGODIČ

PO JUGOVZHODNI AZIJI

Templji so bili zgrajeni v 10. stoletju. Služili so kot svetišča hindujsko-javanjskim kraljem na osrednji Jawi.

Leta 1600 jih je močno prizadel potres. Velika večina od teh je bila porušena. Zgrajeni so bili tudi z vulkanskim kamenjem, na katerem so bile izklesane figure in prizori iz hindujske mitologije, dejanja iz zgodbe Ramajana.

Večino od teh templjev verjetno nikoli ne bo dočakala restavracije, ker pač ni dovolj denarja. Drugo pa je, da je muslimanska religija preveč enosmerna, da bi se ji zdelo vredno posvetiti še skrb za propadajoče hindujske templje na Jawi.

OTOK BALI

Ozek morski preliv loči otok Bali od gosto naseljenega otoka Jawe. Med tem ko so se Javanci v pretežni večini oprijeli Alahovih nauk, se na Baliju že od 8. stoletja dalje ohranja hindujska religija, prepojena z elementi stare balijske omike iz pred časa pred prihodom Hinduizma.

Otok Bali je nekaj posebnega. Težko je dobro opisati navade in običaje teh domačinov. Nekdo je zapisal, da prav tako pomeni biti optimist razlagati hindujsko religijo, kot pa slepcu predstavljati kakšne so barve.

Vera je tesno prepojena z njihovim vsakdanom. Za Balijsce so gore in hribi sveti, ker menda v njih prebivajo duhovi prednikov in dobri bogovi. Stari ljudje so zelo spoštovane in cenjene osebnosti. Praktično ne vidiš na cesti starega človeka prosjači, tudi hrane ne, kar pa je v

Indiji vsakdanji pojav in še v nekaterih državah Jugovzhodne Azije. Med tem, ko v Bombayju na eni izmed glavnih ulic (blizu hotela Tay Mahale), s posebnimi viličarji pobirajo trupla gobavcev, pa stari Balijsci srečno preživljajo svoja pozna leta kot varuške vnukov in pastirji gosi.

Piše:
STANE ŽILNIK

33

Posebnost otoka Balijsa so terasasta polja. Velikokrat občudujemo egiptovske piramide, kitajski zid, Tay Mahal v Indiji itd., a se le malo komu zdi vredno zamisliti o terasastih poljih. Če upoštevamo, da so bila to nekoč neobdelana in poraščena pobočja in da so desetletja, oziroma stoletja pridne človeške roke prekopavale strma pobočja in si tako ustvarile male krpe obdelovalne zemlje, potem je to nedvomno res občudovanja vredno delo ljudi. Povprečna površina ene terase - njivice je kakšnih 20 m². Zemljo obdelujejo z lesenimi plugi in vleko vodnih bivolv. Te male krpe obdelovalne zemlje morajo biti v vodoravni legi in ob robu zavarovane z malim nasipom, da iz njih ne izteče voda. Po celem hribu na tem kompleksu terasastih polj deluje kompliciran namakalni sistem.

Z vrha pobočja se med stopničastimi terasami pretaka voda, tako da so sadike riža ves čas pod vodo. V dolini se ponavadi z volovsko vprego poganja črpalko, ki potiska vodo nazaj na vrh.

Da lahko takšen kompliciran namakalni sistem sploh deluje, je potrebna skupna moč kmetov - članov vaške komune. Na otoku Baliju deluje edinstven primer prave komunistične komune - »brez bratske pomoči«.

Kmetje opravljajo svoje delo skozi celo obdobje od priprave pa do žetve in mlačve riža. Na koncu pripada Vsakemu članu komune del pridelka, ki je v sorazmerju z njegovim deležen pri delu.

Otok Bali je postal v zadnjih letih eno izmed modernih turističnih letovišč. Prihajajo organizirane skupine turistov v svetlih bluzah, pokriti z belimi klobuki, ter oboroženi s celo goro fotografske krame. Nekateri med njimi želijo v nekaj dnevih videti in spoznati vse, kar se je tam dogajalo in razvijalo stoletja. Ne manjka tudi oholosti in zahodne dekadentne domišljavosti nad materialno revnejšimi domačini - toda duhovno neprimerno bogatejšimi.

Na Baliju se zbirajo popotniki iz vseh koncev, uživajo na enkratnih plažah in ob kupljenih dobrotah. Večina od teh navideznih ljubiteljev balijske originalnosti in posebnosti, se zbira na Legion in Kuta Beach-ju, v Ubudu in še na nekaterih delih otoka. Dejstvo je, da se tam, kamor prihrumijo horde turistov, značaj domačinov hitro spreminja. Plemenitost in ponos se kmalu izrodita v materializem. Želijo kopirati način življenja dekadentnega zahoda. V veliki meri so ravno turisti tisti, ki so krivi, da je začela počasi propadati bogata balijska umetnost. To je oblikovanje mitoloških figur in ornametov. Domači-

ni so se oprijeli rezbarjenja iz lesa, kjer pa niso najbolj doma v primerjavi z bogato kamnoseško zapuščino prejšnjih generacij. Kamnite spomenike, ki služijo ponavadi tudi kot tempeljska vrata, neusmiljeno prerašča trava.

Pred dvema letoma je bil na Baliju pojem prostitucije skoraj neznan, medtem ko je drugod po svetu ena izmed najstarejših obrti. Domačini so spoznali lastnosti turistov, zato jih skušajo čim bolj opetnastiti pri prodaji spominkov in drugih stvari.

Meni se je vse to precej pristudilo in že drugi dan sem odšel iz Kute proti notranjosti otoka. Prišel sem v vas Sajan. Vse se je že pripravljalo na versko svečanost v prihodnjih dneh. V vaški »gostilni« je pristopil k meni mlad Balijski in se mi ponudil, da me vodi po otoku.

Pot naju je vodila med eksotičnimi riževimi, terasastimi polji, povsod sva bila deležna prijaznih obrazov in pozdravov domačinov. Skoraj vsakega je zanimalo od kod prihajam. Moj sopotnik Wajang je znal od angleščine dobro reči »yes in no«. Vso ostalo znanje jezika mu je bilo skoraj tako tuje kot meni. Govorila sva vsak po svoje. Težave mu je delalo tudi ime Jugoslavija. Vedno mu je prišlo ven nekaj takega kot džakoslavija, džekoslavija... Domačini pa so presenečeno prikimali. Ob poti sva se gostila z raznovrstnimi rajskimi sadeži, za gašenje žeje je bila odlična voda iz kokesovega oreha. Tudi svežih arašidov ni manjkalo. Arašidi rastejo podobno kot pri nas krompir. Iz zemlje jih z zemljo vred izpuliš, jih očistiš in malica je gotova.

IZ ŽIVLJENJA IN DELA DELAVCEV V OBRTNEM SEKTORJU

SOCIALNA VARNOST ŽE DOLGO NI VEČ LE KOS KRUHA

Dosledno je treba uveljaviti načelo, da ima vsak pravico do zaposlitve

Cilji usmeritve in naloge politike uresničevanja družbenega plana SR Slovenije v 1983. letu temeljijo na ope- ni, da bodo pogoji gospodarjenja v pri- hodnjem letu še težji kot letos. Ob tako zaostrenih razmerah na vseh področ- jih proizvodnje pa bo v prihodnjem letu za vse oblike porabe v Sloveniji na voljo tudi manjši del dohodka kot v letošnjem letu.

V tako zaostrenih razmerah gospo- darjenja bo mogoče v SR Sloveniji za- gotoviti nujno socialno varnost in živ- ljenjske razmere nekaterih ljudi le z doslednim uresničevanjem samo- upravnih sporazumov.

Temeljno vodilo socialne politike v prihodnjem letu v vseh organizacijah združenega dela, krajevnih skupno- stih in samoupravnih interesnih skup- nostih pa bo, da sta delo in rezultat dela podlaga socialne varnosti vsake- ga posameznika.

VLOGA SINDIKATOV

Čeprav sindikati sami po sebi ne morejo zagotavljati delavčeve socialne varnosti in čeprav ni njihov namen, da bi vodili neko posebno, svojo socialno politiko, je njihova naloga in cilj, da prispevajo k uveljavljanju delavca kot

Občinski sveti zveze sindikatov bo- do zahtevali od delovnih ljudi, ki sa- mostojno opravljajo dejavnost z oseb- nim delom z delovnimi sredstvi v lasti občanov in zaposlujejo druge delavce, da bo s sprejemom in uresni- čevanjem kolektivne pogodbe zago- tovljen družbenoekonomski položaj delavcev kot ga imajo delavci v zdru- ženem delu.

nosilca odločitev pri zagotavljanju lastne socialne varnosti.

Velik del socialne varnosti se uresni- čuje prav tam, kjer človek dela. Zato je tudi logično, da so delo in rezultati dela temeljno izhodišče za uresničeva- nje socialne varnosti posameznika. Pogoj za to pa je dosledno uresničeva- nje načela delitve po delu. Socialna varnost bi morala biti zagotovljena iz dela. Ob tem pa imamo še taka delov- na mesta na taki ravni produktivnosti, ki ne dajo dovolj dohodka. Mednje v zadnjem času štejemo tudi delavce, ki so zaposleni pri samostojnih obrtni- kih.

»DELAVCE ENOTNO ORGANIZIRATI V REPUBLIKI«

Tako meni predsednik medobčin- skega sveta zveze sindikatov za celj- sko območje **RAFKO MLAKAR** in na- daljuje: »Problematika delavcev, ki so zaposleni pri zasebnikih, je na našem območju zelo pomembna. Pri tem opa- žamo, da imamo te delavce premalo organizirane v našem samoupravnem sistemu. Na eni strani dajemo težo ma- lemu gospodarstvu, po drugi strani pa vidimo, da je vpliv na obrtnike na

Franc Vrbnjak

Rafko Mlakar

Vili Končan

Leopold Drame

Hajdeja Zorko

Janez Pečnik

Zveza sindikatov praktično že vse- skozi skrbi za družbeno ekonomski in politični položaj delavcev v naši dru- žbi. Tako tudi niso izjemni delavci v za- sebnem sektorju. Da bi omenjeni polo- žaj izboljšali zlasti pri večji družbeno politični in samoupravni angažiranosti delavcev v zasebnem sektorju, je sin- dikat sprožil akcijo že pred leti izenači- ti pravice delavcev v zasebnem sektor- ju z delavci v združenem delu. V ta namen je Zveza sindikatov Slovenije s svojim republiškim odborom sprožila akcijo za sprejem enotnega samou- pravnega akta, ki naj bi urejal vse pra- vice delavcev

iz področja delovnega razmerja, kot je pravica do zaščite na delu, nagrajeva- nja po delu, pravica do dopolnilnega usposabljanja za delo, kriteriji za pri- dobitev stanovanj, letnih dopustov, pogojev sprejemanja na delo in preki- nitve delovnega razmerja delavcev za- poslenih v zasebnem sektorju. Vsa omenjena vprašanja in še vrsta drugih vsebuje kolektivna pogodba, ki ureju- je odnose med delavci, zaposlenimi v zasebnem sektorju in obrtniki.

V občinskem svetu ZS Celje smo omenjeno kolektivno pogodbo spreje- li z ustreznim razumevanjem, še zlasti osnovna organizacija sindikata delav- cev zaposlenih v zasebnem sektorju. Ob tem želimo izraziti veliko zado- voljstvo, da se je OOOZ uspešno s svo- jim izvršnim odborom in komisijami,

vključila v izvajanje kolektivne pogod- be. Z omenjeno aktivnostjo OOOZ se sočasno uveljavljajo širši družbeni in- teresi delavcev v zasebnem sektorju, kjer je velik interes občinskega sveta Celje, da vse naloge, ki smo jih spreje- li, zlasti na kongresih Zveze sindika- tov, kjer so bili prisotni delegati tudi iz OOOZ v zasebnem sektorju. Na ta na- čin je dosežen skupni cilj, ki ga bomo v Celju dosledno upoštevali.

Kakor sem že omenil, da deluje uspešno OOOZ delavcev v zasebnem sektorju, ne morem mimo tega, da ne bi omenil tudi drugih institucij v naši občini, ki se uspešno vključujejo v izvajanje skupno zastavljenih nalog, kot so obrtno združenje, IS SO Celje in ostali, pri reševanju problemov male- ga gospodarstva, kakor tudi položaja delavcev v tem sektorju. Prav je, da OOOZ delavcev v zasebnem sektorju deluje pri Občinskem svetu - in preko njega je dobro povezana z Republi- škimi odborom sindikata delavcev v zasebnem sektorju.

Tako kakor doslej bomo tudi v pri- hodnje tesno sodelovali z OOOZ delav- cev v zasebnem sektorju in nudili vse- stransko pomoč, da bi tako uspešno kot doslej delovala med delavci zapo- slenimi v zasebnem sektorju.

FRANCI VRBNJAK,
predsednik občinskega
sindikatskega sveta Celje

vsem območju, pri tem moramo izdvo- jiti dve občini, še vedno šibak. Social- na varnost ljudi, ki so zaposleni pri zasebnikih, je odvisna od sindikata v občinskih središčih. Delo je dobro or- ganizirano v Celju, Zalcu in Titovem Velenju in vsaj takšen nivo bi morali doseči v vseh občinah. Zelo pomemb- no vlogo bo moral odigrati sklad za dopolnilno izobraževanje.

KOLEKTIVNA POGODBA - POGOJ DELAVČEVE SOCIALNE VARNOSTI

VILI KONČAN, tajnik obrtnega združenja v Celju razmišlja o socialni varnosti ljudi, ki so zaposleni pri obrt- nikih takole:

»Najbolj bomo zagotavljali socialno varnost teh delavcev tako, da bomo dosledno izvajali kolektivno pogodbo med delavcem in samostojnim obrtni- kom. To je hkrati tudi skrb obrtnega združenja in sicer, da se bo ta dogovor izvajal v sleherni obratovalnici. Pri za- gotavljanju vseh teh določil pa naleti- mo na mnoga nerešena vprašanja, na katera se ne da vplivati, ker so pogoje- na z zdajšnjim gospodarskim trenu- kom.

Eden takih pomembnih pogojev je zagotavljanje surovin za normalno obratovanje. Sedanji zakoni so zavrli možnost dodatnega poslovanja, kar že tudi pomeni zmanjšanje socialne var-

Občinski sveti ZSS bodo upošteva- je specifičnost osnovnih organizacij zveze sindikatov na področju samo- stojnega osebnega dela zagotavljal pogoje za njihovo delovanje in uspo- sabljali te osnovne organizacije zve- ze sindikatov za samostojno politič- no delovanje na svojem področju.

nosti, hkrati pa ji tudi ta togost predpi- sov ni naklonjena.

Tudi stara tehnologija, ki še prevla- duje, ne daje upanja za napredek, za njeno obnovo pa zdaj tudi ni možnosti. Tako so zadnji predpisi zveznega izvršnega sveta posegli tudi v socialno varnost obrtnikov. Le-ta pa se odraža tudi v delovnih pogojih delavcev. Vse obratovalnice niso tako opremljene, da bi bili lahko z njimi zadovoljni. In pri vsem tem je pomembno še priporo- čilo za obrt, saj je važno, da ga dobi človek, ki bo znal ravnati z ljudmi.

GOVORIJO ŠE DELAVCI

LEOPOLD DRAME, delavec: »Moja socialna varnost je trenutno rešena. S pomočjo osnovne organizacije sindi- kata sem dobil stanovanjski kredit za gradnjo hiše in sicer v višini 170.000 dinarjev.

Dela imam dosti in stranke so se na nas navadile. Z njimi sem tudi jaz na- šel kontakt.

Če pa pomislim za naprej, v bodoč- nost, pa vidim boljšo perspektivo za delo v družbenem sektorju.

HAJDEJA ZORKO, frizerska po- močnica: »Pred petimi leti sem preko osnovne organizacije sindikata dobila stanovanje in tako je bil moj najnuj- nejši socialni problem rešen. Včasih sem že razmišljala, da bi se drugje za- poslila, pa sem tukaj zdaj kar zadovolj- na. Imam nov obratovalni čas, plače so se dvignile in če mi ni kaj prav, se obrnem na sindikat.

JANEZ PEČNIK, zlatarski pomoč- nik: »Večjo socialno varnost vidim v delovni organizaciji kot pri privatniku. Ta lahko delavnico zapre in si na cesti brez dela. Res, imamo sindikat, ki ščiti naše interese, vendar on ni naš deloda- jalec. Jaz se socialno zaenkrat še ne čutim ogroženega. Pred dvema letoma sem dobil še stanovanje, pol je prispe- val sindikat, polovico pa ženina delov- na organizacija. Trenutno sem z delom zadovoljen.

**VSEM DELAVCEM ZAPOSLENIM PRI ZASEBNIH OBRTNIKI V
OBČINI CELJE ŽELIMO ZDRAVO, MIRNO IN DELOVNO USPEŠNO
LETO 1983**

GIP GRADIS TOZD GRADBENA ENOTA CELJE

SE JE USPEŠNO UVELJAVIL S KVALITETNIM DELOM, OPRAVLJENIM V DOGOVORJENIH ROKIH

Vse manj bo vlaganj v nove objekte v domovini, zato bo potrebno še z večjim številom delavcev izvajati investicijska dela v tujini

Gradisov tozđ GRADBENA ENOTA Celje se je s kvalitetnim delom in izrednimi roki na različnih objektih uspešno uveljavil na celjskem območju. Seznam objektov, ki so jih zgradili delavci te temeljne organizacije, je dolg. Temu je pripomogla tudi izredna tehnična opremljenost in nenehna skrb za delavca. Za svoje uspešno delo je tozđ GRADBENA ENOTA Celje pridobil vrsto priznanj, med katerimi je najpomembnejše Titovo odlikovanje - Red dela z rdečo zastavo za zasluge pri dosednji gradnji.

Seznam zgrajenih objektov je obširen in raznolik. Od industrijskih objektov, šol, turističnih in poslovnih do stanovanjskih objektov. V zadnjih letih so opravili nekaj zahtevnih in velikih gradenj, med njimi pokrito skladišče Kovinotehne, Javna skladišča, mestno središče »SRCE« pri hotelu Celeia, Telekomunikacijski center na Golovcu, poslovno stavbo UNZ, poslovno stanovanjske objekte v Cuprijski ulici. Prevzeli so tudi modernizacijo celjske bolnišnice, stanovanjska gradnja pa je permanentna naloga.

V Gradisovem tozđu v Celju z zadovoljstvom ugotavljajo, da so gospodarske načrte za to poslovno leto uresničili. Vrednost opravljenih del na širšem celjskem območju znaša okoli milijardo dvesto milijonov dinarjev.

Tako kot v vseh gradbenih delovnih organizacijah se tudi v Gradisu zavedajo, da se gradbeništvo v prihodnjem letu ne obeta vse najboljše. Vse manj bo vlaganj v nove objekte v domovini, zato bodo morali še z večjim številom delavcev izvajati investicijska dela v tujini.

Že v tem letu so pričeli sodelovati z večjim številom delavcev na gradbiščih v Iraku in v Zvezni republiki Nemčiji.

Seveda ni le to rešitev iz zagat, ki jih pogojujejo objektivne težave na domačem tržišču. Gradis je s solidnim delom, s kakovostno in hitro gradnjo pridobil zaupanje širokega kroga investorjev tako na širšem

Dela, ki jih je GRADBENA ENOTA Celje dokončala v tem letu, zavzemajo predolg seznam, da bi jih vsa našli. Omenimo zato le najpomembnejše:

CINKARNA - predčasno so dokončali gradnjo nove tovarne žveplene kisline.

ŽELEZARNA ŠTORE - zgradili so halo hidravličnih litin.

ALPOS ŠENTJUR - zgradili so več proizvodnih hal.

STEKLARNA HRASTNIK - še opravljajo najrazličnejša gradbena dela.

TKI HRASTNIK - izgradili so obrat fosforjeve kisline.

REK TITOVO VELENJE - izgradili so garderobe in kopalnice, most preko Pake, skladišče gradbenega materiala in industrijske tire. Termoelektrarno Šoštanj pa so izgradili od prve do četrte faze, zdaj pa opravljajo vzdrževanje gradbenih objektov.

SOZD MERX CELJE - v rekordnem času so izgradili silose za mlinoko-predelovalno industrijo.

Nadalje so zgradili še PTT CENTER Titovo Velenje, več tipskih zaklonišč v Zalcu, Titovem Velenju in Celju. Največji objekt, ki so jim ga zaupali investitorji, pa je **MLEKARNA v ARJI VASI**. Predvidoma bodo dela zaključili ob polovici prihodnjega leta.

Ob vsem tem ne gre pozabiti stanovanjske izgradnje, ki je Gradisova stalna naloga, kar je Gradis v Celju, to pa je od leta 1945.

slovenskem kot tudi na jugoslovanskem področju. V Gradisu se zavedajo, da se bo ravno z omenjenimi značilnostmi potrebno boriti za tržišče. Zato so Gradisovi strokovnjaki ob pravem času tam, kjer se načrtu-

jejo investicije, s konkretnimi predlogi in načrti. Tako ažurno in kvalitetno poslovanje pa lahko izpelje le tak tim strokovnjakov, kjer je organizacija dela, skozi večletni razvoj sledila kvalitetnemu izpopolnjevanju kadrovske zasedbe, moderni tehnologiji in nenehni aktivnosti na terenu. Zato kljub znanim ukrepom lahko upravičeno upajo, da bodo tudi leto, ki je pred nami in predstavlja še eno veliko preizkušnjo poti ekonomske stabilizacije, dobro prebrodili.

V celjski gradbeni enoti je zaposlenih okoli 700 delavcev, več kot polovica ima ustrezno kvalifikacijo, med temi je dovolj tehnikov in inženirjev. Temu botruje tudi dobro zastavljeno izobraževanje, saj nekvalificiranim delavcem s štipendijami omogočijo izobraževanje za tiste profile, ki jih na Gradisovih gradbiščih najbolj potrebujejo. Izobraževanje ob delu pa poteka predvsem v zimskem času, ko je dela na gradbiščih nekoliko manj.

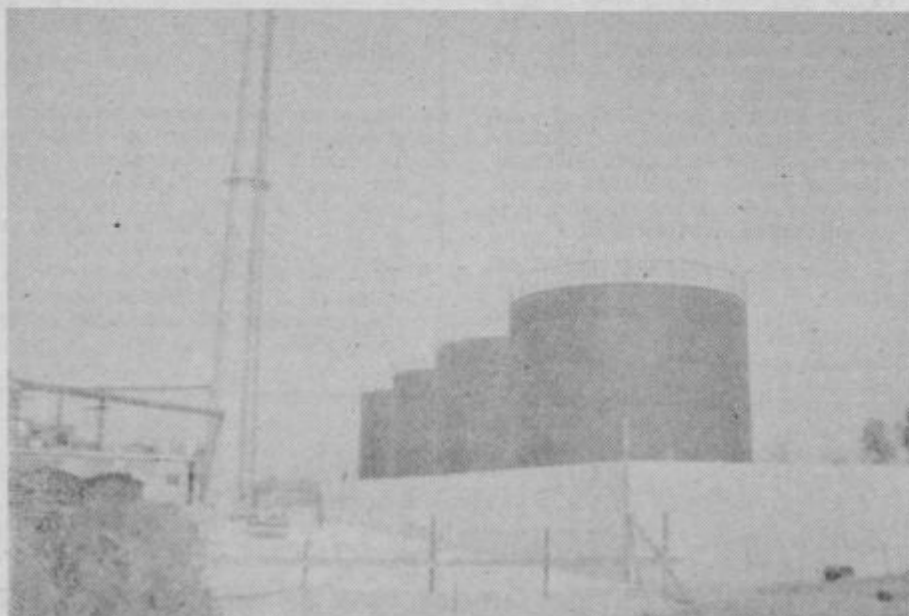
Kljub velikim vlaganjem v sodobno tehnologijo, niso pozabili na stalno skrb za delavce, za katere so zgradili samske domove v Celju in v Titovem Velenju. Dokaj dobro rešujejo tudi stanovanjska vprašanja zaposlenih z dajanjem družbenih stanovanj in z ugodnimi krediti za individualno stanovanjsko gradnjo. In, nenazadnje, se celjski Gradis aktivno vključuje na vsa področja življenja in dela mesta Celja in celjskega območja.

Gradis, tozđ GRADBENA ENOTA Celje ima tudi zelo zahteven program razvoja za tekoče srednjeročno obdobje. Da bi kar najbolj posodobili dela na objektih, kjer so delavci izpostavljeni stalnim vremenskim neprilikam, so v razvojnem programu določili, da je treba prenesti kar največ del v zaprte, dobro organizirane proizvodne prostore. V kamnolomu v Podgori pa pripravljajo izgradnjo proizvodnih prostorov za izdelavo betonskih montažnih elementov in pripravo vseh vrst armatur ter opažev.

**VSEM DELOVNIM
LJUDEM IN OBČANOM
ŽELIJO GRADBINCI
GRADISOVE CELJSKE
GRADBENE ENOTE
USPEŠNO IN SREČNO
LETO 1983**

Stanovanjska gradnja je stalna in prednostna naloga, ki jo celjski Gradis vestno izpolnjuje že 37 let.

Novi obrat žveplene kisline v Cinkarni pomeni pomembno delovno pridobitev za Cinkarno in nov uspeh Gradisovih delavcev, ki so ta objekt zgradili pred načrtovanim rokom.

Silosi v DO Mlinsko predelovalna industrija SOZD MERX so bili zgrajeni v rekordnem času.

NOČNE CVETKE

● Jurij S. z Lave si je hotel še pred Silvestrovim privoščiti kolino. Ker mesa v mesnicah ni ravno na pretek, se je odpeljal v Čakovec in kupil kar obilno, 220 kilogramov težko svinjo. Ob vrnitvi v Celje pa ga je čakalo presenečenje - svinje, ki jo je naložil v Čakovcu, ni bilo nikjer. Ves obupan, ker mu je pobegnila kolina, je poklical miličnike, ki pa so kmalu ugotovili, da je svinja še vedno v Čakovcu. Očitno ji ni ugajala pot v Celje, pa je takoj izstopila.

● Malika T. je prišla prejšnji terek iz zapore, očitno pa ji ta sprememba ni bila preveč všeč. Brez vzroka je vpila in razgrajala po celjskih ulicah, tako da je bila že dobro uro po prihodu iz zapore spet v varnih rokah miličnikov.

● Vasilij K. in Dušan G. sta pobegnili iz celjskih zaporov, potem pa vlomila v lovsko kočjo na Humu nad Košnico. Nakradla sta nekaj hrane in odeje, vendar pa so ju kmalu po vltomu prijeli in predali v roke paznikom iz celjskih zaporov.

● Meta R. je v enem večeru kar štirikrat poklicala miličnike in prosila za intervencijo. Dežurnega na postaji milice je rotala, naj ne pošlje samo enega miličnika, ampak okrepljeno ekipo. Trije miličniki so se potem res odpravili v njeno stanovanje in ugotovili, da se pretepa kar cela družina: Silvo, Štefka in Meta R. ter Zlatko H. Prekinili so hrupno »zabavo« in vsem skupaj zagotovili še razgovor s sodnikom za prekrške.

S.S.

TATVINE V TITOVEM VELENJU ŽRTVE - VINJENI

Ovčjaka in Primika je mikal denar

V Titovem Velenju sta 22-letni Bojan Ovčjak iz Topolšice in 24-letni Branko Primik iz Sentvida nad Zavidnjami izvršila več drznih tatvin. Za žrtve sta izbirala vinjene osebe, ki se jima niso mogle resneje upirati.

Tako sta v začetku tega leta izvedla kar tri take drzne tatvine. Enkrat sta ukradla 2000 dinarjev, dvakrat pa po 4000 dinarjev. Krajo sta vedno izpeljala na enak način: eden je prijel žrtev za roko, drugi pa je vzel denarnico. Ovčjak je nekaj podobnih tatvin izvršil tudi sam, tako da je bil skupaj obsojen za sedem kaznivih dejanj.

Prvostopenjsko sodišče je

Bojana Ovčjaka, ki je bil že prej kaznovan, obsodilo na enotno kazen leto dni in 11 mesecev zapore, Branka Primika pa na leto dni in dva meseca zapore.

Višje sodišče v Celju je kazni, izrečene na prvi stopnji, potrdilo, ker je bil Bojan Ovčjak že prej kaznovan, poleg tega pa je upoštevalo tudi načelo generalne pervencije; takšne drzne tatvine so v Titovem Velenju precej pogostejše kot v drugih krajih, zato naj bi z višjimi kaznimi dosegli, da bi se zmanjšalo število tovrstnih kaznivih dejanj.

S.S.

MARTIN PAVLIČ V PRIPORU

S celjskega temeljnega sodišča so sporočili, da so pripravili 46-letnega Martina Pavliča, ki je utemeljeno osumljen, da je v torek, 9. novembra ob 15.46. uri v Slancah pri Teharju umoril svojega očeta, 83-letnega Alojza Pavliča, nato pa poskušal zažgati hišo.

Martin Pavlič je po dejanju sedel v osebni avtomobil in se odpeljal po Kidričevi cesti. Pri odcepu za Cinkarno je nenadoma zavil v levo in trčil v osebni avtomobil, ki ga je nasproti pripeljal Marjan Došler. Voznik Došler je umrl na kraju nesreče, Martina Pavliča pa so huje ranjenega prepeljali v celjsko bolnišnico.

V mesecu dni si je Pavlič opomogel, zaradi hudih kaznivih dejanj, ki jih je osumljen, pa so ga 9. decembra priprili.

V dosedanjem poteku preiskave se je izkazalo, da je Pavlič vozil brez voznškega dovoljenja. Izjavil je, da je imel pogoste težave s srcem. Na slabem zraku naj bi večkrat omedlel, to pa naj bi bil tudi vzrok, da je na Kidričevi cesti nenadoma zapeljal na levi vozni pas.

Sicer pa podatke o ozadju umora v Slancah in vzroku za prometno nesrečo na Kidričevi cesti še zbirajo.

S.S.

IZROPANA »ZAKLADNICA«

V preteklem tednu je za zdaj še neznan storilec trikrat v eni noči vlomil v Kamniški ulici v Celju. Medtem ko je dvakrat ostal prazen rok, pa je v stanovanju Zdenka S. nadel na pravo »zakladnico«. Gospodar očitno ne zaupa preveč bankam in je precej dragocenosti in denarja hranil kar doma.

Vlomilec je iz njegovega stanovanja - v hišo je prišel skozi zračno okno v garaži - odnesel uro Omega z ohišjem iz zlata (vredna približno 150.000 dinarjev), zlato ovratnico in ženski prstan z opalom (vredna približno 30.000 dinarjev), poleg tega pa še 5600 dinarjev, 20.000 italijanskih lir, 2080 zahodnonemških mark, 2240 avstrijskih šilingov in 105 britanskih funtov.

S.S.

PROM. NESREČE

AVTOBUS IZSILJEVAL PREDNOST

Z neprednostne ceste v Parizljah, je zapeljal na regionalno vozni avtobus Ivan Veligošek, 52, iz Šempetra in zbil voznika kolesa na pomožni motor JANKA KORESA, 29, iz Braslovca. Kolesarja so težje ranjenega prepeljali v celjsko bolnišnico.

ZBIL PEŠCE NA LEVI STRANI

Po lokalni cesti skozi Male Braslovce je vozil avtobus MAKSIMILJAN LIPOV-

SEK, 54, iz Ljubnega. Nasprotni, po njegovi levi strani, so prihajali trije pešci, ker pa je Lipovšek vozil z neprimerno hitrostjo po zasneženem cestišču, ga je zaneslo v levo, kjer je zbil vse tri pešce. Dva med njimi - MARJAN VRHOVŠEK, 32 in KLAVDIJA VRHOVŠEK, 4, iz Braslovca sta se težje ranila, tretja pešakinja pa ima lažje poškodbe.

MRTVA OBLEŽALA V JARKU

JOŽEF ROMIH, 30, iz Žiće je vozil osebni avtomobil po magistralni cesti iz Sl. Konjic proti Celju. Na ravnem delu cestišča v Spodnjih Prelogah pa ga je zaradi neprimerne hitrosti začelo zanašati in je zapeljal v levo. Tu je zadel pešakinjo MARTINO ŠLOSER, 49, iz Zeč, ki jo je odbilo v obcestni jarek, kjer je obležala mrtva.

TRČILI ŠTIRJE AVTOMOBILI

Zaradi poledice je v Medlogu ob desni robnik zaneslo voznika osebnega avtomobila SLAVKA KORESA iz Latkove vasi. Za njim je pripeljal z osebnim vozilom STANE MIRNIK iz Žalca, nato pa še s tovornjakom FRANC KORES, iz Pernovega, ki ni uspel ustaviti in je zadel v Mirnikovo in Kolenčovo vozilo. V levi bok tovrnjaka se je zaletel še MARTIN OJSTRŠEK, ki se je tudi lažje poškodoval. Škode na vozilih je za 200.000 dinarjev.

S.S.

SIDRO JE RANILO DEKLICO

Celjski Izletnik, ki upravlja z vlečnico pri Celjski koči, se je očitno slabo pripravil na letošnjo smučarsko sezono. Tako je prišlo do prve nesreče že v soboto zjutraj ob 9.30. uri, pol ure potem, ko se je prvič v letošnji zimi zavrtela vlečnica. Sidro, ki se je pokvarilo, je huje ranilo 15-letno deklico.

Miličniki so pri tem ugotovili, da na smučišču tudi sicer ni preveč dobro poskrbljeno za varnost smučarjev. Tako na smučišču ni bilo redarjev, niti ljudi, ki bi bili usposobljeni za reševanje ponesrečencev. Pri roki ni bilo niti prve pomoči, ki pa je bil spravljen kar v gostilni. Poleg tega telefon na Celjski koči ne dela, v času, ko se je zgodila nesreča, pa ni delovala niti radijska zveza.

Vsekakor bi se morali pri Izletniku bolje pripraviti na smučarsko sezono, še posebej, ker lahko zaradi bližine Celja in avtobusnih zvez pričakujejo več smučarjev kot v preteklih letih. Ob takšnih varnostnih razmerah pa bi bilo bolje, če bi smučišče zaprli.

S.S.

pravniki za bralce

PIŠE
BORIS DEBIĆ

4

Zadnje čase so tudi vse bolj pogosti spori, ki nastajajo zlasti v večjih stanovanjskih blokih, med upravljavci kotlovnice in stanovalci kot uporabniki toplotne energije. Ti spori največkrat presegajo vrednost 1000,00 din in zato zanje ne veljajo posebnosti pravnega postopka kot za spore majhne vrednosti (malotne spore). Tožeče stranke (upravljavci kotlovnice) se največkrat sklicujejo na samoupravne sporazume, sklenjene z uporabniki toplotne energije ter da le-ti med letom plačujejo samo akontacije, ki se po koncu kurilne sezone poračunajo z dejanskimi stroški. Nasprotno pa toženi uporabniki ugovarjajo zahtevkom s trditvijo, da je cena fiksno določena z ustreznim občinskim odlokom, da ogrevanje posameznih prostorov v stanovanju ni bilo v redu zaradi napak v ogrevalnem sistemu ipd., da so posamezne terjatve že zastarale, ipd. Nasploh vplivajo na zapletenost teh razmerij še razne objektivne okoliščine, kot pomanjkanje kuriv, vremenske razmere, zaradi katerih se kurilna sezona konča pozneje, kakor je bilo predvideno itd. Tudi sodna praksa s tega področja je še dokaj neenotna.

V nekem primeru je prvostopno sodišče na predlog tožeče komunalne organizacije izdalo plačilni nalog za 1443,35 din, kateremu je toženec pravočasno ugovarjal. Po izvednem dokaznem postopku je nato s sodbo razveljavilo izdani plačilni nalog, ker je stelo, da je toženec

ugovor utemeljen (čeprav npr. ne glede ugovora pasivne legitimacije) glede veljavnosti samoupravnega sporazuma, na katerega se tožeča stranka sklicuje. Na pritožbo tožeče stranke je pritožbeno sodišče izpodbijalo sodbo razveljavilo in vrnilo zadevo prvostopnemu sodišču v novo sojenje (kot v nekaterih drugih enakih primerih). Po samoupravnem sporazumu z dne 28. 1. 1980, sklenjenem med upravljavci kotlovnice in uporabniki toplotne energije, je tudi določilo, da se za reševanje sporov ustanovi petčlanska notranja arbitraža (v tem primeru za odločanje o takih sporih sodišče sploh ne bi bilo pristojno, saj je tudi taka arbitraža le ena od oblik samoupravnih sodišč). Za veljavnost omejenega samoupravnega sporazuma je v njem določilo, da stopi v veljavo, ko ga podpiše 70% uporabnikov. Na prvi seji notranje arbitraže 4. 11. 1980 je ta ugotovila, da je že 76% uporabnikov podpisalo sporazum in je zato veljaven za vse in tudi za vsi kurilno sezono 1979/80, ki je trajala od 23. 5. 1980. Iz zapisnika občinskega tržnega inšpektorja z dne 25. 12. 1980 pa izhaja, da je 1 izvod sporazuma bil poslan, skupaj s predračunom ogrevanja, tudi referentu za cene pri občinskem upravnem organu. Pritožbeno sodišče je zavzelo stališče, da prvostopno sodišče ni bilo upravičeno ocenjevati veljavnosti sporazuma in pri tem prezreti drugačno ugotovitev notranje arbitraže kot samoupravnega sodišča. Čim pa je sporazum

veljaven, je ta nadomestil prejšnji sklep IS občine o soglasju k ceni toplotne energije. Od veljavnosti sporazuma dalje pa kako oblastno soglasje k ceni sploh ni več potrebno. Prejšnja cena 12,43 din za m² stanovanjske površine je je tudi bila le akontacijska, saj take ni možno šteti kot primerne v smislu člena 462 Zakona o obli-gacijskih razmerjih. Prvostopno sodišče je imelo možnost rešiti spor tudi na tej pravni podlagi, saj so sodišča dolžna presoja-ti dejansko stanje z vseh možnih pravnih vidikov (člen 186/III ZPP). Primerno ceno določi sodišče glede na okoliščine primera s pomočjo komunalnega izvedenca ali izvedenca energetika. V spornem primeru je namreč bilo med strankama vzpostavljeno obligacijsko razmerje glede prodaje toplotne energije, pri čemer pa cena ni bila določena ne s pogodbo in ne s samoupravnim sporazumom. Ko je med stanovalci v blokhi splošno znano, da se med letom plačuje le akontacija za stroške ogrevanja, ki se ob koncu kurilne sezone poračuna za nazaj, splošno pa je tudi znano, da se cene kuriva vsako leto dvigujejo. Zato je poračun ob koncu kurilne sezone nujen in se dejansko povsod opravlja. Zato si tudi sklepa izvršnega sveta ni mogoče razlagati tako kot toženec (fiksno ceno). Po mnenju pritožbenega sodišča je zato bila odločitev prvostopnega sodišča preurajena. Glede tistih, ki so šele pozneje pristopili k samoupravnemu sporazumu, je pa pritožbeno sodi-

šče mnenja, da velja tudi za udeležence, ki pristopijo pozneje, če je sicer v zahtevanem roku pristopila s sporazumom določena večina.

Nekoliko drugačen je primer, ko je hišni svet vtoževal od toženke 4176,00 din za stroške centralne kurjave, toženka pa je očitala hišnemu svetu neurejenost blagajniškega poslovanja, krivičnost obremenjevanja s temi plačili, predno so v bloku prešli na obračunavanje teh stroškov po m² kot osnovi in da je v primerjavi z drugimi stanovalci v bloku, ki imajo večja stanovanja od njenega plačevala preveč in ima tako pri tožeči stranki dobroimetje (prvotno je hišni svet jemal za osnovo obračuna stroškov centralnega ogrevanja število reber v posameznem stanovanju montiranih radiatorjev). Prvostopno sodišče kljub zaslišanemu izvedencu finančne stroke niti v prvem niti v drugem obdobju načina obračunavanja ni moglo ugotoviti kakršno koli dobroimetje toženke pri tožeči stranki (pa tudi ne drugih stanovalcev) in je prej izdana plačilna naloga vzdržala v veljavi, toženki pa naložilo v plačilo še nadaljnje pravne stroške v višini 9460,00 din (op.: višina ni pomotoma zapisana!). Z enakimi trditvami o dobroimetju tudi pritožbeno ni mogla uspeti. Nauk iz tega: Nepotrebnemu pravdanju se človek lahko izogne s svojo aktivnostjo v hišni samoupravi, ne pa z nedokazanimi domnevmami o krivičnem obremenjevanju in dozdevnim dobroimetjem!

DO VZGOJNO IZOBRAŽEVALNI ZAVOD ŠENTJUR PRI CELJU DSSS

objavlja prosta dela in naloge

socialnega delavca

za določen čas za nadomeščanje porodniškega dopusta

Pogoj: Končana višja šola za socialne delavce

Kandidati naj pošljejo ponudbe na naslov:
DO VIZ Šentjur pri Celju v 8 dneh po objavi.

Hmezad

HMEZAD - DO NOTRANJA TRGOVINA Žalec

Delavski svet temeljne organizacije Veleprodaja Žalec razpisuje dela in naloge

Individualnega poslovnega organa - vodje TOZD Veleprodaja Žalec

Poleg splošnih pogojev, določenih z zakonom in družbenimi dogovori mora kandidat izpolnjevati še naslednje pogoje:

1. da je državljan SFRJ in izpolnjuje splošne pogoje določene z zakonom, družbenimi dogovori in samoupravnimi sporazumi
2. da ima visoko ali višjo strokovno izobrazbo ekonomske, pravne, organizacijske ali agronomske smeri
3. da ima 3 oziroma 5 let delovnih izkušenj na vodilnih ali drugih odgovornih delih in nalogah
4. da ima sposobnost koordiniranja in vodenja
5. da ima ustrezne moralno politične kvalitete

Mandat traja 4 leta.

Kandidati naj pošljejo pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev v roku 15 dni od objave na naslov:

HMEZAD - DO Notranja trgovina Žalec, Celjska cesta 7 »za razpisno komisijo«.

O izbiri bodo kandidati obveščeni v zakonitem roku.

DELOVNIM LJUDEM,
OBČANOM
IN POSLOVNIM
PARTNERJEM
ŽELIMO
SREČE IN USPEHA
V NOvem LETU!

CINKARNA

SOZD, N. SUB. O.

MERX

TRGOVSKO PODJETJE, n. sol. o.

MODA CELJE

VSEM NAŠIM POTROŠNIKOM,
DELOVNIM LJUDEM
IN POSLOVNIM PARTNERJEM
ŽELIMO
SREČNO IN USPEŠNO
NOVO LETO 1983

**ZASTAVA AVTO
LJUBLJANA**

ZA AVTOMOBILE JE POSKRBLJENO

Tako pravijo v PRODAJALNI AVTOMATERIALA v Miklošičevi 5 v Celju, ki je v sklopu Delovne organizacije ZASTAVA AVTO Ljubljana, TOZD AVTOMOTOR CELJE!

Predstavljamo Prodajalno avtomateriala:

odprli so jo leta 1973,
meri okoli 250 kvadratnih metrov,
v njej je zaposlenih šest delavcev,
odprta pa je vsak dan od 8. do 18. ure
ter
ob sobotah od 8. do 13. ure!

KAJ VSE LAHKO KUPITE V PRODAJALNI AVTOMOTORJA?

Razpolagajo z vsemi originalnimi rezervnimi deli za vse modele avtomobilov ZASTAVA. Pomembno je predvsem to, da so zdaj na zalogi tudi tisti deli, ki jih običajno ni, to pa pomeni, da si jih je dobro priskrbeti, če jih seveda lastniki avtomobilov potrebujejo!

Dovolj je tudi karoserijskega materiala, za katerega v prodajalni pravijo, da ga običajno tudi ni.

Prodajalna ima tudi priročno skladišče, tako da lahko imajo vse potrebno na zalogi.

TUDI SKLADIŠČE NA VELIKO

Zraven je tudi skladišče na veliko, v katerem imajo blago, ki ga dobivajo direktno od proizvajalca, tako da so cene tovarniške. Z rezervnimi deli iz tega

skladišča pokrivajo potrebe po njih po vsej Štajerski do Maribora pa tudi tja do Murske Sobote. Prav to skladišče je velika prednost tudi za PRODAJALNO AVTOMATERIALA, saj svoje police lahko šproti zalagajo z manjkajočimi izdelki.

NASTOPILA JE ZIMA

Ceprav v tem kriznem času večina avtomobilov počiva, je za njihovo občasno vožnjo le potrebno v zimskem času poskrbeti, če hočemo vozilo ohraniti »pri življenju«. Za zimsko opremo imajo v PRODAJALNI AVTOMATERIALA vsega dovolj, od gum do akumulatorjev pa zimske kozmetike, verig, celo glysantima!

DOSTOP DO PRODAJALNE AVTOMATERIALA

Do prodajalne v Miklošičevi 5 v Celju je ugoden dostop, saj je možno do nje priti z vseh strani, v neposredni bližini pa je tudi ustrezen parkirni prostor.

V PRODAJALNI AVTOMATERIALA

Zaposleni v prodajalni pravijo:
»Tudi pozimi boste varni na cesti, če nas boste obiskali in opremili svoje je-klene konjičke z deli, ki so dotrajali. Najbolj varna in srečna vožnja je v izpravnem vozilu!»

Zato v letu 83 na cesto tudi s pomočjo PRODAJALNE AVTOMOTORJA in njenih številnih izdelkov za vsa vozila!

Gradbeno industrijsko podjetje

*Poslovnim sodelavcem,
občanom in delovnim ljudem
želimo srečno in uspešno
novo leto 1983*

zavarovalna skupnost triglav OBMOČNA SKUPNOST CELJE

Z LETALI NAD TOČO!

Na vsak način potrebujemo učinkovit sistem obrambe pred točo

Ali se bomo prihodnje leto na Celjskem bojevali proti točnim oblakom z letali ali z raketami - to je vprašanje, ki ga prav sedaj pretresajo tudi na skupnosti občin celjskega območja. Če izvajamo Konjičane, ki so se že prej vključili v vzhodno-štajerski obrambni sistem pred točo z raketami, se v Celju ogrevajo zlasti za uporabo letal v obrambi pred točo.

V Zavarovalni skupnosti TRIGLAV, območni skupnosti Celje pravijo, da bi bilo potrebno znatno manj sredstev za letalsko borbo z oblaki, saj ustrezna letala v celjskem Aeroklubu že imajo. Potrebno bi bilo zbrati vsaj 7,5 milijona dinarjev za opremo, kemično snov, ki onemogoča strjevanje dežja v ledene kroglice že v oblakih in za vzgojo, pri čemer bi Zavarovalna skupnost TRIGLAV prispevala dve tretjini potrebnih finančnih sredstev, za ostalo pa bi se morali dogovoriti seveda porabniki med seboj.

Na zadnji seji sveta občin celjskega območja so se ogrevali tudi za ustanovitev samoupravne interesne skupnosti za obrambo pred točo, čeprav danes ravno niso časi za ustanavljanje kakršnekoli SIS. Res je, da pri tem ne gre posploševati; predvsem je treba izmeriti vso težo problema, ki ga je potrebno razrešiti.

Preprosto je treba imeti pred očmi vložen denar za učinkovito

obrambo pred točo in pa posledice oziroma škodo, ki jo takšna naravna ujma lahko naredi.

Podatke za letošnje škodne posledice zaradi toče še nimamo v celoti zbrane. Govorimo lahko le o že sedaj plačanih odškodninah s strani Zavarovalne skupnosti TRIGLAV, območne skupnosti Celje, kjer je dosedanj znesek že presegel vsoto 280 milijonov dinarjev. Pa odškodninskih zahtevkov oziroma izplačil na račun škode zaradi toče še ni konec.

Dejanska škoda je neprimerno večja. V zavarovalnici pravijo, da je najmanj še enkrat večja od izplačanih odškodnin, saj je bil zlasti zasebni sektor v večini primerov podzavarovan. To še posebej velja za kmetijske posevke, ki jih je letos močno »obdelovala« toča.

V družbenem sektorju so bila zavarovanja dosti bolj v redu, saj je, na primer, že dolgoletna praksa SOZD Hmezd, da vedno dobro zavaruje zlasti hmeljske nasade. Kot vse kaže se mu odlični poslovni odnosi z Zavarovalno skupnostjo TRIGLAV vsaj dobro obrestujejo.

V bistvu gre pravzaprav za dva temeljna načina, kako se zavarovati pred točo: eno je zavarovati pridelek in imetje, še bolj uspešen je drugi način, da točo preprečimo. Prav zato bi morale biti letošnje izkušnje in škodne posledice zaradi toče toliko močnejši argu-

ment, ko razmišljamo in že načrtujemo učinkovitejšo obrambo pred točo.

Ali naj bodo to letala, kar je že preizkušen ameriški način obrambe pred točo, ali z raketami, ki ima na domačih tleh zaenkrat več privržencev, morda celo ni bistveno. Najpomembnejše je, da sistem

obrambe imamo, ne pa da vsako leto ob poletnih nevihtnih dneh samo pogledujemo v nebo, stiskamo pesti ali pa držimo fige.

Iniciativni odbor za pripravo obrambe pred točo mora po sklepu zadnje seje sveta občin celjskega območja ob sedanjih stališčih izdelati še podroben program oziroma »ključ« za finančne obveznosti, Aeroklub Celje bo pripravil program porabe sredstev in po časovnem zaporedju, hkrati pa morajo steči vse priprave na ustanovitev posebne SIS za obrambo pred točo, ne glede na še vedno prisotne tehnične in druge pomisleke.

Ljudje iz Zavarovalne skupnosti TRIGLAV so prepričani, da bi morali obrambo pred točo na Celjskem učinkovito pripraviti že v prihodnjem letu.

Učinkovit način obrambe pred točo je z letali. V točonosne oblake razpršijo kemikalije, ki preprečijo nastanek ledenih jedrc.

Že sam nadnaslov je dovolj jasn. Delovna organizacija Ljubečna kljub zaostrenim gospodarskim in drugim pogojem dobro posluje. To še posebej velja za letošnje leto, ki je bilo izjemno težko. Ponosno povejo, da so s svojimi številnimi različnimi izdelki prisotni povsod po Jugoslaviji, v vseh republikah in pokrajinah, njihovi izdelki pa so iskani in cenjeni že tudi izven naših meja! Še več! Lahko zapišemo, da se na tujem tržišču vedno bolj uveljavljajo, na kar so še posebej in upravičeno ponosni!

Kateri so ti proizvodi, s katerimi Ljubečna dosega tako dobre rezultate?

S KERAMIKO TUDI NA ZOI V SARAJEVO

Na prvem mestu je še vedno keramika oziroma klinker keramične ploščice. V letošnjem letu so pri tej proizvodnji dosegli letni proizvodni načrt, to pa je tudi bilo potrebno, saj je po klinker ploščicah povsaj Jugoslaviji in v tujini vedno večje popraševanje. Če bi v proizvodnji zmogli še več, bi več tudi prodali! S temi izdelki so prisotni v domala vseh gospodarskih in negospodarskih panogah, največ pa v turistično – športnih objektih, stanovanjskem gospodarstvu in v zasebni gradnji.

Med hotelsko – turističnimi objekti so v letošnjem letu uporabili večjo količino ploščic v novem avtocompu LADIN GAJ pri Umagu in v večini ostalih objektov, ki so jih zgradili ob celotni jadranski obali, pa tudi v notranjosti Jugoslavije. Tako so med drugim s klinker ploščicami opremili tudi nov hotel v Smarjeških toplicah.

Med športnimi zlasti izstopajo objekti, ki jih gradijo v različnih centrih v Sarajevu in okoli njega za čimboljšo izvedbo zim-

KLJUB ZAOSTRENIM GOSPODARSKIM POGOJEM ŠE VEDNO USPEŠNO POSLOVANJE

IZDELKI LJUBEČNE TUDI V OBJEKTIH ZIMSKIH OLIMPIJSKIH IGER V SARAJEVO

Kmalu na tržišču nov izdelek – klinker tapete

skih olimpijskih iger februarja leta 1984.

Kaj bodo opremili za ZOI 84?

Kar deset tisoč kvadratnih metrov ploščic so položili v novo športno dvorano ZETRA, ki je največja na Balkanu in kjer je že bilo svetovno prvenstvo v umetniškem drsanju za mladince in mladinke. V tej dvorani bodo igrali hokej, drsali, tam pa bo tudi svečana otvoritev in zaključek olimpijskih iger.

Tudi v novem delu Skenderije (starejša športna hala v Sarajevu) so položili okoli 2000 kvadratnih metrov ploščic.

S ploščicami pa opremijo tudi hotele na Igmanu, Jahorini in še v nekaterih drugih olimpijskih objektih. Med drugim bodo s svojimi izdelki prisotni tudi v olimpijski vasi.

Vse izdelke (razen nekaj malenkosti za olimpijsko vas, kar bodo opravili v začetku leta 83) so že dostavili graditeljem olimpijskih objektov.

Pomembno je, da so v kolektivu Ljubečne zmogli to delo poleg rednega programa. V kratkih rokih so zmogli še te obveznosti, s tem pa so tudi pomagali, da dela pri pripravi izvedbe ZOI 84 poteka po načrtu in ne kasnijo.

Razni objekti za ZOI 84 bodo tako opremljeni s kar 20 tisoč kvadratnimi metri klinker ploščic iz Ljubečne!

Med opremo večjih objektov v letošnjem letu so-

VSE O KLINKER PLOŠČICAH

Kvaliteta klinker keramičnih ploščic omogoča zelo široko uporabo v notranjih in zunanjih prostorih. Prav možnost uporabe v zunanjih, atmosfersko izpostavljenih prostorih, je ena izmed pomembnih prednosti pred drugimi keramičnimi ploščicami.

Značilnost klinker keramičnih ploščic Ljubečna je, da imajo visoko tlačno trdnost, visoko trdoto, nizko vodovpojnost in da so odporne na zmrzovanje in delovanje kislin. Prednost teh ploščic so tudi različne barvne nianse in različne dimenzije.

Ploščice Ljubečna so namenjene za oblaganje tal, sten in fasad.

Polagamo jih v betonsko malto ali jih lepimo z ustreznimi lepili. Zaradi lepšega izgleda, ploščice polagamo v odmiku 6 do 10 milimetrov in ne na stik. Barva klinker ploščic je rdeča, rjava, temno rjava niansirana in črna niansirana.

di tudi Blagovna hiša v Visokem v BIH, kjer je skoraj 4000 kvadratnih metrov ploščic.

Že tako številnim objektom se bodo v prihodnjem letu pridružili še drugi! Tako bodo v prihodnjem letu med drugim začeli z izdelavo keramike in drugih izdelkov tudi za ureditev »Slovenske plaže« v Budvi, ki je trenutno pri nas največja turistična investicija. Za objekte na »Slovenski plaži« bo Ljubečna v prvi fazi dobavila okoli 10 tisoč kvadratnih metrov ploščic! To pa seveda še zdaleč ni vse!

Pripravljajo tudi nov izdelek in sicer takoimenovane KLINKER TAPE-TE, ki bodo predvsem namenjene za interierje!

TUDI V IZVOZU USPEŠNI

Letošnji plan izvoza so na Ljubečni dosegli, prihodnje leto pa bodo realizacijo prav gotovo še povečali, saj so že sklenili pogodbe s tujimi kupci, ki zagotavljajo v prihodnjem letu povečan izvoz.

ZDAJ ŠE BOLGARIJA, MADŽARSKA, MOGOČE TUDI GRČIJA

Doslej so keramične izdelke največ izvažali v Sovjetsko zvezo, Irak, Avstrijo in Italijo, s prihodnjim letom pa se bosta pridružili še Bolgarija in Madžarska ter po vsej verjetnosti še Grčija, kjer tudi vlada precejšnje zanimanje za izdelke Ljubečne.

NI FARME BREZ HLEVITA

Tudi pri ostalih proizvodih na Ljubečni dosegajo podobno dobre rezultate

kot v keramiki in to kljub težavam, ki izhajajo iz zmanjševanja investicij, energetskih in drugih težav. Tako se vedno bolj uveljavljajo v jugoslovanskem zelenem programu s svojim izdelkom imenovanim HLEVIT. Skoraj ni več farne, kjer ne bi ta izdelek uporabili za opremo tal. Za HLEVIT pa se vedno bolj odločajo tudi individualni graditelji, ki so spoznali, da so tla izdelana iz HLEVITA izredno uspešna.

Tako so v letošnjem letu dobavili izdelek HLEVIT v velikih količinah za številne farme širom po Jugoslaviji, med katerimi so največje: ŽITORADŽA pri Leskovcu, BOSANSKA KRUPA, OSIJEK, BAČKA TOPOLA, DRNIS itd.

Iz teh farm bo že v prihodnjem letu prišlo na tržišče na tone svinjskega in govejega mesa ter številni litri mleka...

VSE POPULARNEJŠI JE TENISIT

Že pred leti so na Ljubečni razmišljali, kaj bi pametnega lahko naredili iz odpadnega materiala, ki ostane od njihovih izdelkov. Tako so izdelali TENISIT, ki je vedno bolj »popularen« zaradi svoje kvalitete, primeren pa je za ureditev zgornjih plasti športnih igrišč (atletske steze, tenis igrišča itd.).

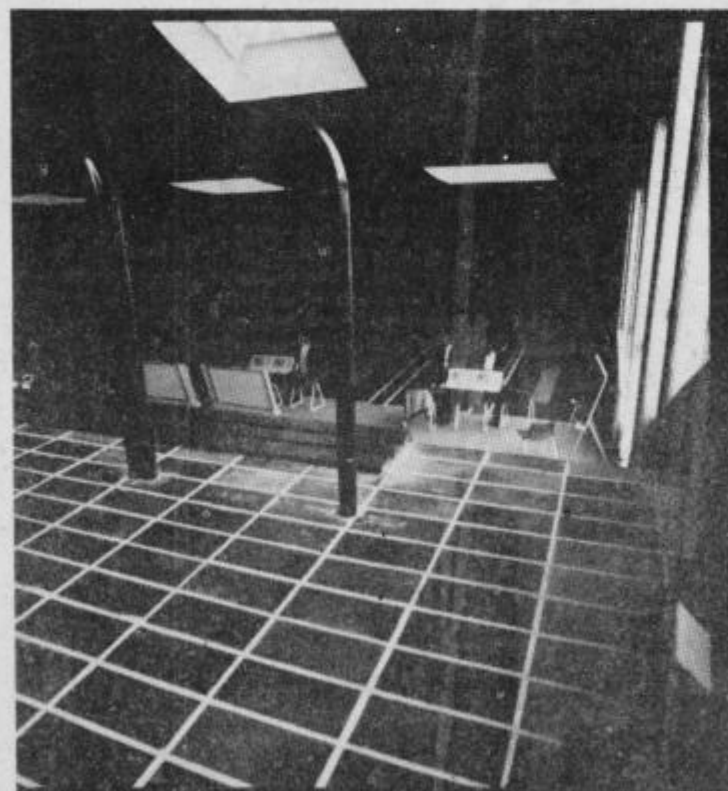
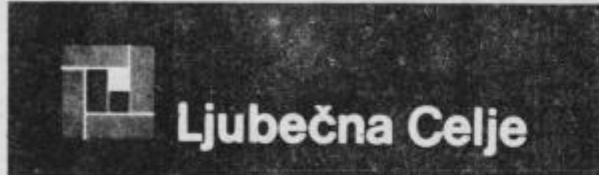
ZA STANOVANJA

Pripravili so nadvse uspešen izdelek IZOTAL, ki je za zvočno in toplotno izolacijo!

Tem izdelkom, ki so našli svoje mesto tako na domačem kot tujem tržišču, so priključili še takoimenovani SAMOTNI PROGRAM, ki ga v glavnem namenljajo za livarne v železarnah!

Restavracijski prostor je opremljen s keramičnimi ploščicami Ljubečne

Pa tudi del keglišča v Golovcu je opremljen s keramičnimi ploščicami Ljubečne

NAJ BO LETO 83
MIRNO IN
GOSPODARSKO
USPEŠNO!
ISKRENE
NOVOLETNE
ČESTITKE VSEM
DELOVNIM
LJUDEM IN
OBČANOM
TER
POSLOVNIM
PARTNERJEM
IZREKA

KOLEKTIV
LJUBEČNE

To velja tudi za zimski bazen v Golovcu

Bojda je Zvonimir ali Zvonko, kot mu rečejo prijatelji, že četrty, morda celo peti iz družine Blažun, ki je lastnik gostilne v središču Rogatca. Kraj je bil nekdanj pomembno prometno križišče, pa tudi znan sejmarški kraj, v katerega so prihajali ljudje od blizu in daleč. Zato je seveda razumljivo, da so v njem vzniknile gostilne. In ena najstarejših je bila Blažunova.

Zvonko je od svoje mame prevzel gostilno pred nekako dvema letoma, vendar je rabil lep čas, da jo je posodobil in jo vsaj donekle uredil po svojem okusu. Odprl jo je ponovno letos v februarju, ko je skupaj s svojimi prijatelji pravzaprav v celoti obnovil njene prostore. Posebno draž daje gostilni les, v katerega so obkleene stene prvega prostora ob strežnem pultu in pa posebne sobe. Vedno pa igra v gostilni tudi prijetna glasba. Resda je pogodu predvsem mladim, a kako naj bo drugačna, če je njen lastnik mlad! Nadvse pomembno pa je za gostilno predvsem to, da je strežno osebje skupaj z lastnikom vedno nasmejeno, prijazno. Ob Zvonku pa sodijo v to družino še Danica Kos, Rozalija Solinc, Dragica Antolić in Mihael Šuštar, ki je zaenkrat svojemu prijatelju Zvonku le v pomoč, po novem letu pa bo postal solastnik diskoteke, ki bo urejena v spodnjih prostorih te gostilne v Rogatcu. A o tem nekoliko pozneje.

PONUDBA HRANE PO IZBIRI

Gostilna Zvonka Blažuna v Rogatcu ni kdo ve kaj prostorna, zato pa se njen lastnik trudi, da bi gostom omogočil čim boljše počutje v njej. V prvi vrsti gre seveda za ponudbo hrane in pijač, ki naj bi bila čimbolj raznovrstna. Tako »Pri Pubiju« ponujajo svojim gostom široko izbiro najrazličnejših jedi, v tem času pa posebej priporočajo jedi iz

PRI PUBIJU V ROGATCU

DISKOTEKA ZA PRIJATELJE PLESA

Prijazno osebje, dobra hrana, za počutje - glasba

paketa kolin: domače krvavice, domače klobase, domače pečnice... Marsikdo pa ve povedati, da je Pubijeva kuharica izvrstna poznavalka svojega dela.

TERASA IN PRENOČIŠČA

Zvonko Blažun veliko razmiš-

lja tudi o tem, kako bi v prihodnje omogočil še boljše počutje svojim gostom. Uredil je gostinski del svoje gostilne, izbral dobro osebje - to je že nekaj. Za posebno zabavo - kar je v vselej predvsem mladim Rogatčanom - skrbita tudi dva igralna avtomata in miza za biljard. A Zvonko hoče več. Zato je pričel

že letos urejati zunanji del gostilne, da bi do poletja napravil prostorno teraso in s tem razširil ponudbo še v strežbo na vrtu. Dela bo nadaljeval še spomladi, tako da bo lepa, predvsem pa senčna terasa do poletja ravno nared za obiskovalce gostilne »Pri Pubiju«.

Hkrati s teraso pa bo Zvonko

Blažun pričel obnavljati tudi vrhnji del gostilne. Preuredil ga bo v štiri ali pet sob, tako da bodo lahko prehodni gostje v Rogatcu poslej tudi prenočevali.

OD FEBRUARJA - DISKOTEKA

Največ dela pa ima lastnik gostilne »Pri Pubiju« v Rogatcu sedaj s preurejanjem kletnih prostorov v diskoteko. Zanimiva arhitektura kleti z obokanimi hodniki omogoča Zvonku in njegovemu prijatelju Mihaelu (skupaj sta se namreč lotila zahtevnega dela), domiselno urejanje bodoče diskoteke. Centralni del bo predstavljalo seveda plesišče, ki bo zadovoljilo tudi najbolj živahne plesalce. Veliko bo namreč kar dvajset kvadratnih metrov! Okoli plesišča bo v zidnih vboklinah nameščenih šest posebnih polkrožnih prostorov z mizami in sedeži, štirje večji separeji pa bodo zgrajeni tudi ob strežnem pultu v novem prizidku gostilne. V diskoteki bo zaenkrat osemdeset sedežev, gostje pa bodo ob glasbi in pijači izbirali še nekatere jedi: tople in hladne sendviče, hot dog in druge. Seveda pa je bodočim mladim obiskovalcem najvažneje povedati to, da bo ta lokalček v Blažunovi gostilni pravzaprav videoteka!

In kdaj bo odprta? Zvonimir Blažun zatrjuje, da ob koncu januarja ali najpozneje v začetku februarja meseca. In že sedaj vabi vse zabave željne Rogatčane in okoličane, da se na lastne oči prepričajo, kakšna bo nova videoteka.

V Blažunovi gostilni »Pri Pubiju« v Rogatcu je vselej veselo

REZERVNI DELI - AVTOMOBILI - SERVISI

Avto celje

CELJE, LJUBLJANSKA 11

**VSE, KAR
POTREBUJETE
ZA VAŠ AVTOMOBIL,
VAM »AVTO CELJE«
CELJE
NUDI V
PRODAJALNAH:**

CELJE, LJUBLJANSKA 11
CELJE, IPAVČEVA 21
LJUBLJANA,
FRANKOPANSKA 5
RADEČE, TITOVA 29
VELENJE,
PARTIZANSKA 3
ŽALEC, CANKARJEVA 7
ŠENTJUR PRI CELJU,
VALENTINA OROŽNA 8

**ZA VAŠ AVTOMOBIL ZASTAVA
JE PRAVI SERVIS ZASTAVA**

**„AVTO CELJE“ CELJE, IPAVČEVA 21
Telefoni: (063) 236-50 ali 282-84**

**V LETU 1983
VSEM
SREČNO
VOŽNJO!**

PRODAM

ZASTAVO 1300, letnik konec dec. 75. novo, reg., prodam. Šifra: »5 M«.

PRODAM Z 101, letnik 76, generalno obnovljen 1981, nov motor. Ogled ponedeljek-petek od 9.-12. ure in od 15. do 18. ure. Ura Kantušer, Zidanškova 3, Celje. Sobota tel. od 9.-12. ure: 28-476.

PRODAM traktor Ursus C 335. Antle Cvetko, Trška gorca 14, Kalobje.

PRODAM Zastavo 101 Confort, reg. do decembra 1983, staro dve leti, za 15 M. Inf. tel: 35-931 od 19. do 20. ure.

PRODAM Gorenje color TV, star tri leta, ekran 56. Inf. Krajšek VIII, Škofja vas 63.

HIŠO (strij, podkleteno) zgrajeno do III. faze, prodam. Sončne lege, ob gozdu v Savinjski dolini - Griže. Velikost parcele 1800 m². Inf. tel: (063) 850-586 od 18. do 20. ure.

AVTO POLONEZ, nov še v garanciji, zaradi bolezni prodam. Romih Ignac, za Garantom, 63313 Polzele 211.

PRODAM par brejih kobil in zapravljenec z originalno streho. Lesjak Stanko, 63263 Gorica pri Silivnici.

PRODAM REZERVNE DELE ZA Fiat 750. Motor brezhiben. Možnost dobave od 15. do 17. ure. Zalokar VIII, Babno 21, Celje.

PRODAM Ferguson 35 KS v dobrem stanju. Kračun Anton, Lahovne 15, Škofja vas.

PRODAM 126 P, letnik 6/80, cena 11 000,00 din. Bolarič Marjan, Petrovče 48 a.

PRODAM koštruna jezerako-solčavske pasme. Inf. 724-087.

PRODAM telico, staro 7 mesecev, brejo, alvo-rjave barve. Ožek Branko, Pečovje 5 a, Štore.

PRODAM garažo, v garažni hiši na Levi. Ponudbe pod: »GARAŽA«.

V Žalcu prodam novo hišo, zgrajeno do 4. faze. Tel: (063) 27-993.

PRODAM poročno oblesko št. 42-44. Tel: 25-482, Celje.

POSESTVO, srednje veliko, prodam. Šifra: »TAKOJ«.

ZARADI nesilne prodam 4 t velenjskega premoga in mehka drva ter razno pohištvo. Teelova 9, Celje, Šeligo.

PRODAM kombiniran voziček za dvojčke PEG-Italijanski. Kisovec, Stanetova 22.

PRODAM Z 101 z rezervno karoserijo. Dobravc Franc, Letkova vas 70, Prebold.

TROSOBNO STANOVANJE 102 m² v centru mesta Celje prodam. Vseljivo takoj. Tel: (063) 710-431 med 14. in 17. uro.

PRODAM, rodovniško žrebico staro 8 mesecev. Bučer Leopold, Zagaj 7, Ponikva-Grobelno.

PRODAM, generalno obnovljen motor Z 101 z menjalnikom in rezervnimi deli. Piki, Gotovlje 76/a.

PRODAM Fiat 126 P. Tel: (063) 831-963 ali (063) 28-611 int. 239.

PRODAM štedilnik, kombiniran, plin, električni. Tel: 28-084.

PRODAM hišo do prve plošče, tip Dom 65, s parcelo 1000 m² v Ložnici pri Žalcu. Inf. pri Jurkošek Ivanu, Pečovje 11, Štore.

PRODAM stanovanjsko hišo na lepi sončni legi, cena po dogovoru. Koštomaj Stanko, Šentjunger št. 1.

PRODAM ovce solčavske pasme in oslico staro dve leti. Rihar Silva, Rečica 144/a, Laško.

PRODAM dobro domače vino belo ali rdeče, po ugodni ceni. Vahen Franc, Strtenica 4, Zibika, Pošta Pristava.

UGODNO prodam gumni voz na traktor in malo rabljeno žensko športno kolo. Polzele 102 a.

PRODAM, osební avto 1200 J, letnik 75, nov. Fendre Branko, Brezje 16, Ponikva.

BUKOVA drva prodam. Vprašati pri Marjanu Jančiču, Proseniško, Šentjur.

PRODAM 1 ha zemlje s staro hišo ob cesti Grobelno-Rogaška Slatina. Inf. Stopče 3, pošta Grobelno.

PRODAM les za gradnjo, mlin 7 Standard nov, ceneje. V račun vzamem težji elektromotor za vlečnico. Tel: (063) 32-893 zvečer.

PRODAM kravo 9 mesecev brejo, vozno. Vengust Jernej, Leskovec 30, Škofja vas.

TRAKTORSKE verige s podkrami 11-28 in 10 colski dvobrazdni plug OLT Oaljek, prodam. Košec, Ogorevc 2, Štore.

KUPIM

KUPIM ohranjeno školjko za Fiat 1300. Ponudbe pod: ŠKOLJKA.

VIKEND kupim. Šifra: SONČNA LEGA.

KUPIM gume 28, rabljene, za traktor. Štante Alojz, Verpete 13, Frankolovo.

STANOVANJA

NAJAMEM stanovanje ali vratio hišo na Otoku z možnostjo kasnejšega odkupa. Šifra: OTOK 63.

TRIČLANSKA družina išče stanovanje v okolici Šmarja oziroma Rogaške. Hunaki Stanislav, Herine Zlake 5, Podčetrtek.

ODDAM sobo fantu s souporabo kopalnice. Fartel Ana, Dobojška 36, Celje.

NAJAMEM enosobno stanovanje v Celju ali okolici za daljšo dobo. Možno krajše predplačilo. Šifra: GRADBENIK.

POŠTENEGA upokojenca-upokojenko sprejemam na stanovanje, cela oskrba. Šifra: »LEPA PRI-LIKA«.

ODDAM opremljeno sobo za pomoč-čistanje. Šifra: TRUBARJEVA.

V NAJEM vzamem eno ali dvosobno neopremljeno stanovanje. Šifra: »REDNA PLAČNICA«.

GARSONIERO s centralno zame-njam za eno in pol sobno ali večje stanovanje s kopalnico v centru mesta. Šifra: SREČNO 83.

UPOKOJENKA, ves dan odsotna, išče v Celju ali bližnji okolici prenočišče pri osamljeni upokojenki ali družini. Lahko tudi pazim otroka. Šifra: »DOBRA PLAČNICA«.

MENJAM garsoniero 29 m² (solidarnostni sklad) za eno ali več sobno stanovanje v Celju. Vse ostalo po dogovoru. Tel: popoldan 27-144, Cvetak.

SOBO oddam v Zadobrovi 57 a, Škofja vas.

ZAMENJAM garsoniero 30 m² za večje, lahko tudi staro stanovanje, s centralnim ogrevanjem. Ponudbe pod šifro: »NUJNO«.

FANTA iščeta sobo s centralnim ogrevanjem. Plačilo od 2000 do 3000 din. Šifra: »DOORS«.

ZAPOSILITEV

GOSTIŠČE v bližini Celja vabi k sodelovanju dekleta, ki imajo veselje do strežbe in gostinskih del. Vsa oskrba v hiši. Tel: (061) 819-245.

NA DELO sprejemam samostojnega avtoelektričarja z vsaj 3 letnimi del. izkušnjami. Šifra: »DELO«.

MLADEGA FANTA zaposlim takoj. Šket Jože, Velika Pirešica 36 c.

RAZNO

LAPORNIK Jože, Sedraž 19, Lapornik Anton in Jožeta, Sedraž 1, preključujemo neresnične besede, ki so bile izrečene zoper Stanka in Marijo Nemec, Sedraž nad Laškim, ter Gračner Karla iz Belove nad Laškim.

KUSERBANJ Angela, Dražinja vas 24, preključujem neresnične besede, ki sem jih izrekel Veli Kra-marč iz Celja.

NEZNANEK, ki je izgubil 1. novembra pred vhodom na pokopališče Golovec denar, naj se oglasi v pisarni Infekcijskega oddelka bolnice Celje.

ZDRAVSTVENI CENTER CELJE

NAJAME VEČ DRUŽINSKIH STANOVANJ ALI SOB ZA POTREBE ZDRAVSTVENIH DELAVCEV.

BOŽI IN STANETU ZOTTL

želi srečno novo leto 1983

mamica

AVTOPREVOZNIK CEROVŠEK ZDRAVKO ŠENTJUR,

želi

vsem poslovnim partnerjem in strankam srečno novo leto 1983.

V SPOMIN

Na dan Novega leta 1983 mineva leto žalosti, odkar nas je nepričakovano in prezgodaj zapustil ljubi mož, oče, brat in stric

JOŽE ZUPANC

iz Primoža

Težko je verjeti, da te ni več med nami, le žulji tvojih pridnih rok in praznina našega doma nas na vsakem koraku spominjajo nate. V mislih in srcih si vedno pri nas.

Hvala vsem, ki obiskujete njegov prerani grob in mu prinašate cvetje in sveče.

V tihí žalosti, vsi njegovi.

Uprava za družbene prihodke občine Laško

Ul. Borisa Kraigherja 2, Laško

objavlja prosta dela in naloge

DAVČNEGA IZTERJEVALCA

Pogoji: srednja strokovna izobrazba 2 leti delovnih izkušenj. Delovno razmerje se sklepa za nedoločen čas s polnim delovnim časom. Kandidati naj pošljejo prijavo v roku 15 dni od objave na gornji naslov. O izbiri bodo kandidati obveščeni v roku 30 dni po zaključku razpisa.

Komisija za medsebojna razmerja pri SOZD Hmezd DO Minerva, tovarna za predelavo plastike Žalec - Zabukovica

objavlja prosta dela in naloge

- 1. Rezkalec**
pogoj: končana ustreznost poklicna šola
- 2. strojni ključavničar**
pogoj: končana ustreznost poklicna šola

Delo združujemo za nedoločen čas s enomesečnim poskusnim rokom.

Ponudbe z dokazili o izpolnjevanju pogojev je treba poslati v roku 8 dni od objave na naslov SOZD Hmezd DO Minerva 63310 Žalec - Zabukovica.

OBNOVA

Delavski svet

TOZD Montaža

tretjič razpisuje dela in naloge

1. Individualnega poslovnega organa TOZD Montaža

Za opravljanje navedenih del je lahko imenovan delavec, ki poleg splošnih pogojev po zakonu izpolnjuje še naslednje pogoje:

- da ima višješolsko izobrazbo tehnične, strojne ali organizacijske smeri in 3 leta delovnih izkušenj na ustreznih delih

Kandidati za prevzem del in nalog iz razpisa izdelajo predlog o načinu realizacije razvojnega programa TOZD in v njem opredelijo svojo vlogo. Vsem kandidatom so podatki o delu, poslovanju in razvoju TOZD na voljo v tajništvu delovne organizacije.

V skladu z družbenim dogovorom o kadrovski politiki v občini Celje, se za razpisana dela zahtevajo še naslednji pogoji:

- širša družbenopolitična aktivnost
- ustvarjalnost, samoiniciativnost pri delu in sposobnost vodenja

Izbrani kandidat bo imenovan za dobo štirih let.

Kandidati naj pošljejo ponudbe z dokazili o izpolnjevanju pogojev v 15 dneh od dneva objave na naslov GOP »OBNOVA« Celje, Lova II. št. 1., 63000 Celje, s pripisom »za razpisno komisijo«.

O izbiri bodo obveščeni v 8 dneh po imenovanju.

NOVI TEDNIK
63000 CELJE
Trg V. kongresa 3a

Naslov izpolnite s tiskanimi črkami

NAROČILNICA

Podpisani _____

kraj _____ ulica _____ št. _____

pošta _____ naročam časopis »NOVI TEDNIK«

Začnite mi ga pošiljati dne _____

Obvezujem se, da bom redno plačeval naročnino.

V _____ dne _____

podpis naročnika

TV SPORED

NEDELJA, 2. 1.

8.25 POROČILA (Lj)
8.30 ŽIV ZAV, otroška matineja (Lj)
9.20 F. Levstik: MARTIN KRPA, predstava Mladinskega gledališča v Ljubljani (Lj)
10.35 VINCE RUMENO, ponovitev silvestrovske oddaje (Lj)
11.00 SMEH IN PLES, ponovitev silvestrovske oddaje (Lj)
14.10 POROČILA (Lj)
14.15 KRIK DIVJINE, kanadski poljudnoznanstveni film (Lj)
15.40 GOSTJE IZ GALAKSIJE, jugoslovanski film (Lj)
17.05 ŠPORT V LETU 1982 (Lj)
18.05 CVETJE V JESENI: Slovo (Lj)
18.55 NE PREZRITE (Lj)
19.10 RISANKA (Lj)
19.20 CIK CAK (Lj)
19.23 TV IN RADIO NOCOJ (Lj)
19.25 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 VREME (Lj)
19.57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 STREL V TEMO, ameriški film (Lj)
21.40 DOBER VEČER, ponovitev silvestrovske oddaje (Lj)
22.55 POROČILA (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

15.00 ZLATO IZ GLOBIN, dokumentarna oddaja (Bgd 2)
16.00 IZ NOVOLETNEGA SPOREDA (Zgb 2)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb 2, Sk)
20.00 OBARVANA SVETLOBA (Zgb 2)
22.00 ZABAVA VAS SHPRESSA GAS-HI (Pr)
22.30 SUPERMOŠKI, angleška filmska komedija (do 00.00) (N. Sad)

PONEDELJEK, 3. 1.

8.00 POROČILA (Lj)
8.05 LOSKITIK IN OBLAK, sovjetska risana serija (Lj)
8.20 ARABELA, češkoslovaška otroška nadaljevalna oddaja (Lj)
8.50 POVEZAVE, poljudnoznanstvena serija (Lj)
9.40 NERED V NEBEŠKI PALAČI, kitajski risani film (Lj)
11.25 K. Cipci: PIKA NOGAVIČKA, balet (Lj)
12.10 POROČILA (Lj)
12.15 OD TRIGLAVA DO GEVGLJE, ponovitev silvestrovske oddaje (Lj)
13.10 NOVOLETNI DISCO, ponovitev silvestrovske oddaje (Lj)
14.30 SOVJETSKI CIRKUS (Lj)
15.30 JEZDECI Z ZAHODA, ameriški film (Lj)
16.50 MOJŠTRI MOČI (Lj)
17.20 ŠTIRI MILJARDE V VESOLJU (Svet v letu 1982) (Lj)
18.20 CVETJE V JESENI: Cvetje (Lj)
19.10 RISANKA (Lj)
19.20 CIK CAK (Lj)
19.24 TV IN RADIO NOCOJ (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 VREME (Lj)
20.00 S. Makarovič-D. Rocco: SMRAD OPERA, predstava Mladinskega gledališča Ljubljana (Lj)
21.25 KULTURNE DIAGONALE: Inventura '82 (Lj)
22.25 POROČILA (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

15.00 IZ NOVOLETNEGA SPOREDA (Sa 2)
17.00 NOBELOVCI, dokumentarna oddaja (Bgd 2)
17.45 IZ NOVOLETNEGA SPOREDA (N. Sad)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb 2, N. Sad)
20.00 YVES MONTAND V OLYMPII (Bgd 2)
21.35 POROČILA (Bgd 2)
21.40 ROMSKA GLASBA (do 22.40) (N. Sad)

TOREK, 4. 1.

9.50 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
9.55 Parpan: SLALOM ZA MOŠKE, prenos 1. teka (do 11.30/45) EVR. (Lj)

RADIO CELJE

ČETRTEK, 30. 12.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 15.45 Zabavni globus, 16.00 Kronika, 16.15 Čestitke in pozdravi, 16.30 V četrtek za vas, 18.00 Zaključek sporeda.

PETEK, 31. 12.: 8.00 do 18.00 Novoletni spored Radia Celje.

SOBOTA, 1. 1.: NI SPOREDA

NEDELJA, 2. 1.: NI SPOREDA

PONEDELJEK, 3. 1.: 8.00 Poročila, 8.05 Športno dopoldne (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.30 Reportaža, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica narodnozabavnih melodij, 17.30 Športni pregled, 18.00 Zaključek sporeda.

TOREK, 4. 1.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 9.45 Esperanto, 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.30 Iz delovnih organizacij, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Iz arhiva resne glasbe, 17.45 Odmevi, 18.00 Zaključek sporeda.

SREDA, 5. 1.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 9.30 Koledar prireditve, 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.30 Za delavce iz bratskih republik, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Glasbene vzporednice, 17.45 Iz zakladnice zborovske glasbe, 18.00 Zaključek sporeda.

12.50 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
12.55 Parpan: SLALOM ZA MOŠKE, prenos 2. teka (do 14.15/30) EVR. (Lj)
16.35 POROČILA (Lj)
16.40 LOSKITIK IN OBLAK, sovjetska risana serija (Lj)
17.00 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
17.05 SLALOM ZA MOŠKE, posnetek iz Parpana (Lj)
18.25 SEVERNOPRIMORSKI OBZORNIK (Lj)
18.40 PISANI SVET: Črni mrav (Lj)
19.10 RISANKA (Lj)
19.20 CIK CAK (Lj)
19.24 TV IN RADIO NOCOJ (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 VREME (Lj)
19.57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 D. H. Lawrence: SINOVI IN LJUBIMCI, angleška nadaljevalna oddaja (Lj)
20.55 AKTUALNO (Lj)
21.35 V ZNAMENJU (Lj)

SREDA, 5. 1.

10.00 POROČILA (Bgd 1, Zgb)
10.05 TV V ŠOLI (do 12.05) (Bgd 1)
17.35 POROČILA (Lj)
17.40 CIBAN, DOBER DAN: Zima pleše (Lj)
17.55 NIŠKE ZBOROVSKSKE SLOVESNOSTI, 2. oddaja (Lj)
18.25 CELJSKI OBZORNIK (Lj)
18.40 MOSTOVI, oddaja za italijansko in madžarsko narodnostno skupnost (Lj)
19.10 RISANKA (Lj)
19.20 CIK CAK (Lj)
19.24 TV IN RADIO NOCOJ (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 VREME (Lj)
19.57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 FILM TEDNA: NEDELJA IN ŠIBILA, francoski film (Lj)
21.45 V ZNAMENJU (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.25 TV DNEVNIK (N. Sad)
17.45 GUSARJI KAPITANA COOKA, otroška serija (Sa 1)
18.15 IZOBRAŽEVALNA ODDAJA (Bgd 1)
18.45 PRAŽNIČNI DNEVI SLOVENSKE FOLKLORE: Pesem današnjega dne
19.30 TV DNEVNIK (Zgb 2, Pr)
20.00 ŽIVLJENJE JE MNOŽIČNI POJAV (do 22.00) (Zgb 2)

ČETRTEK, 6. 1.

10.00 POROČILA (Bgd 1, Zgb)
10.05 TV V ŠOLI (do 12.05) (Bgd)
16.05 POROČILA (Lj)
16.10 VESOLJE: Obale vesoljskega morja, angleška poljudnoznanstvena serija (Lj)
17.10 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
17.15 SMUČARSKI SKOKI, posnetek iz Bischofshofna (Lj)
18.25 PODRAVSKI OBZORNIK (Lj)
18.40 ČAS, ki živi: Most človečnosti, oddaja TV Sarajeva (Lj)
19.05 RISANKA (Lj)
19.20 CIK CAK (Lj)
19.24 TV IN RADIO NOCOJ (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 VREME (Lj)
19.57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 TEDNIK (Lj)
21.00 ZVOKI GODAL, glasbena serija (Lj)
21.20 MINIATURE: Milni ob Kriki (Lj)
21.35 V ZNAMENJU (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.45 UČITELJ, otroška serija (Bgd 1)
18.15 PREHRANA V NARAVI, dokumentarna serija (Sa 1)
18.45 VELIKI-MALI SVET, zabavno glasbena oddaja (Zgb 1)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb 2, Tg)
20.00 Sofokles: FILOKTET, predstava HNK Split (Zgb 2)
21.15 ALI SE MED SEBOJ DOVOLJ POZNAMO, oddaja TV Skopje o kulturi (Bgd 2)
22.00 ZAGREBSKA PANORAMA (do 22.15) (Zgb 2)

PETEK, 7. 1.

10.00 POROČILA (Bgd 1, Zgb)
10.05 TV V ŠOLI (do 12.05) (Bgd)
17.20 POROČILA (Lj)

17.25 JAZZ NA EKRANU, oddaja TV Beograd (Lj)
17.55 ARABELA, češkoslovaška nadaljevalna oddaja (Lj)
18.25 OBZORNIK (Lj)
18.40 ARHITEKTURA: Oblikovanje arhitekturne lupine (Lj)
19.05 RISANKA (Lj)
19.20 CIK CAK (Lj)
19.24 TV IN RADIO NOCOJ (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 VREME (Lj)
19.57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 LOVCI UBIJAJO, ameriški film (Lj)
21.35 ZRCALO TEDNA (Lj)
21.55 C. Desailly: NOVE TIGROVE BRIGADE, francoska nanizanka (Lj)
22.50 POROČILA (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.25 TV DNEVNIK (N. Sad)
17.45 PALČKI NIMAJO POJMA (Lj)
18.15 IZOBRAŽEVALNA ODDAJA (N. Sad)
18.45 NARODNA GLASBA (Bgd 1)
19.30 TV DNEVNIK (Bgd 1)
20.00 GLASBA ZA FLAVTO (Bgd 2)
20.50 ZAGREBSKA PANORAMA (Zgb 2)
21.05 DOKUMENTARNA ODDAJA (Pr)
21.55 NOČNI KINO: DEŽELANKA, švicarski film (do 23.40) (Zgb 2)

SOBOTA, 8. 1.

8.00 POROČILA (Lj)
8.05 LOSKITIK IN OBLAK, sovjetska risana serija (Lj)
8.25 CIBAN, DOBER DAN: Zima pleše (Lj)
8.40 ARABELA, češkoslovaška nadaljevalna oddaja (Lj)
9.10 PISANI SVET (Lj)
9.40 VESOLJE: Obale vesoljskega morja, angleška poljudnoznanstvena serija (Lj)
10.40 MUZEJI MAKEDONIJE: Muzej mesta Skopje (Lj)
11.10 LJUDJE IN ZEMLJA - ponovitev (Lj)
12.10 POROČILA (do 12.15) (Lj)
15.15 POROČILA (Lj)
15.20 DOLINA GWANGI, ameriški film (Lj)
16.55 PJ V KOŠARKI - CIBONA : ZADAR, prenos (Zgb, Lj) v odmoru
18.30 RISANKA (Lj)
18.45 MUPPET SHOW (Lj)
19.10 RISANKA (Lj)
19.20 CIK CAK (Lj)
19.24 TV IN RADIO NOCOJ (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 VREME (Lj)
19.57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 VZPON IN PADEC LEGSA DIAMONDA (del. naslov), ameriški film (Lj)
21.40 VEČER S SKUPINO HAZARD (Lj)
22.25 POROČILA (Lj)

OBVESTILO

Predavanja Društva diabetikov Celje

4. 2. 1983 ob 16. uri
13. 5. 1983 ob 16. uri programska skupščina društva in zdravstveno predavanje
16. 9. 1983 ob 16. uri
28. 10. 1983 ob 16. uri
16. 12. 1983 ob 16. uri
(Vsa predavanja bodo v dvorani Medobčinske zdravstvene skupnosti Celje).

Dežurne ure:

Ponedeljek: od 7-9 diabetični dispanzer, od 9-11 društveni prostori, tov. Košir Sonja od 20. 12. 1982 dalje,
Torek: od 9-11 društveni prostori Gregorčičeva 6, II. nadstropje, sekretar Oprešnik Peter,
Sreda: od 9-11 društveni prostori Gregorčičeva 6, II. nadstropje, Krajnc Franc,
Četrtek: od 9-11 društveni prostori Gregorčičeva 6, II. nadstropje, Kotar Bogdan,
Petek: od 8.30-10 ure prostori Gregorčičeva 6, II. nadstropje, predsednik društva in ob torkih od 15. do 16. prvi teden v mesecu predsednik Dobrišek, blagajničarka Janja in namestnik predsednika.

Velika izbira plošč in kaset vam je na voljo v prodajnih enotah KOVINO-TEHNE - TOZD TEHNIČNA TRGOVINA CELJE

LESTVICA ZABAVNIH MELODIJ

1. ITERKONTINANTAL - SEID MEMIČ VAJTA
2. RIO - DURAN DURAN
3. ČAKAM - VLADO KRESLIN
4. DA DA DA - TRIO
5. NISEM TATA MATA - IVEK BARANJA

KUPON

za lestvico zabavnih melodij

Glasujem za pesem _____

izvajalec _____

Ime, priimek, naslov _____

Nagrajenca: Slavka Bučar, Čopova 16, Celje
Milana Vrečko, Tomaž 8, Vojnik

Pišite na naslov: Novi tednik - Radio Celje, Trg V. Kongresa 3a, Celje
Lestvica domačih melodij je na sporedu vsak ponedeljek ob 17.15, lestvica zabavnih melodij pa vsako soboto ob 17.15.
Vsakič nagrada velika plošča, ki jo izžrebanci dvignejo v prodajalni MELODIJA

Prodajalna MELODIJA v Cankarjevi ulici v Celju vam nudi bogat program plošč in kaset.
Prodajalna MELODIJA - TDO - TEKO - Celje - SOZD MERX

LESTVICA DOMAČIH MELODIJ

1. KAKO SEM SE UJEL - SLAK
2. ZDAJ PA VEM - ŠTIRJE KOVAČI
3. DANES PRAZNUJEMO - MUZENIČ
4. ZA URNE NOGE - PETRIČ
5. ŽELIM TI VSE NAJBOLJŠE - MARIJA AHACIČ POLAK

KUPON

za lestvico domačih melodij

Glasujem za pesem _____

izvajalec _____

Ime, priimek, naslov _____

ROJSTVA

CELJE

Rodilo se je 32 dečkov in 20 deklic.

SLOVENSKE KONJICE

Rodili so se 4 dečki in 3 deklice.

TELEKS
informativni tehnik dela

POROKE

CELJE

Poročilo se je 21 parov, od teh: FREITAG Franjo in MILOŠIČ Brigita oba iz Celja, RABUZIN Branko iz Celja in KOSTAJN-SEK Nada iz Debra, KOLSEK Friderik in POZEK Jožefa oba iz Celja, HROVAT Ivan iz Prožinske vasi in SANTL Andreja iz Pečovnika, DREKONJA Marjan in JELISAVAC Radmila oba iz Stranica, ARTNJAK Vinko in DEČMAN Darinka oba iz Nove vasi pod Ričnikom, ŽGAJNER Martin in TRUNSEK Milena oba iz Celja, GORENAK Bojan iz Dobrove pri Konjicah in ZVER Cvetka iz Slovenske Bistrice.

SLOVENSKE KONJICE

Poročili so se: KRAČUN Marjan iz Zeč in PETELINEK Helena iz Radane vasi, ULČNIK Miran iz Slovenskih Konjic in MLAKAR Zvonka iz Spodnjih Laž, DIMC Darko iz Domžal in KVAS Marjana iz Zgornje Pristave, VODOPIVEC Ervin iz Penoj in HABJAN Liljana iz Mlač, CUGMAS Alfonz iz Zbelove gore in MARGUČ Sonja iz Poljčan.

SMRTI

CELJE

JEZERNIK Silvester, 39, Celje, KOROŠEC Viktorin, 54, Socka, APOTEKER Janez, 74, Rožni vrh, FLIS Terezija, 85, Celje, BOGATAJ Vlado, 64, Celje, JUG Jože, 79, Celje, KOSTEVC ROZALJA, 89, Klake, ZAGAJSEK Marija, 72, Košnica pri Slivnici, KOS Marija, 56, Studenec, MAJCENIČ Karl, 61, Celje, PIRNAT Ivanka, 72, Beograd, BISTROVIČ Ana, 45, Podvrh, VODISEK

Marija, 72, Marija Gradec, MARTIČ Sašo, 6 mesecev, Log pri Boštanju, KOS Jožefa, 72, Loka pri Žusmu.

SLOVENSKE KONJICE

LEDINEK Maks, 79, Zreče, POZEB Amalija, 79, Breg pri Konjicah, SLOSER Kristina, 49, Zeče.

DEŽURSTVA

ZDRAVSTVENI DOM

Dežurstvo med tednom: pomožni zdravnik od 14. do 20. ure, glavni zdravnik od 15. ure do naslednjega dne do 6. ure zjutraj. Ob nedeljah je dežurstvo od 12. ure do naslednjega dne do 6. ure zjutraj, ob praznikih od 6. do 7. ure naslednjega dne.

LEKARNE CELJE

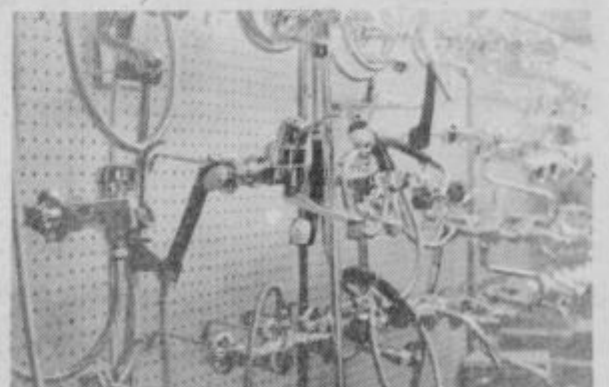
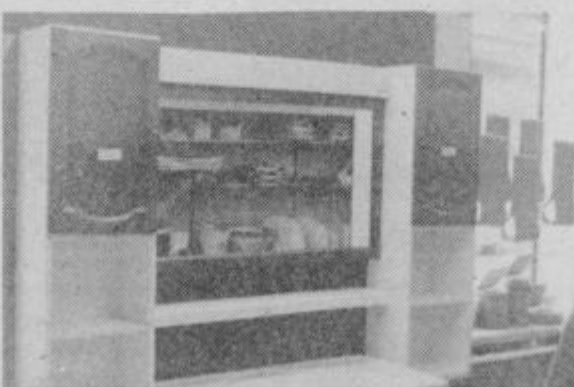
Neprekinjeno dežurstvo ima lekarna CENTER v Stanetovi ulici 13 a, Celje.

TRGOVINE

Do konca decembra dežura samopostrežba Soča, v prihodnjem letu pa bo prve tri mesece dežur na samopostrežba Center v Stanetovi ulici, vsak dan, tudi ob sobotah od 7.30 do 20. ure.

V času Novoletnih praznikov bodo trgovine zaprte, 3. januarja pa bodo dežurne trgovine odprte od 7.30 do 10. ure. To so: Market Ljubljanska, market Dolgo polje, market Hudinja, market Lipa Store, market Ostrožno, samopostrežba Soča, Gaberje, market Živila Vojnik, blagovnica Vitanje - živila, samopostrežba Otok v Trubarjevi, Center v Cankarjevi, Rio v Prešernovi, Sedmica na Kersnikovi, Solidarnost na Lavi in Ložnica na Ljubljanski cesti.

Poiščite v ... LABODU

kovinotehna

tozd tehnična trgovina

Potrebuje enoročne ali dvoročne mešalne baterije, omarice za kopalnico, ploščice ali sanitarne keramiko. Obiščite prodajalno Labod v Gubčevi ulici v Celju.

AMADEUS POROČA

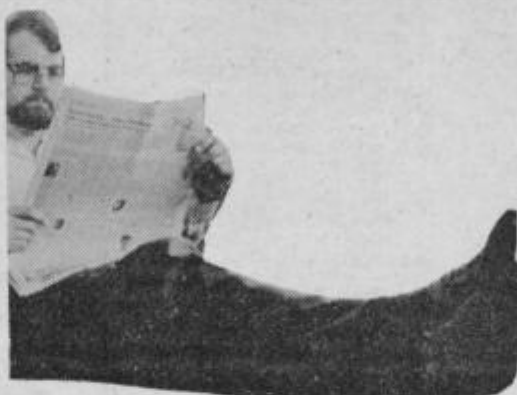
Pogled nazaj

Ustrelili kozlov smo precej, od nepreglednih dolgih vrst do depozitno zaprtih mej samo, da dinar bolj bo čvrst.

Zaradi kave prodali smo ponos in zmanjšali delovni elan marsikdo bi bil raje bos kot brez kave en sam dan.

Ukrepi, določila in podražitve časopisi postali so kot šund romani iz dneva v dan nove omejitve zategnili si pasov niso prav vsi občani.

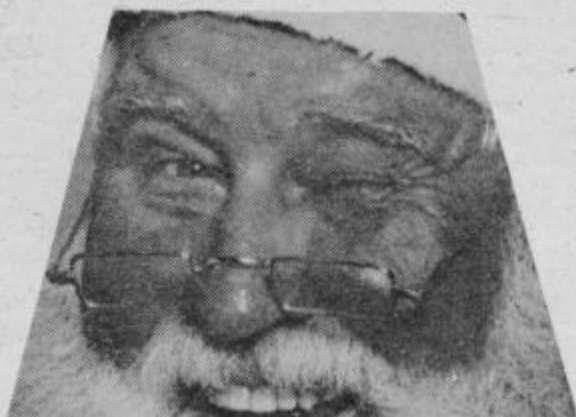
Vse polno umazanega perila a praška nikjer niti za gram vendar če se »prava« oseba je razjezila takoj se je našel kar cel kilogram.

Bencinski občani so postali aBONenti in porivali avte dolge noči še tuji so nas častili s komplimenti češ narod je to, ki ogromno zdrži.

Iz štale v izvoz šla zadnja je krava meso si dobil le še iz konzerve na mizi bila je samo zelenjava vse dokler nismo načeli rezerve.

Pogled naprej

Vsi bomo zlezli na zeleno vejo potreben le čvrst, čvrst bo prijem prijeto treba za vsako bo delo in treba zvišati bo mnogo še cen.

Miza občana se bo kar šibila trgovine bodo polne samih dobrot nobena gospodinja se ne bo več jezila tovariš delavec postal bo »gospod«

Izvoz vseh nas bo glavno vodilo gospodarstvo doživelo bo »enkrat« razvečet delo bo glavno in ne plačilo ignorant bo pač moral iti sedet.

Ne bo več šepetanj, kdo ušel je v tujino in ne bo več novic hitrih kot blisk še pravi čas si bomo natočili čisto vino in preprečili nepotrební visoki pritisk

NOVI
tednik

51
52

NOVI TEDNIK – Glasilo občinskih organizacij SZDL Celje, Laško, Mozirje, Slovenske Konjice, Sentjur, Smarje pri Jelšah in Žalec – Uredništvo: Celje, Trg V. kongresa 3 a, poštni predal 161. Naročnina in oglasi: Trg V. kongresa 3 a – Direktor TOZD in gl. urednik Boris Rosina, odgovorni urednik Novega tednika in v. d. odgovorni urednik Radia Celje Branko Stamejčič. Redakcija: Marjela Agrež, Violeta V. Einspieler, Mateja Podjed, Milena B. Poklič, Rado Pantelič, Damjana Stamejčič, Zdenka Stopar, Srečko Srot, Mitja Umnik, Janez Vedenik, Tone Vrabl. Tehnični urednik Franjo Bogadi. Izhaja vsak četrtek. Izdaja ga ČGP Delo, Ljubljana. Rokopisov ne vračamo. Cena posamezne številke 10 din, celoletna naročnina 450 din, polletna 225 din. Za tujino je cena dvojna. Štev. žiro računa: 50700-603-31198 – ČGP Delo Ljubljana TOZD Novi tednik Celje. – Telefon, oglasi in naročnina: 22-369, 23-105.